

மின்தமிழ்மேடை

காட்சி: 22

ஜூலை 2020

வயத்தலைவர்கள்!

கடிகை
Kadigai

<https://www.tamilheritage.org>

பொது முடக்கக் காலம்

தனிமனித வளர்ச்சிக்கான காலம்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

பன்னாட்டு அமைப்பு

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

22

மின்தமிழ்மேடை

காட்சி: 22

ஜூலை - 2020

“பொது முடக்கக் காலம் தனிமனித வளர்ச்சிக்கான காலம்”

முன்னட்டைப் படம்: பொது முடக்கக் காலம் தனிமனித வளர்ச்சிக்கான காலம் என்ற நோக்கத்தில், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை 2020 ஆண்டின் ஜூலை 8 - 12 நாட்களில் ஏற்பாடு செய்திருந்த இணையவழி ஐந்து நாட்கள் சிறப்புப் பெண்கள் கருத்தரங்கம் (நன்றி: அட்டைப்படம் உருவாக்கியவர் - எழுத்தோவியர் நாணா)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பு

<http://www.tamilheritage.org/>

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

தொகுப்பாசிரியர்: முனைவர் தேமொழி

தலையங்கம்: பொது முடக்கக் காலம் தனிமனித வளர்ச்சிக்கான காலம்

வணக்கம்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில்.

(குறள் எண்:394; அதிகாரம்:கல்வி)

கட்டாயமாக வீட்டிற்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடக்க வேண்டிய சூழல் அமைந்துவிட்ட போதும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை உலகத் தமிழர்களை ஒன்றிணைத்து தொடர்ச்சியாக பல்வேறு நடவடிக்கைகளைச்

செயலாற்றிக் கொண்டே வருகின்றோம். கடந்த மூன்று மாதங்களில் இணைய வழியாகச் சிந்தனைக்கு விருந்தாகப் பலதரப்பட்ட நிகழ்வுகளைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை வழங்கி இருக்கின்றோம் என்பதை அறிவிப்பதில் பெருமை கொள்கின்றோம்.

ஊரடங்கும் கட்டுப்பாடுகளும் மிக இறுக்கமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஏப்ரல், மே மாதங்களில் இலங்கை மலையகப்பகுதியின் இரத்தினபுரி மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் வசிக்கின்ற 58 தோட்டங்களில் 232 பிரிவுகளில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் ஐரோப்பியக் கிளை வழங்கிய நன்கொடை 190ற்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்களுக்கு ஒருவார கால உணவுப் பொருள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாக அமைந்தது. இதே போலத் தமிழகத்தின் நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தின் கீழ்வேளூர் ஒன்றியம், காக்கழனி-நுகத்தூர் ஊராட்சியில் வசிக்கின்ற 150 குடும்பங்களுக்கு உணவுப் பொருட்களை நன்கொடை வழங்கி உதவினோம்.

நீண்ட கால திட்டங்களில் ஒன்றான இணையவழிக் கல்விக் கழகத்தைத் தொடக்கும் முயற்சி இவ்வாண்டு சாத்தியப்பட்டது. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சியாக இவ்வாண்டு மே மாதம் 19ம் தேதி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. தமிழக அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித்துறை அமைச்சர்.மாண்புமிகு திரு.க. பாண்டியராஜன் அவர்கள் தொடக்கி வைத்த இந்த நிகழ்வில் தமிழக அரசின்

அதிகாரிகளும் கலந்து சிறப்பு சேர்த்தனர். `கடிகை` இணையக் கல்விக் கழகம் உலகத் தமிழ் மக்களின் அறிவுத்தேடலுக்கு வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் ஓர் கல்விப்பாலமாகும்.

“கடிகை” - தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக்கழகம்
"Kadigai" - THFi Virtual Academy of Excellence
தொடக்க விழா
மே 19ம் தேதி (செவ்வாய்)
மாண்புமிகு அமைச்சர். திரு. கே. பாண்டியராஜன்
தமிழ் ஆட்சி மொழி மற்றும் தமிழ்ப்பண்பாட்டுத் துறை

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை **பன்னாட்டு அமைப்பு**

கடந்த ஆண்டு, அதாவது 2019 ஆம் ஆண்டில், இரண்டு முறை கல்வெட்டுப் பயிற்சிகளைத் தமிழகத்தில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை செயல்படுத்தினோம். இதன்வழி ஏறக்குறைய முந்நூறு மாணவர்கள் பயிற்சிகளில் கலந்து பயன் பெற்றனர். ஊரடங்கு விதிகள் நடப்பில் உள்ள இந்தக் காலகட்டத்தில், வரலாறு தொடர்பான தகவல்கள் மக்களுக்குச் சென்று செல்வதிலும் தரமான பயிற்சிகள் உலகத் தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் கவனத்தில் கொண்டு ஜூன் மாதம் இரண்டு நாட்கள் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை சோழர் காலத் தமிழ் கல்வெட்டுகள் பற்றிய ஒரு பயிற்சிப் பட்டறை ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். அதில் தமிழகம் மட்டுமன்றி ஐரோப்பாவிலிருந்தும் அமெரிக்காவிலிருந்தும் 169 மாணவர்கள் ஜூன் 19லிருந்து 21 வரை, மூன்று நாட்கள் நடந்த கல்வெட்டுப் பயிலரங்கத்தில் பங்குகொண்டனர்.

INDIAN INSCRIPTIONS
தமிழ் கல்வெட்டுகள்
அறிமுகம்

சு.இராசவேலு S. RAJ
ADJUNCT FACULTY, AL
UNIVERSITY, KARAI
rajavelasi@gmiaail.c

Zoom Meeting

Balalenin Rengaraj

Balalenin Rengaraj

Dr. S. Subashini - THFI - Kara

Dr. S. Prabhakaran

Santiravan - THFI

Vallabhan Karai

Dr. S. Subashini

Copriaharan S

Narayanaswami Karai

S. J. Chandra - THFI - KARAI

S. S. Subashini

S. S. Subashini

V. S. S. Subashini

V. S. S. Subashini

V. S. S. Subashini

V. S. S. Subashini

ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் அறிஞர்களை அழைத்து அவர்களது ஆய்வுகள் தொடர்பான செய்திகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் வகையில் வார இறுதி நாட்கள் சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் தொடர்ந்து ஆய்வுரைகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அதுமட்டுமின்றி கடிகை முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக்கழகத்தின் வழியாக மூன்று சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளையும் கடந்த மூன்று மாதங்களில் நிகழ்த்தி இருக்கின்றோம். கடிகை கல்விக்கழகத்தின் முதல் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக ஒரிசா மாநில அரசின் சிறப்பு ஆலோசகரும், சிந்துவெளி ஆய்வாளருமான திரு.பாலகிருஷ்ணன் இ.ஆ.ப அவர்களது சிறப்புரை நிகழ்ந்தது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு
“கடிகை”
தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக்கழகம்
"Kadigai" - THFi Virtual Academy of Excellence
நடக்கும்
சிறப்புச் சொற்பொழிவு
“நான்காம் தமிழும் ஆறாம் திணையும்...”
மற்றும்
“திணை” - தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் மாதாந்திர செய்தி மடல் வெளியீடு
திரு. R. பாலகிருஷ்ணன். இ.ஆ.ப.
(ஒடிசா அரசின் சிறப்பு ஆலோசகர்)
ஜூன் 14 ம் தேதி, ஞாயிறு, 2020
இந்திய / இலங்கை நேரம் இரவு 7:00 - 8:30 மணி
மலேசியா / சிங்கை நேரம் இரவு 9:30 ; ஐரோப்பிய நேரம் மதியம் 3:30
அமெரிக்க கலிபோர்னியா நேரம் காலை 6:30, நியூயார்க் நேரம் காலை 9:30
www.tamilheritage.org
[TamilHeritageFoundation](https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation)
[live @ youtube.com/THFi-Channel](https://www.youtube.com/THFi-Channel) & [fb.com/TamilHeritageFoundation](https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation)

நான்காம் தமிழும் ஆறாம் திணையும்
ஆர். பாலகிருஷ்ணன்
புவனேஸ்வரம்
zoom

இதனைத்தொடர்ந்து நிறுவெறிக்கும் இனவாதத்திற்கு எதிரான சிந்தனைகளை ஆராய்ந்து அலகம் வகையிலான உரை நிகழ்ச்சியில் இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் டாக்டர் தொல்.திருமாவளவன் அவர்கள் கலந்து சிறப்பு சேர்த்தார்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

“கடிகை”

தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக்கழகம்

சிறப்புச் சொற்பொழிவு
மேற்கு உலகின் மனசாட்சியை உலுக்கிய
ஃபிளாய்ட் படுகொலையும்
ஆணவக் கொலைகளில் நமது மௌனமும்

ஜூன் 27, சனிக்கிழமை, 2020 [zoom செயலி வழி](#)

முனைவர் தொல். திருமாவளவன் இந்திய / இலங்கை நேரம் இரவு 7:00 - 9:30 மணி
நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், சிதம்பரம்
தலைவர், விடுதலைச் சிறுத்தைகள் கட்சி

[TamilHeritageFoundation](#)

[LIVE](#)

www.tamilheritage.org

இதன் தொடர்ச்சியாகத் தமிழகத்தின் மேம்பாட்டிற்கு பெரும் தொண்டாற்றிய பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களின் 118வது பிறந்தநாள் சிறப்பு நிகழ்ச்சியை முன்னிட்டு மேனாள் சட்டமன்ற உறுப்பினரும் முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினருமாகிய திரு பீட்டர் அல்போன்ஸ் அவர்களது காமராஜர் சிறப்புரை இவ்வரிசையில் இடம் பெற்று பெருமை சேர்த்தது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு
“கடிகை”
 தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக்கழகம்

பெருந்தலைவர் காமராஜரின் 118 வது பிறந்தநாள் சிறப்புச் சொற்பொழிவு

காமராஜரை இன்றைக்கு ஏன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் ?

நாள் : ஜூலை 15, புதன் கிழமை, 2020

திருமிகு. எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ்
 மேனாள் நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்
 உறுப்பினர், அ.இ.கா.க.

TamilHeritageFoundation

இடைவிடாது பல்வேறு உரை நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்தாலும் காலத்திற்கேற்ற வகையில் பெண்களின் வளர்ச்சிக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் முன்னுரிமை கொடுக்கும் வகையில் ஐந்து நாட்கள் சிறப்புப் பெண்கள் கருத்தரங்கத்தைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை ஜூலை மாதம் 8ம் தேதிமுதல் 12ம் தேதி வரை நிகழ்த்திப் பல பெண் ஆளுமைகளை இணையவழி கலந்துரையாட வைத்து சாதனை புரிந்தது. இந்தக் கருத்தரங்கின் இறுதி நாள் நிகழ்ச்சியில் இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முனைவர்.தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன் அவர்கள் இணைந்ததோடு, ஆய்வுரையும் வழங்கி நிகழ்ச்சிக்குச் சிறப்பு கூட்டினார். இந்த ஐந்து நாட்கள் கருத்தரங்கின் முக்கியத் தீர்மானங்களாகக் கீழ்க்காணும் செயல்பாடுகளைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை இறுதி நாள் நிகழ்ச்சியில் அறிவித்தோம்.

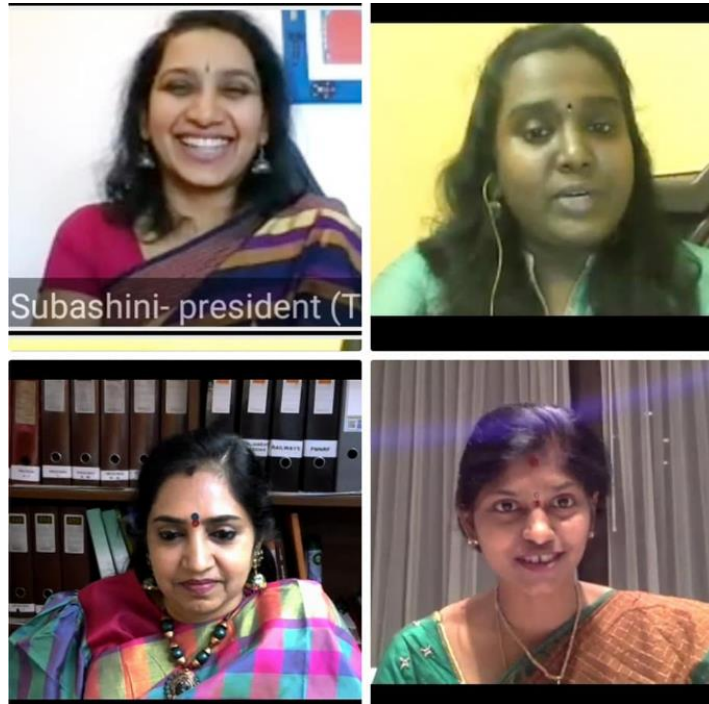
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு
'கடிகை' தமிழ் மரபு முத்தன்மையினை இணையக்கல்விக்கழகம்

தலைப்பு
 பெண்ணாளுமைகளின் பங்களிப்பில்...

08-07-20 முதல்
 12-07-20 வரை

இந்திய இலங்கை நேரம் இரவு 7:00 - 9:30 மணி
 மலேசிய / சிங்கை நேரம் இரவு 9:30 ஐரோப்பிய நேரம் மதியம் 3:30
 அமெரிக்க கலிஃபோர்னியா நேரம் காலை 6:30, நியூயார்க் நேரம் காலை 9:30
 முன்பதிவிற்கு: +91 9941955255 / மின்னஞ்சல்: mythiorg@gmail.com

Zoom: zoom 96481 649
 YouTube: live @ Youtube.com/THFI-Channel & fb.com/TamilHeritageFoundation
 www.tamilheritage.org

கருத்தரங்கின் முக்கியத் தீர்மானங்கள்:

1. துறை சார்ந்த வல்லுநர்களாகச் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பெண்களை உலகுக்கு அடையாளப்படுத்தி அவர்களது திறனை ஊக்குவிக்கும் முயற்சிகளாகத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் வார இறுதி சொற்பொழிவுகளில் மிக அதிகமாகப் பெண்களுக்கு அவர்களது அனுபவ மற்றும் ஆய்வுப் பணிகளைப் பற்றி உரையாற்ற வாய்ப்புகள் வழங்குவது.
2. பொதுவாகவே சமூகத்தில் பெண்கள் இரண்டாம் தரம் அல்ல. 'ஆணுக்குப் பெண் சமம்' என்ற பேச்சுக்கள் கூட இனி வேண்டாம். அது போலித்தனமானதே. ஆகையால், அடிப்படை மனித உரிமையைப் பேணும் வகையில் பெண்களைத் தரம் தாழ்த்தி அவர்களை அலங்கார பொம்மைகளாகப் பார்க்கும் நடவடிக்கைகளை முற்றிலும் தவிர்க்க வேண்டும். கல்விக் கூடங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் உயர்கல்வி நிலையங்களிலும் பொன்னாடைகளையும், பரிசுகளையும் தூக்கிக் கொண்டு வந்து நிற்கும் அலங்காரப் பதுமைகளாகப் பெண்களைப் பார்க்காமல் அவர்களது அறிவைக் கொண்டாடும் ஒரு சமூகமாக நமது சிந்தனைகளைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற செய்தியை வலியுறுத்துவது.
3. பெண்கள் தங்களைப் பலவீனமாகக் காட்டிக் கொள்வதில் பெருமை இல்லை. உடல் ரீதியாகவும் உள்ளத்தளவிலும் துணிச்சலும் பலமும் பொருந்தியவர்களாகப் பெண்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியம். ஆரோக்கியமான உணவு, சிறப்பாகத் தன்னை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளுதல், தைரியமாகப் பேசுதல் போன்ற பண்புகளைப் பெண்கள் வளர்த்துக் கொள்ள அவ்வப்போது வழிகாட்டுதல் நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்வது.
4. கிராமப்புற பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் ஆய்வுத் துறைகளில் முறையான முன்னெடுப்புக்கள், ஆய்வுக்கு வழிகாட்டுதல் போன்ற வகைகளில் வழிகாட்டும் நிகழ்ச்சிகள் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் கடிசையின் வழியாகத் தொடங்கப்பட உள்ளது. இன்றைய நிலையில் ஆய்வுக்குக் காசு வாங்கும் போக்கும் ஆய்வுக் கூடங்களில் பெண்களைப் பாலியல் ரீதியாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நினைக்கும் முயற்சிகளையும் கண்டிப்பதோடு சிக்கலில் மாட்டிக் கொள்ளும் பெண்களுக்குத் தகுந்த உதவிகளைச் செய்வது.
5. வணிகத்தில் ஈடுபடும் பெண்களுக்கும், விவசாயம், கைத்தறி நெசவுத் தொழில், சுய மேம்பாடு தொடர்பான கலந்துரையாடல்கள் என்ற வகையிலான நிகழ்ச்சிகளையும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் கடிசை இணையக் கல்விக்கழகம் யோசித்து வருகின்றோம். கைத்தறி நெசவு சார்ந்த துறையில்

பெண்களுக்கு உதவும் முயற்சிகள் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகச் செயல்பாட்டில் உள்ளன. இது மேலும் விரிவாக்கம் செய்யப்பட உள்ளது.

6. மாற்றுப்பாலினத்தோர் (Transgender) சமூகப் பிரச்சனைகளை ஆராயும் வகையில் வார இறுதி இரண்டு நாள் இணைய வழிக்கருத்தரங்கம் ஒன்று திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

7. பெண்கள் மீது நடக்கும் இணையத் தாக்குதல்கள் (Cyber attack) வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை. பல வேளைகளில் எந்த வித அடிப்படை ஆதாரமுமின்றி பெண்களை சமூக நடவடிக்கைகளை முடக்க எடுக்கப்படுகின்ற நடவடிக்கைகள் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலக நாடுகளிலும் சமூக விரோதிகளால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனைக் கருத்தில் கொண்டு, இணையத் தாக்குதல்களைக் கண்டிக்கும் வகையிலும் அத்தகைய அறமற்ற செயலைச் செய்வோரை சட்டப்படி தண்டனை பெற்றுத்தர விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்தும் வகையிலான கருத்தரங்கம் ஒன்றினை ஏற்பாடு செய்வது.

ஆகிய தீர்மானங்கள் இப்பெண்கள் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்டன.

ஆய்வு நோக்கங்களையும் சமூக நலன் சார்ந்த நோக்கங்களையும் முன் வைத்து பல்வேறு நடவடிக்கைகளை உலகத் தமிழர்களுக்காகச் செயலாற்றி வருகின்றது தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு. உலகம் முழுவதும் விரைவில் ஊரடங்கு நிலை தளர்த்தப்பட்டு பொதுமக்கள் இயல்பான வாழ்க்கைக்குத் திரும்புவோம் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த காலாண்டிதழை உங்களுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கின்றோம்.

அன்புடன்

முனைவர்.க.சுபாஷிணி

ஜூலை 15, 2020

இந்த இதழில் ...

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 22; ஜூலை - 2020

“பொது முடக்கக் காலம் தனிமனித வளர்ச்சிக்கான காலம்”

(மின்தமிழில் ஏப்ரல் 16, 2019 – ஜூலை 15 வரை பதிவான படைப்புகளின் தொகுப்பு)

உள்ளடக்கம்

தலையங்கம்: பொது முடக்கக் காலம் தனிமனித வளர்ச்சிக்கான காலம் --முனைவர்.க.சுபாஷிணி	i
1. வையத்தலைமை கொள் -- முனைவர். ஆ. பாப்பா	1
2. கடிகை வழங்கிய "சோழர்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்" பயிலரங்கம் --முனைவர் தேமொழி	13
3. சோதனையில் சாதனை -- கௌதம சன்னா	21
4. தமிழகத்தில் அருங்காட்சியகத் தேவைகள் -- முனைவர். வீசெல்வகுமார்	23
5. கல்வியில் பெண்கள் அன்றும் இன்றும் --முனைவர் தேமொழி	41
6. தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இன்று வரை பெண்கள் தொடர்பான அச்சம் -- முனைவர் ஜ.பிரேமலதா	51
7. நெல்லும் தமிழரும் தென்கிழக்காசியாவும் -- இராம.கி.	59
8. சிறு புன் மாலை -- முனைவர். ப.பாண்டியராஜா	82
9. மீக்கூறல் --முனைவர் தேமொழி	85
10. புதுவைக் குயிலின் பொன்னோவியம் -- முனைவர். ஓளவை அருள்	91
11. பண்ணின் சுவையும் படமாக்கப்பட்ட திணை மரபும் -- தமிழிசை ஆய்வாளர் நா. மம்மது	93

12. தமிழிசையும் கலைஞரும் -- விஜய் எஸ். ஏ.	97
13. பெருமரம் -- பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்	104
14. ஒரு சேதுபதி மன்னரின் செப்பேடு -- துரை.சுந்தரம்	112
15. யாழ்ப்பாண இராசதானி காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட முருகப் பெருமானைக் குறிக்கும் அரிய நாணயங்கள் -- பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்	123
16. தென்னிலங்கையில் 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி -- பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்	127
17. தமிழக மக்கள் வரலாறு - காலனிய வளர்ச்சிக் காலம் - புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை! -- முனைவர் க.சுபாஷிணி	131
18. ஹிந்தியில் வழங்கும் உயிர் இடம் பெயர்ந்த தமிழ்ச் சொற்கள் -- முனைவர்.ச.கண்மணி கணேசன்	145
19. இதயத்தை அள்ளும் இளங்கோவடிகள் ! -- முனைவர். ஓளவை அருள்	149
20. சங்கத்தமிழ்த் தரவு தகைமையாளர் பாண்டியராசாவின் சங்கச் சோலை -- இலக்குவனார் திருவள்ளுவன்	155
21. ஸ்டூடியோ பேக்ரவுண்ட் டிசைனர் மீனாட்சிசுந்தரம் -- ரெங்கையா முருகன்	160
22. முள்ளிவாய்க்கால் -- ருத்ரா இ.பரமசிவன்	169
23. வனப்பூறும் தமிழே உனக்கென் சரணம் -- வித்யாசாகர்	170
24. தமிழே வணக்கம் -- வி.அன்பரசி	171
25. எங்கும் தமிழ் -- கவிஞர் அமீர்	172
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிகழ்வுகள் மற்றும் வெளியீடுகள் -- செய்திகள் தொகுப்பு	173

*Attribution-NonCommercial-ShareAlike
4.0 International (CC BY-NC-SA 4.0)*

மின்தமிழ்மேடை இதழ்கள் தொகுப்பு:

<http://mintamilmedai.tamilheritage.org/wp/>

'மின்தமிழ்மேடை' இதழுக்கு தங்கள் படைப்புக்களை அனுப்ப விரும்புவவர்

<mailto:editorthjournal@gmail.com> என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பலாம்

THE TEXT IN THIS ISSUE BY Tamil Heritage Foundation IS LICENSED UNDER A CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION-SHAREALIKE 4.0 INTERNATIONAL LICENSE.

1. வையத்தலைமை கொள்

-- முனைவர். ஆ. பாப்பா

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - கடிசையின்
வையத்தலைமை கொள் - பெண்கள் விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்கம்

துணிந்து சொல் (08-07-2020)

ஐந்து நாட்கள் கருத்தரங்கின் முதல் நாள் நிகழ்வு அலிகார் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் சாந்தினி பீ அவர்களின் வரவேற்புரையுடன் தொடங்கியது. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் நிறுவனர் முனைவர் சுபாஷிணி அன்றைய நிகழ்வுக்கான நோக்கவுரையில் வீடு, வெளி இரண்டிலும் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை, பெண் ஒரு கருத்தினைக் கூறும்போது உடன் வெளிப்படுகின்ற எதிர்க் கருத்தினை எதிர் கொள்கின்ற சக்தி பெண்களுக்குத் தேவை, பொருளாதாரத்தில் உயர்வு மற்றும் பிறருக்கு உதவ வேண்டும் என்கிற எண்ணம் கொண்ட பெண்களும் வேண்டும் என்கிற நோக்கங்களை முன் வைத்ததோடு தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் செயல்பாடுகளைக் களங்கப்படுத்தும் வகையில் பலர் பேசி வருகிறார்கள். அப்பேச்சுக்கள் கால வெள்ளத்தில் அடித்துச் செல்லப்படும் என்று நம்புவோம் எனவும் பேசினார்.

பல்வேறு தளங்களில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஆறு ஆளுமைகள் தாம் படித்ததை, தள்ளி நின்று தாம் பார்த்ததை மட்டுமோ பேசாமல் தங்கள் வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள்.

ஊடகங்களில் பெண்கள் எதிர் நோக்கும் சிக்கல்களைத் திருமிகு கிருத்திகா தரன் இணையத்தின் மூலம் பெண்கள் தம்மை உயர்த்திக் கொள்ளுவது சாத்தியமா? என்கிற வினாவுடன் தொடங்கி இணையம் பெண்ணினது அடையாளத்தை அழிக்கிறது, இணையத்தில் பயன்படுத்தப்படும் வசைச்சொற்கள் பெண்பாலைச் சார்ந்தவை, பெண்கள் இணையத்திற்கு இரையாவது, நண்பர்களை நம்ப முடியாமலும் செய்ய வைக்கும் இணையம் போன்ற கருத்துக்களை முன்வைத்ததோடு இணையம் பாலினமற்ற இணையமாக மாறவேண்டும், பாலினமற்ற சமூக மாற்றத்திற்குப் பெண்கள் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஆசிரியரான முனைவர் செந்தமிழ்ச்செல்வி; குடும்பங்களில், பணிபுரியுமிடங்களில், வெளியிடங்களில் நிகழும் வன்முறையைப் பெண்களால் துணிந்து சொல்ல முடியவில்லை. என்றும் பள்ளிகளில் பெண்களும் சிறுமிகளும் படும் துன்பங்களையும் எடுத்துரைத்தார்.

ஆணவப்படுகொலைகள் பற்றிப் பேசிய முனைவர் சத்யாதேவி இது அதிகம் பேசப்படுவது கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகத்தான். பெண் உடல் முதன்மைப்படுத்தப்படுவதும் உடைமை பொருளாகக் கருதப்படுவதும் அவளுக்கென மனம், அறிவு, வெளி இருக்கிறதென்று நினைக்காததும் இதற்குக் காரணம். சாதி குறித்த சிந்தனை படித்தவர்களிடம் அதிகம் காணப்படுகிறது, தனி மனித மாற்றம்தான் இதற்குத் தீர்வு என்றும் கூறினார்.

குடும்ப வன்முறை பற்றிப் பேசிய முனைவர் அனுசுயா வன்முறை என்பது அடிப்பது மட்டுமல்ல. உடல், உளம் மற்றும் பொருளாதாரம் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் பெண்களுக்குக் குடும்ப வன்முறைகள் நடைபெறுகின்றன. 80% பெண்கள் இதை வெளியில் சொல்வதில்லை என்பதோடு சில கணக்கெடுப்புகளைக் கூறி அந்தக் கணக்கெடுப்புகளிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுவதைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

சமுதாயத்தில் சாதீயச் சிக்கல்கள் பற்றிய தனது கருத்துக்களை முன்வைத்த வழக்கறிஞர் சினேகா சிறுவயதில் அவரது தந்தை பள்ளிப் படிவத்தில் சாதி சமயமற்றவர் என்று நிரப்பிச் சமர்ப்பித்ததையும் அதனால் அவரது குடும்பம் சந்தித்த அனுபவங்கள், கலப்புத் திருமணம் என்று கூறாமல் சாதி மறுப்புத்திருமணம் என்று கூறவேண்டும், சாதி என்பது பிறப்பு தொடங்கி இறப்பு வரை அனைவரிடத்திலும் இருக்கிறது என்பதோடு ஒவ்வொரு பிரச்சனைக்கும் பெண்களாகிய நாம் ஒன்றிணையவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

மாற்றுத்திறனாளியாகத் தான் எதிர்கொண்ட சிக்கல்களைப் பள்ளி தொடங்கி கல்லூரி, பணியிடம், பொதுவெளி எனப் பேசிய உலகம்மாள் அரசுப் பள்ளியில் படித்தது வாழ்க்கையைக் கற்றுத்தந்ததாகப் பெருமையாகக் கூறினார். சுதந்திரம் நமக்குள்ளிருந்தே வரவேண்டும், அதைச் சரியான வழியில் கொண்டு செல்ல வேண்டும். நம்மையே முதலில் முன்மாதிரியாகக் காண வேண்டும், கட்டுப்பாடுகளை எப்படி உடைக்க வேண்டும் என்பதில் தெளிவும் அதில் முட்டி நிற்காமல் பாதையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும், நமக்கான பொறுப்பை எப்படிக் கையாளுகிறோம் என்பது முக்கியம் என்று தெரிந்தாலே தடைகளிலிருந்து வெளிவர முடியும் என்று கூறினார்.

முதல் நாள் நிகழ்வு மூன்று மணிநேரம் மலர்விழியின் சிறப்பான நெறியாள்கை மற்றும் பங்கேற்பாளர்களின் வினாக்கள் மற்றும் கலந்துரையாடலோடு தொய்வின்றி நடந்து முடிந்தது.

நெசவு போற்றுவோம் (09-07-2020)

இரண்டாம் நாள் கருத்தரங்கு நெசவு போற்றுவோம் என்கிற தலைப்பில் பருத்தி, நெசவு - நம் பண்பாடு என்று நெசவுக்கலையின் இன்றைய நிலை மற்றும் அதனை மீட்டெடுக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்தது. இன்றைய கருத்தரங்கு ஓசை அமைப்பின் ஒருங்கிணைப்பாளர் செல்வி அகிலா செழியனின் வரவேற்புரையுடன் தொடங்கியது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிறுவனர் முனைவர் சுபாஷினி, சேலம் ஆரண்யா அல்லி இயற்கை பண்ணை உரிமையாளர் ஆரண்யா அல்லி மற்றும்

அமெரிக்கா 'டிரடிஷனல் இந்தியா' நிறுவனத்தின் புஷ்பா கால்டுவெல் ஆகிய மூவரும் இந்த நிகழ்வின் சிறப்புரையாளர்கள். மூவரும் நெசவுத் தொழிலை மீட்டெடுப்பதற்கு முழு மூச்சுடன் இயங்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

சுபாஷிணி அவர்கள் தமது நோக்கவுரையோடு கைத்தறித் தொழில், தொழிலாளர் நிலை, தங்கள் குழு சென்ற மரபுப்பயணம், களப்பணி பற்றிப் பேசினார். கைத்தறி குறித்துத் தம் அமைப்பின் ஆவணங்களான ஒலி, ஒளிப்படக் காட்சிகளையும் ஒளிபரப்புச் செய்தார். இக்காட்சிகள் நெசவுத் தொழிலாளர்களின் இன்றைய வாழ்க்கை நிலையைப் பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது.

வேளாண்மைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆரண்யா அல்லி அவர்கள் நெசவுத் தொழிலாளர்களுடன் வாழ்ந்தும் தொழில் செய்வதோடு இயற்கை வேளாண்மையை ஊக்குவித்தும் வருபவர். நெசவுத் தொழில், தொழிற்கருவிகள், தொழிலாளர்கள், சேலை வகைகள், வடிவமைப்புகள், உற்பத்தி, சந்தைப்படுத்துதல், காலந்தோறும் நெசவுத்தொழில் சந்தித்த சிக்கல்கள், சவால்கள், அரசுச் சட்டங்கள், இன்றைய மாற்றங்கள், அனைத்திற்கும் மேலாகத் தமது அனுபவங்களையும் எடுத்துரைத்தார். இவரது நிறுவனம் இரண்டு முறை தேசிய விருது பெற்றிருக்கிறது.

சேலத்தில் பிறந்து இன்று அமெரிக்காவில் வசித்துவரும் புஷ்பா கால்டுவெல் அவர்கள் தம் சகோதரியுடன் இணைந்து இந்தியாவில் 40 தமிழ்க்குடும்பங்கள் உள்பட 100 நெசவாளர் குடும்பங்களின் வாழ்வாதாரத்தைக் கையிலெடுத்துச் செயலாற்றுகிறது இவரது டிரடிஷனல் இந்தியா என்கிற அமைப்பு, உழவும் நெசவும் அவருக்கு இரு கண்கள். வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச் சங்கப் பேரவையின் ஆதரவுடன் தாம் செயல்பட்டு வருவதையும் கூறினார். தமிழகத்தில் கல்லூரிகளில் கைத்தறி விழிப்புணர்வு முகாம்கள் நடத்திவருவதையும், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையுடன் இணைந்து சென்னை எத்திராஜ் கல்லூரியில் நடத்தப்பட்டது பற்றியும், தன்னோடு தன்னார்வலர்கள் மற்றும் கல்லூரி மாணவர்கள் இப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பது, கைத்தறி உடுத்துவதன் நோக்கம் போன்ற கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

திருவள்ளூர், தமிழ்த்தாய் உருவங்கள் மற்றும் தமிழ் எழுத்துக்கள் வரையப்பட்ட கைத்தறிச் சேலைகள் உருவாக்கப்பட்டு அமெரிக்கா மற்றும் ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாக்களில் விற்பனை செய்யப்பட்டது. இன்றைக்கு நெசவுத்தொழில் செய்து வருபவர்கள்தான் கடைசித் தலைமுறை. மக்கள் ஆர்வம் குறைந்து கொண்டே வருவது, இதனை அழியாமல் காப்பது நமது கடமை, நாம் செய்ய வேண்டியவை போன்ற கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. நிகழ்வின் பங்கேற்பாளர்கள் நெசவுத் தொழிலை நசிய விடாமல் செய்யவேண்டும் என்று கூறியதோடு நிறைய வழிமுறைகளையும் சொல்லியது கருத்தரங்கின் நோக்கத்தைப் பாதி வெற்றி பெறச் செய்ததாகவே நினைக்கமுடிகிறது. இந்த

நிகழ்வு முனைவர் பாப்பா அவர்களின் ஒருங்கிணைப்புடன் இனிதே முடிவடைந்தது.

செம்மை மாதர் (10-07-2020)

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
பல்புற அமைப்பு

வயத்துடைமை கோள்!

கடிகை 10 ஜூலை 2020

தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக்கழகம்
நடத்தும்

பெண்கள் விழிப்புணர்வு கருத்தரங்கம்

செம்மை மாதர்!
(பல்துறைப் பெண்ணாளுமைகள்)

பெண்கள்: தர்மசீலி, சுபாஷிணி, தேமொழி, மஞ்சளா, மானா, நிவேத்தா ஜாயில், வசந்தி

பல்துறைப் பெண்ணாளுமைகள் என்கிற பொருளிலமைந்த மூன்றாம் நாள் கருத்தரங்கிற்குத் திருமிகு தர்மசீலி அவர்கள் வரவேற்புரை வழங்கினார். திருமிகு வசந்திரவி அவர்களின் நெறியாளுகையுடன் இன்றைய நிகழ்வு கல்வியில் பெண்கள் அன்றும் இன்றும், இலக்கியத்தில் பெண்கள், தொழில் நுட்பத்தில் பெண்கள், வரலாற்றில் முதன்முதலில் தடம் பதித்த பெண்கள் என்கிற நான்கு தலைப்புகளில் நான்கு ஆளுமைகளால் நிகழ்த்தப்பெற்றது.

பெண் கல்வி கற்பது சுயமாக முடிவெடுக்கும் வாய்ப்புகளை உருவாக்கும், அதிகமான வாசிப்பு திறந்த மனப்பான்மையை வளர்க்கும், அது ஆரோக்கியமான சமுதாயத்திற்கு வழி வகுக்கும் என்கிற தனது நோக்கவுரையை முனைவர் சுபாஷிணி முதலில் முன்வைத்தார்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் செயலர் முனைவர் தேமொழி ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் பெண் கல்வியின் நிலை, பெண் கல்விக்கான தடைகளும் காரணங்களும் குடும்பம் மற்றும் சமூகத்தில் பெண் கல்வி குறித்த சிந்தனைகள், இன்றும் பெண் கல்வியின் நோக்கத்தில் ஒன்றாக நல்ல மணமகனைத் தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது அமைந்திருப்பதையும், இந்தியாவில் இந்திராகாந்தி மற்றும் காமராசர் காலத்தில் கல்வியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள் பெண் கல்வி வளர்ச்சிக்குக் கொஞ்சம் உதவியமை போன்றவை பற்றிப் பேசினார். இன்றும் கல்லூரிகளில் பெண் துறைத்தலைவர்கள், இருபாலரும்

இணைந்து செயல்படும் விழாக்கள், பணியிடங்களில் சமவிகித வாய்ப்பு கிடைக்காமை, நடத்தப்பெறும் கருத்தரங்குகளில் பேசுவதற்குப் பெண்களுக்குத் தரப்படும் முன்னுரிமை குறித்த கணக்கெடுப்புகளையும், அரசு கொண்டு வந்த நுழைவுத் தேர்வு மாறுதல்கள் ஒடுக்கப்பட்ட பெண்களின் தொழிற்கல்விக்குப் போடும் தடை, அதனால் அவர்கள் கனவு கனவாகவே இருப்பது ஆகிய கருத்துக்களைச் சான்றுகளுடன் பேசினார்.

இலக்கியங்கில் பெண்கள் பற்றிப் பேசிய முனைவர் மஞ்சளா அவர்கள் சங்ககாலத்தில் கல்வி பரவலாக்கப்பட்டிருந்தது, கருத்துச்சுதந்திரம் இருந்தது, பெண்கல்வி மறுக்கப்படவில்லை என்றும் சங்கப்புலவர் வெண்ணிக்குயத்தியார், வெளிப்படையாகத் தன் காதலைக் கூறிய ஆண்டாள், சமையலறைதான் உன் அதிகாரம் என்று சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்ட அடிமைத்தளையிலிருந்து வெளிவரக் கதை எழுதிய அம்பை, பெண் உடல் அரசியலைக் கவிதையாக்கிய சல்மா ஆகியோரது படைப்புகளை விளக்கியதோடு அப்படைப்புகள் அவ்வக் காலகட்டத்தைப் பிரதிபலிப்பதோடு காலத்தின் கலகக் குரல்களாக ஒலித்தவை என்றே பார்க்க வேண்டும் என்றும் பேசினார்.

அறிவியல் சிந்தனை அக்காலத்திலிருந்தே பெண்களுக்கு இருந்திருக்கிறது என்று வரலாற்றடிப்படையில் துவங்கிய பேராசிரியர் மாலா நேரு தொழில் நுட்பத்துறையில் பெண்களுக்கான நிலை குறித்துப் பேசினார். உலக அளவில் பார்க்கும்போது இந்தியாவில் அறிவியலில் பெண் பங்களிப்பு குறைவுதான், தொழில் நுட்பத்தில் பெண்கள் தலைமை ஏற்காததற்குக் காரணம் குடும்பச் சூழல், பணியிடங்களில் பாலியல் துன்புறுத்தல் மற்றும் பெண்களின் திறமைகள் முடக்கப்படுவதும் என்று கூறியதோடு, பெண்களின் துறைசார் திறமைகளை முதலில் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்ய வேண்டும், பெண்கள் ஒருங்கிணைந்து கருத்தரங்குகள், மாநாடுகளை நடத்த வேண்டும், சில தொழில் நிறுவனங்கள் செய்வது போலப் பெண்களுக்கென சிறப்பு வேலை நேரம், காலத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று வழிமுறைகளையும், பெண்களுக்குத் தன்னார்வமும் இலக்கும் இருந்தாலே சாதிக்கலாம், அறிவுசார் சமூகமே இன்றைய தேவை, அதற்குப் பெண் கல்வி இன்னும் பெண் தொழில் கல்வி அவசியம் என்றும் கூறித் தனது உரையை முடித்தார்.

சரித்திரம் பேசாமல் விட்ட பெண்கள் பற்றி வரலாற்றாளர் நிவேதிதா லூயிஸ் பேசினார். பொதுவுடைமையைப் பொதுவாக்கப் பாடுபட்டவரும் அரசியலில் திருப்பங்களை உருவாக்கியவருமான மணலூர் மணியம்மா, இந்தியாவின் முதல் பெண் பொறியாளர் ஏ. லலிதா, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு அரசியலில் திருப்பங்களை உருவாக்கிய கதீஜா யாகூப் ஹாசன், இசைக்கு மதமில்லை என்று கூறிய இசுலாமிய நாதஸ்வரப் பெண் கலைஞர் காலிஷாபீ மெகபூப், சென்னைப் பல்கலையில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற

முதல் பெண் மீனாட்சி, தமிழகத் தொல்லியல் துறையில் பணி செய்த மார்க்சிய காந்தி உள்ளிட்ட எட்டு பெண்கள் பற்றிப் பேசினார். பெண்கள் பற்றிய வரலாறு அதிகம் எழுதப்படவில்லை, சிறுபான்மையினப் பெண்களின் வரலாற்றை மீட்டெடுக்க வேண்டும், தொழில்நுட்பம் மிகுந்த இன்றைய காலகட்டத்தில் நாம் இன்றைய பெண்களின் வரலாற்றை நாம் ஆவணப்படுத்திவிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

தளை தகர்ப்போம் (12-07-2020)

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை பற்றிய நான்காம் நாள் கருத்தரங்கு எழுத்தாளர் மலர்விழி அவர்களின் நெறியாளுகையில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் செயலர் முனைவர் தேவமொழியின் வரவேற்புரையுடன் தொடங்கியது.

கடந்த சில நாட்களாகப் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் அதிகரித்து வருவதை ஊடகங்கள் வாயிலாகப் பார்க்கிறோம். ஊரடங்கு நேரத்தில் குடும்ப வன்முறைகள் அதிகமாகியுள்ளன. ஆகவே பெண்கள் தங்களுக்கெதிரான பிரச்சனைகளை மனம் மற்றும் சட்ட ரீதியாக எதிர்கொள்வதற்கு வழிமுறைகளை அமைத்துத் தரும் வகையில் இன்றைய அமர்வுகள் நடத்தப்படவேண்டும் என்கிற தமது அவாவை நோக்கவுரையாகத் தலைவர் சுபாஷிணி வைத்தார்.

உளவியல் மருத்துவ நிபுணரும் சமூக ஆர்வலருமான ஷாலினி அவர்கள் உள அடிப்படையில் பெண்கள் பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ளுதல் குறித்துப் பேசினார். அனைத்து உயிரினங்களிலும் பெண் உயிரினம் மட்டுமே வலிமை மிகுந்தது. ஆரம்பக் காலத்தில் முதலில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள்

தாய்வழிச் சமூகமாக எந்தப் பிரச்சனையுமின்றி வாழ்ந்தனர். இரண்டாவதாக வந்தவர்களே தந்தைவழிச் சமூகமாகப் பெண்களை அடிமைப்படுத்தும் சமூகமாகப் பல கட்டுப்பாடுகளைக் கொணர்ந்தனர். பெண்கள் தங்கள் வலிமையை மறந்து ஆண்களைப் போற்றத் தொடங்கியதோடல்லாமல் தங்கள் வழித்தோன்றல்களையும் அப்படியே வளர்த்து அதுவே இன்று இயலாமையாக உருவெடுத்திருக்கிறது என்பதைச் சமயங்கள், வழிபாடு, மணமுறைகள், சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்ற ஆதாரங்களுடன் வரலாறு, பண்பாட்டு ரீதியாகவும் தெளிவாக விளக்கினார். இன்னும் பெண் என்பவள் இருவித மனநிலையினை உடையவள். இதை ஆண்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர். சிந்தனையே இல்லாமலும் அதே நேரம் மிக அதிகப்படியான சிந்தனையும் கூடாது. படித்தவர்களிடம்தான் அதிகம் தயக்கமும் பயமும் காணப்படுகிறது. இந்நிலை மாறவேண்டும். சூழ்நிலைக்குத் தகுந்தவாறு பிரச்சனைகளை எதிர் கொள்ளும் மனம் வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

வழக்கறிஞர் கிருபா முனுசாமி பெண்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளைச் சொல்வதற்கு இங்கு தளமே இல்லை என்று தொடங்கி வரலாற்றடிப்படையில் சட்டம் குறித்துப் பேசினார். முகலாயர் மற்றும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி வரைக் குற்றங்கள் மட்டுமே சட்ட அடிப்படையில் பார்க்கப்பட்டன. அவர்கள் சமயம் மற்றும் பண்பாட்டு விசயங்களில் தலையிடக்கூடாது என்று நினைத்தனர். பாலியல் வன்கொடுமைச்சட்டம், பெண்கள் சொல்வதை நம்பவேண்டும் என்கிற நிலைப்பாடு போன்றவை கொண்டுவரப்பட்டதன் பின்னணியினைப் பாப்ரிதேவி, மதுரா, சக்தி வாஹிணி போன்ற வழக்கு விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளக்கினார். இன்றும் நீதி மன்றங்கள், பிற இடங்களிலும் பாலினம், சாதி குறித்த பாகுபாடுகள் இருப்பதைத் தன் அனுபவங்களின் வாயிலாக எடுத்துரைத்தார். பெண்களுக்குப் பெண்களே எதிரிகளாகவும் உதவும் மனப்பான்மை இல்லாதிருப்பதும் மாறவேண்டும். நாமனைவரும் ஒரே குரலாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சட்டம், நீதிமன்றம் இன்னும் பிற அமைப்புகள் எல்லாம் நமக்குப் பயனுள்ளவையாக அமையும். நீதி மன்றங்களில் சாட்சி என்பது மிகவும் முக்கியம். பெண்கள் அதற்கு முன்வருவதில்லை. மூன்றாம் நபராக முகத்தைக் காட்டாமல் பாதிக்கப்பட்டவருக்கு உதவிசெய்யலாம். நாம் ஒற்றுமையாக முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

பள்ளிகளிலேயே குழந்தைகளுக்குத் தற்காப்புக் கலையையும் உடல் தொடர்பான விசயங்களைச் சொல்லித்தருவதுமே பாலியல் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை குறைய வாய்ப்பாக அமையும் என்று தலைவர் சுபாஷிணி அவர்கள் கூறப் பின் பங்கேற்பாளர்களின் வினாக்கள், கலந்துரையாடலுடன் கருத்தரங்கம் நிறைவுபெற்றது.

கடல் தாண்டித் தடம் பதித்த பெண்கள் எதிர் கொள்ளும் சிக்கல்கள் குறித்து வெளிநாடுகள், மாநிலத்தில் வாழ்ந்து வரும் பெண்கள் ஏழுபேரும், சிறப்புச் செய்ய ஒருவருமாக ஐந்தாம் நாள் நிகழ்வு செல்வி ப்ரீத்தியின் வரவேற்புரையுடன் தொடங்கியது. இன்றைய நிகழ்வு எழுத்தாளர் மலர்விழி பாஸ்கரனின் நேர்த்தியான நெறியாளுகையுடன் நடைபெற்றது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிறுவனர் சுபாஷினி அவர்கள் ஊரடங்கு நேரத்தில் தமது நிறுவனம் நடத்திய, இனி நடத்தப்போகிற நிகழ்வுகள், செயல்பாடுகள் பற்றியும் இன்றும் பெண்கள் இரண்டாம் தரத்திலேயே மதிக்கப்படுகிறார்கள், ஆண், பெண் சமம் என்பதே போலித்தனமானது, பெண்களின் ஆரோக்கியமான உணவு, தானாக முடிவெடுத்தல், பொருளாதாரச் சுதந்திரம் போன்றவை நிறைந்த சமூகமே முன்னேற்றமான சமூகம் என்றும் தமது நோக்கவுரையில் கூறினார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் வசிக்கும் வழக்கறிஞர் சந்திரிகா சுப்ரமணியம் புலம்பெயர் பெண்கள் சந்திக்கும் சிக்கல்களைக் கலாச்சாரம், கல்வி, வேலை, குடும்பம், மொழி, பொதுவெளியாகிய சமூகம் ஆகிய நிலைகளில் விளக்கினார். நமது மற்றும் புலம்பெயர் கலாச்சாரம் ஆகிய இரண்டையும் கடைப்பிடித்தல், சொந்த நாட்டில் கற்ற கல்வியின் மதிப்பீடு, மீண்டும் படித்தல், அனைத்து வேலைகளையும் தாமே செய்வதால் ஏற்படும் மன அழுத்தம், விளைவாகக் குடும்பப் பிரச்சனை, புலம் பெயர் நாட்டின் சட்டங்களை அறிய வேண்டிய கட்டாயம், பாலியல் துன்புறுத்தல் அனைத்திற்கும் மேலாக அந்நாட்டுச்

சொந்தக்காரர் நம்மை நடத்தும் விதம் என்று விரிவாக எடுத்துரைத்தார். நேர நிர்வாகம் தானாகவே வந்துவிடும் என்றும் கூறினார்.

அமெரிக்காவில் Reaction Team என்கிற அமைப்பின் மூலம் சமூகத் தொண்டாற்றி வரும் திருமிகு ப்ரவீணா அவர்கள் புலம்பெயர் பெண்களின் பொருளாதாரம் பற்றிப் பேசும்போது திருமணமாகி இங்கு வரும் படித்த / படிக்காத பெண்கள் கணவனைச் சார்ந்தவர்களாகவும் வீட்டு வேலைகளைப் பார்ப்பதே போதும் என்றும் நினைக்கிறார்கள். பணியிலிருந்தாலும் தமது மற்றும் கணவரது வங்கிக்கணக்கு, சொத்து, பொருளாதாரம் பற்றிய சிந்தனை இல்லாமலும் இருக்கிறார்கள். ஆணை வீட்டுச் சார்புடையவனாகவும் பெண்ணைப் பொருளாதாரச் சார்புடையவனாகவும் வளர்க்கவேண்டும். பெண் கல்வியினால் பயனொன்றுமில்லை, அக்காலத்தில் பாட்டிமார் தம் அஞ்சறைப் பெட்டியில் பணம் சேர்த்து வைத்த புத்திசாலித்தனம் கூட இன்றைய படித்த பெண்களிடத்தில் இல்லை, அசாதாரணச் சூழலில் கையற்று நிற்கும் பெண்களே அதிகம். இந்நிலை மாறவேண்டும் என்பதைத் தம் அனுபவத்தின்வழி எடுத்துரைத்தார்.

ஐரோப்பாவில் பெண்களுக்கான வாய்ப்புகள் பற்றிப் பேசிய ஜெர்மனியின் செல்வி கார்த்திகா அவர்கள் கலாச்சாரங்கள் கலந்த சமூகம் இது. அந்நிய தேசம் என்பதால் பெரியவர்கள் இளையோரை வெளியில் அனுப்ப யோசிக்கிறார்கள், அவர்கள் நம்பிக்கையோடு எங்களை வெளியில் அனுப்புவதற்கு ஏற்ற வகையில் திடமான மனதோடு அந்நியச் சவால்களை எதிர்த்து நிற்கும் மனத்தோடும் தமிழ்ப் பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்யவேண்டும் என்கிற முயற்சியில் இருப்பதாகக் கூறினார்.

மலேசியாவில் ஆசிரியர் பணியிலிருக்கும் திருமிகு சரஸ்வதி ஜகதீசன் அவர்களின் மலேசியாவில் பெண் மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள் குறித்த உரை ஆய்வாகவே இருந்தது. இங்கு B40 குழுவினர்தான் அதிகம் சவால்களை எதிர்கொள்பவர்கள். இதற்குப் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய இவர்கள் கல்வி பயிலுதல், வீட்டுப்பாடம் செய்வதில் சிக்கல், சின்னத்திரை மோகம் அதிகம், தாய்மார்கள் தங்கள் பெண் பிள்ளைகளைத் திரைப்பட நடிகர் போலக் காட்டுவதால் மனப்பிறழ்வு, உருவம், நிறம், மொழி என்கிற வகையில் மற்றவர்களோடு ஈடுகொடுக்க முடியாமல் மனப்பிறழ்வு, வெளியிலுள்ள படிப்பைக் கைவிட்ட ஆண்களால் தடம் மாறுதல், மதுப்பழக்கத்திற்கு உள்ளாதல் போன்ற காரணங்களைச் சுட்டியதோடு மலேசியப் பெண்கள் சவால்களை எதிர்கொள்வதில் சிறப்பாகச் செயல்படுவதாகவும் கூறினார்.

சிங்கப்பூர்ச் சூழலில் சமூகத் தொண்டாற்றுதல் குறித்துப் பேசிய திருமிகு வசந்தி அவர்கள் பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பான நாடு இது என்பதால் தனது பெற்றோர் தனக்கு அனுமதி அளித்ததாகக் கூறிய இவர் சமூகத் தொண்டாற்றுவது தனியாகவா, அமைப்புடன் சேர்ந்ததா, தொண்டாற்றக்கூடிய

துறையைத் தேர்தல், அத்துறையறிவு பெறுதல், தொண்டு அமைப்புகளின் சட்டதிட்டங்களை அறிதல், அந்நிறுவனங்களின் பயிற்சிக்குட்படுதல், தமது பாதுகாப்பு, பொருள், நேரம் செலவிடல், திறன் போன்ற உதவிகளை முடிவு செய்தல் ஆகிய வழிமுறைகளையும் இத்தகைய தொண்டுகளின் மூலம் நேர மேலாண்மை, புத்தாக்கச்சிந்தனை, திட்டமிடல், ஒருங்கிணைப்பு போன்ற திறன்களைத் தான் கற்றதையும் நெஞ்சுரம், உறுதி, நன்றியுணர்வு, தோல்வி கண்டு துவளாமை போன்ற குணங்களைப் பெற்றதையும் கூறியதோடு ஒவ்வொருவரும் இன்னொருவர் வாழ்வில் தன்னால் மாற்றத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்று உறுதியாக நம்புகிறோம் என்றும் முடித்தார்.

உத்திரப் பிரதேசம் அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் முனைவர் சாந்தினிபீ அவர்கள் உத்தரப்பிரதேச படித்த பெண்கள் பற்றிப் பேசினார். சாதி, மதம், நிறம், ஊர் பற்றிய விவரங்களெல்லாம் தெரியாமல் இவர்கள் பேசுவதேயில்லை. கலப்புத் திருமணத்தை இன்றும் வியப்பாகத்தான் பார்க்கிறார்கள். பெண்களுக்குப் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் இல்லை, அரசியல் பேசும் பெண்களோடு பேசுவதும் பழகுவதும் தப்பு என்று ஆண்கள் கருதுவது, ஆணின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெண்ணின் பழக்கவழக்கங்கள் தடையாக இருப்பதாகச் சாடுவது போன்ற தமது கருத்துக்களை எடுத்துரைத்தார்.

பப்புவா நியூ கினியாவிலிருந்து பேசிய சுபா அபர்ணா சசீந்திரன் அவர்கள் வரலாற்றுப்படையில் உலக அளவில் சாதனைப் பெண்கள் பற்றிப் பேசினார். பெண்களின் பயம் மிகப்பெரிய வைரஸ், பெண்கள் தடைக்கற்களை மட்டும் பார்க்காமல் வெற்றியை, சாதனைகளை மட்டுமே பார்க்கவேண்டும், தம் தனித்துவத்தைக் கண்டுபிடித்து அதை வளர்த்தெடுக்கவேண்டும், பப்பு கினியாவில் பெண்கள் முழுப் பொருளாதாரச் சுதந்திரம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், பெண்கள் குரல் ஒங்கி ஒலிக்க வேண்டும், பெண்கள் இயல்பிலேயே தன்னாற்றல் மிக்கவர்கள், அதை வளர்க்க வேண்டும் என்று கூறுவதே தப்பு, உந்து சக்தி உள்ளே இருக்கிறது அதை வெளியே தேட அவசியமில்லை என்று முடித்தார்.

எல்லாவற்றிற்கும் தாய் பெண் மட்டுமே என்கிற மூதாதையரின் பாடல் வரிகளோடு தனது உரையைத் தொடங்கிய இன்றைய நிகழ்வின் சிறப்புரையாளர் இந்திய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் முனைவர் தமிழ்ச்சி தங்கபாண்டியன் அரிஸ்டாட்டில் பெண்கள் குறித்துக் கீழான கண்ணோட்டம் கொண்டவர் என்றும் இந்த நூற்றாண்டில்தான் பெண்கள் சாதனை படைத்ததாகக் கூறப்படுகிறது, வரலாற்றைப் பார்த்தால் உலகளவில் அனைத்துத் துறைகளிலும் பெண்கள் பண்டைக்காலத்திலிருந்தே சாதனை படைத்திருப்பதையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டினார்.

பெண்கள் பற்றிய பொய்யான கருத்தாக்கங்கள் இந்த நூற்றாண்டில்தான் அதிகம். தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்கள் வேள்விகளில்

கலந்து கொண்டமைக்கான குறிப்பு இருப்பதையும் வாழ்க்கைத் துணைநலம் என்கிற அதிகாரத்தை எடுத்துவிட்டே திருக்குறளைப் பாடமாக வைக்கவேண்டும் என்று பெரியார் கூறியதையும் சுட்டிக்காட்டிய அவர் பகுத்தறிவு அறிவுசார் சமூகத்திற்குத் தேவை, கல்வி மட்டுமே நமக்கான அடையாளமல்ல, வாழ்க்கை அனுபவம் மிக அவசியம், அதிகாரத்திற்கு முன்பாகப் பெண்கள் தைரியமாகப் பேசுவது முக்கியம் என்றும் கூறினார். உலகம் அனைவருக்குமானது என்கிற புரிதலோடு செயல்படுவோம் என்று முடித்தார்.

தொடர்பு:
முனைவர் ஆ. பாப்பா
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
டோக் பெருமாட்டி கல்லூரி
மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா

2.கடிகை வழங்கிய "சோழர்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்" பயிலரங்கம்

--முனைவர் தேமொழி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின், 'கடிகை' - தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக் கழகம், ஜூன் 2020இன் மூன்றாம் வார இறுதியில் (ஜூன் 19-21, 2020 ஆகிய நாட்களில்) ஏற்பாடு செய்திருந்த "சோழர்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்" என்ற இணையவழிக் கல்வெட்டுப் பயிலரங்கம் (Webinar) பொது முடக்கக் காலத்தில் சோழர்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் குறித்து அறிந்து கொள்ள நல்ல ஒரு வாய்ப்பாக உலகத் தமிழர்களுக்கு அமைந்தது.

பயிலரங்கின் நோக்கம்:

- சோழர்காலக் கல்வெட்டுகள் குறித்த தொல்லியல் தரவுகளை அறிவது,
- சோழர்கால கல்வெட்டுத் தமிழ் எழுத்துகளை அடையாளம் தெரிந்து கொள்வது,
- சோழர்காலம் குறித்து அறிய உதவும் முக்கியமான கல்வெட்டுகளையும் அவை தரும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க செய்திகளையும் அறிந்து கொள்வது,

- சோழர்களுக்குப் புகழ் சேர்த்த சோழர்கால கோயில்களின் செயல்பாடு, கட்டடக் கலை, ஓவியங்கள் குறித்துத் தெரிந்து கொள்வது,
- கோயில் கல்வெட்டுகள் தரும் சோழ மன்னர்கள் குறித்த செய்தி, சோழர் கால அரசியல், வணிகம், சமூக நிலை முதலியவற்றை அறிந்து கொள்வது
- எனத் தமிழர் வரலாற்று பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளில் ஆர்வம் உள்ள அனைவரும் முறையான கற்றல் என்பது வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள மிக அவசியம் என்ற குறிக்கோளில் சோழர் கால தொல்லியல் தடயங்கள் குறித்து அறிந்து கொள்வது.

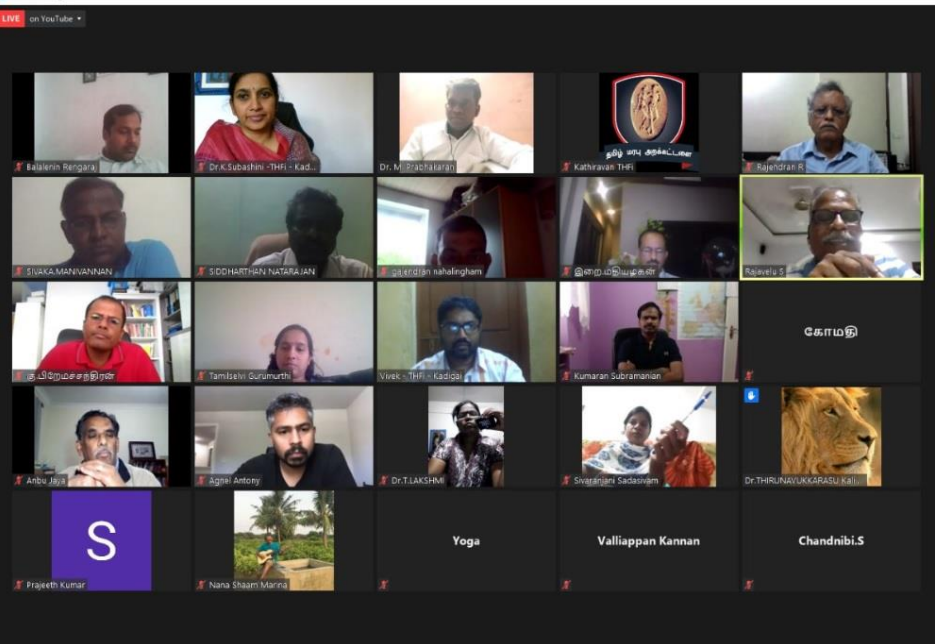
கடிகை இயக்குநர் டாக்டர் க. சுபாஷிணி அவர்களின் வழிகாட்டலில், நிகழ்ச்சியின் ஏற்பாட்டுக் குழுவினர்களான திரு. கதிரவன், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பயிலரங்கம் ஒருங்கிணைப்பாளர் மற்றும் திரு. கிரிஷ், நிகழ்ச்சி தொகுப்பாளர் ஆகியோர் பயிலரங்கம் நடந்த நாட்களில் மாணவர்களை வரவேற்றுப் பாடத்திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினர். பயிற்சி செயல்திறன் மதிப்பீட்டைத் திரு. பாலா லெனின் அவர்களும் நிகழ்ச்சியின் நெறியாள்கையை திரு. பிரபாகரன் அவர்களும் முன்னின்று சிறப்பாக நெறிப்படுத்தினர். கருத்தரங்க தொலைத்தொடர்பு தொழில்நுட்ப உதவியைத் திரு. மு. விவேகானந்தன் அவர்களும் மாணவர்களின் பதிவு மற்றும் சான்றிதழ் ஏற்பாடுகளை சிவக. மணிவண்ணன் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

முதல் நாள் பயிலரங்கம்:

(ஜூன் 19, 2020 - வெள்ளிக்கிழமை)

நிகழ்ச்சியின் முதல்நாள் பொது அறிமுகமாகச் சோழர்களையும், அவர்கள் செயல்பாடுகளையும், சோழர்காலக் கல்வெட்டுகளையும் குறித்த ஒரு நிகழ்ச்சியாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் தலைவரும், அதன் கடிகை தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக் கழகத்தின் இயக்குநருமான டாக்டர் க.சுபாஷிணி "சோழர்கள் ஓர் அறிமுகம்" என்ற தலைப்பில் அறிமுக உரையாற்றி நிகழ்வைத் துவக்கி வைத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து தொல்லியல் அறிஞர் டாக்டர். சிவராமகிருஷ்ணன் சோழர் கால கல்வெட்டுக்களின் பன்முகத் தன்மைகள் குறித்த சிறப்புரையை ஆற்றினார். பங்கேற்பாளர்களின் கேள்வி-பதில் மற்றும் கலந்துரையாடலுடன் முதல்நாள் நிகழ்வு நிறைவுற்றது.

Participants (109)

Find a participant

- Dr.K.Subashini -THFI - Kadiga (Host, me)
- Dr.THRUNAVUKKARASU Kalimehu
- Narayanan Kannan
- Dr. M. Prabhakaran (Co-host)
- Rajavelu S (Co-host)
- Vivek - THFI - Kadiga (Co-host)
- Balalenin Rengaraj (Co-host)

Zoom Group Chat

From Sheela to Everyone: கண் கண்டு சொன்னதோர் ஏழத்துக்களுக்கும் நறு நல்லெண்ணெய்து எழத்துக்களுக்கும் ஏழ்தரும் ஒற்றுமை உரைநாடு?

From Pradeep Thiruganem to Everyone: Any traces and proof for Pandemic situations and diseases described during chola times. Thank you

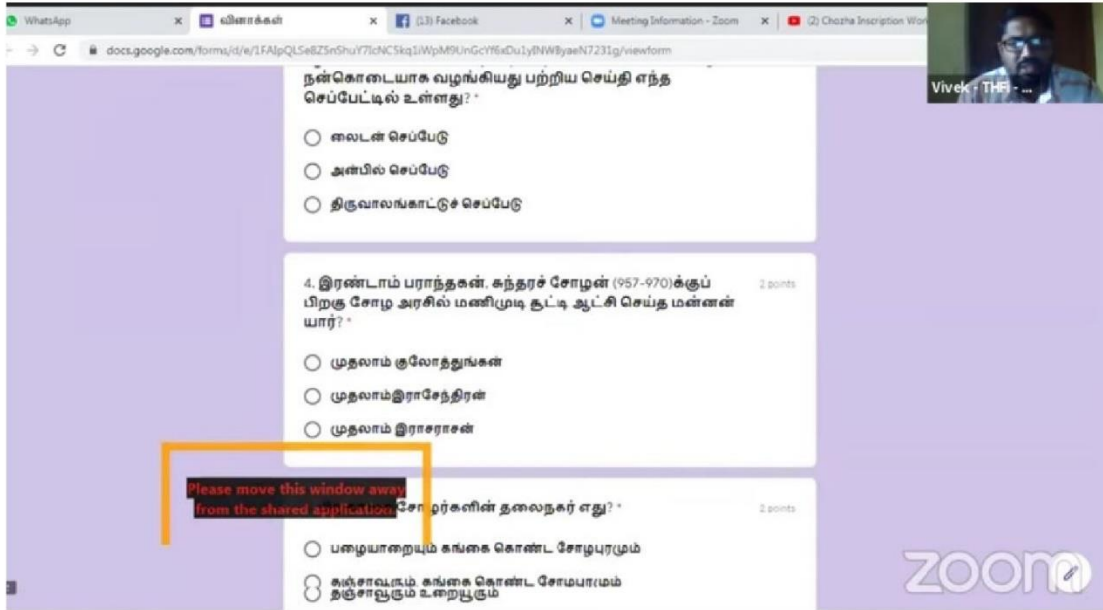
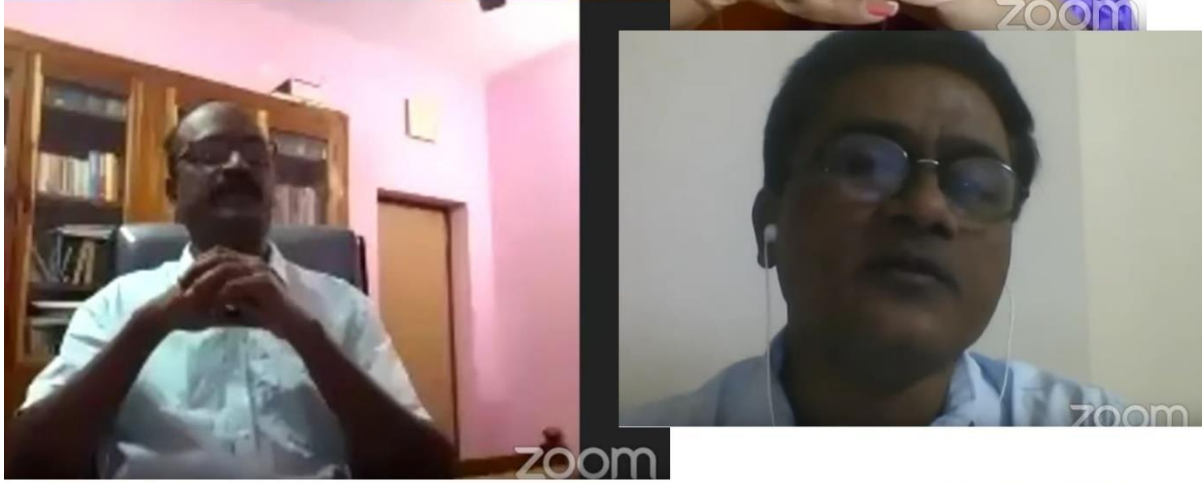
From மணிசேகரன் @கங்கமத்து to Everyone: How to ask question?

From Vivek - THFI - Kadiga to Everyone: <https://bit.ly/2ATePc3> பிள்ளைLL படிவம் (feedback form)

From விசுவநாதன் to Everyone: இரண்டில் வர்ப்பு தரும் செல்லம் ஓயா!

To: Haashini, A (Private)

Type message here...

இரண்டாம் நாள் பயிலரங்கம்:

(ஜூன் 20, 2020 - சனிக்கிழமை)

இரண்டாம் நாள் பயிலரங்கம் "சோழர்காலத் தமிழ் கல்வெட்டுப் பயிற்சி" என்ற நோக்குடன் தொல்லியல் அறிஞர் டாக்டர் சு.ராஜவேலு (மேனாள் துறைத் தலைவர், கடல் தொல்பொருள் துறை, தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகம், சிறப்புப் பேராசிரியர் , வரலாற்றுத் துறை, அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்) அவர்களின் உரை, இரு நீண்ட அமர்வுகளாகச் சோழர்கால கல்வெட்டுகள் குறித்து சோழர்கால கல்வெட்டு எழுதத்தின் வரலாற்றில் துவங்கி, தமிழக வரலாறு அறிவதில் அக்கல்வெட்டுகளின் பங்களிப்பு என்று எண்ணிறைந்த தகவல்களை அள்ளித் தந்தது . பங்கேற்பாளர்களின் கேள்வி-பதில் மற்றும் கலந்துரையாடலுடனும் மற்றும் திரு. பிரபாகரன் சிறப்பான நெறியாள்கையுடன் முதல்நாள் நிகழ்வு நிறைவுற்றது.

நிறைவுநாள் பயிலரங்கம்:

(ஜூன் 21 , 2020 - ஞாயிற்றுக் கிழமை)

நிறைவுநாள் பயிலரங்கம் சோழர்களுக்குப் புகழ் சேர்த்த சோழர்கால கோயில்களின் செயல்பாடு, கட்டடக் கலை, ஓவியங்கள் குறித்தும்; கோயில் கல்வெட்டுகள் தரும் சோழ மன்னர்கள் குறித்த செய்தி, சோழர் கால அரசியல், வணிகம், சமூக நிலை முதலியவற்றைக் குறித்தும் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் டாக்டர் சு.ராஜவேலு அவர்களால் இரு நீண்ட அமர்வுகள் கொண்ட உரைகளாக வழங்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து டாக்டர் க.சுபாஷினி அவர்கள் பாராட்டி நன்றி கூறும் உரையுடனும், வெற்றிகரமாகப் பயிலரங்கை முடித்த மாணவர்களுக்கு இணையம் வழி எண்ணிமச் சான்றிதழ் வழங்கலுடன் இனிதே நிறைவுற்றது.

நிகழ்ச்சி குறித்துக் குறிப்பிட்ட டாக்டர் சுபாஷிணி, "19ம் தேதி தொடங்கி 21 வரை, 3 நாட்களும் ஒவ்வொரு நாளும் 4லிருந்து 5 மணி நேரங்கள் பொறுமையாகப் பாடத்தைக் கேட்டு பயிலரங்கில் பயின்று கொண்ட மாணவர்களின் ஆர்வம் தமிழ் வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதில் உலகத் தமிழர்களுக்கு இருக்கும் உறுதியான ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருந்தது. இந்த முயற்சிக்குக் கிடைத்திருக்கும் வரவேற்பு மேலும் பல பயிலரங்கங்களை நிகழ்த்துவதற்கான ஆர்வத்தை எங்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. உலகத் தமிழர்களின் வரலாற்றுத் தேடலுக்குத் தரமான கல்வியை வழங்கும் முயற்சியில் நிச்சயம் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பங்களிப்போம்" என்று உறுதியளித்தார்.

"கடந்த மூன்று நாட்களாக நடைபெற்ற இப்பயிலரங்கம் சோழர் காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைப் பற்றிய மிகச் சிறந்த கற்றல் அனுபவத்தை வழங்கியது. அனுபவக் கல்வியே சிறந்தது என்ற வகையில் ஆய்வாளர் தன்னுடைய ஆராய்ச்சி அனுபவத்தை எங்களுக்கு வழங்கிக் கற்பித்துள்ளார். தங்களின் அயராது உழைப்புக்கும் அனுபவப் பகிர்வுக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றி. --- நாகை கா. சுகுமாரன் (இயக்குநர், ஆஸ்திரேலிய தமிழ்க் கலாசாலை, வள்ளுவர் அறக்கட்டளை, மெல்பேர்ன் ஆஸ்திரேலியா) பங்கேற்பாளரும் பயிலரங்கம் குறித்த தனது மதிப்பீட்டை நல்கினார்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் 'கடிகை' - தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக் கழகத்தின் ஏற்பாட்டில் முதல் இணையவழி பயிலரங்கம் - 'சோழர்காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள்' பயிலரங்கிற்குக் குறைந்த அளவு 14 வயதுக்கு மேற்பட்ட மாணவர்களும் பயிலரங்கத்தில் பங்கு பெற அனுமதிக்கப்பட்டனர். பயிலரங்க வகுப்புகள் இந்திய நேரம் மாலை 6:30க்குத் தொடங்கி இரவு 9:30 வரை சொற்பொழிவுகள், கேள்விகள், கலந்துரையாடல்கள் என்று தொடர்ந்தது. மாணவர்களுக்குச் சலுகைக் கட்டணமும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. உலகெங்கிலுமிருந்தும் 169 மாணவர்கள் பதிந்து பயன்பெற்றனர். இவர்களில் மூன்று செயல் குழு உறுப்பினர்களும், பொதுப்பிரிவில் 96 ஆர்வலர்களும், மாணவர்கள் பிரிவில் 70 மாணவர்களும் பயிலரங்கில் பங்கு பெற்றனர். இதில் 16 கல்லூரி மாணவர்களுக்குத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை இலவச பயிற்சியாகப் பயிலரங்கை வழங்கியது சிறப்பினும் சிறப்பு. மாணவர்கள் சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

3. சோதனையில் சாதனை

-- கௌதம சன்னா

கொரோனா காலம் வரலாற்றில் முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவிற்கு உலகளாவிய மனித குலத்தின் ஒரு பொது முடக்க நிலையாக அமைந்துவிட்டது சற்றும் எதிர்பாராத ஒரு நிகழ்வு. வல்லரசுகளும் இறுமாப்பைக் கைவிட்டு தங்களின் போர்க்கருவிகள் அனைத்தும் வைரஸ்களின் முன் பயனற்றுப் போனதை உணர்ந்த நிலையில், உலகில் அனைவரும் உலகப்போர் என்ற ஒரு அச்சுறுத்தல் இல்லாமல், தாங்களே தங்களது உயிருக்குப் பயந்து வீட்டில் பதுங்கிவிட்ட சூழ்நிலை. ஆனால் சோதனையிலும் ஒரு வரமாக, பேரிடர் காலத்தில் உலகின் பல்வேறு மூலைகளிலும் இருந்த மக்களைத் தொலைத்தொடர்பு தொழில் நுட்பம் ஒருங்கிணைத்தது. இக்காலத்தில் மக்கள் உடல் நலம் பேணவும், மனவளம் காக்கவும் இணையவழிச் செய்திப் பகிரல் முறை கைகொடுத்தது. தொடர்ந்து பேரிடர் செய்திகள் படித்துத் துவண்டு போனவரும் உள்ளனர், அவற்றை அளவோடு அறிந்து கொண்டு பேரிடர் காலத்தைப் பயனுள்ள வழியில் ஆக்கப்பூர்வமாகப் பயன்படுத்த முற்பட்டவரும் உள்ளனர். அத்தகையோரை ஒருங்கிணைத்து வளர்ச்சி நோக்கி முன்னேறத் திட்டமிட்ட அமைப்புகளில் ஒன்று முனைவர் க. சுபாஷினியின் தலைமையில் ஜெர்மனியில் தலைமையிடமாகக் கொண்டு இயங்கும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் பன்னாட்டு அமைப்பு.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் குறிக்கோளான தமிழ் மரபு பாதுகாக்கும் செயல்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பைத் தந்தது கொரோனா பேரிடர் காலம் எனலாம். உலக அளவில் செயலிழந்து இருந்த பலதுறை வல்லுநர்களையும் ஒருங்கிணைத்து அவர்களது நெடுநாள் ஆய்வின், பணியின், செயல்பாடுகளின் வழியாக நாம் பெறக்கூடிய தமிழரின் கருவூலங்கள் குறித்து அறியவும், ஆவணப்படுத்தவும், அவற்றை வளர்ச்சி நோக்கில் அனைவரிடம் கொண்டு செல்லவும் திட்டமிடப்பட்டது. தமிழர்களின் வரலாறு, சமூகவியல், அறிவியல், தத்துவம், மானுடவியல், சுற்றுச்சூழல் உள்ளிட்ட பல்வேறு துறைகளின் கல்வியிலும் ஆய்விலும் ஈடுபட்டுள்ள அறிஞர்கள் ஒருங்கிணைக்கப் பட்டனர். இணைய வழித் தொடர்பு சிறந்த முறையில் பயனுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அறிஞர்களின் அறிவுக்களஞ்சியங்கள் ஆய்வாளர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும், எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் பயன்படும் உரைகளாகத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையால் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு

முயற்சி. டாக்டர் க.சுபாஷிணி அவர்களின் தலைமையில் செயல்படும் இக்குழுவின் பல்துறை அறிஞர்கள் இணைந்து செயல்பட்டு பெரும் அறிவுக்கருவூலத்தினை இந்தக் கொரோனா பேரிடர் காலத்தில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாண்டு ஏப்ரல் 1 முதல் மே மாதம் 31 வரை இரு மாதங்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் இடைவிடாது இணைய வழி கருத்தரங்குகளை நிகழ்த்தியது இவ்வமைப்பு. அதன்படி நூறு தலைப்புகளில் அறிஞர்கள், நிபுணர்கள், ஆய்வாளர்கள், பேராசிரியர்கள் உள்ளிட்டவர்கள் ஆய்வுரைகளை நிகழ்த்தினார்கள். உரைகள் முடிந்த உடன் விவாதங்கள் நடைபெற்றன. கேள்விகளுக்கு ஆய்வாளர்கள் பதிலளித்தார்கள். இணையவழி நேரலை உரைத்தொடரில் வழங்கப்பட்ட உரைகள் அனைத்தும் தொகுக்கப்பட்டு, அவை உடனுக்குடன் யூடியூப் தளத்தில் [<https://www.youtube.com/Thfi-Channel>] காணொளிகளாக அனைவருக்கும் எந்நாளும் பயனளிக்கும் வகையில் சேமிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் தமிழகத்தில் மட்டும் அறியப்பட்டிருந்த பல ஆய்வாளர்கள் சர்வதேச தளத்தில் தங்களுக்கான அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றார்கள் என்பது சிறப்புக்குரியதாகும். இந்த நிகழ்ச்சித் தொடரில் உலகெங்கும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் நடத்தும் அமைப்புகளும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டு தமிழகத்திற்கு ஒரு பண்பாட்டுப் பாலமும் அமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதுமட்டுமன்றி, உலக அருங்காட்சியகங்கள் நாளை முன்னிட்டு, மே மாதம் 19ம் நாள் தமிழக அருங்காட்சியகங்கள் வாரமும் கொண்டாடப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சியினைத் தமிழக தமிழ் வளர்ச்சித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு மா.பா பாண்டியராஜன் தொடங்கிவைத்துச் சிறப்புரையாற்றினார். தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்து அருங்காட்சியக இயக்குநர்களும் கலந்து கொள்ளும் வகையில் அந்த நிகழ்ச்சி அமைந்தது. அருங்காட்சியகங்கள் தொடர்பான சிறப்புரைகளும் அந்த வாரத்தில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த நிகழ்வுத் தொடரின் முத்தாய்ப்பாகக் "கடிகை" என்னும் இணையக் கல்விக்கழகமும் தொடங்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பின் மூலம் தமிழகத்தில் பல்வேறு அறிஞர்கள் அதில் மாணவர்களுக்குப் பாடங்களை நடத்த முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

ஏற்கெனவே தமிழ் மரபு மற்றும் வரலாறு தொடர்பான பல்வேறு ஆய்வுகளிலும், மரபு பாதுகாப்புகளில் பல்வேறு சாதனைகளை நிகழ்த்தியிருக்கும் இவ்வமைப்பு இந்தக் கொரோனா காலத்தில் இணையத் தொழில்நுட்பத்தைப் சரியாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒரு முன்னோடியாக நிற்கிறது. இப்படி சோதனைக் காலத்தில் சோர்ந்து போகாமல் அதனைச் சாதனைக் காலமாக மாற்றி தமிழின் பெருமையினை உலகறியச் செய்த தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பும் அதன் நிர்வாகிகளும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். அது மட்டுமின்றி தமிழகத்திற்கு அவர்கள் முன்மாதிரியினை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

4. தமிழகத்தில் அருங்காட்சியகத் தேவைகள்

-- முனைவர். வீ.செல்வகுமார்

(குறிப்பு: தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை சார்பில் இணைய வழி நடந்த பன்னாட்டு அருங்காட்சியக நாள் சொற்பொழிவு, 19-05-2020)

அனைவருக்கும் மாலை வணக்கம்! உங்கள் அனைவருக்கும் எனது பன்னாட்டு அருங்காட்சியக நாள் வாழ்த்துக்கள்!

தமிழக அரசின் தமிழ் ஆட்சி மொழி மற்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு.க. பாண்டியராஜன் அவர்களுக்கும்; அருங்காட்சியகத்துறை ஆணையர் திரு. எம்.எஸ். சண்முகம் இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும்; முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் தொல்லியல் துறை ஆணையர் திரு. த. உதயசந்திரன் இ.ஆ.ப. அவர்களுக்கும்; இன்றையக் கருத்தரங்கில் தலைமை தாங்கி உரையாற்றவிருக்கும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் தலைவர் முனைவர்.க.சுபாஷிணி அவர்களுக்கும்; வரவேற்புரை வழங்கிய தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் பொருளாளர் முனைவர் இனிய நேரு அவர்களுக்கும்; நிகழ்ச்சியில் நன்றியுரை வழங்க உள்ள திரு. க்ரிஷ் அவர்களுக்கும்; நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கும் திரு. விவேகானந்தனுக்கும்; இந்த நிகழ்வை இன்று உலகம் முழுவதும் கண்டுகொண்டிருக்கின்ற உலகத் தமிழ்த் தோழர்களுக்கும் முதற்கண் எனது நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு வருடமும் மே மாதம் 18 ஆம் நாள் கொண்டாடப்படும் பன்னாட்டு அருங்காட்சியக நாளையொட்டி இந்நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. ICOM - International council of Museum, எனப்படும் பன்னாட்டு அருங்காட்சியகக் குழு உலகமெங்கும் இந்த நாளைக் கொண்டாடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கின்றது. அது ஒவ்வொரு வருடமும் ஓர் அருங்காட்சியகவியல் சார்ந்த பொருண்மையை மையப்படுத்துகின்றது.

இந்த வருடத்திற்கான (2020) பன்னாட்டு அருங்காட்சியக நாளின் பொருண்மை "சமத்துவத்திற்கான அருங்காட்சியகங்கள்: பன்முகத்தன்மையும், அகப்படுத்துதலும்" என்பதாகும். அதாவது Museums for Equality: Diversity and Inclusion.

அருங்காட்சியகங்கள் சமத்துவத்தை முன்னிறுத்தவேண்டும். பின்நவீனத்துவத்தின் (Post-modernism) அடிப்படையில் பன்முகத்தன்மைக்கு (diversity) இடமளிக்கும் வகையிலும் அருங்காட்சியகங்கள் மாறவேண்டும் என்றும், அகப்படுத்துதலுக்கும் (inclusion) வழிவகுக்க வேண்டுமென்றும் இங்கு

வலியுறுத்தப்படுகின்றது. பல நேரங்களில் அருங்காட்சியகங்கள் ஒற்றைப் பொருண்மையுடன் அமைந்து விடுவதுண்டு. யதார்த்தத்தில் நாம் நம்மைப் பற்றியே சிந்தித்து, அடுத்தவர்களின் தேவைகளை நினைக்காமல் இருப்பதுண்டு. அதனால்தானோ என்னவோ நம் முன்னோர்கள் “பக்கத்து இலைக்குப் பாயசம்” என்று நுட்பமான ஒரு வழக்காற்றை உருவாக்கியுள்ளனர். இதை நாம் இன்று சுயநலமாகப் பார்க்கிறோம். மேற்கூறப்பட்ட ஒற்றைப் பொருண்மை நமது பொதுவான பார்வைக் குறைபாடு எனக் கூறலாம். எனவே அனைத்து விதமான கருத்துக்களையும், பார்வைகளையும் அருங்காட்சியகங்கள் உள்ளடக்கவேண்டும் என்பதுதான் இங்கு முன்வைக்கப்படும் மையமான கருத்து.

அடுத்ததாக, அருங்காட்சியகங்களின் தோற்றம் குறித்த சில கருத்துக்களைக் காண்போம். அருங்காட்சியகம் ஆங்கிலத்தில் “Museum” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இது கிரேக்கச் சொல்லான Mouseion என்ற சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. Mouseion என்பதற்கு ‘மியூசஸ் என்ற கடவுளின் கோயில்’ என்று பொருள் கிரேக்கத்தில். மியூசஸ் எனப்படும் ஒன்பது பெண் கடவுள்கள் சீயஸ் மற்றும் நிமோசைன் என்ற கிரேக்கக் கடவுள்களின் மகள்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்களில் கிளியோ, வரலாற்றுக்கும் (Clio-History); யுடெர்ப், இசைப்பாடலுக்கும் (Euterpe- Lyric poetry), தலியா, நகைச்சுவைக்கும் (Thalia-comedy); மெல்பொமென், சோகத்திற்கும் (Melpomene-tragedy); டெர்பிசோர், நடனத்திற்கும் (Terpichor-Dance); எரோட்டோ, காதல் பாடலுக்கும் (Eroto-Love poetry); பாலிம்னியா, பக்திப் பாடல்களுக்கும் (Polymnia- divine poetry); அவுரானியா, வானியலுக்கும் (Ourania-astronomy); கலியோப், வீரப் பாடலுக்கும் (Calliope- Heroic poetry) கடவுள்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இக் கடவுள்களைத் தமிழிலக்கியங்களின் ஐந்திணைக் கடவுள்கள் போலக் கருதலாம். எனினும், கிரேக்கர்களின் இந்தக் கலைசார் கடவுளர் வகைப்பாடு சிறந்த அறிவுசார் கட்டமைப்புடையது எனலாம். மேலும், இக்கலைகளின் தாய்த் தெய்வங்களாகப் பெண்களைக் கருதியிருப்பதும் வளமை, படைப்பாற்றல் சார்ந்த ஒரு வழக்கம் என ஊகிக்கலாம்.

தொல்பழங்காலக் குகை ஓவியங்கள் - கலைக்கூடங்களாக:

மனிதனின் அறிவுசார் சிந்தனைகள் தொல்பழங்காலத்தில் மொழி உருவாக்கத்திலும், ஓவியங்களின், குறியீடுகளின் பயன்பாட்டிலும் வெளிப்பட்டுள்ளன. இவையே மனிதர்களின் படைப்பாற்றலுக்கு வித்திட்டன.

தொல்பழங்கால ஓவியங்கள் உள்ள குகைகளை நாம் உலகின் மிகப் பழைமையான அருங்காட்சியகக் கலைக்கூடங்களாகக் கருதலாம், ஐரோப்பாவின் தலைசிறந்த ஓவியங்கள் உள்ள அல்டாமிரா (Altamira, ஸ்பெயின் படம் 1), லாஸ்கா (Lascaux, பிரான்ஸ் படம் 2) போன்ற குகைகளை இங்கு நாம் சுட்டலாம். இந்தியாவின் பிம்பேத்கா (மத்தியப் பிரதேசம், படம் 3) உள்ளிட்ட பல இடங்களில்

காணப்படும் ஓவியங்கள் உள்ள குகைகளும் ஒரு விதத்தில் அருங்காட்சியகங்களே. தமிழகத்தில் வெள்ளரிக்கோம்பை, கீழ்வாலை, செத்தவரை, நீலகிரி உள்ளிட்ட பல இடங்களில் உள்ள குகைகளில் பல அரிய வகை ஓவியங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை அக்கால வரலாற்று நிகழ்வுகள், வீரச் செயல்கள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், ஆகியவற்றை நினைவு கூறவும், இளைய தலைமுறையினருக்கு வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல், நம்பிக்கைகள் உட்படப் பலவிதமான பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகள், விழுமியங்களைக் கற்பிக்கவும், எடுத்துக்கூறவும் பயன்பட்டிருக்கவேண்டும். இக்குகை ஓவியங்களும் ஒருவித வரலாற்றுப் பதிவுகள்தான்; ஆவணங்கள்தான். எனவே அருங்காட்சியகங்களின் கல்விப்பணி பழங்காலத்திலேயே தொடங்கிவிட்டது எனலாம். ஓர் ஓவியக் கருத்தை ஒரு குழந்தை சிறு வயதிலேயே மீண்டும் மீண்டும் பார்க்கும்போது அதன் சிந்தனையில், கருத்தில் அது பதிந்து பல புதிய கருத்துக்கள் உருவாக வழிவகுக்கின்றது; அவை அதன் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துவிடுகின்றன. இதையே பழங்காலக் கல்வியின் ஓர் அணுகுமுறை எனலாம்

நடுகற் காட்சிக்கூடங்கள்:

தமிழகத்தின் சாலை ஓரத்தில் அமைந்த வீரர்களின் எழுத்துடை நடுகற்களும் ஒரு விதத்தில் வரலாற்றுக் காட்சியகங்களே (படம் 4). இவை சில இடங்களில் வழிச் செல்வோர் காணும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன.

“நல் வழிக் கொடுத்த நாணுடை மறவர்
செல்லா நல் இசைப் பெயரொடு நட்ட
கல் ஏசு கவலை எண்ணு மிகப் பலவே”

என்று பாணரை, வழிச் செல்பவரை வழிபடுமாறு கூறுகின்றது மலைபடுகடாம் பாடல். எனவே நடுகற்கள் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வைக்கூறி மக்களுக்கு வீரம், தியாகத்தின் கல்வியைப் புகட்டின. எனவே இவையும் பழங்கால அருங்காட்சியக வகையில்படும். இவற்றை நவீன அருங்காட்சியகங்களின் முன்னோடிகள் என்பதில் தவறில்லை.

உலக அருங்காட்சியகங்கள் :

உலகின் மிகப் பழமையான அருங்காட்சியகம் மெசபடோமியாவில் பொ.ஆ.மு ஆறாம் நூற்றாண்டில் நபோனிடஸ் என்ற புதிய பாபிலோனிய அரசனின் மகள் என்னிகால்டி நானா என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது, இந்த அருங்காட்சியகத்தில் பொ.ஆ.மு 20-21 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த தொல்பொருள்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. பெண்ணால் உருவாக்கப்பட்டது என்ற சிறப்பை இந்த அருங்காட்சியகம் பெற்றுள்ளது.

படம் எண். 1. அல்டாமிராவின் அழகோவியக் கலைக்கூடம், நன்றி: விக்கிமீடியா காமன்ஸ் Thomas Quine சுமார் 40,000 ஆண்டுகள்

படம் எண். 2. லாஸ்கா நன்றி: விக்கிமீடியா காமன்ஸ் Alonso de Mendoza (talk | contribs)

படம் எண். 3. பிம்பேத்கா மத்தியப்பிரதேசம் - கலையரங்க குகை - Auditorium Rockshelter

நன்றி: விக்கிமீடியா காமன்ஸ் Raveesh Vyas

படம் எண் 4. நன்றி: விக்கிமீடியா காமன்ஸ் Thamizhparithi Maari

எகிப்தில் உள்ள அலெக்சாண்டிரியாவில் பொ.ஆ.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் டாலமி என்ற கிரேக்க அரசரால் ஓர் அருங்காட்சியகம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

ஐரோப்பாவின் மறுமலர்ச்சிக் காலத்திற்குப் பின்னர்தான் தொல்லியல் ஒரு பாடப்பிரிவாக உருவெடுத்து இன்று ஓர் அறிவியலாக உருப்பெற்று வளர்ந்துள்ளது. அது போல அருங்காட்சியகங்களும் காலம் காலமாக வளர்ந்துவந்துள்ளன. ஐரோப்பாவில் வீட்டுக் காட்சியகங்கள் தோன்றின. ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆஷ்மோலியன் அருங்காட்சியகம் 1683-ல் உருவாக்கப்பட்டது. இது நவீனக் காலத்தின் பழைய அருங்காட்சியகங்களில் ஒன்றாகும்.

இந்திய அருங்காட்சியகங்கள்:

பழங்கால இந்தியாவில் நவீனக் காலத்தைப் போன்ற அருங்காட்சியகங்கள் இல்லை எனினும், சித்திரசாலை, சரஸ்வதி பண்டாரம் போன்ற அமைப்புகள் இருந்தன, பௌத்த விகாரைகள், சைத்தியங்கள், ஸ்தூபங்கள் ஆகியவையும், கோயில்களும் சிற்பம், ஓவியம் (எ.கா. தஞ்சைப் பெரிய கோயில் ஓவியங்கள்) வழி கதைமரபுகளை எளிதாக எடுத்துரைத்தன. காஞ்சிபுரத்தில் பல்லவர்களின் வைகுண்டப்பெருமாள் கோயிலில் காணப்படும் பல்லவர் வரலாற்றுச் சிற்பத் தொகுதிகளும், மாமல்லபுரக் கோயில்களும், சிற்பத் தொகுதிகளும் . அருமையான காட்சியக மாதிரிகள்தான். சோழர் காலத்தின் தாராசுரம் கோவிலில் காணப்படும் பெரியபுராணக் கதைச் சிற்பங்களும் ஒரு தலைசிறந்த காட்சிப்படுத்தல் எனலாம். அதுபோல இராமாயணக் கதைச் சித்திரங்கள் பல கோயில்களில் காணப்படுகின்றன. இவை அருங்காட்சியக முன்னோடிகளாகும். நவீனக் கால இந்தியாவில் தொல்லியலுக்கும், அருங்காட்சியகவியலுக்குமான அடித்தளம் மேலை நாட்டினரால் இடப்பட்டது. பொ.ஆ. 1784 ல் வங்காள ஆசியவியல் கழகம் வில்லியம் ஜோன்ஸ் (படம் 5) என்ற வில்லியம் கோட்டையிலிருந்த உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசரால் கொல்கத்தாவில் உருவாக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு இந்தியவியல் ஆய்விற்குச் சிறந்த பங்காற்றியது, சென்னை மாகாணத்திலும், காலின் மெக்கன்சி, லக்ஷ்மணையா, போரையா உள்ளிட்ட பலரின் பங்கும், சென்னைக் கோட்டையிலிருந்த கல்லூரியின் பணியும் குறிப்பிடத்தக்கது (காண்க மெட்ராஸ் ஸ்கூல் ஆப் ஓரியண்டலிசம், தாமஸ் டிராட்மேன்). ஆனால் இவையனைத்தும் காலனியாதிக்கப் பார்வையின் ஒரு பங்கு என்பதை மறுக்கமுடியாது. எட்வர்டு சைத் அவர்களின் ஓரியண்டலிசம் என்ற நூல் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது.

படம் எண். 5 வில்லியம் ஜோன்ஸ் நன்றி: விக்கிமீடியா காமன்ஸ் William Jones, by William Hogarth (died 1764).

இந்த வங்காள ஆசியவியல் கழகத்தின் தொல்பொருள்கள் கொல்கத்தாவில் உள்ள இந்திய அருங்காட்சியகமாக 1814 ஆம் ஆண்டு எழுந்தது. சென்னை அரசு அருங்காட்சியகம் 1851 தொடங்கப்பட்டது. தற்போது தமிழகத்திலும் இந்தியாவிலும் பல அருங்காட்சியகங்கள் அரசாலும், தனியாராலும் உருவாக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டு வருகின்றன.

உரை நோக்கம்:

இன்று எனது உரையில் தமிழகத்தில் அருங்காட்சியகத் தேவைகள் குறித்தும், குறிப்பாகச் சோழமண்டலக் கடற்கரைத் துறைமுகங்கள் குறித்தும், தமிழகத்தில் தொல்லியல், மரபியல், அருங்காட்சியகப் புலங்களில் செய்ய வேண்டியது என்ன என்பது பற்றியும் உரையாற்றவிருக்கின்றேன்.

தமிழகத்தின் கடற்கரைப் பகுதியிலும் உள்நாட்டிலும் நகரமயமாக்கம் :
 தமிழகத்தில் நகரமயமாக்கம் பொது ஆண்டிற்கு முந்தைய சில நூற்றாண்டுகளில் தோன்றியது எனக் கூறலாம். அதாவது சிறு குடி, மூதூர், என்று பெயர்பெற்ற இரும்புக்கால ஊர்கள் சில நகரங்களாக வளரத் தொடங்கின. இக்காலத் தமிழகத்தில் துறைமுகங்கள் தோன்றி அவை ஆப்பிரிக்க, ஐரோப்பிய, ஆசியப் பகுதிகளுடன் வணிக, பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் கொண்டிருந்தன. தமிழகத்தின் உள்நாட்டிலும் கீழடி, உறையூர், மதுரை, கரூர், காஞ்சிபுரம் போன்ற பல நகரங்கள் உருவாயின.

தமிழகம் இந்தியப் பெருங்கடற்பகுதியில் தேனடை போன்று விளங்கும் இந்தியாவின் தென்பகுதியில் அமைந்து நடுநாயகமாக விளங்குகின்றது. நிலவியல் சிறப்புப் பெற்ற இதன் அமைவிடம் காரணமாக மேலைநாடுகளிலிருந்து கீழை நாடுகளுக்குச் சென்ற கப்பல்களும் தமிழகத்திற்கு வந்துசெல்ல வேண்டியிருந்தது.

பழவேற்காடு, மயிலாப்பூர், சதுரங்கபட்டினம், மாமல்லபுரம், அரிக்கமேடு, காவிரிப்பூம்பட்டினம், நாகப்பட்டினம், அழகன்குளம், பெரியபட்டினம், கொற்கை எனப் பல துறைமுகங்கள் தமிழகத்திலிருந்து வந்துள்ளன. தமிழகத்தின் கடற்கரைப் பகுதிகளில் பல தொல்லியல் அகழாய்வுகள் நடத்தப்பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தின் நகரங்கள் அனைத்துமே சந்தைகளாகவும், சிறந்த பொருளுற்பத்தி மையங்களாகவும் இருந்துள்ளன. இவற்றில் இரும்பு, பொன், செம்பு, உயர்வகைக் கல் மணிகள், கண்ணாடி மணிகள், துணி வகைகள் போன்ற பலவிதமான பொருள்கள் செய்தமைக்கான தொல்லியல் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. இப்பொருள்கள் உள்நாட்டிலும் அயல்நாட்டிலும் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டன.

தமிழகத்தில் தொல்லியல் மற்றும் அருங்காட்சியகங்கள் - தேவைகள்:

அருங்காட்சியகங்கள் என்ற உடனேயே சிலரிடையே அவை மேம்படுத்தப்படவேண்டும் என்ற கருத்து வெளிப்படுகின்றது. இது என்னுடைய கருத்து என்பதைவிட நான் பேசி விவாதித்த பலரிடமிருந்து வெளிப்பட்டுள்ள கருத்தாகும். சில அருங்காட்சியகங்கள் கால ஒட்டத்தில் உறைந்து காணப்படுகின்றன. அவை புதுமையைப் புகுத்தவில்லை என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் குறிப்பாக இந்தியர்களும், தமிழர்களும் பல வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அந்நாட்டின் அருங்காட்சியகங்களையும், நிறுவனங்களையும் பார்த்து நம் நாட்டில் ஏன் அத்தகைய அருங்காட்சியகங்கள் இல்லை என்று வினா எழுப்புகின்றனர். இந்த எதிர்பார்ப்பை நாம் நிறைவேற்றுவது அவசியமாகும்.

தமிழகத்தின் தொல்லியல், அருங்காட்சியகப் புலங்களில் தொலைநோக்குத் திட்டங்கள் மிக அவசியம். தமிழக அரசு சில பெரிய அளவிலான அருங்காட்சியகங்களை தற்போது உருவாக்கி வருகின்றது என அறிகிறேன். குறிப்பாகக் கீழடி அகழாய்வு தமிழக தொல்லியல், அருங்காட்சியக வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியுள்ளது எனலாம். சமூக ஊடகங்களின் தாக்கம், விழிப்புணர்வு காரணமாகத் தொல்லியலில் அதிக ஈடுபாடும், ஆர்வமும் மக்களிடையே அதிக எதிர்பார்ப்பும் ஏற்பட்டுள்ளன. மேலும் அறிவுசார் விவாதங்களும் நடைபெறுகின்றன.

தொல்லியலிலும், அருங்காட்சியகவியலிலும் காலனியாதிக்கப் பார்வையை நாம் தவிர்க்கவேண்டும். காலனியாதிக்கத்தின் விளைவாகத் தோன்றிய மானிடவியல் 'இனம்,' 'பழங்குடி' என்று பேசி சில குழுக்களை வெறும் காட்சிப் பொருளாக மாற்றிவிட்டது. காலனியாதிக்கத்தின் கைக்குழந்தையாக இருந்த மானிடவியலின் இன்றைய போக்கும் மாறி, சமூக வளர்ச்சியின் பக்கம் சென்றுவிட்டது, எனவே, அனைத்து வகைப் பண்பாடுகளும், விளிம்பு நிலை மக்களின் வரலாறும் அருங்காட்சியகத்தில் இடம் பெறவேண்டும்.

தொல்லியல் புதைந்து கிடக்கும் வாழ்விடங்களை ஆராய்கின்றது. தொல்லியலின் வாயிலாகச் சமூக வளர்ச்சியையும், கல்வியையும் மேம்படுத்த இயலும். இந்திய அளவில் சிந்துவெளி நாகரிக இடங்களின் அகழாய்விற்கே இது வரை முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அண்மையில் இந்தப் போக்கு சற்று மாறத் தொடங்கியுள்ளது.

தொல்லியல் சான்றுகளை வளமாகக் கருதும் பார்வை:

தொல்லியலை ஒரு சமூக-பண்பாட்டு, சுற்றுச் சூழல் வளமாகப் (Resource)பார்க்க வேண்டும். அதை சமூக வளர்ச்சிக்கான, கல்விக்கான ஒரு வளமாகக் காணவேண்டும். தொல்லியல் மற்றும் அருங்காட்சியகவியல் குறித்து பொதுவெளியில் அதிகமான அறிவுப்பூர்வமான விவாதங்கள் மிகவும் அவசியம். அப்போதுதான் நாம் பல தொலைநோக்குத் திட்டங்களை உருவாக்க இயலும்.

தமிழக அரசு தொல்லியல் துறையின் முயற்சிகள்:

தமிழக அரசின் தொல்லியல் துறை பல புதிய முயற்சிகளை எடுத்துவருகின்றது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் தலைமையிலும் திரு த. உதயசந்திரன் இ.ஆ.ப அவர்களின் வழிகாட்டலிலும் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுவருகின்றன. பெரிய அளவில் செய்யப்பட்டு வரும் கீழடி அகழாய்வும், அங்கு அமைக்கப்படவிருக்கும் அருங்காட்சியகம் இதற்குச் சான்றாகும். தமிழகத்தில் பல துறைமுகங்கள் இருந்துள்ளன. அழகன்குளம், கொற்கை போன்ற துறைமுகங்கள் தொல்லியல் துறையால் அகழாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன. தொல்லியல் துறை சில

அருங்காட்சியகங்களை உருவாக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது என்பது ஒரு நல்ல தகவல் ஆகும். மேலும் தூத்துக்குடி துறைமுக அமைப்பும் ஒரு அருங்காட்சியகம் உருவாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது என்பது இங்கு சுட்டத்தக்கது.

தமிழக அரசு அருங்காட்சியகத் துறையின் முயற்சிகள்:

தமிழகத்திலும், சென்னை அருங்காட்சியகத்திலும் அண்மைக்காலமாகப் பல புதுமையான காட்சிக்கூடங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் திரு. எம்.எஸ். சண்முகம் இ.ஆ.ப அவர்கள் விளக்கியது போலப் பல செயற்திட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவை பாராட்டுக்குரியவை ஆகும்.

மாமல்லபுரத்தில் பல்லவர் வரலாற்றிற்கான முழுமையான அருங்காட்சியகம்:

மாமல்லபுரம் சங்க இலக்கியத்தில் வரும் நீர்ப்பெயற்று என்ற துறைமுகமாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு அகழாய்வுகள் அதிகம் நடைபெறவில்லை. பல்லவர்கள் தமிழக வரலாற்றில் கட்டடக்கலை, நீர்ப்பாசனத்திற்கு முக்கியமான பங்களித்துள்ளனர். அவர்களின் முழுமையான வரலாறு நூல்களில்தான் உள்ளன. ஒரு சாதாரண மனிதனும், குழந்தைகளும் வாசித்து அவர்களுடைய வரலாற்றைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். எனவே, மாமல்லபுரத்தில் சிறந்த காட்சிக் கூடங்களை உள்ளடக்கிய, நவீனமயமான பல்லவர் கால வரலாற்று அருங்காட்சியகம் அமைவது மிகவும் சிறப்பானதாக அமையும்.

அரிக்கமேட்டில் தொல்லியல் இட அருங்காட்சியகம்:

தமிழகத்தின் சங்ககாலத்தில் அரிக்கமேடு ரோமானிய, கிழக்காசிய வணிகத் தொடர்புள்ள ஒரு துறைமுகமாகச் செயல்பட்டு வந்துள்ளது. இங்கு ரோமானிய வணிகத்திற்கான ஆம்போரா, அரிட்டைன் எனப்படும் மட்கலச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. துணி உற்பத்திக்கானவை எனக் கருதப்படும் சாயத்தொட்டிகளும், செங்கற் கட்டுமானங்களும் கிடைத்துள்ளன. சங்க இலக்கியத்தில் வரும் வீரை முன்துறை என்ற துறைமுகமாக இது அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு சங்ககாலத் தொழில் உற்பத்திக்கூடமாகவும், சந்தையாகவும் இருந்துள்ளது. இங்கு தொல்லியல் இட அருங்காட்சியகம் உருவாக்க முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு அது நிறைவுறவில்லை. ஆனால் புதுச்சேரி அரசின் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் ஓர் அருங்காட்சியகத்தை அரியாங்குப்பம் பகுதியில் பிரான்சின் கீழ்த்திசை ஆய்வு நிறுவனத்தின் பங்கேற்புடன் உருவாக்கி வருகின்றது. இங்கு கைவினைப் பொருள்கள் உற்பத்தி மையமும் உருவாக்கப்பட்டு செயல்பாட்டில் உள்ளது. இங்கு இந்திய அரசு தொல்லியல் துறை ஓர் அருங்காட்சியகம் உருவாக்குவது சிறப்பானதாக அமையும்.

காவிரிப்பூம்பட்டினம்-நாகப்பட்டினம்-வேளாங்கண்ணி அருங்காட்சியகம்:
காவிரிப்பூம்பட்டினம் புகழ்பெற்ற சங்ககாலத் துறைமுகமாகவும், நாகப்பட்டினம் சோழர் காலத்தில் புகழ்பெற்ற வணிக மையமாகவும், துறைமுகமாகவும் இருந்துள்ளது. ஸ்ரீவிஜய அரசன் கட்டிய பௌத்த விகாரை இங்கு இருந்தது. சீனத் தொடர்புகளுக்கான சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன. பெரிய, சிறிய லெய்டன் செப்பேடுகள் எனப்படும் ஆனைமங்கலச் செப்பேடுகள் இங்கு இருந்த பௌத்தப் பள்ளிகள் குறித்துப் பேசுகின்றன. காவிரிப்பூம்பட்டினம்- நாகப்பட்டினம், நாசூர், வேளாங்கண்ணி ஆகிய ஊர்கள் மிக அருகாமையில் அமைந்துள்ளன. இங்கு நாசூர், வேளாங்கண்ணி ஆகிய இடங்களுக்கு வரும் புனிதப் பயணிகளைக் கவரும் வகையில் ஓர் அருங்காட்சியகத்தை உருவாக்கலாம். அது சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும் பேருதவியாக இருக்கும்.

கடல்சார் தொடர்புகள்-புலம் பெயர் தமிழர்கள் அருங்காட்சியகம்:
இந்தியக் கடல்சார் வரலாற்றில் தமிழகம் சிறப்பான பங்கு வகித்துள்ளது. புலம்பெயர் தமிழர்களின் வாழ்க்கையையும், நெய்தல் நில வாழ்வியல் முறைகளையும், தமிழர்களின் கடல்கடந்த தொடர்புகளையும் விரிவாக விளக்கிக் காட்டும் ஓர் அருங்காட்சியகம் தமிழகத்திற்கு அவசியம்.

பெருங்கற்கால நினைவுச் சின்ன திறந்தவெளிப் பூங்கா:
பல தொல்லியல் இடங்கள் நவீனக் கால நகரமயமாக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. 1970 முதல் இன்று வரை பல பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. எஞ்சியிருப்பது வெகு சில மட்டுமே. தமிழகத்தில் சில இடங்களில் பெருங்கற்காலப் பூங்கா என்ற வகையில் திறந்தவெளி காட்சியகங்கள் அமைப்பது அவசியமாகும். கிருஷ்ணகிரி, தருமபுரி, புதுக்கோட்டை, கோவைப் பகுதிகளில் இத்தகைய திறந்தவெளிப் பூங்காக்களை அமைக்கலாம். இவை பழைய தொல்லியல் இடங்களைப் பாதுகாக்க உதவுவதுடன், மக்கள் பயன்பாட்டிற்கும் கல்விக்கும் உதவும்.

அறிவியல் தொழில் நுட்ப அருங்காட்சியகம்:
மாணவர்களிடையே அறிவியல் சிந்தனையை ஊக்கிவிக்கவும், அறிவியல்சார் புரிதலை ஏற்படுத்தவும் அறிவியல் கல்விக்காகவும் பெரிய அளவிலான அறிவியல் தொழில் நுட்ப அருங்காட்சியகம் அவசியம். பெங்களூருக்கு அருகில் பெரிய அளவில் உருவாக்கப்படும் அறிவியல் காட்சியகம் இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. இவற்றில் தமிழர்களின் மரபுசார் அறிவு, தொழில் நுட்பம், சித்த மருத்துவம் ஆகியவற்றையும் காட்சிப்படுத்த வேண்டும். பெங்களூருக்கு அருகில் (ஹோசூர், கௌரிபிட்டனூர்) உருவாகிவரும் ஹெச். நரசிம்மையா

அறிவியல் நகரம் ஒரு நல்ல மாதிரியாகும் (படங்கள் 6,7,8) (www.hnsc.org;
<https://www.facebook.com/pg/drhnsc/posts/>).

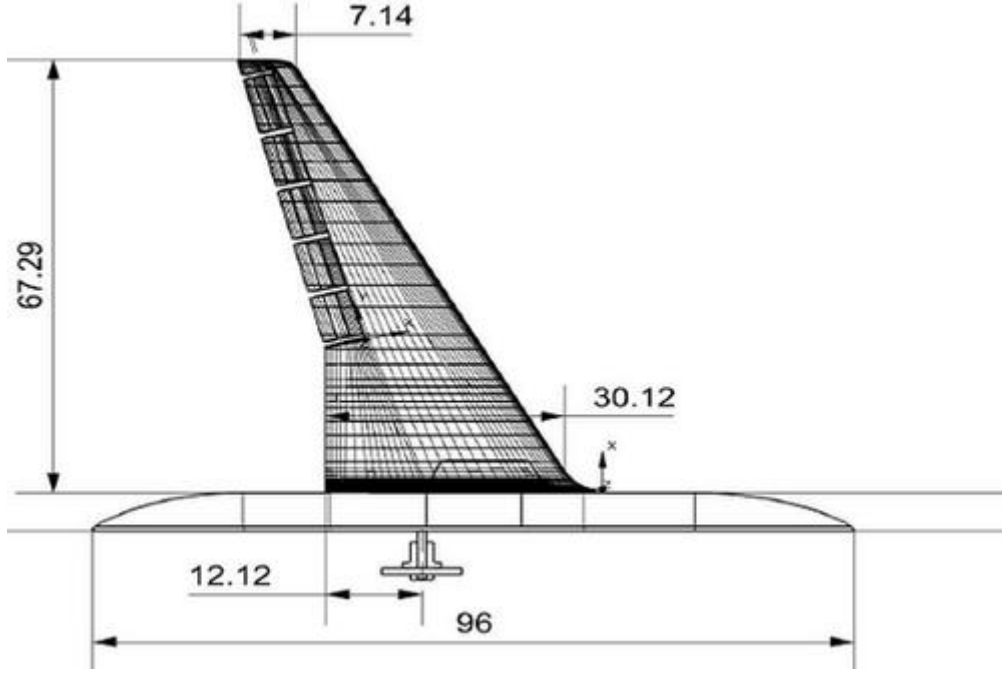

Dr H Narasimhaiah Sub Regional Science Centre

படம் எண். 6. முனைவர் நரசிம்மையா அறிவியல் நகர மையம் நன்றி: www.hnsc.org

படம் எண். 7. முனைவர் ஹெச். நரசிம்மையா அறிவியல் நகர மையம்,
அறிவியல் கோட்பாடுகளை விளக்கும் மாதிரிகள் நன்றி: www.hnsc.org

படம் எண்.8. முனைவர் ஹெச். நரசிம்மையா அறிவியல் நகர மையம்:
உருவாக்கப்படவிருக்கும் வானூர்தி பொறியியல் மையத்தின் மாதிரிப்படம்
(Aeronautics Laboratory) நன்றி: www.hnsc.org

சுற்றுலா இடங்களில் அருங்காட்சியகங்கள்:

தமிழகத்தின் பல சுற்றுலா இடங்களில் சுற்றுலா வளர்ச்சியைக் கருத்தில் கொண்டு அருங்காட்சியகங்களை உருவாக்கலாம். குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி, இராமேஸ்வரம், வைகை அணை, மேட்டூர் அணை, கல்லணை போன்ற இடங்களில் அருங்காட்சியகங்களை அமைக்கலாம். இதன் வழியாக ஒரே இடத்தில் பல சுற்றுலாக் காட்சியிடங்கள் (attractions) உருவாகும்.

சோழ மண்டல வரலாற்று அருங்காட்சியகம்:

பல்லவர் கால வரலாற்றைக் குறித்து நாம் முன்னர் கூறியது போலச் சோழர் கால வரலாற்றை முழுமையாக விளக்கும் அருங்காட்சியகம் இன்று வரை உருவாகவில்லை. பல புலங்களில் சோழர் கால வரலாற்று வளர்ச்சி சிறப்பானதாகும். எனவே சோழ மண்டலப் பகுதியில் உள்ள கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில் சோழர் வரலாற்று அருங்காட்சியகம் மிகவும் அவசியமாகும். தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும் STRIDE எனப்படும் நடுவணரசின் திட்டத்தின் வாயிலாக கங்கைகொண்டசோழபுரத்தில் ஓர் அருங்காட்சியகத்தை உருவாக்க முயற்சி மேற்கொண்டுவருகின்றது. தஞ்சாவூரில் உள்ள அருங்காட்சியகங்கள் வலுப்படுத்தப்பட்டு பெரியதாக்கப்படவேண்டும். இவை சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கும் கல்விக்கும் உதவும். இந்த அருங்காட்சியகங்கள் இராசராசன், இராசேந்திரன் ஆகியோரின் தொலைநோக்குப் பார்வை உருவாக்கிய

பெருங்கோயில்கள் போல அமைய வேண்டும். இங்கு அரசர்களின் வரலாறு மட்டுமல்லாமல் மக்களின் வரலாறும் இடம் பெறவேண்டும்.

பாண்டிய மண்டல வரலாற்று அருங்காட்சியகம்:

பாண்டியர் கால வரலாற்றைக் காட்சிப்படுத்தும் அருங்காட்சியகத்தைத் தென் தமிழகத்தில் அமைக்கலாம். பாண்டியர் வரலாற்றில் ஆய்வுகள் குறைவாகவே உள்ளன. எனவே ஒரு முழுமையான அருங்காட்சியகம் இக்குறையை ஓரளவிற்குப் போக்கும். இங்கு மன்னர் முதல் மக்கள் வரை அனைவரின் வரலாறும் இடம் பெறவேண்டும்.

சேர-கொங்கு மண்டல வரலாற்று அருங்காட்சியகம்:

கொங்கு மண்டலம் எனப்படும் கோயம்புத்தூர் பகுதியில் சேரர்களின் வரலாற்றைக் காட்சிப்படுத்துவது அவசியம். இங்கு கேரளப் பகுதியின் வரலாற்றையும் உள்ளடக்கலாம்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல்-மானிடவியல்-இனவரைவியல் அருங்காட்சியகம்:

நாட்டார் வழக்காறுகள், வரலாற்றிற்கான முக்கியமான சான்றுகளில் அடங்கும். தமிழகத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல், இனவரைவியல் குறித்துப் பல ஆய்வுகள் நடத்தப்பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல், மானிடவியல், இனவரைவியல் சார்ந்த பொருண்மையுள்ள அருங்காட்சியகங்களைச் சில இடங்களில் அமைக்கலாம். கிராமப்புறச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கும், உள்ளூர் மக்களின் உற்பத்திப் பொருள்களைச் சந்தைப்படுத்தவும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இது மிகுந்த உதவியாக இருக்கும்.

நவீன மின்னணு தொழில் நுட்பத்தில் அருங்காட்சியகங்கள்:

அருங்காட்சியகங்கள் பெரிய அளவில், உலகத்தரத்தில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். மின்னணுத் தொழில் நுட்பங்கள் அவற்றை மிகவும் புதுமையாகவும் சமகாலத் தன்மையுடையனவாகவும் ஆக்க இயலும். இங்கு மிகை யதார்த்த (augmented reality), மெய் நிகர் உண்மை (virtual reality) ஆகிய தொழில் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்ற கருத்து முனைவர் கண்ணன் நாராயணன் அவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

உள்ளூர் வரலாறு தொடர்பான காட்சிக்கூடம்:

உள்ளூர் வரலாறு தொடர்பான காட்சிக்கூடங்கள் அனைத்து அருங்காட்சியகங்களிலும் இடம்பெறலாம். சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் சென்னையின் வரலாற்றைக் குறித்த காட்சியகங்கள், தற்காலிகமான

கண்காட்சிகளை உருவாக்கலாம். இங்கு மக்கள் தங்கள் வசம் உள்ள அரிய தொல்பொருள்கள், நிழற்படங்கள், ஆவணங்களைச் சில காலத்திற்கு அருங்காட்சியகத்திற்குக் கடனாக அளித்து, அவர்கள் பின்னர் மீளப்பெற்றுச் செல்லாம். பயனாளர்கள், மக்கள் பங்குபெறும் வகையில் இது அமையும்.

அருங்காட்சியகமும் கல்வி நிலையங்களும்:

ஒவ்வொரு அருங்காட்சியகமும், உள்ளூர் பள்ளிகள், கல்லூரிகளுடன் இணைந்து செயல்படுவது மிகவும் அவசியமாகும். அருங்காட்சியகங்கள் பள்ளிகள், கல்லூரிகளுடன் இணைந்து செயல்படலாம். ஒன்பதாம் வகுப்புப் பாடத்தின் அடிப்படையில் கூட சில காட்சிக்கூடங்களை உருவாக்கலாம். மாணவர்களுக்கான ஓவியப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி போன்றவற்றை நடத்தலாம். பள்ளிக் கல்வித் துறை, சுற்றுலாத் துறை ஆகியவை இங்கு இணைந்து செயல்பட்டால் அது சிறப்பாக இருக்கும். அருங்காட்சியகங்கள் அனைத்து பள்ளிக்கூடங்களுடனும், கல்லூரிகளுடனும் பன்முக வலைப்பின்னல் (networking) தொடர்பை ஏற்படுத்தும் போது அருங்காட்சியகத்திற்கு வருகை தருபவர்கள் எண்ணிக்கை கூடும். மாணவர்களின் கல்வித்தேவைக்கு ஏற்ப அருங்காட்சியகங்கள் மாறவேண்டும். அருங்காட்சியகத்திற்குக் கல்வி சார்ந்த செயல்பாடுகளுக்காகத் தனியான அலுவலர்கள் அவசியம். அருங்காட்சியகங்கள் மாணவர்கள், மக்களைக் கவரப் பல வகையான செயல்திட்டங்கள், விழாக்களை நடத்தலாம்; கோடைக்கால வகுப்புகளை நடத்தலாம்.

காலத் தேவை, சமூகத் தேவைகளுக்கான அருங்காட்சியகங்கள்:

மேலும் அருங்காட்சியகங்கள் காலத்திற்கேற்ப தங்களை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். தற்போதைய காலத்தில் கரோனா, தூய்மை, சுற்றுச்சூழல், உடல்நலம், யோகா, குறித்த தகவல்களை மக்களுக்கு தனித்தனிக் காட்சிக்கூடங்கள் வழியாக அவை அளிக்கலாம்.

கைவினை மையங்களாக அருங்காட்சியகங்கள்:

அருங்காட்சியகங்களில் கைவினை மையங்களையும் அருங்காட்சியக அங்காடிகளையும் ஏற்படுத்தி, அவற்றின் வழியாக மட்பானைத் தொழிலாளர்கள், இரும்பு, பித்தளைப் பொருள்கள், துணி போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்யும் எளிய மக்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தில் உதவலாம். இங்கு அருங்காட்சியகங்கள் காலனிவாதப் போக்கைக் கைவிட்டு, சமகாலச் சமூகத்திற்கு எவ்வாறு பயனளிக்க இயலும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அருங்காட்சியகங்களின் அமைவிடம்: பண்பாட்டு-மரபியல் வளாகங்கள்:
மாவட்டத் தலைநகர்களில் சில சூழல்களில் தனித்துச் செயல்படும் தொல்லியல் அகழ் வைப்பகங்கள், அருங்காட்சியகங்கள், நூலகங்கள், கைவினை மையங்கள் இணைந்து ஒரே இடங்களில் செயல்படலாம். சில இடங்களில் மாதிரியாக ஒருங்கிணைந்த பண்பாட்டு, மரபியல் அறிவுசார் வளாகங்களை உருவாக்கலாம். இந்நடவடிக்கை மக்கள் எளிதில் இவற்றைக் கண்டு பயன்பெற உதவும்.

இணையவழிக் காட்சித்திட்டங்கள்:

கரோனாவால் தாக்குண்டுள்ள இக்காலத்தில் இணையவழிக் காட்சித்திட்டங்களை உருவாக்குவதும் மிக அவசியம். இணைய வழிச் சொற்பொழிவுகளையும் நடத்தலாம். தொலைநோக்குடன் குறும்படங்கள், ஒரு தொல்பொருளின் வரலாறு, காப்பியின் வரலாறு போன்ற குறுங் காணொளிப்படங்கள் அருங்காட்சியகங்களை மக்களிடையே எடுத்துச்செல்ல உதவும். அண்மைக்காலமாக இணையத்தில் வலம் வரும் காசி, இராமேஸ்வரப் பயணத்திற்கான பித்தளைப் பாத்திரத் தொகுப்பின் காணொளி சிறப்பானது.

அருங்காட்சியக நிருவாகிகளும், நுண்தலைமைத்தன்மை (Micro Leadership):

அருங்காட்சியக நிருவாகிகள் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் கல்விசார் செயல்பாடுகளையும் திட்டங்களையும், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களையும் வகுப்பது அவசியம். மேல்நிலையில் திறமையான தலைமைப் பண்புடன் செயல்பட்டாலும், வட்டார நிலைகளில் நுண்தலைமைப் பண்பு அவசியம். அப்போதுதான் மேல் நிலையில் உருவான பல கருத்துக்களை அடித்தளத்தில் விதைத்துச் சிறப்பாகச் செயல்படுத்த இயலும்.

மனிதவள மேம்பாட்டுப்பயிற்சி:

அருங்காட்சியக ஊழியர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் பயிற்சி அளிப்பதும், புதிய உத்திகள், செயல்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சி அளிப்பதும் அவசியம். அருங்காட்சியக ஊழியர்கள் பண்பாட்டுத் தூதர்கள் போல. அவர்கள் சிறப்பாக இயங்கினால்தான் அருங்காட்சியகம் இயங்கும். எனவே அருங்காட்சியக அலுவலர்கள் ஆய்வாளர்களாக, புதுமை புகுத்துவார்களாக இருக்கவேண்டும். இங்கு அவர்கள் சிறப்பாகச் செயல்படும் சென்னையில் அமைந்துள்ள சர்மா மரபியல் கல்வி நிறுவனத்தின் மரபுக் கல்வி முயற்சிகளை அவர்கள் பின்பற்றலாம்.

சிறப்புக் கண்காட்சிகள்:

நிகழ்வுகள், செயல்திட்டங்கள் இல்லாத, காட்சிப்பொருள்களை மட்டுமே வைத்துச் செயல்படுகின்ற அருங்காட்சியகங்கள் தொல்லுயிர் படிவங்கள் போலாகும். எனவே, அருங்காட்சியகங்கள் சிறப்புக் கண்காட்சிகளை ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும். மே தினம், உலக மரபு நாள், விடுதலை நாள், உலகப் போர் நாட்கள் எனப் பலவிதமான சூழல்களில் சிறப்பு நிகழ்வுகளை நடத்தலாம். மே தினத்தில் உழைப்பாளர்களின் வரலாற்றைக் கண்காட்சியாக வைக்கலாம்.

எளிதில் அணுகும் தன்மையை (accessibility) உருவாக்குதல்:

அருங்காட்சியகங்களில் எளிதில் அணுகும் தன்மையை உருவாக்குவது மிகமுக்கியமானதாகும். குறிப்பிட்ட வயதுக்குட்பட்ட பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கும், விளிம்பு நிலை மக்களுக்கும் கட்டணமில்லா அனுமதியை அல்லது சலுகைக் கட்டணத்தை அளிக்கலாம். அல்லது சில நாட்களில் சில மணி நேரங்களில் இந்த அனுமதியைக் கொடுக்கலாம். இதன் வழி ஏழை எளியவரும் அருங்காட்சியகங்களின் பயனை அடைய இயலும்

தொல்லியல் பாடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல்:

தமிழகத்தில் தொல்லியல் முதுகலைப் பாடம் வரலாற்றுக்கு இணையல்ல என்ற ஒரு நிலை உள்ளது. இதன் காரணமாகத் தொல்லியல், தமிழகக் கல்லூரிகளில் வெகுவாக இடம்பெறவில்லை. இந்நிலை மாறி, தொல்லியல், கல்வெட்டியல், மரபு மேலாட்சி அருங்காட்சியகவியல் போன்ற பாடங்கள் கல்லூரிகளில் இடம்பெறுவது முக்கியமானதாகும்

நிதிப் பற்றாக்குறையைச் சமாளித்தல்:

மேற்கூறிய அளவில் பெரிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்தல் எளிதல்ல. தற்போதைய கரோனா நெருக்கடி நிலையில் இது ஒரு பெரிய சிக்கலாகும். நிதிப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க தனியார், கைவினைஞர்கள், பொது மக்கள், மாநகர, நகரசபைகள் உள்ளாட்சி நிறுவனங்கள் ஆகியோரை இணைத்து அருங்காட்சியகப் புலத்தில் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தலாம். பெருநிறுவன சமூகப் பொறுப்பின் (Corporate Social Responsibility) வழியாகவும் சில திட்டங்களை உருவாக்கலாம். மேலே கூறப்பட்ட திட்டங்களைத் தொலை நோக்குத் திட்டங்களின் வழி செயல்படுத்தலாம். புதுமையான நிதிவளத்தை உருவாக்குதல் பல்புறங்கள் இணைந்து செயல்படுத்தல் வாயிலாக இவற்றைச் செயல்படுத்தலாம்.

முடிவுரை:

எனது கருத்துக்களைக் கேட்ட உங்கள் அனைவருக்கும், வாய்ப்பளித்த தமிழ் மரபு அறக்கட்டளைக்கும் நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

காணொளி உரைகளுக்கான இணைப்புகள்:

<https://youtu.be/0yvJMeBp0R8>

<https://youtu.be/3hcVsiPCDeM>

<https://youtu.be/WehmUBr8ILo>

<https://youtu.be/JRB4fv5tTIA>

https://youtu.be/IOhbqCLw1_4

இந்திய அரசு தொல்லியல் துறை- சென்னை வட்டத்திற்காக நிகழ்த்திய உரை:

https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=269718547745799&id=100041229670717

தொடர்பு:

முனைவர். வீ.செல்வகுமார்,

கடல்சார் வரலாறு & கடல்சார் தொல்லியல் துறை,

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

மின்னஞ்சல்: selvakumarodi@gmail.com

5. கல்வியில் பெண்கள் அன்றும் இன்றும்

-- தேமொழி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின், "கடிகை" - தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக்கழகம் வழங்கும் "வையத்தலைமை கொள்" என்ற பொருண்மையில் நிகழ்த்தப்படும் உலக மகளிர் கருத்தரங்கில், "செம்மை மாதர்" என்ற மூன்றாம் நாள் கருத்தரங்கின் பிரிவின் கீழ் ""கல்வியில் பெண்கள் அன்றும் இன்றும்"" என்று பெண்கல்வி குறித்து, சென்ற நூற்றாண்டின் துவக்கம் முதல் பெண்களின் கல்வியின் நிலை தலைமுறைகளாக் கண்ட மாற்றங்கள் குறித்து நான் செய்யும் ஒரு மீள்பார்வைதான் இக்கட்டுரை.

அனைவருக்கும் கல்வி குறித்து முக்கியத்துவம் புரிய வேண்டும். அந்தப் புரிதல் இல்லாத காரணத்தால், தெளிவான சிந்தனையும், விழிப்புணர்வும் இன்றி இந்தியா 200 ஆண்டுகளுக்கு மேல் அடிமை நாடாக இருந்தது. அதில் பெண்களின் நிலையும் அடிமைக்கு அடிமை என்ற நிலையிலிருந்தது. கல்விதான் நிலையை மாற்றியது என்பதை நாம் அறிவோம். விடுதலைப் போராட்டத்தைத் துவக்கி முன்னின்று நடத்தியவர் பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் குடிமக்களாகப் பிறந்து ஆங்கிலேயர் ஆட்சி உருவாக்கித் தந்த வாய்ப்பில் இங்கிலாந்து சென்றோ, அல்லது பிரிட்டிஷார் உருவாக்கிய மெக்காலே கல்வித் திட்டம் தந்த பயிற்சியால் உலக அறிவு பெற்று தங்கள் உண்மை நிலையை உணர்ந்தவர்களாக மாறியவர்கள்தாம். அவ்வாறுதான், பெண்களுக்கான கல்வி வாய்ப்பும் கிடைக்கப் பெற்றவுடன் அவர்களது அறிவுக் கண்ணும் திறந்தது. தங்கள் மீது பல்லாண்டுகளாக நடத்தப்படும் அடக்குமுறையையும், தங்களின் திறமையின் மூலம் அவர்கள் அடையக் கூடிய பரந்த வெளியையும் பெண்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள்.

ஆனால் கிடைத்த வாய்ப்பைக் கொண்டு கல்வி கற்பது என்பது பாதி கிணறு தாண்டும் ஒரு நிகழ்வு மட்டுமே. கற்ற கல்வியைப் பயனுக்குக் கொண்டுவந்து தன்னையும், தனது குடும்பத்தையும், தனது சமூகத்தையும் உயர்த்தி அதனை முன்னேற்ற வழியாக மாற்றிக் கொள்வது அடுத்த கட்டம். ஆண் பெண் என அனைவருக்குமே இது பொருந்தும். இன்று பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் வாழ்வின் நிலையில் முன்னேற்றம் என்பதில் கல்வியின் மூலம் பாதிக்கிணற்றை எளிதாகத் தாண்டிவிடும் சூழ்நிலை வந்துவிட்டது ..

அடுத்த பாதி .. அதாவது கற்ற கல்வியைப் பயனுக்குக் கொண்டு வந்து அடுத்தவரைச் சாராமல் சுதந்திரமாக வாழ்வது, தான் அடைய விரும்பும் குறிக்கோளை எட்டுவது, அதில் அவர்கள் இன்று என்ன நிலையில் உள்ளார்கள் என்பது பெண்கள் அனைவரும் தங்களுடைய கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு கேள்வி.

அக்கேள்வியில்தான் அவர்களது எதிர்காலம் அடங்கியுள்ளது, முன்னேறுவதற்கு முட்டுக்கட்டை போடும் இடையூறுகளைக் களைவதும், பெண்களின் திறமைக்கு மதிப்பளிக்காமல், அவர்கள் திறமையை வெளிக்காட்ட விடாமல் இடையூறு செய்பவர்கள் எவரையும் அது, மற்றொரு பெண்ணோ அல்லது ஆணோ, அல்லது அரசு எடுக்கும் திட்டங்களோ அது எந்த வடிவில் வந்தாலும், அந்த இடையூறு செய்பவர்களை ஒருகை பார்ப்பதையும் பெண்கள் தங்கள் கவனத்தில் இருத்த வேண்டும்.

முதலில் கல்வி கற்பதில் பெண்களின் கல்வி நிலை எவ்வாறு இருந்தது? அதற்கான கட்டமைப்பு எவ்வாறு இருந்தது? அதற்கான சமூகச் சூழல் எவ்வாறு இருந்தது? அவற்றில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களும், சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளும் கொண்டு வந்த மாற்றங்கள் என்ன? என்பதைச் சற்றுச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம். ஏன் என்றால் நாம் கடந்து வந்த பாதை குறித்து அறிவது நமது வெற்றியைக் கொண்டாடவும் எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடவும் உதவும்.

சங்ககாலத்தில் சாதாரண மக்களும் கல்வி அறிவு பெற்றவராக இருந்தனர், கீழடி மட்பாண்ட தொல்லியல் தடயங்கள் காட்டுவது போல சற்றொப்ப 2600 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சாதாரண தமிழ் மக்களும் வீட்டில் பழங்கும் பாளை சட்டிகளிலும் தங்கள் பெயர்களைக் கீறி வைத்திருந்தனர்; சங்க காலத்தில் 40க்கும் சொச்சமான பெண்பாற் புலவர்கள் இருந்தனர்; குறமகள், விறலியர், குயவர் வீட்டுப் பெண், அரசி என எந்த நிலையில் வாழ்ந்த ஒரு பெண்ணும் என, எல்லோரும் பாடல்கள் எழுதினார்கள் என்பவற்றை விரைவில் கடந்து; சென்ற நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பெண்கள் இருந்த நிலைக்கு நாம் வந்துவிடுவோம்.

பாரதியார் மறைந்த பிறகு ஒரு நூறாண்டுகளை நாம் அடுத்த ஆண்டு கடக்கப் போகிறோம். "பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்துவிட்டால் - மிகப் பீழையிருக்குதடி" என்று மனம் நொந்துப் பாடிய பாரதிதான் புதுமைப் பெண்கள் குறித்து கற்பனை செய்து, காலத்தைக் கடந்தும் பாடினார். அடுப்பூதும்

பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு என்றுதான் சென்ற நூற்றாண்டில் சமுதாயம் இருந்தது. ஆனால் பாரதியோ,

"ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்று
எண்ணியிருந்தவர் மாய்ந்துவிட்டார்
வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார்

பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி"

என்று இவ்வாறு 'கற்பனையில்' மட்டுமே பாடிடும் நிலை இருந்த காலமது. அவரது கற்பனையில் பெண்கள் கல்வி பெற்று முன்னேறிவிட்டதாகப் பாடிக் கும்மியடித்தார்.

பெண்கள் ஏன் கல்வி கற்க வேண்டும்.... என்று கூறப்படும் காரணமேகூட பல வகையில் பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது எனலாம். பெண்கள் விரும்பிய துறையைத் தேர்வு செய்து, அது கல்விப் புலமோ, கலைப்புலமோ, அரசியல் புலமோ, அறிவியல் புலமோ, சமூகத் தொண்டோ, தொழிலோ அல்லது வணிகமோ, அது எதுவாகவும் இருக்கட்டும், அத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்கச் சாதனை செய்தவர் இந்தப் பெண்மணி என்ற ஒரு நிலையை எட்டுவதற்கு அவர்கள் போடவேண்டியது ஒரு எதிர் நீச்சலாகவே இருக்கிறது.

அவ்வாறு முன்னேறும் வழியிலும் உச்ச நிலையை எட்டி வெற்றிக் கொடி நாட்ட ஏற்படும் இடையூறுகளும் பற்பல. பொருளாதாரம் போன்ற ஒரு சில தடைகள் என்பது இருபாலருக்கும் பொது என்றாலும் "கண்ணாடிக் கூரை" என்று உயரமுடியாத தடையில் சிக்கிக் கொள்வது பல பெண்களின் நிலை. "The system is at fault", "The double standard" என்று சமூகத்தில் ஊறிப்போயுள்ள சமூகத் தடை நிலைகள் அவை. ஒரு சில அரசுப்பணி போன்ற சூழல் தவிர்ந்து, பணியில் முன்னேற்றம், பதவி உயர்வு, தலைமைப் பொறுப்பு, நல்ல வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கப்பெறாமல் எளிதில் பெண்கள் பின்னுக்குத் தள்ளப்படும் சூழல் இருந்து வருகிறது. இவ்வாறு ஆண்கள் எதிர் கொள்ளாத வகையில், பெண்களுக்கு, அவர்கள் பெண்கள் என்ற பாலினத் தகுதியின் காரணமாக அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்கள் எதிர் கொள்ளும் தடைகள் பல உண்டு.

கரடுமுரடான பாதையில் பயணித்துத்தான், பல எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்துத்தான் பெண்கள் தாங்கள் கனவு கண்ட குறிக்கோள் என்ற இடத்தைச் சேர வேண்டியிருக்கிறது. காலத்தில் முன்னும் பின்னும் என்ற ஒரு மீள்பார்வை செய்து பெண்களின் நிலை என்ன? பெண்கள் கடந்து வந்த பயணத்தில் அவர்கள் முந்தைய தலைமுறை செப்பனிட்டுத் தந்த பாதையில் எளிதாகப் பயணித்து அடுத்த தலைமுறைக்கும் வழிகாட்டுகிறார்களா? அல்லது விடுதலை பெற்ற ஒரு நாட்டில், பாடுபட்டு தங்கள் முன்னோர் பெற்றுத் தந்த சுதந்தரத்தின் அருமை தெரியாமல் வரும் தலைமுறை பொறுப்பற்று இருப்பது போல இருக்கிறார்களா? அவர்களுக்கு வெற்றிகளுக்கு இன்றும் இருக்கும் இடையூறுகள் என்ன ? என்று சற்றே ஆராயலாம்.

முதலில் கடந்து வந்த தடைகள் குறித்து ஒரு மீள் பார்வை... அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பெதற்கு என்ற ஒரு நிலை கடந்த நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலிருந்தது. இதை ஒரு பழமொழியாகவே சொல்லி பெண்களை முடக்கிவிட்ட ஒரு அவலநிலை அன்று. பிறகு தொடர்ந்து வந்த மற்றொரு காலத்தில் தங்கள் உயர் தகுதி நிலையைப் பறைசாற்றிக் கொள்ள, அதாவது நுனி நாக்கில் ஆங்கிலம் பேசும் பெண்கள் என்று கதைகளிலும் படங்களிலும் காட்டப்படுவது போல, மேல் வர்க்கம் எனக் கருதப்படும் பெற்றோர் சிலர், பிறந்த வீட்டிற்கு ஒரு "ஸ்டேட்டஸ் சிம்பல்" அல்லது புகுந்த வீட்டில் படித்த மருமகள் அல்லது கணவன் பெருமை பேச ஒரு "டிரோ:பி வொய்:ப்" தகுதி என்று பெண்கள் கல்விப் புகட்டப் பட்டனர்.

பெருமைக்காகப் படிக்கும்/படிக்க வைக்கப்படும் பெரிய இடத்துப் பெண்கள் என்ற இந்த நிலை தவிர்த்து பெண் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டதில்லை. படிக்க வைத்து வீட்டில் பதுமையாக இருத்தி அழகு பார்ப்பது, பெருமை பேசுவது என்ற அளவில் பெண்கல்வி நின்றுவிடும். பெண்களைப் படிக்க வைப்பது நல்ல தகுதியுள்ள மணமகனைத் திருமணம் செய்து வைக்க என்பது போன்ற எண்ணங்கள் இன்றும் கூட மக்களிடம் இருப்பதைக் காண முடிகிறது.

இவை போன்ற ஒருசில விதிவிலக்கான சூழல்கள் தவிர்த்து, பெண்களின் கல்விக்கு வெளியுலகம் தடை போட வேண்டும் என்பதில்லை, சிலசமயம் குடும்ப உறவுகளும் கூட நேர்முகமாகத் தடை செய்வதும், அல்லது மறைமுகமாகப் பெண்களின் கடமைகள் குறுக்கே நிற்பதும் உண்டு.

அவ்வாறு பெண்கள் எதிர் கொண்ட (எதிர்கொள்ளும்?) கல்வித்தடைகள்:

1. குடும்பச் சூழல்:

முன்னர் குடும்பங்கள் பெரிய குடும்பமாக இருக்கும், குறைந்தது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் 5 அல்லது 6 பிள்ளைகள் இருப்பர். ஆகவே, அம்மாவுக்கு எடுபிடி உதவி தேவை, சமைக்க, பாத்திரம் விளக்க, துணி தோய்க்க, அடுத்து வரிசையாகப் பிறக்கும் தம்பி தங்கைகளைப் பார்த்துக் கொள்வது என்ற ஒரு குடும்பச் சூழல். மகப்பேறு காலத்திலும் முன்னர் பல பெண்கள் உயிரிழந்தனர். அம்மாவிற்கு உடல் நலமில்லை, அல்லது அம்மாவே இல்லை என்பது போன்ற ஒரு நிலையில் யார் பிள்ளைகளைப் பாரமரிப்பது, வீட்டு வேலைகள் செய்வது? இது போன்ற நிலையில் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்கப் பெண்கள் கல்வி நிறுத்தப்படுவதுண்டு.

2. பெண்களின் பருவ வயது மாறுதல்:

பிறகு நடுநிலைப் பள்ளியுடன் பெண் கல்வியை நிறுத்துவதும் உண்டு. கணவன் எழுதும் கடிதத்தைப் படிக்கும் அளவிற்குக் கல்வி அறிவு போதும் என்ற ஒரு மனநிலை. அதுவும் பெண் பெரிய பெண்ணாகிவிட்டால் உடனே கல்வியை நிறுத்திவிடுவார்கள். ஏன் வம்பு, படிக்க அனுப்பினால் அதனால் என்னென்ன தொல்லைகள் வருமோ என்ற கவலை. மேலும், காதல் விவகாரத்தில் பெண்கள் விழுந்தால் உடனே படிப்பை நிறுத்தி சொந்தத்தில் ஒரு திருமணம் செய்துவிடுவார்கள். காலாகாலத்தில் ஒரு கல்யாணம் செய்து பொறுப்பை முடித்துவிட வேண்டும். எத்தனைக்காலம்தான் மடியில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருப்பது? என்பது போன்ற எண்ணங்கள் மக்கள் மத்தியிலிருந்தது.

3. கல்விக்கான கட்டமைப்புகள் இல்லாமை:

பல ஊர்களில் நடுநிலைப் பள்ளிக்கு மேல் வகுப்புகள் இல்லாதிருந்தது. அவ்வாறு இருந்தாலும் பெண்கள் மட்டும் படிக்கும் பள்ளியோ அல்லது வகுப்போ இருப்பதில்லை. சிலர் விரும்பிய வகையில் பெண்களுக்கான தனி உயர்நிலைப்பள்ளி இல்லை என எத்தனை எத்தனையோ பெண்கல்விக்கான தடைகள்.

4. பிற்போக்கு எண்ணங்கள்:

பெண் படித்து என்ன செய்யப் போகிறாள், அவள் சமைப்பது குடும்பத்தைப் பாரமரிப்பது போதும் என்ற எண்ணம் உள்ளவர் வாழ்ந்த காலம் சென்ற நூற்றாண்டு. பெண்களைப் படிக்க வைப்பது அவர்கள் சுற்றத்திலேயே இருக்காது, படித்த பெண் கெட்டுப் போகும், பெண்ணுக்குப் படித்த திமிர் வந்துவிடும், பெண் "வாயாடி"யாக மாறிவிடுவாள். எதிர்க்கேள்வி எழுப்பும்

மனப்பான்மை வந்துவிடும். "ஓவ்வொருவரையும் வைக்க வேண்டிய இடத்தில் வைக்க வேண்டும்" என்ற பிற்போக்குக் கொள்கைகள் மக்களிடம் பரவலாக இருந்தது.

5. பொருளாதாரச் சூழலில் இரண்டாம் நிலை:

பள்ளியில் கட்டணக் கல்வி என்ற முறை இருந்தது. பணவசதி இல்லையென்ற சூழல் இருப்பின், மகனுக்குத்தான் முதல் வாய்ப்பு. ஆண் கல்விக்கு முன்னுரிமை. மகன் படித்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவான். மகள் படிப்பு குடும்பத்திற்கு உதவப் போவதில்லை. அப்படியே செலவு செய்து படிக்க வைத்தாலும் மீண்டும் வரதட்சிணை, நகை நட்டுப் போட்டு கல்யாணச் செலவு வேறு. எனவே பெண்ணை படிக்க வைத்தால் இரட்டைச் செலவு என்பதும் பல குடும்பங்கள் எதிர்கொண்ட சூழ்நிலை.

6. குறுகிய கல்வி வாய்ப்புகள்:

நோபிள் ப்ரோஃபெஷன் எனப்படும் கல்விப்புலமும், மருத்துவப் புலம் மட்டுமே பெண்களுக்கான தொழில் புலமாகவே ஒதுக்கப்பட்டதும் ஒரு காலம். பெண்கள் படித்து பள்ளி ஆசிரியர், மகப்பேறு மருத்துவர், கொஞ்சம் செவிலியர் என்றுதான் பணிகள் செய்ய முடிந்தது. தொழிற் கல்வியாக இல்லாவிட்டால் வங்கியில் கணக்கர், தட்டச்சுப் பயின்ற அலுவலர் போன்ற பணிகள் தவிர வேறு வாய்ப்புகள் இல்லை. பொறியாளர், வழக்கறிஞர் போன்ற தொழிற் கல்விகளுக்குப் பெண்களைப் படிக்க வைக்கப் பல குடும்பங்கள் முன் வந்ததில்லை.

7. சிறந்த முன்மாதிரி அமையாத சூழல்:

அவ்வாறு தொழில் கல்விகளிலும், தலைமை இடங்களிலும் ஒரு பெண்ணாளுமையைப் பார்த்து பெண்களும் தங்கள் முன்மாதிரியாக அவர்களைக் கொள்ள வாய்ப்பும் இருந்ததில்லை.

சென்ற 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் துவக்கத்தில் பெண்கள் எதிர் கொண்ட இச்சூழல் படிப்படியாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக சமூக மாறுதல்களை எதிர் கொண்டு வந்தது. அதற்கு, அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள், சமூகச் சூழலில் தோன்றிய மாறுதல்கள், குடும்பச் சூழலிலும் பெற்றோரின் மனப்பான்மையிலும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் போன்றவை காரணங்களாக அமைந்தன. அவற்றை அடுத்து சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம். இதற்காக அமெரிக்க 'பியூ ஆய்வு மையம்' சென்ற நூற்றாண்டில் பிறந்தவர்களைத் தலைமுறைகளாகப் பிரிக்கும் அடிப்படையைப் பின் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஏனெனில், இந்தியாவிலும்,

தமிழகத்திலும் இதே காலகட்டத்தில்தான் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல்களும் நிகழ்ந்தன.

சென்ற நூற்றாண்டில்,

பிரிட்டிஷ் இந்தியா காலத்தில் பிறந்தவர்கள் (1945க்கு முன் உள்ள காலகட்டத்தில்) பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்,

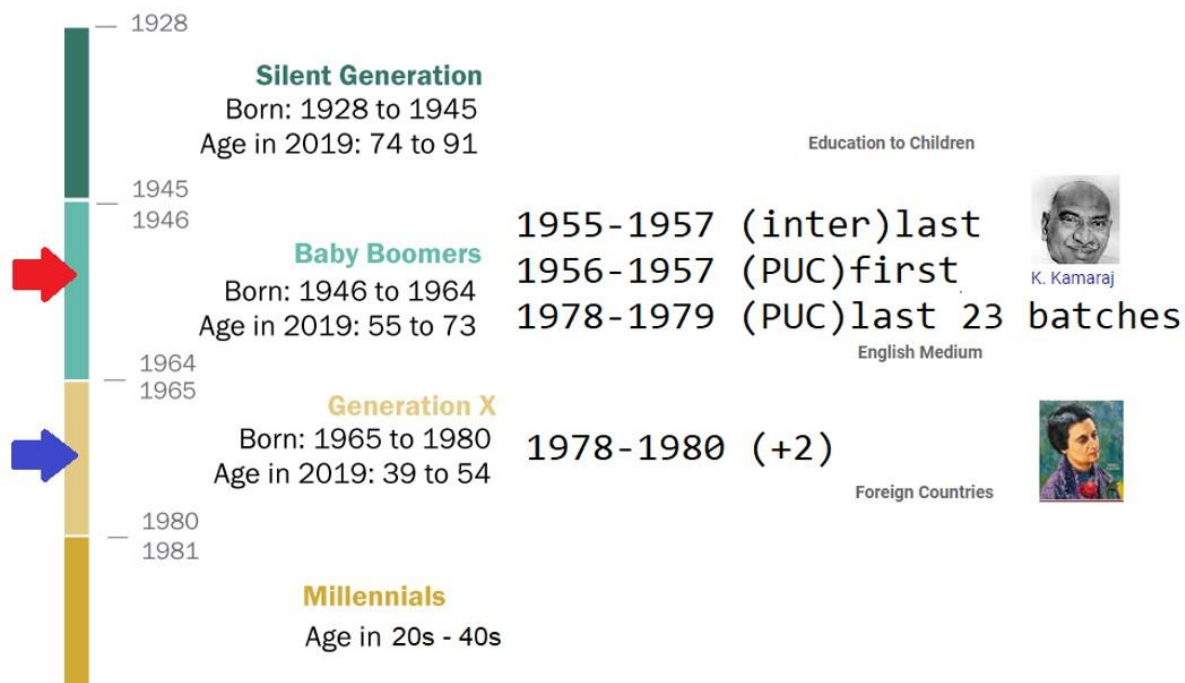
விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் (1946 முதல் 1964 காலகட்டத்தில்) பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்,

அதற்கு அடுத்த தலைமுறையினர் (1965 முதல் 1980 காலகட்டத்தில்) பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்,

அவர்களுக்கும் அடுத்த தலைமுறையான (1981 ஆண்டுக்குப் பின்னர்) பிறகு பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்

எனப் பிரிக்கலாம். இவர்களை முறையே சைலண்ட், பேபி பூமர், ஜெனெரேஷன்-எக்ஸ், மில்லினியல் [Generation classification by Pew Research Center: Silent Generation (before 1945), Baby Boomers (1946-1964), Generation X (1965-1980), Millennials(after 1981), ref: <https://www.pewsocialtrends.org/>] என்று அழைக்கப்படுவார்கள். இந்தத் தலைமுறைகளுக்கு இடையில் உள்ள இடைவெளி சுமார் 15-20 ஆண்டுகள் போல இருக்கும். ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும், ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் அவர்கள் கொண்ட சூழல்களின் தாக்கத்தின் எதிரொலியாக உருவெடுத்து வருபவர்கள்.

The generations defined

PEW RESEARCH CENTER

இவர்களில் இந்தியா விடுதலை பெற்ற பின்னர் பிறந்தவர்களும் வளர்ந்தவர்களும், அவர்களது பிள்ளைகளாகப் பிறந்தவர்களும் வளர்ந்தவர்களும் தத்தம் செயல்பாடுகளால் நாட்டிலும் கல்வியிலும் தமக்கென ஒரு கவனத்தை வகுத்து செயல் பட்டவர்கள். அவர்கள் ஏற்படுத்திய மாறுதல்கள் இந்தியாவில் குறிப்பாகத் தமிழகக் கல்விச் சூழலிலும் நல்ல மாறுதல்களைக் கொண்டு வந்தது. ஒரு அறுபது ஆண்டுகள் பின்னோக்கிப் பார்த்தால், பெண்களுக்கு அன்று 1950களின் மத்தியிலிருந்த தடைகள் சமுதாய மனப்பான்மையின் அடிப்படையிலும், உயர் கல்விக்கு ஆதரவான சரியான கட்டமைப்புகளும் இல்லாமல் இருந்திருப்பதும் தெரிய வரும். சில சமயங்களில், உயர் கல்வி மட்டுமல்ல, இவை பள்ளிப் படிப்பையே தடை செய்த சூழல்களாகவும் அமைந்தன.

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவின் முதல் தலைமுறைத் தமிழருக்கு நல்ல அடிப்படைக் கல்வி கற்க, காமராஜர் காலத்தில் தமிழகமெங்கும் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன, தேவையானோருக்கு மதிய உணவு வழங்கப் பட்டது, பள்ளியில் கல்விக் கட்டணம் என்ற முறை நீக்கப்பட்டது. அனைவரும் அடிப்படைப் பள்ளிக் கல்வி பெறப் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு பள்ளிக் கல்வி கற்றவர் கல்வியின் அருமை புரிந்து தங்கள் பிள்ளைகளின் தலைமுறைக்குக் கல்வியும் உயர்கல்வியும் கொடுப்பதில் மிக ஆர்வம் காட்டினார்கள். அடுத்த தலைமுறைக்கும் உயர் கல்வி கற்க, குறிப்பாகப் பெண்கள் உயர் கல்வி கற்க நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன.

1966 இல் இந்தியப் பிரதமராகப் பொறுப்பேற்ற இந்திராகாந்தி பெண்களால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்று வளரும் சிறுமிகளுக்கு முன்மாதிரியாக, நம்பிக்கை நட்சத்திரமாகத் திகழ்ந்தார். தமிழகத்தில் 1978 இல் கொண்டுவரப்பட்ட +2 என்ற மேல்நிலை வகுப்புத் திட்டம் பெண்களுக்குக் கல்வியிலும், உயர் கல்வியிலும் நல்ல திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியது. அதுநாள் வரை பள்ளி இறுதிக்குப் பிறகு கல்லூரிகள் அதிகம் இல்லாத காலத்தில் வேறு ஊரில் சென்று ஓராண்டு கல்லூரியின் புகழை வகுப்பில், ஆங்கிலப் பயிற்று மொழிக்கும் மாறிய ஒரு சூழலில் விரைவில் கற்க இயலாது மொழிச் சிக்கல் போன்றவற்றை எதிர் கொண்டு தடுமாறிய நிலை முற்றிலும் இல்லாது போனது. ஆண்களுக்கே அது ஒரு நல்ல திருப்பத்தைக் கொண்டு வந்த நிலையில், பெண்களுக்கும் இது உதவியது.

மேல்நிலை வகுப்பில் பயில்வோருக்கு பொறியியல், மருத்துவம் எனத் தொழிற் கல்வியில் எதையும் தேர்வு செய்யலாம் என்ற நிலை வந்தது. அதற்கு முன்னர் இவற்றில் ஏதோ ஒன்றைத்தான் தேர்வு செய்ய இயலும்.

அதிலும் பெண்கள் புகுமுக வகுப்பில் தோல்வி அடைந்தால் அவர்கள் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டு கல்வி முடிக்கப்பட்டது. மேல்நிலைப் பள்ளி பெண்கள் கல்வியில் புதிய மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. தான் படித்த பள்ளியிலேயே பள்ளியை முடித்து, கல்லூரி சென்று பயிற்று மொழி மாறியதால் முதலில் துவண்டாலும், மூன்றாண்டு கல்லூரி படிப்பிலும், பருவமுறை பாடத்திட்ட வாய்ப்பிலும் பெண்கள் வெற்றிகரமாக உயர்கல்வியை முடித்தார்கள். அதற்குக் கல்வி பெற்ற தலைமுறையான பெற்றோர்களும், 1966 இல் இந்தியாவின் நான்காவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் தீவிர பிரச்சாரம் செய்யப்பட்ட குடும்பக் கட்டுப்பாடு முறையால் குறைந்த உறுப்பினர்கள் கொண்ட சிறு குடும்பமும் காரணம் என்பதை மறுக்க இயலாது.

இவ்வாறு கல்வித்தடை நீங்கி அதனால் அடிப்படைக் கல்வியும் உயர் கல்வியும் பெற்ற பெண்களுக்கு கற்ற கல்வியைப் பயனுக்குக் கொண்டுவருவது அடுத்த கட்டம். ஆனால் இதில் தடைகளும் தடங்கல்களும் அவர்களைத் தனித்தன்மையுடன் சிறந்து விளங்க விடாத நிலை இன்றும் தொடர்கிறது. கல்வியில் தேர்ந்து விளங்கிய பெண்கள் எல்லோரும் டெஸ்ஸி தாமஸ் போன்றோ நிலையையோ, இஸ்ரோ செய்வாய் கிரக திட்டத்தில் பங்கேற்கும் பெண்கள் போன்ற ஒரு உயர்நிலையை எட்ட பல தடங்கல்கள் இருக்கின்றன.

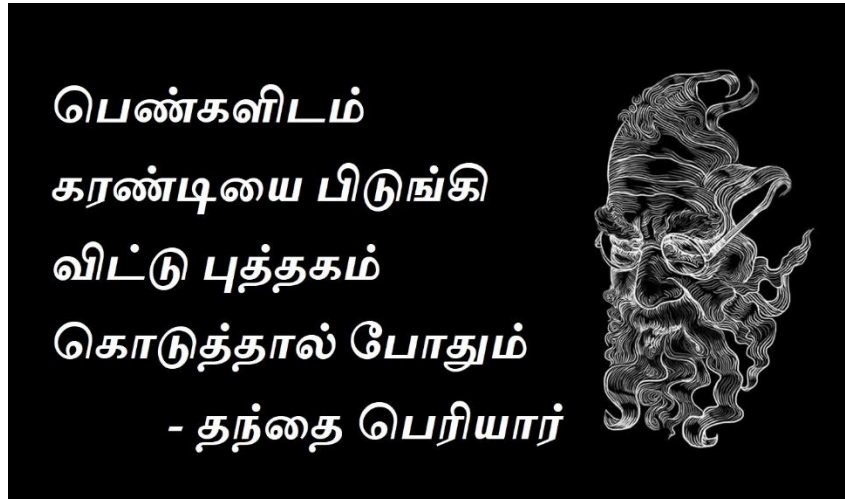
ஆண்கள் பெண்கள் என்று பிரிவினருக்காக தனித்தனியாக அமைக்கப்படும் நிறுவனங்கள் செயலரங்கங்கள் தவிர்ந்த பொதுவாக இருபாலரும் பங்கேற்கும் சூழ்நிலையில், பெண்களுக்குச் சம வாய்ப்பும் அவர்களது திறமையை மதிக்கும் வகையில் அதற்கேற்ற பங்களிப்பு வழங்குவதை முதன்மையான கொள்கையாக அரசு நிறுவனங்களும், தனியார் நிறுவனங்களும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். பணியிடங்களில் பெண்களுக்கான உரிய விகிதாச்சாரம் கொடுப்பதும், அத்துடன் அவை முக்கியமான பணிகளுக்காகவும் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். கருத்தரங்கங்களில், ஆய்வரங்கங்களில் பெண்களின் கல்விக்கும் திறமைக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கும் வகையில் அவர்களுக்குப் பங்களிப்பு வழங்கப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு நிகழ்வு ஏற்பாடு செய்கையிலும், பணியிடத்திலும் ஆண்டுக்கொரு முறை தங்கள் செயல்பாடுகளை மீள்பார்வை செய்து குறை இருப்பின் அதனைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கத் தீர்மானங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். சட்டம் போட்டு அறிவுறுத்த வேண்டிய நிலைக்காகக் காத்திருக்காமல் ஒவ்வொருவரும் தன்முனைப்புடன் மாறுதல்களை முன்னெடுப்பது இந்த நூற்றாண்டின் தேவை. பெண் கல்விக்கு ஏற்படும் தடைகளை, அந்தத் தடைகளை உருவாக்குவோர் ஆணோ பெண்ணோ அரசோ,

அல்லது யாவரும் இணைந்து ஒட்டு மொத்த சமுதாயமோ, எவராக இருப்பினும் அவற்றை நீக்குவது அனைவரின் பொறுப்பு.

ஞான நல்லறம்வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்..
நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவது இல்லையாம்...

என்று செம்மை மாதரின் இலக்கணத்தை வகுத்தளித்தார் பாரதியார்.

அதனால்தான், "பெண்களிடம் கரண்டியைப் பிடுங்கி விட்டு புத்தகம் கொடுத்தால் போதும்" என்றார் தந்தை பெரியார்.

குறிப்பு: ஜூலை 10, 2020 அன்று தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின், "கடிகை" - தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக்கழகம் வழங்கும் "வையத்தலைமை கொள்" என்ற பொருண்மையில் நிகழ்த்தப்படும் உலக மகளிர் கருத்தரங்கில், "செம்மை மாதர்" என்ற மூன்றாம் நாள் கருத்தரங்கின் பிரிவின் கீழ் ""கல்வியில் பெண்கள் அன்றும் இன்றும்"" என்று பெண்கல்வி குறித்து, சென்ற நூற்றாண்டின் துவக்கம் முதல் பெண்களின் கல்வியின் நிலை தலைமுறைகளாக் கண்ட மாற்றங்கள் குறித்து வழங்கப்பட்ட கட்டுரை.

தொடர்பு:

முனைவர் தேமொழி (jsthemozhi@gmail.com)

6. தொல்காப்பியர் காலம் முதல் இன்று வரை பெண்கள் தொடர்பான அச்சம்

-- முனைவர் ஜ.பிரேமலதா

ஒன்றின் மீதான பற்றே அச்சத்திற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இயல்பான வாழ்க்கை பறிபோய் விடுமோ என்ற அச்சம் தான், ஆதிகால மனிதனிடம் இயற்கை, விலங்கு போன்றவற்றை வணங்குவதற்குக் காரணமாக இருந்தது. பாதுகாப்பான வாழ்க்கை பற்றிய சிந்தனையே இன்றைய கண்டுபிடிப்புகளுக்குக் காரணம்.

ஆதிகால மனிதன் வேட்டையாடி வாழ்க்கை நடத்திய காலத்தில், பெண்ணும் வேட்டையாடி வாழ்ந்து வந்தாள். அவளுக்கான மக்கட்பேறு அவளுக்கு வேட்டையாடுதலில் தடையாக இல்லை. மாறாக அவள் குழுவாக வாழ்வதற்கு உறுதுணையாக இருந்தது. தன் வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்வதிலும், தலைமைப் பண்பைப் பெற்றிருந்தாள். எனவே அக்காலச் சமுதாயம் தாயாண்மைச் சமூகமாக விளங்கியது. பின் வேட்டையாடும் விலங்குகளை வளர்த்து அதைப் பாதுகாத்து உணவு தேவையை ஈடு செய்யக் கற்றுக் கொண்டார்கள். விலங்குகளுக்காகவும், தம் குழுவுக்காகவும் உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டது அச்சமுதாயம். வேட்டையாடல், உணவு உற்பத்தி இரண்டிலும் இருபாலரும் சம அளவில் ஈடுபட்டார்கள். பின் ஆண் வேட்டையாடலிலும், பெண் உணவு உற்பத்தியிலும் ஈடுபட்ட நிலையில் வளப்படுத்தப்பட்ட நிலமும், பாதுகாக்கப்பட்ட விலங்குகளும் தனி உடைமையாக்கப்பட வேண்டிய சூழலில் பெண் மக்கட் பேற்றின் பொருட்டும் வளர்க்கும் பொருட்டும் வேட்டையாடலில் ஈடுபடாமல், உணவு உற்பத்தியில் மட்டும் ஈடுபட்டாள்.

தனி உடைமைச் சமுதாயத்தில் பெண்ணும் உடைமைப் பொருளாக்கப்பட்டு ஒருவனுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கு அவன் உடைமைப் பொருள்கள் சென்று சேர்ந்தன. இதனால் திருமண முறை தோற்றம் பெற்று, கற்பு நெறி வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆனால், ஆண் கற்பு நெறி உடைமை ஆதிக்கத்தின் காரணமாகப் பின்பற்றவில்லை. உடைமையும், ஆதிக்கமும் ஆண் தரப்பிலிருந்தாலும், மக்கட் பேறின் எதிர்காலம் கருதியும் பெண் கற்புக் கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டாள். வேட்டையாடலினால் ஏற்படும் உயிர் இழப்பும், பாதுகாப்பற்ற நிலையும் அவளை உடைமை சமூகத்திற்குள் தள்ளி முடக்கியது. அச்சமின்றி வேட்டையாடிய காலத்தில் அவள் போர்த் தெய்வமாக விளங்கினாள். குடும்ப அமைப்பும், நில உடைமைச் சமுதாய வாழ்வும்

நிலைபெற்ற நிலையில் அவளிடமிருந்த தலைமைத்துவமும், குழு வாழ்வும் பறிக்கப்பட்டது.

கற்புக் கோட்பாடு:

தாய் வாழ்வு முறையிலிருந்து மாறிய தந்தை மைய சமூகத்தில், அவள் தன் பேராற்றலை உணர் முடியாத வகையில் கற்புக் கோட்பாடு அவள் மீது வலுவாகத் திணிக்கப்பட்டது. மீண்டும் அச்சமற்ற நிலையைப் பெறாமலிருக்கும் பொருட்டு, பல கருத்தாக்கங்கள் அவள் மீது திணிக்கப்பட்டன. தாயாண்மைச் சமூகம் ஆதி குடிகளுடையதாகவும், தந்தை மைய சமூகம் நடப்பியலான சமூகமாகவும் மாற்றம் பெறத் தொடங்கிய கால கட்டத்தை மகாபாரதத்தில் பார்க்கலாம். சத்தியவதி மற்றும் திரௌபதி போன்றவர்கள் தாயாண்மைச் சமூகத்தின் எச்சங்கள். உடைமைச் சமூகம், இனக்குழு சமூகமாகவும், பின் அரசாகவும், பேரரசாகவும் உருமாற்றம் பெறத் தொடங்கிய நிலையில் பெண்ணின் நிலை இன்னும் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டது. இதனால் ஆண் பிறப்பு உயர்வாகவும், பெண் பிறப்பு இழிவாகவும் பார்க்கப்பட்டது. பெண் என்பவள் உடைமைப் பொருளாகவும், போகப் பொருளாகவும் மாற்றப்பட்டாள்.

போர்த் தெய்வமாக, வேட்டையாடியவளாக, தலைமைப் பண்பு மிக்கவளாக விளங்கிய பெண் வீட்டிற்குள் முடக்கப்பட்டாள். அவளைச் சுற்றி 'பெண் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்' என்பது போன்ற கருத்தாக்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அதிலிருந்து மீளாமல் வாழப் பழக்கப்படுத்தப்பட்டாள். எனவே, கட்டுப்பாடுகளும், அச்சுறுத்தல்களும் அவளைச் சிந்தனையற்றவளாக மாற்றின. இதிலிருந்து மீள நினைத்த பெண்கள் ஒளவையாரைப் போல வெகு சிலரே. ஒளவையும் ஆண்மையச் சமூகம் கட்டமைத்த வட்டத்திற்குள்ளாகவே இருந்து தனக்கான வாழ்வைக் கட்டமைத்துக் கொண்டார். ஆண் மைய சமூகத்தை எங்கும் எதிர்க்கவில்லை.

தமிழில் முதலில் கிடைத்துள்ள நூல் தொல்காப்பியம். இத்தொல்காப்பியம் ஆண் மைய சமூகம் நன்கு வேருன்றி பேரரசுகள் மக்களை தங்கள் அதிகாரத்திற்கேற்ப பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்ற சூழலில் எழுதப்பட்ட நூல். அச்சம்தான் இனக்குழு உருவாகவும், அரசு உருவாகவும், பேரரசு உருவாகவும் காரணமாக இருந்துள்ளது. பேரரசை நிலை நிறுத்திக் கொள்ளவும் அச்சமே உதவியுள்ளது. தொல்காப்பியம் காட்டுகின்ற சமூகத்தில், பெண் என்பவள் எல்லாவற்றிற்கும் அச்சப்பட வேண்டும். ஆண் எதற்கும் அச்சப்படக்கூடாது.

ஆண் அச்சப்பட்டால் என்னவாகும்? போர் வீரர்களை உருவாக்க முடியாது. போரில் ஈடுபட முடியாது. நாட்டை காக்க முடியாது. இதனடிப்படையில்;

"ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே
சான்றோனாக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே"
என்ற கடமைகள் கட்டமைக்கப்பட்டன.

இங்கு சங்க காலத்தில் மக்கட்பேறு உற்பத்திக்கு அடிப்படையாகப் பெண் விளங்கியிருக்கிறாள். போருக்குத் தந்தையை, கணவனை, மகனை அனுப்பும் பெண் போற்றப்பட்டிருக்கிறாள். அச்சம் என்பது தேவையா? தேவையற்றதா? அச்சம் ஆக்கத்திற்கும், அச்சமின்மை அழிவிற்கும் காரணமாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இவை பெண் வாழ்வில் தலைகீழான மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விட்டது. "வள்ளுவர் அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை, அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில்" என்கிறார். எதற்கு அஞ்ச வேண்டும், எதற்கு அஞ்சக்கூடாது என்பதில் சமூகம் ஆணுக்கு வேறு மாதிரியாகவும், பெண்ணுக்கு வேறு மாதிரியாகவும் அச்சத்தைக் கட்டமைப்பு செய்துள்ளது.

"பெண் எல்லாவற்றிற்கும் அச்சப்பட வேண்டும்"
"ஆண் எதற்கும் அச்சப்படக் கூடாது"

தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்து இன்று வரை இந்த கருத்தாக்கத்தின் அடிப்படையில்தான் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்குமான கட்டுப்பாடுகள், வளர்ப்பு வேறுபாடுகள் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அச்சம், பே, நாம், உடும், வெரு, உட்கு எனத் தொல்காப்பியத்தில் அச்சம் குறித்தான பல சொற்கள் பயின்று வருகின்றன.

1. இயல்பாகத் தோன்றும் அச்சம் - அச்சம்
2. உள்ள நடுக்கத்தை ஏற்படுத்தும் தோற்றம் அல்லது ஓசை உட்கு
3. மிரட்சியைத் தரும் தோற்றம் உரு
4. பே - மனிதர் அல்லாத தோற்றம்

என்வகை மெய்ப்பாடுகள் - "அச்சம், அணங்கே, விலங்கே, கள்வர், தம் இறை எனப் பிணங்கல் சாலா அச்சம் நான்கே" (மெய்ப்) என்ற தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும், இந்த நான்கு வகை அச்சங்களும் பெண்களுக்குத்தான் ஆண்களுக்குக் கிடையாது.

- 1) ஆரிடை வந்தாய் நீ - கலித்தொகை - ஆண்களின் அச்சமின்மை
- 2) குக்கூ என்றது கோழி - குறுந்தொகை - உட்கு சென்றது 157/1-2 - பெண்ணின் அச்சம்.

தொல் -கற்பியல் - "அஞ்ச வந்த உரிமைக் கண்ணும்"
(தலைவனுக்கு அச்ச வருமிடம் இது ஒன்றுதான்.)

நீதி இலக்கியங்கள்:

தெய்வந்தொழாள் கணவனைத் தொழுதெழும் பெண்ணாக மாற்றப்படுகிறாள்.

கணவனே கண்கண்ட தெய்வமாக நினைத்து வாழும், பெண்

1) கணவனைப் பிரிந்து விடுவோமோ என அஞ்சுகிறாள்.

2) காதலரைச் சுடு உணவு சுடுமோ (களவியல்)

3) கண் மை காதலர் முகத்தைக் கருப்பாக்கி விடுமோ என

அஞ்சுகிறாள்.

(தன் நிலை பற்றி எங்கும் அச்சப்படவில்லை)

ஆணுக்கான அச்சம்:

அச்சப்பட வேண்டியது --

1. தீயவைக் கண்டு

2. பகை, பாவம், பழி வரும் என

3. கொலை வரும்

4. வஞ்சிப்பதற்கு

(வெருவந்த செய்யாமை (அரசன் அச்சப்படுத்தும்

தோற்றமுடையவனாக இருக்கக் கூடாது)

அச்சப்படக் கூடாதது - அஞ்சாமை --

அவை அச்சம் - (729, 726, 727)

உயிர் அச்சம் - (244), (50)

உறுப்பு அச்சம் (585)

காப்பியங்கள்:

சிலப்பதிகாரம் - கண்ணகி:

எந்தச் சூழலிலும் கலங்காத, தெளிவான துணிச்சலான பெண்ணாகக் கண்ணகி விளங்குகிறாள். புகார் காண்டத்தில் தேவந்தி, கண்ணகியிடம் மீண்டும் கணவனோடு சேர்ந்து வாழ பாசண்ட சாத்தன் என்ற கடவுளை வணங்க வேண்டும் என்று கூறுகிறாள். கண்ணகி 'பீடன்று' என மறுத்து விடுகிறாள். கோவலன் மாதவியோடு சேர்ந்து வாழ்ந்து மணிமேகலை எனும் மகளைப் பெற்றிருக்கிறாள். கண்ணகி, அந்தணர் ஓம்பலும், அறவோர்க்களித்தலும், செய்ய இயலவில்லை என வருத்தப்படுகிறாள். தன் வாழ்க்கை இப்படியே கழிந்து விடுமோ எனக் கண்ணகி அச்சப்பட்டிருந்தாள் அவள் தேவந்தி சொன்னதை நம்பி சாத்தன் வழிபாட்டை மேற்கொண்டிருப்பாள். அச்சமே கீழ் மக்களது ஆச்சாரம். அச்சம் இருப்பவர்கள் தான் மூடநம்பிக்கைகளைப் பின்பற்றி எதையாவது பற்றிக் கொள்கிறார்கள். கையில் கயிறு கட்டுதல், ஊர் தோறும் தல வழிபாடு மேற்கொள்ளுதல், எந்தக் கடவுளையும் வணங்குவது என்று தன்னை மாற்றிக் கொண்டேயிருக்கிறாள் பெண் . கண்ணகி திடமான அச்சமற்ற பெண்ணாக இருப்பதால் தான் தேவந்தி கூறுவதை

மறுத்து விடுகிறாள். கோவலன் யானையை அடக்கிய மாவீரன்தான். பெரும் பொருளிருந்த காலத்தில் பலருக்கு வாரிக் கொடுத்த வள்ளல் தான். ஆனால், பொருளிழந்த நிலையில் அவனுக்குள் ஏற்படுகிற அச்சம் தான் மாதவியைச் சந்தேகப்பட வைத்தது, ஊரை விட்டுச் செல்லக் காரணமாயிற்று. சிலம்பு விற்கச் செல்லும் போது ஒற்றைச் சிலம்பை மட்டும் எடுத்துச் செல்லக் காரணமாயிற்று.

வணிகம் செய்பவர்களுக்குத் தெரியும், ஒற்றைச் சிலம்பை, ஒற்றை வளையலை, ஒற்றை கம்மலை யாரும் வாங்க மாட்டார்கள். அது திருட்டுப் பொருளாக இருப்பதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகம். உடைமையாளர்கள் பெரும்பாலும் இவற்றைத் தனியாக விற்க மாட்டார்கள். அச்சம் கோவலனுக்குள் ஏற்படுத்திய பதட்டத்தினால்தான் மாதவி தவறாகத் தெரிகிறாள். பெற்றோரை, உறவுகளைச் சந்திக்கத் தயங்குகிறாள். ஒற்றைச் சிலம்பை விற்கச் செல்கிறாள்.

இதிலிருந்து மாறுபட்ட நிலையில், கண்ணகி தென்படுகிறாள். கணவன் மாதவியின்பால் இருந்த நிலையில் நிலை கலங்காமல், பிற தெய்வ வழிபாட்டை மேற்கொள்ளாமல் உறுதியாக இருக்கிறாள். புகாரை விட்டு, மதுரையில் வாழ வேண்டிய சூழலிலும், அச்சமற்றவளாக இருக்கிறாள். நம்பி வந்த கணவன் இறந்த நிலையில் உற்றார், உறவு, ஊர், நாடு அனைத்தும் அந்நியமான சூழலிலும் நிலை கலங்காதவளாக தங்களுக்கான நீதி கேட்டு தனியொருவளாகக் களமிறங்குகிறாள்.

அஞ்சாமல் எந்நிலையிலும் நிலை கலங்காதவளாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் தான் அவளால் தெளிவாகச் சிந்திக்க முடிகிறது. ஒரு வணிகனின் மகளாகப் பிறந்து, வணிகக் குடும்பத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டு, ஒரு வணிகனுக்கு மனைவியாக விளங்கும் கண்ணகி, வணிக மரபை அறிந்தவளாக இருக்கிறாள். பாண்டிய நாட்டு அரசியின் காற்சிலம்பில் இருப்பது முத்து பரல்கள் எனத் துல்லியமாகக் கணிக்கிறாள்.

மன்னனை அச்சமில்லாமல் சந்தித்து நீதி கேட்கிறாள். யாரும் எதிர்பாராத விதத்தில் மன்னன் சிலம்பிலிருப்பது மாணிக்கப் பரல்கள் எனத் தெரிய வருவதற்கு முன்னரே மன்னனை, 'தேரா மன்னா' என்கிறாள். அறிவில் தெளிவும், அச்சமின்மையும் உடையவளாகக் கண்ணகி விளங்குகிறாள். அவளுடைய அச்சமின்மை தான் மன்னனைக் கள்வன் என நிரூபிக்கக் காரணமாயிற்று. அரசாட்சிக் கவிழவும் காரணமாயிற்று. காப்பியம் முழுமையும் கண்ணகி உறுதியான நிலைப்பாட்டினை உடையவளாக விளங்குகிறாள்.

மணிமேகலை:

மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் மாதவி, மணிமேகலை இருவரும் கண்ணகிக்கு நிகரான பாத்திரங்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மாதவி கோவலன் இறந்த பின், சித்ராபதி போல் ஊராரின் அலருக்குப் பயப்படாமல் துறவு

மேற்கொள்கிறாள். தன் மகளைக் கண்ணகியின் மகளெனக் கணிகை குலத்திலிருந்து கொண்டே கூறுகிறாள். சித்ராபதிக்கும், அரச குலத்திற்கும் அஞ்சாமல் மணிமேகலையைத் துறவு மேற்கொள்ளச் செய்கிறாள். மணிமேகலை தொடக்கத்தில் குழப்ப நிலையில் இருப்பதால், அவளுக்கு எதைக் கண்டாலும் அச்சம் தோன்றுகிறது. உதயகுமரனின் மீதான ஈர்ப்பு ஒரு புறம், தாய் மாதவியின் துறவு தூண்டல் ஒரு புறம், பாட்டி சித்ராபதியின் சூழ்ச்சி ஒரு புறம் அவளை அலைக் கழிக்கிறது. இந்நிலையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் மணிமேகலையை மணிமேகலா தெய்வம் மணிபல்லவத் தீவிற்குக் கொண்டு சென்று விடுகிறது. தெய்வத்தின் துணை கொண்டு மணிமேகலை தெளிகிறாள். மணிமேகலா தெய்வம், தீவதிலகை, கந்திற் பாவை என்ற மூன்று பெண் தெய்வங்களும் அவளுடைய பரிணாம வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன.

நமக்குப் பேராபத்து வரும் காலத்தில் உதவி செய்பவர்களை நாம் தெய்வமாக வணங்குவது இயல்பு. இங்குத் தெய்வங்களே உதவி செய்திருக்கின்றன. அதிலும் மூன்றுமே பெண் தெய்வங்கள்தான் என்பது சிந்தித்தற்குரியது. அறவண அடிகள் போன்றவர்கள் வழிகாட்டுகிறார்கள். இப்படி வாழலாம் என்று வழிகாட்டுவது வேறு. உதவி செய்வது வேறு. மாதவியும் மணிமேகலையும் அறவண அடிகளைத் தேடிச் சென்றுதான் வழிகாட்டுதலைப் பெறுகிறார்கள். ஆனால் மணிமேகலா தெய்வம், தீவதிலகை, கந்திற் பாவை மூன்றும் தானாகவே முன்வந்து உதவி செய்கின்றன. பெண்கள் தங்கள் அச்சத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று, தன்னம்பிக்கையோடு வாழ, பெண்கள் தான் முன் வந்து உதவ வேண்டும் என்பதை இந்த தெய்வங்கள் வழி சாத்தனார் காட்டுகிறார். மணிமேகலா தெய்வம் கொடுக்கின்ற மூன்று வரங்கள் கிடைத்தால் மணிமேகலை ஆளுமை பெறுகிறாள்.

1. வானில் பறக்கும் மந்திரம் - பயணம்
2. உரு மாற்றம் - அச்சம் - ஆளுமை
3. பசியற்ற நிலை - பற்றற்ற நிலை

இம்மூன்றையும் எந்த மனிதரும் சிந்தனை மாற்றத்தினால் பெற முடியும் என்பதைத்தான் மணிமேகலை பாத்திரம் நமக்குக் காட்டுகிறது.

சமய இலக்கியங்கள்:

சமயங்கள் என்ற நிலை வரும் போது, பன்னிரு திருமுறைகளில் சிவனை முன்னிலைப் படுத்த உமையை அஞ்சி நடுங்குபவளாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சங்க காலத்தில் போர்த் தெய்வமாக விளங்கும் கொற்றவை, பக்தி இலக்கிய காலகட்டத்தில் போரைக் கண்டு நடுங்குபவளாக, சிவனின் போர்க்கோலத்தைக் கண்டு அஞ்சுபவளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றாள்.

வெருவமதயானை உரி போர்த்து உமையை அஞ்ச வரு வெள்
விடையினான் (தேவாரம் - சம் - 35285/3)

வேனல்ஆனை உரித்து உமை அஞ்சவே

கான ஆனை காண்டீர் கடவூரரே - தேவா- (அப்: 1439/3,4)

மலைக்கு மகள் அஞ்ச மத கரியை உரித்தீர் (தேவா - சுந்.83/1)

எனும் போது இந்த தேவார அடிகள் கேள்விக்குள்ளாகிறது. "ஆர் அணங்கு உறும்
உமையை அஞ்ச வித்து அருளுதல் பொருட்டால்" (தேவா சம்.2472/3)

சிவனாகிய இறைவன் கூட போர்த் தெய்வமாக விளங்கும் கொற்றவையை
அஞ்சவிப்பது எதற்கென்றால், பின் அவளுக்கு அருளைத்தந்து, தான் அவளினும்
மேம்பட்டவன் என்பதைக் காட்டவே என்று இந்த வரிகள் கூறுகின்றன.

ஆண்கள் தங்களின் ஆளுமையை, தெய்வக் கதைகளின் (புராணம்)
வழி கட்டமைத்துக் கொள்ளும் நிலையை இங்கு பார்க்க முடிகிறது.
காரைக்காலம்மையார் கணவனால் கைவிடப்பட்ட நிலையில் அச்சம் தரும்
சுடுகாட்டை தன் வாழிடமாகத் தேர்ந்து கொள்கிறார். பேய் போலத் தோற்றம்
தரும் சுடுகாட்டில் வசிக்கும் மக்களோடு தானும் பேய்க்கோலம் கொண்டு வாழும்
பழகுகிறார். பெண்களை அவர்களின் ஆளுமை நிலையில் அப்படியே ஏற்றுக்
கொள்ளாத மக்கள் வாழும் நாட்டை விடச் சுடுகாடே மேலானது என்ற
அவருடைய தெளிவு அவருடைய அச்சமற்ற தன்மையினாலே தான்
நிகழ்ந்துள்ளது.

ஆண்டாள், விஷ்ணு சித்தரின் வளர்ப்பு மகள். தொல்காப்பியர்
காலத்திலேயே வேரூன்றி விட்ட வருணாசிரம, சாதி நிலைப்பாடுகள் 7ம்
நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆண்டாளின் காலத்தில் எப்படி வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும்
என நினைத்துப் பார்த்தால், ஆண்டாளின் நிலை புரிந்து விடும். அறிவும்,
ஆற்றலும், ஆளுமையும் உடைய பெண்களிடம் அச்சமென்பது இருக்காது.
இப்படிப்பட்ட பெண்களை ஆண்கள் அச்சத்தோடு பார்த்து மிரளும் நிலையில்,
வருணாசிரம, சாதிப் பாகுபாடும் சேர்ந்து கொண்டால் ஒரு பெண்ணின் நிலை
என்னவாக இருக்கும் என்பதை ஆண்டாள் வாழ்க்கை காட்டுகிறது.
இவையெல்லாம் ஒரு பெண்ணின் திருமண வாழ்க்கைக்குப் பெரும்
தடைக்கற்களாக நிற்கும்போது, மனிதர்களையே வெறுக்கும் நிலைக்கு அப்பெண்
தள்ளப்படுகிறாள். "மானிடர்க்கென்று பேச்சுப்படின வாழ்கிலேன்" என்ற
ஆண்டாளின் வரிகள் அவள் சூழலைத் தெளிவாக விளக்குகிறது. இச்சமூகத்திற்கு
எதிராக அவள் உரம் கொள்கிறாள். துணிந்து நிற்கிறாள். அவளுடைய அச்சமற்ற
துணிவு அவளுக்கான பாதையைக் காட்டுகிறது. கண்ணனைக் கனவில்
மணக்கிறாள். சாதாரண மானுடர்களிடமிருந்து விலகி, கண்ணனைக் கைப்பிடித்து
வாழ்ந்து, மேலான நிலையடைகிறாள்.

காரைக்காலம்மையார், கண்ணகி, மாதவி ஆளுமையுள்ள, அச்சமற்ற பெண்களைக் கண்டு ஆண்கள் அச்சப்படுகிறார்கள்.

சிற்றிலக்கியம்:

சிற்றிலக்கிய காலகட்டங்களில் பெண் போகப் பொருளாகவும், ஆளுமையற்றவளாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறாள். பரணி நூல்கள் தான் போர்த்தெய்வமான கொற்றவையைப் பேய்களின் தெய்வமாக முன்னிலைப்படுத்துகின்றன. ஆனால், அவள் பேய்களுக்கு உணவு கிடைப்பதற்குக் காரணமாக இருந்ததன் காரணமாகப் போற்றப்படுகிறாள்.

முடிவுரை:

இன்று கொரானா எனும் வைரஸ் உலகை ஆட்டிப் படைக்கும் நிலையில், உலகிலுள்ள ஐந்து பெண் பிரதமர்கள் தான் அதை அச்சமின்றி எதிர்கொண்டு உலகின் கவனத்தை ஈர்த்திருக்கிறார்கள். பாதுகாப்பான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள, அச்சப்பட்டு வாழ வேண்டும் என்பதை விடவும், அச்சமின்றி தன்னம்பிக்கையோடு அதை எதிர் கொண்டு வெற்றி பெற வேண்டும் என்று கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பெண் மீண்டும் வலிமை பெற இவர்களிடமிருந்து பாடம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பு: ஜூன் 13, 2020 அன்று தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சியில் வழங்கிய உரை

தொடர்பு:

முனைவர் ஜ.பிரேமலதா
தமிழ் இணைப் பேராசிரியர்,
அரசு கலைக்கல்லூரி (த), சேலம் -7
மின்னஞ்சல்: piyupremasurya90@gmail.com
தொலைபேசி: 99488417411
வலைத்தளம்: <http://vjpremalatha.blogspot.in>

7. நெல்லும் தமிழரும் தென்கிழக்காசியாவும்

-- இராம.கி.

"Paddy என்பது நெல்லை குறிக்க ஆங்கிலம் பயன்படுத்தும் சொல். இதன் மூலச்சொல் Pady என்கிற மலாய் மொழி சொல் என அறியாமல் ஆங்கிலம் உளறும். நெல்லை படியால் அளக்கும் செயலால் நெல்லை படி என்றே அழைத்தனர். சாப்பாட்டிற்கு அவங்கதான் படியளக்கிறாங்க என்றால் உணவுக்கு அவர்கள்தான் நெல் அளந்து கொடுக்கிறார்கள் என்றேபொருள். ஆகவே தமிழ் அளத்தல் அளவான படி என்பதே ஆங்கிலத்தில் படி. ப்பேடி என்ற உச்சரிப்பில் வழங்கப்படுகிறது" என்ற சிற்றிடுகையைத் "தமிழரின் தொன்மை, பண்பாடு, வரலாறு தொடர்பான பதிவுகள் குறித்த ஆய்வுகள் (STARCH)" எனும் முகநூற் குழுவில் ஒருமுறை கண்டு வியந்துபோனேன். ஒருவேளை சொற்பிறப்பியல் என்பது சிலருக்குக் குடிசைத் தொழில் ஆகிவிட்டதோ? என்ன ஆயிற்று இவருக்கு? சான்றின்றி இப்படிச் கற்பனையிற் சொல்ல முடியுமா?

இவர் காட்டும் எழுத்துப் பெயர்ப்பு சரியா? Paddy யில் 2 d உண்டே? ஆங்கிலம் உளறுகிறதா? இன்னொரு மொழியை இப்படிச் சொல்லலாமா? "தமிழ் உளறுகிறதென வேற்றார் சொன்னால் நாம் வாளாய் இருப்போமா? தவிரப் "படி" எப்படி நெற்பெயராகும்? சான்றென்ன? அளக்கப்படும் பொருளுக்குப் பகரியாய், வேறெதிலும் அளவையலகு பெயராகியது உண்டோ? குறிப்பிட்ட மலாய்ச்சொல் Padyயா Padiயா? எப்படி அப்பெயர் அங்கு வந்தது? Padi, அரிசி/நெல்லைச் சேர்ந்து குறிக்காதா? (மலாயில் nasi=சோறு.) நெல்வேளாண்மை அங்கெப்படி ஏற்பட்டது? இந்நண்பர் மட்டுமன்றி, பன்னூறு தமிழரும் "நெல் நம்மூரில் தோன்றிய கூலம்" என்றே ஆதாரமின்றி எண்ணிக் கொள்கிறார், பேசவுஞ் செய்கிறார். நம்மூரின் புழங்குபவற்றை நாமே கண்டுபிடித்தோம் என்பது சரியா? இங்கிருந்து அரிசி மேற்கே போனது சரியாகலாம். ஆனால், மேற்குலகே முழுவலகு ஆகிவிடுமா? தவிரத் தானாய் நெல் வளர்ந்தது ஒருகாலம் எனில் பயிரிடத் தொடங்கியது வேறு காலமன்றோ?

இயற்கையரிசி 8500-13500 ஆண்டுகள்முன் சீன யாங்க்ட்சி ஆற்றங்கரையில் தோன்றியிருக்கலாமென ஒருசிலரும், (பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, லாவோசு, வியத்நாம், மலேசியா, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்சு) சேர்ந்த பழஞ் சுந்தாலாந்துக் கண்டத்தில் எழுந்திருக்கலாமென வேறு சிலரும் ஆதாரத்தோடு சொல்வார். மேலும் 5000 ஆண்டுகள்முன் கொரியா, சப்பான், கங்கைச் சமவெளிகளில் நெல் வளர்ந்ததற்கும் ஈனியல் (genetics), தொல்லியல் (archeology) சான்றுகளுண்டு. தவிர, புதுக்கற்காலத்தில் (பொ.உ.மு.9000-8000)

அலகாபாத் மாவட்டம் கோல்திவாவில் காண் நெல்லும் (*Oryza rufipogon*) பயிர் நெல்லும் (*Oryza sativa*) விளைந்ததாய்ச் (Indian archeology A. review 1974-75, 80 Indian Archeology A review 1976076, 88 Sharma et al.; Beginnings of Agriculture, Allahabad, Abinash Prakashan, 1980, 184) சொல்வர். இவையெலாம் பயிரியல் (agronomy), பழம் புதலியல் (Paleobotany) ஆதாரங்களோடு வருங் குறிப்புகள். இவற்றையெலாம் "ப்பூ" என்று உதறித் தள்ள முடியாது.

அண்மையில் Antiquity இதழிலும் Journal of Archaeological Science இதழிலும் ஆக்கபோர்டு, பனாரசு இந்து பல்கலைக்கழகங்கள் இணைந்து நடத்திய ஆய்வறிக்கையில், அரியானாவிலுள்ள Rakhigargh பகுதியில் 2430-2140 BC அளவில் காண்நெல், பயிர்நெல் சார்ந்த வேளாண்மைக்குச் சான்று பகர்வார். இத்தோடு ஒன்றை மறக்கக்கூடாது. அரிசி, சிந்து சமவெளியில் தோன்றிய பயிரல்ல. அது கங்கைக் கரையிலிருந்து சிந்து சமவெளிக்குப் பெயர்ந்தது என்றே அறிவியல் சொல்லும். வடபுலத்தில் நெல்வந்த திசை கிழக்கிருந்தே தொடங்கும். கங்கைக் கரைக்கு அது எப்போது வந்தது? தெரியாது. உலகின் ஏதோ ஒரு மூலையில் இயற்கையிலோ, மாந்தமுயற்சியிலோ நெல்தாவரம் எழுந்து/வளர்ந்து, பின் வணிகம், மாந்தநகர்ச்சி போன்றவற்றால் வேறிடம் நகர்ந்தது. அவற்றிற்குள் வேறிடங்களில் பயிரிடவும் படலாம். நம்மூரில் பயிரிடப் படுவதாலே நம்பெயர் உலகெங்கும் உள்ளதென ஒருபோதுங் கூறமுடியாது. இதுவரையறிந்த அறிவியற் செய்திகளின் படி நெல் பெரும்பாலும் சீனத்தின் யாங்ட்சி ஆற்றங்கரை, யுன்னான் மாநிலம், அல்லது தென்கிழக்காசியா பகுதி என ஏதோவொன்றில் தோன்றி நம்மூருக்குப் பரவியிருக்கலாம் என்பதே பழம்புதலியலாரின் கணிப்பு. கீழே விரிவாய்ப் பார்ப்போம்.

"தமிழரே மூத்தார், மலேசியர் இளையரெனும் அண்ணன்கார முடிவு அடிப்படையில் சரியானதல்ல. "சிலவற்றில் அவர்முந்தி சிலவற்றில் நாம் முந்தி." இன்று நாம்காணும் இரட்டை விலாவரிக் கலத்தின் (double outrigger canoe) கட்டுமானத்தை தென்கிழக்காசியரிடமிருந்தே நாம் கற்றோம். அதன் பின்னரே கலங்களின் கவிழாக் கட்டுமானத்தேவை நமக்குப்புரிந்தது. தவிர, இற்றை மடகாசுகர் மொழியான மலகாசி, மலேசிய/இந்தோனேசிய மொழிகளோடு தொடர்புற்றதென்பர். இவ்விரு நாட்டவர்க்கும், மலகாசி இனத்தார்க்கும் ஈனியல் தொடர்புண்டு. (Human settlement of Madagascar occurred between 350 BC and 550 AD by Austronesian peoples, arriving on outrigger canoes from Borneo.) இவையெலாம் நெடுங்காலம் கடற்பயணப் பழக்கம் தென்கிழக்கு ஆசியருக்கு இருந்தால்தான் முடியும். "யாம் மூத்தவர், நீரிளையர்" எனும் சங்கத நடை முறையை ஏற்காது சாடுகிறோமே? அதேபாதையிற் நாம் பயணித்து நம்மில்லங் கீழே மலேசியரை இறக்குவது சரியா? அது முன்னுக்குப் பின் முரண் இல்லையா?

மாற்றோர் செய்தால் தவறு, நாம் செய்தால் சரியா? தமிழ், தமிழென்பதில் கவனம் வேண்டாமா? வெகு எளிதில் நாம் பொதுக்கையர் ஆகும் (facist) இயலுமை உங்களுக்குப் புரிகிறதோ? இணையமெங்கும் அவ் வியலுமையை நான் காண்கிறேன். கரணம் தப்பினால் மரணம். நண்பரின் இடுகை போல் சொல்வது முறையற்றது. சற்று கிடுக்கிப் பாருங்கள். புரியும். குமுக மிடையங்களில் (social media) ஒருவர் இடுகையை மாற்றோர் விழைவதும், முதுகில் தட்டிக்கொடுப்பதும், அவைநாகரிகத்தால் ஒன்றுஞ்சொலாது நகர்வதும், "எழுதுவதெலாஞ் சரி"யென எண்ணுவதும், ஒருவர் எழுத்தை மாற்றோர் முன்வரிப்பதும் முகநூலாருக்கு வேண்டின் நலம்பயக்கும். தமிழை வளர்க்குமா? சற்று ஓர்ந்துபாருங்கள். இதுபோற் போலிச்செய்திகள் பெரிதாய் உலவுங்காலத்தில். நம் அறிவியற் பார்வையைக் கூட்டிக் கொள்ளலாமே?

ஏற்கனவே "குமரிக்கண்டம், தமிழே முதன்மொழி, உலகில் உள்ளதெலாம் தமிழன் தந்ததே, நூல்லிய (million) ஆண்டுகள் முன் தமிழனிருந்தான்".போன்ற உள்ளீடற்ற கூற்றுக்களை நம்ப, உலகிற் பலரும் அணியமாய் இல்லை. "ஆப்பிரிக்கா விட்டு ஒமோசேப்பியன் வெளியானதே 70000 ஆண்டுகளென" ஒரு சிலரும். "1.5/3.5 இலக்கம் ஆண்டென" வேறு சிலரும் தரவுகளோடு வாதாடுகையில், அதனூடே புகுந்து தமிழனின் நூல்லிய கால வாழ்வுக்கு நாம் தரும் தரவுகளென்ன? தொல்லியலா? மாந்தவியலா? ஈனியலா? குமரிக் கண்டம் என்பதற்கும் அடிப்படை வேண்டாமா? தவறாய்ப் புரிந்துகொண்ட இலக்கிய ஆதாரம் மட்டுமே போதுமா? வரலாற்றிற்கு முந்தைக் காலத்தில் இலக்கியம் உண்டோ? நாம் முந்தையர் என்று சொல்ல எத்தனை புலங்களில் ஆய்வு செய்தோம்? வெறும் வாய்ப் பந்தல் போடுவதே நம்மைக் கொண்டு செல்லுமா?

சொற்பிறப்பியல் வழி தமிழாய்ந்த நினைப்போர், குமுக மிடையத்தில் அரசியற் பார்வை கொள்ளாது, பாவாணர் புகழை மட்டும் பாடாது, அருள் கூர்ந்து பாவாணர், ப.அருளி, கு.அரசேந்திரன் போன்றோரின் கட்டுரைகளை ஆழ்ந்து படித்துப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். கொஞ்சம் புலமை கொள்ளுங்கள். "முந்தையோர் எந்த அளவிற்குச் சலித்துப் பார்த்துக் கவனத்தோடு பொருள் சொன்னார்? சொற்பிறப்பியல் என்பது எப்படி நகர்கிறது? எவ்வொலி எப்படித் திரியும்?, எது முறை, எது முறையற்றது? நாம் சொல்வதன் ஏரணமென்ன?, மக்கள் பயன்பாடென்ன? முற்படுத்தும் கருத்துகளுக்கு இலக்கிய, கல்வெட்டு, பிறமொழி, பிறபுல ஆதாரங்களுண்டா?" எனப் பாருங்கள். தோன்றியபடி 4 எழுத்துகளைத் திருத்திப் போட்டு, அதன்வழி உன்னித்து Folk etymology காட்டுவது, முறையற்றது. நான்சொல்லும் சொற்பிறப்பியலைக் கூட ஏற்கமறுப்போர் இணையத்திலுண்டு. அதுகண்டு நான் சினமுற முடியுமோ?. இதுபோற் கூற்றை எல்லா மொழியியலாரும் சட்டென ஏற்கார். சொற்பிறப்பியல் என்பது நம்முன்

நடக்கும் "அந்தர சால" மாகை (magic) அல்ல. மீறிச் செய்ய நாம் அடம்பிடித்தால், people would not take us seriously. "Non-sensical arguments" என்று கூறி நகர்வர்.

இத்தொடரில் நான் நெல்லை மட்டும் பேசவில்லை. மாழை, வணிகம், கடற் பயணம், நகர்ச்சியெனத் தமிழருக்கும், தென்கிழக்காசியருக்கும் பொதுவான பல்வேறு செய்திகளைப் பற்றியும் பேசுகிறேன். "நெல்லும், தமிழரும் தென் கிழக்காசியாவும்" என்பது சரியாக ஆயப்படாத ஒரு புலம். இதில் மனத்தடையே மிகுதி. நான் சொல்வதற்கு சிலவற்றை நீங்கள் ஏற்கலாம், சிலவற்றை ஏற்காதும் போகலாம். "கிழக்கைப் பார்" என்பது ஒருவகை அரசியல் சூளுரையல்ல. மேலை நாடுகளைக் கண்டு ஏங்கும் பலதமிழருக்கு அது தொலைநோக்கை கற்றுத் தரும் முயற்சி. "எல்லாமே தமிழெனும்" "ஏகாந்தப் பார்வையிலிருந்து" சற்றிறங்கி வருவோம் நண்பர்களே! கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கடல்வழி நாம் நகர்ந்துகொண்டே இருந்தோம். நம் பழம் நாகரிகம் அதன் விளைவாலும் ஏற்பட்டதே. ஈதலும் சரியில்லை. கொடுத்தலும் சரியில்லை. தருதலே மெய்க்கு நெருங்கியிருக்கும் (ஈ,தா, கொடு பற்றித் தொல்காப்பியம் படியுங்கள்.)

இனிப் Paddyக்கு வருவோம். "Oryzus Sativa வின் விதப்புகளான Indica, Japonica" ஆகிய இரண்டுமே 8000/9000 ஆண்டுகள் முன் இந்தியாவின் நுழைந்து கலந்ததாய்ப் பழம்புதலியல் (Paleobotany) சொல்லும். கங்கைக்கரையில் 8000 ஆண்டுகள்முன் நெல்பயிரிட்டாரோ என்றுகூடச் சிலர் ஐயுறுவார். மேற் சொன்னபடி இராக்கிகார்கில் பொ.உ.மு. 2430-2140 இல் காண்நெல்/ பயிர்நெல் சேர்ந்த Oryzus Sativa Indica நெல்லிருந்ததற்குச் சான்றுண்டு. கங்கைக்கரைக் கட்டுரைகளைப்பற்றி அறிய, Ancient India - New Research ed. Upinder Singh, Nayanjot Lahiri Oxford University Press, 2009 என்ற நூலிலுள்ள Human- Plant Interactions in the Middle Gangetic Plains: An Archeobotanical Perspective (From the Mesolithic upto Third Century BC) by Shibani Bose pp 71-123 என்ற கட்டுரையைப் படியுங்கள். "இதுபோன்ற ஓர் அருமையான கட்டுரை, காவிரி, வைகை, தண்பொருரைச் சமவெளி பற்றி வெளிவராதா?" என்றும் ஏங்குகிறேன். கண்டேனில்லை. தெரிந்தால் சொல்லுங்கள்.

தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் இதுபோல் புதலியல், தொல்லியல், தமிழியல் சேர்த்து ஆய்வுகள் நடப்பது மிகக்குறைவு. காட்டாகச் சொல்கிறேன். ஆயிரம் ஆண்டுப் பழமைகொண்ட வீராணம் ஏரியில் நாலைந்து ஆழ்துளைப் புரை இட்டு மண்கூறு (soil sample) எடுத்தாலே கடந்த 1000 ஆண்டு வெதணம் (climate), மாழை நிலவரம், புதலியற் செய்திகள், பயிரிட்ட வகைகள், வெவ்வேறு நெல் வகைகள் எனப் பல உருப்படியான செய்திகளைக் கண்டுபிடிக்கலாம். அவற்றை இலக்கியத்தோடு பொருத்தியுங் காட்டலாம். அப்போதுதான் நம் இலக்கியத்தைப் பிறர் நம்புவர். அதையெல்லாம் செய்வதற்கு நாமோ, நம் அறிஞரோ, அரசுகளோ,

கல்வி நிலையங்களோ என்றும் முயன்றதேயில்லை. நம் போகூழால், நம் பின்புலம் பற்றி நாமென்றும் ஆய்ந்ததில்லை. ஆனால் “எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டென” இலக்கியக் குறிப்புக்களை மேடை நிறையப் பேசுவோம். மீள மீளச் சொன்னதையே கூறின், சலிப்பு வராதோ? நம்பகத் தன்மை கூடுமோ? பேச்சொரு பக்கம். ஆய்வு இன்னொரு பக்கம் அல்லவா? இரண்டும் நமக்கு வேண்டுமே? இக்குறையை வெவ்வேறு அரங்குகளில் நான் சொல்வதாலேயே என்னை ஒதுக்கும் தமிழார்வலரும் தமிழறிஞரும் மிகுதி. நான் “தமில் வால்க” ஆளல்லன்.

நெல்லெப்போது தமிழகம் போந்தது? எனக்குத் தெரியாது. நமக்குக் கிட்டிய சான்றுகளின் படி பொ.உ.மு. 490 இல் பயிர்நெல் பொருந்தலில் இருந்தது. இதற்குமுன் குறைந்தது பொ.உ.மு. 2250 இல் நெல் தமிழகத்தில் இருந்திருக்கலாம். (ஆனால் ஊகம் போதுமோ?) கரும்பை நம்மூர்க்குக் கொணர்ந்தது அதியமானின் முன்னோரெனச் சங்கவிலக்கியம் சொல்லும். நன்செய்ப் பயிர்களான நெல்லும் கரும்பும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிலிருந்து வந்ததாகவே இற்றைப் புதலியலுஞ் (Botany) சொல்கிறது. நெல் கரும்பிற்கு முன் வந்திருக்கலாம். அது கங்கை வழியா? கடல் வழியா?- என்பதில் இன்னும் தெளிவில்லை. பொதுவாய்க் கங்கைக்கும் காவிரிக்கும் அக் காலகட்டத்தில் உறவிருந்ததா? தெரியாது. ஆனால் தமிழர் கடற்பயணம் 4230 ஆண்டுகள் முன் நடந்ததற்குச் சான்றுண்டு. ஈனியலின் படி ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளில் 11% பேருக்குத் தமிழரோடு தொடர்புண்டாம். (இதுபோக ஆத்திரேலியப் பழங் குடிகளுக்கும், நம்மூர்ப் பிரான்மலைக் கள்ளருக்கும் 65000 ஆண்டுத் தொடர்பு உண்டு.) 4500 ஆண்டுகள் முன் தமிழர் கடலிற் பயணித்திருக்கலாமென ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வும் உணர்த்தும்.

([https://www.eurekalert.org/pub_releases/2013-01/m-](https://www.eurekalert.org/pub_releases/2013-01/m-gf011413.php?fbclid=IwAR2yBnP69hgoxretM2_1WVMkPtcG0OLKSb4RO1H5p9bfyY5UYqTdkyj5fU)

[gf011413.php?fbclid=IwAR2yBnP69hgoxretM2_1WVMkPtcG0OLKSb4RO1H5p9bfyY5UYqTdkyj5fU.](https://www.eurekalert.org/pub_releases/2013-01/m-gf011413.php?fbclid=IwAR2yBnP69hgoxretM2_1WVMkPtcG0OLKSb4RO1H5p9bfyY5UYqTdkyj5fU))

([https://www.bbc.com/news/science-environment-21016700?fbclid=IwAR2I6H5VI-](https://www.bbc.com/news/science-environment-21016700?fbclid=IwAR2I6H5VI-ul1VI9EzKrpP3TcBS6fsAwAqpxl020Nma010oCfqZA2Kmqos)

[ul1VI9EzKrpP3TcBS6fsAwAqpxl020Nma010oCfqZA2Kmqos](https://www.bbc.com/news/science-environment-21016700?fbclid=IwAR2I6H5VI-ul1VI9EzKrpP3TcBS6fsAwAqpxl020Nma010oCfqZA2Kmqos))

இன்னொருவகையில் தென்கிழக்காசியரும் தமிழகம் வந்திருக்கலாம். (வியப்பாகிறதோ?) ஏனெனில் 7500 ஆண்டுகள்முன் சுந்தாலாந்தின் மிச்சப்பகுதி கடலுளமிழ்ந்து ஒரு தீவக்குறையும், சில தீவுகளும் மட்டுமே எஞ்சின. கடற் கோளில் அவர் கண்டமிழந்தார்; நாமோ ஆதாரமின்றிக் கண்டம் இழந்ததாய்ச் சொல்லிக் கொள்கிறோம். நாம் பாராட்டும் நெல்லும், கரும்பும், தென்னையும், வாழையும், வெளியிலிருந்து வந்தவையே. (பலா பற்றிச் சொல்ல முடிவதில்லை.) இதுகேட்கும் பலர்க்கும் அதிர்ச்சியாகலாம். கடற்பயணவழி நம் பொருள்/சொற்கள் தென்கிழக்காசியா போகலாமெனில், அவர்சரக்கும் நமக்கு வரலாமே? அதேபோது, அரிசிப்பொருளும் சொல்லும் தமிழகவழி மேலையர்க்குப் போயிருக்கலாம்.

பிற்காலத்தில் நம்மிடமிருந்து "Paddy" மலேசியா/இந்தோனீசியா போயிருக்கலாம் நாமும் கடல்வழி அங்கு போய் வந்தோமே? சரி, மெனக்கெட்டு, தமிழர் ஏன் கடற்பயணம் போனார்? தன்னேர்ச்சியாய் (accidental) தென்கிழக்காசியாவைக் கண்டபின் அதன் பயன்கருதி வணிகம் நடந்ததோ? அன்றி அக்கரைச்சீமை போகும்வழியை அவரிடமிருந்து தான் கற்றோமோ? இப்போது ஏதுஞ் சொல்லமுடியவில்லை.

ஒருவேளை தென்கிழக்காசியாவிற்குப் போனது மணிகள்/மாழைகளைக் கருதியோ?- என்றுகூட எண்ணிப்பார்க்கலாம். ஏனெனில் பண்டமாற்றிற்கு, பொருளியல் வளர்ச்சிக்கு, இவை முகன்மையானவை. வெண்கலத்திற்குப் பெயர்போன தமிழகத்தில் வெள்ளியக் (தகரக்) கனிமம் கிடையாது என்பது உங்களுக்குத், தெரியுமோ? ஆனால், ஆதிச்சநல்லூர் அகழாய்வில் ஏராளமான வெண்கலப் பொருள்கள் கிட்டியுள்ளன. செம்பை, அதன் கனிமத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கும் ஆலையும் வெண்கலஞ் செய்யும் வார்ப்பாலையுங்கூட தண்பொருளைக்கு (தாம்பிரபருணிக்கு) அருகிருந்தன. இது தவிர்க் கடந்த 1500 ஆண்டுகளில், தொடர்ந்து chozha bronze இற்குத் தமிழகம் பெயர் பெற்றது. அது எப்படி? வியப்பாக இல்லையா? சோழியன்குடுமி சும்மா ஆடிவிடுமா, என்ன? வெண்கலத்திற்குத் தேவையான வெள்ளியம், என்பது நெடுங்காலமாய் அக்கரைச் சீமையிலிருந்தே நமக்குக் கிட்டியது. அந்தக் கதையையும் கீழே பார்ப்போம்..

அக்கரைச்சீமை என்பது முதலில் மலேயா, தென்தாய்லாந்தைச் சேர்ந்த அக்காலக் காழகத்தைக் குறிக்கும். (பின்னால் பொருள் விரிந்தது.) கரு மண்ணைக் காழென்று சொல்லாய்வறிஞர் கு.அரசேந்திரன் குறிப்பார். பட்டினப்பாலையில் வரும் "காழகத்து ஆக்கம்" நினைவுக்கு வருகிறதா? (பெரும்பாலும் அது தகரமாகலாம். நாம் தென்கிழக்காசியா போனதும் அதற்காகவே ஆகலாம். விரிவாகவே கீழே பார்ப்போம்) காழகம்>கழாகம்> கடாகமெனத் தமிழ்த்திரிவு தொடங்கும். பின் இது Kataha எனச் சங்கதம் போகும். Kadaram, Kidaram, Kidara என்று மேலுந்திரியும். சங்கத்தமிழ் புரியாக் காலத்தில் ஊற்றுத் தெரியாமல் கடாரத்தைக் கடன்வாங்குவார். Chieh-Cha எனச் சீனத்தின் I-Tsing தன் பயணநூலில் இந்நாடுபற்றிப் பதிவார். Kalah என அரபியிலும், Quedah என மேல்நாடுகளிலும் சொல்வர்.

[காழெனில் வேறு செய்திகளும் நினைவு வரும் பொதுவாய்க் கருப்பு நம்மை விடாது தொடரும். குமரிக்கண்டக் கருத்தொதுக்கி மொழிவழி நோக்கின், நம்முறவுகள் புரியும். யா>யாமம்= கருப்பு. யாம்> ஸ்யாம்>அசோம்>அஹோம்= அசாம் குடிகள். அசோம்>அசாம்; யாம்>ஸ்யாம்>சாம்>சான்= பர்மாப் பழங் குடிகள். ஸ்யாம்= தாய்லந்து. ஸ்யாம்>சாம்= தாய்லாந்தின் பழங்குடிகள்; கம்போடியாவிலும் உண்டு. சாம்>சம்>சம்பா= வியத்நாம் குடிகள். வியத்நாமிற்கே 'சம்பா' என்ற

பழம்பெயருண்டு. யா>யாவம்>யாவகம்> ஜாவகம்= இந்தோனேசியாவின் முகனத்தீவு (மற்ற தீவுகளைப் பற்றி வேறு இடத்திற் சொல்வேன்); யாகம்>ஞாகம்>நாகம்> நாகர்= கருப்பர். யாகர்>யக்கர்> யக்ஷர்= ஈழப் பழங்குடிகள். இவரை இயக்கர், நாகரென்றும் அழைப்பர். நாகர்>negro, உலகெங்கும் பரவிய இப்பெயரின் சொற்பிறப்பு ஒருகால் நம்மூர் ஆகலாம். (வியப்பாகிறதா?) "க்க", "க்ர" ஆவது இந்தையிரோப்பியப் பழக்கம். நாகர்/நக்கவர் = கருப்பர். (அம்மணப் பொருள் வேறுவகையில் எழுந்தது.) நக்கவர்>நக்கவரம். இதை நாகதீவம் என்று அரபிகளும் குறிப்பிட்டார். அசாமிற்குப் பக்கம் இருப்பது நாகாலாந்து. பர்மாவில் உள்ள சான் குடிகளோடு நாகாலாந்து மக்கள் தொடர்புற்றவர்.

இனிக் கருமுதல்>கம்முதல்= ஒளிகுன்றல்; கம்மம்>கம்மை= தமிழிலும், கெமேரிலும் கருப்பு. கமர்>கெமர்= கம்போடியர். அந்துவன்>அந்துமன்> அந்தமான் என்பதும் கருப்பே. (அந்துவன் சேரலென முதற் சேரனைச் சொல்கிறோமே? அவனுங் கருப்போ? குட்டி அந்துவன் தீவுப் பழங்குடிகளின் பெயர் ஒங்கு (Onge/aung). இதன்பொருளை அம்மொழியில் இன்னுந் தேடுகிறேன். தெற்கு/நடு அந்துவனின் ஜாரவா மக்களுக்கு அவர்மொழியில் ஒங்கென்றே பெயர். (ஜாரவா= இந்திக்காரர் வைத்த பெயர்) ஜாரவா மொழிக்கும் தமிழுக்குமுள்ள உறவுச்சொற்களை வேறுதொடரில் சொல்வேன். மேலேபோனால் அக்கால அங்கம் (இக்கால வங்கம்) கூட ஒங்கின் திரிவாகலாம். வங்காளிகளுக்கும், ஒங்குகளுக்கும், தமிழருக்கும் ஈனியல் தொடர்புண்டு. ஆப்பிரிக்காவில் தொடங்கிய பழம்மாந்தர் நம்மூர் வந்து, கடற்கரை வழி தென்கிழக்காசியா போய், முடிவில் ஆத்திரேலியா சேர்ந்தாரே, அவருங் கருப்பே. நாமும் கருப்பு. நம்மில் ஊடிவரும் சிவப்பும் வெளுப்பும், பழுப்பும் பின்னால் ஏற்பட்டவை புகாரைத் தலைநகராக்கிய நாகநாடு, சோழநாட்டுப் பகுதி. நாகபட்டினம், நாகர்கோயில், சம்பாபதி (புகார்) இவையெலாம் இத்தொடர்பு காட்டும். வடதமிழகத்தின் ஒரு முகன்மைக் குமுகரை சாம்பவர் என்பார். சாமளம் நம்மை விடாது].

வெண்கலம் மட்டுமின்றிப் பித்தளையும் கூட நம்முடன் தொடர்புள்ளதே. துத்தநாகம், காரீயம், வெள்ளியம், செம்பு, வெண்கலம், பித்தளை போன்ற மாழைகளும், அட்டிழைகளிலும் [alloy (v.) c. 1400, "mix (a metal) with a baser metal," from Old French aloier, alier "assemble, join," from Latin alligare "bind to, tie to," from ad "to" (see ad-) + ligare "to bind, bind one thing to another, tie" (from PIE root *leig- "to tie, bind"). சங்கதம் இதை "மிஸ்ரலோக"மாக்கும்.] தமிழரின் பங்கு கணிசமானது. பழந்தமிழக எஃகு/இரும்பைப் பேசும் தொல்லியலார், அட்டிழைகளையும் பார்க்க வேண்டும். இரும்புக் காலத்தின் முன் தமிழருக்குச் செம்புக்காலம் கிடையாது என்பது, ஆதிச்சநல்லூர் பார்க்கின், அவக்கர முடிவாகும். செம்பு எங்கு கிடைத்தது? நாகம் (Zinc), காரீயம் (Lead), வெள்ளியம் (Tin) போன்றவை எங்கு கிடைத்தன? இனக்குழு வரலாற்றில் எப்படியவை எழுந்தன? இவற்றை நாடி தமிழன் எங்கு சென்றான்?

போனவிடங்களில் கொசுறாகச் சிலவற்றை அள்ளிக் கொணர்ந்தானா? உள்ளூர் வாழ்வை இக்கொசுறுகள் மாற்றினவா? தமிழகத் தென்பகுதியை நாமின்னும் சரியாய் ஆயவில்லையோ?- என்ற கேள்விகளும் எழுகின்றன.

இன்னொன்றையும் எண்ணிப்பாருங்கள். முல்லைநில வரகு, கேழ்வரகு, பனிவரகு, சாமை, தினை, குதிரைவாலி போன்றவற்றை விளைவித்துத் துய்த்த தென்பாண்டித் தமிழன் எப்படி வெளியூர் நெல்லுக்கு மாறினான்? நீர்ப்பாசனம் இங்கெப்படி முகன்றது? ஒருவேளை நெல்லை வைத்தே மருதம் நம்மில் முகிழ்த்துக் கிளர்ந்ததோ? "அரிசிச்" சொல் எங்கிருந்து நமக்கு எப்படிக்கிடைத்தது? வ்ரிஹி என்று சங்கதத்தைத் தூக்கிவந்து, "அரிசிக்குச்" சிலர் அணைகொடுப்பதை நானேற்பதில்லை. பார்லி, கோதுமை சாப்பிட்டவர் அரிசிக்குச் சொல்தந்தாரென்பது சிறிதும் நம்பமுடியாதது. (அரிசியை வேற்றுமொழிச் சொல்லென நான் சொன்னவுடன் என்மேல் சீறிப்பாயுந் தமிழர் நிறையவே இருக்கலாம்.) தமிழர்க்கும் தென்கிழக்காசியருக்குமான தொடர்புகளென்ன? இப்படி அடுத்தடுத்துப் பார்க்கப் போகிறோம்.

செம்பு 7 பங்கும் வெள்ளியம் (=தகரம்) 1 பங்கும் கொண்ட வெண்கலத்தில் தான் தமிழர் தென்கிழக்காசியா போன கதையின் சுவையாரம் தொடங்குகிறது {Bronze is an alloy consisting primarily of copper, commonly with about 12-12.5% tin and often with the addition of other metals [such as aluminium (அலுமினியம்), manganese (காந்தயம்), nickel (நவையம்) or zinc (துத்தநாகம்)] and sometimes non-metals or metalloids [such as arsenic (நஞ்சகம்), phosphorus (ஒளியகம்) or silicon (மண்ணகம்)]}. [1968/69 இல் கோவை நுட்பியற் கல்லூரியின் முத்தமிழ் மன்றம் வெளியிட்ட "தொழில் நுட்பம்" மலரில், "தனிமங்களின் முறைப்பட்டியல்" என்ற கட்டுரையை வெளியிட்டேன். அதை இற்றைப் படுத்தி என் வலைப்பக்கத்தில் வெளியிட முயல்கிறேன். அதைக் கொண்டு அங்கமில் (inorganic) வேதியல் முழுதையும் நல்ல தமிழில் பெரும்பாலும் சொல்லிவிடலாம். இப்போதைக்குப் பொறுத்து இருங்கள்.] இப்பகுதியில் தொடர்புள்ள மாழைச் செய்திகளைப் பார்ப்போம்.

அதுவென்னவோ, தெரியவில்லை. "சிந்து நாகரிகம் தமிழரது" என்று சொல்வதிலும் கேட்பதிலும் புல்லரித்துப் போகும் நம்மிற் பலரும் பொ.உ.மு. 2500-1750 ஐச் சேர்ந்த ஆதிச்சநல்லூரைக் கொஞ்சமும் கண்டு கொள்வதில்லை. (2004 இற்கு அப்புறம் தொல்லாய்வு அங்கு நடைபெறவேயில்லை. நம்மூர்ப் போராளிகளுக்கும் வேறு வேலை வந்துவிட்டது. அரசியல் கட்சிகளுக்கும் அக்கறையில்லை. "சிந்து சமவெளி" என்பதிலே நம்மூரார் குளிர்ந்து போகிறார். வேறு வழியின்றி மதுரை உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கிட்டுக் கேட்கவேண்டி உள்ளது. வெறும் பேச்சில் முழம்போட்டே நம் பொழுதுகள் கழிகின்றன. இன்னொரு பரப்புரையும் நடக்கிறது. சிந்து மாந்தர் திராவிட இனமென ஈனியல்

சொல்கிறதாம். எனவே தமிழர் வடமேற்கிருந்தே வந்தாராம். இது சொல்லி நம்மை 3000 BC ஈரான் எலாமைட்டிற்குக் கொண்டு செல்வார். கொஞ்சம் பொறுங்கள் ஐயா! ஆதிச்சநல்லூரில் எவ்வளவு பரப்பு அகழாய்ந்தீர்? 0.1% தேறுமா? அதுவே, தமிழரின் பழமை, 3750 ஆண்டுகள் இருக்குமெனக் காட்டுகிறதே?

அப்புறமென்ன 3000 BC ஈரான்? ஆதிச்சநல்லூர்க் காலவரங்கைத் (range of time) துல்லியமாய் நிறுவ, இன்னும் எவ்வளவு தொல்லாய்வு வேண்டும்? செய்தோமோ? [ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகள் மூன்று அடுக்கில் உள்ளது என்பார். முன் ஆய்ந்த பிரெஞ்சுக்காரர் மூன்றாம் அடுக்கின் காலத்தை பொ.உ.மு. 2000 என்பார். இப்போது நீதிமன்றத்தில் பொ.உ.மு.905 என இறக்குகிறார். அண்மையில் காலங் கண்ட தாழி மேலா, நடுவா, கீழா? தெரியாது. திரு இராம மூர்த்தியின் அறிக்கைக்குக் காத்து நிற்போம். "என்னமோ நடக்குது, மர்மமாய் இருக்குது." என்றுமட்டும் சொல்லத் தோன்றுகிறது. உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார் உறவு கலவாமை வேண்டுமென்பார் வள்ளலார். இப்போதைக்கு வாய்மூடிக் கொள்கிறேன்.) கீழடிக்குக் கொடிபிடிப்போர் ஆதிச்சநல்லூர்க்கு அறைகூவுக! அதற்குள் தமிழன் வந்தேறி எனவுரைக்கப் பலரும் முயல்கிறார். அத்தனை மகிழ்வா? கூரையேறி கோழிபிடிக்கத் தெரியாதவர் வானமேகி வைகுன்றம் போனாராம். சரி வெண்கலத்திற்கு வருவோம்.

ஆதிச்சநல்லூரிலிருந்து கிழக்கே ஆற்றுவழி 25 கி.மீ ஏகின், கொற்கை வந்து விடும். தொல்லாய்வின்படி இதுவே தமிழகத்தின் பழந்துறைமுகம். (அற்றைக் கடல் இற்றைவிட 8 கி.மீ உள்தள்ளியது. ஈனியல் சொல்வதுபோல் பொ.உ.மு. 2350 இல் தமிழர் கடல்வழியே ஆத்திரேலியா போனது மெய்யெனில், கொற்கை/ ஆதிச்சநல்லூரின் பழமை பொ.உ.மு.1750 இற்கும்முன் சிந்துவெளி அளவிற்குப் போவதும் உறுதியே. என் புரிதலில் 2 நாகரிகங்களும் பெரும்பாலும் சமகாலத்தவை. சிந்துநாகரிகம் போல் இங்கும் வெண்கலப் பொருள்கள் கிட்டியுள்ளன. ஆதிச்சநல்லூர் வெண்கலத்தில் 23% வரைக்குங் கூடத் தகரஞ் சேர்த்தாராம். (பொதுவாய் வெண்கலத்துள் 14% க்குள் தான் தகரமிருக்கும். கணக்கதிகாரமோ 20% வரைக்குங் கூடச் சொல்லும்) சிக்கலான இச் சேர்க்கையை எப்படிச் செய்தாரென இற்றை மாழையியலார் வியப்பார். தவிரச் செம்பு 8 பங்கும், தகரம் 1 பங்கும் காரீயம் 4 பங்கும் கலந்த, தளவு> தரவு>தரா (heavy leaded bronze) வெண்கலமும் கூட நம் புழக்கத்திலிருந்ததாம். காரீயமுஞ் செம்புங் கொண்ட இந்த அட்டிழையை இக்காலத்தில் கவண் மாழை (gun metal), செம் பித்தளை (red brass) என்றழைப்பர்.

இனி, வெண்கலஞ் செய்யச் செம்புவேண்டுமே? தாம்பர பொருளை, தாம்பர அம்பலம், தேரிக்காடுகள் போன்றவை செம்பின் தமிழக இயலுமையை உணர்த்தினும், செம்புக் கனிமம் நெல்லையிற் பேரளவு கிட்டியதற்குச் சான்று இல்லை. (இக்கால விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் கொஞ்சம் செம்புக் கனிமம் உண்டு.)

ஆதிச்சநல்லூரிற் செம்பு சிறிது பிரிக்கப்பட்டதாயும், அதேபொழுது கணிசமான செம்பு, வெண்கலப் பொருள்கள் கிட்டியதாயும் தொல்லாய்வு சொல்லும். கடலுக்கப்பால் ஈழத்திலும் தாம்பரம், மணிகள் (குறிப்பாய் மரகதம்) கிடைத்ததாம். பழந்தமிழகத்திலிருந்து ஈழம் வேறு பட்டதல்ல. முகன நிலத்திலிருந்து 3000/4000 ஆண்டுகளுக்கு முன் அது தீவாய்ப் பிரியுமுன், நம்மைத் தொட்டுத் தொடாதும் இருந்தது. இல்>ஈல்> ஈழ்>ஈழம். ஈல்>ஈர், இல்>இலு>இரு>இரள்> இரண்டு; இல்> இலு>இலங்கை போன்ற சொற்கள் நிலம்பிரிந்த செய்தியைக் குறிக்கும். இலங்கை என்றசொல் சிங்களமல்ல. அதுவுந் தமிழே. எல்லாவற்றையும் "டக்"கென இன்னொரு மொழியாய்ச் சொல்லிச் சொல்லி நாமிழந்தது மிக அதிகம்.

இந்தியாவிற் செம்பு அதிகங் கிட்டியது வடக்கே தான். அதே பொழுது அச் செம்பு அங்கிருந்து நமக்குக் கிட்டாதும் இல்லை. வணிகம் எதற்கு இருந்தது? துணைக் கண்ட வணிகத்திற்கு உதவுவதாய் அக்காலத்தில் உத்தர, தக்கணப் பாதைகள் இருந்தன. பொ.உ.மு. 600-200களில், நந்த-மோரியர், இப் பாதைகளைக் காவந்து செய்தார். (விரிவாக என் "சிலம்பின் காலம்" நூலிற் கண்டு கொள்க!) இப் பாதைகள் எப்போது ஏற்பட்டன என்பது இன்னும் ஆயாத ஒன்று. கோதாவரி ஆற்றங்கரையில் நூற்றுவர் கன்னரின் படித்தானத்திலிருந்து (Paithan closer to Aurangabad, Maharashtra) அசந்தா, எல்லோரா வழி வடக்கே நகர்ந்து, தபதி, நருமதை ஆறுகளைக் கடந்து, மகேசர் வந்து, பின் கிழக்கே திரும்பி, குன்றுப் பகுதியில் (Gond country) கோனாதா வந்து, உஞ்சைக்குப் (Ujjain) போய், பில்சா (Bhilsa அல்லது விதிசா Vidisha) வந்து, நேர் வடக்கே திரும்பி, தொழுனை (= யமுனை) ஆற்றங்கரையின் கோசாம்பி (kosam) வந்து, அயோத்தி/ சாகேதம் (Fyzaabaad) வந்து, முடிவில் சாவத்தி சேருவதையே தக்கணப் பாதை என்பர். தெற்கே தகடூரில் தொடங்கி கருநாடக ஐம்பொழில் (Aihole) வழி படித்தானம் போன பாதை தக்கணப் பாதையின் நீட்சியாகும்.

பழங்காலத் தமிழரை இந்திய வடபகுதிகளோடு இணைத்தது தக்கணப் பாதையும் அதன் நீட்சியுமே. நூற்றுவர் கன்னர் நாணயங்கள் தமிழ், பாகதம் எனும் 2 மொழிப் பயன்பாட்டைக் காட்டின. சங்ககாலப் பாலைப் பாக்கள் சொல்லும் வணிகம் இவ்வழி நடந்தது. இந்தியாவின் பழஞ் செப்புச் சுரங்கங்கள் தக்கணப் பாதையோடு தொடர்புற்றன. இராசத்தானம் கேத்ரியில் இருந்து 660 கி.மீ. தள்ளி உஞ்சை வரத் துணைப் பாதையும் இருந்தது. இதே போல் மத்தியப் பிரதேசம் மலஞ்சுகண்டிலிருந்து தக்கணப் பாதையின் விதிசா (மகதத் துணைத் தலைநகரம். அசோகன் பட்டத்திற்கு வருமுன் இங்கே ஆளுநன்.) வர 420 கி.மீ ஆகும். இது போக சார்க்கண்டு சிங்க்பூமிலும் செம்பு கணிசமாய்க் கிட்டியது. பல்வேறு சாத்துகளின் வழி பெரு வண்டிகளில் செம்புக் கனிமத்தைத் தக்கணப் பாதையால் தெற்கே கொணர்வதில் அன்று எந்தச் சரவலுமில்லை. இது போல் பொ.உ.மு. 2600

களில் சிந்து வெளியிலும் இராசத்தானச் செம்பு (ஓமான் செம்பும்) கிடைத்தது. எனவே செம்பு கிடைப்பில் நாம் சிந்து வெளியாரிடம் வேறுபட்டவர் இல்லை.

[சிந்து வெளியார் என்போர் தமிழர் ஆகலாம். அது முற்றிலும் வேறு ஆய்வு ஆகும். அதை வைத்துச் சிந்து வெளியிலிருந்தே தமிழர், தமிழகம் வந்தார் என்பது ஓர் ஊகம் அவ்வளவு தான். அதற்கான ஆதாரம் இதுவரை வெளி வந்ததைப் படித்தால் ஏற்கும் படியில்லை. ஓய்வுற்ற திரு. பாலகிருட்டினன், இ.ஆ.ப, வின் முயற்சியால், ஐராவதம் மகாதேவனைப் பின்பற்றி, "பாணைப் பாதை" என்ற வாதமும் இப்போது கிளம்பியுள்ளது. பல்வேறு தமிழரும் இதை அப்படியே நம்புகிறார். இதுவே உண்மையென்றும் சொல்லித் தமிழறிஞர் இடையே இப்போது பரப்புரையும் குழப்பலும் நடக்கிறது. நான் புரிந்துகொண்ட வரை புறம் 201 ஆம் பாடலைக் கொண்டு தமிழர் துவாரகையிலிருந்து தெற்கே வந்தார் என்று சொல்ல முற்படுவது குறைப் புரிதலாகும். அது வேளிரின் நகர்ச்சி பற்றிப் பேசுகிற பாடல். வேளிர் மட்டுமே, தமிழரா, என்ன? வேறு யாருமே இல்லையா? வேளிர் தமிழகத்திற்கு வந்து சேரும் போது மற்ற தமிழர் இங்கு இருந்திருக்கலாமே? இல்லையென்று சொல்ல ஆதாரங்கள் உண்டா?)

ஒருகாலத்தில் இருக்கு வேதத்தின் காலத்தைக் கூட்டிக் கொண்டிருந்தார். இப்போது பெரும்பாலும் அது பொ.உ.மு. 1500-1200 என்ற முடிவிற்குப் பலரும் வந்தாகி விட்டது. அப்புறம் ஆரியர் இங்கேயிருந்து தான் இரோப்பா போனார் என்றார். ஆரியர் பெரும்பாலும் இந்தியாவினுள் வந்து குடியேறியவர் என்பது இப்போது, அரியானாவின் Rakhigarhi இல் நடந்த தொல்லாய்வின் வழி பொடிப் பொடி ஆகிவிட்டது. சிந்து நாகரிகம் என்பது திராவிட/தமிழிய நாகரிகம் என்று ஆகிவிட்டது. ஆனால் சிந்துவிலிருந்து தான்.தமிழர் தமிழகம் வந்தாரென்பது ஒரு புதுவிதத் திரிப்பு. இதற்குதவும் வகையாய் ஆதிச்சநல்லூரில் 2004இல் கிடைத்த எச்சங்களின் காலத்தைப் பொ.உ.மு.905, 791 என்றது வாய்ப்பாகப் போய்விட்டது. என்னைப் பொறுத்தவரை 2004 ஆம் ஆண்டு ஆய்வு குறைப்பட்ட ஆய்வு. இன்னும் ஒருமுடிவிற்கு வந்துசேர முடியாத நிலையிலேயே நாம் உள்ளோம். அண்மையில் இன்னொரு புதுப்புதல் கிளம்பியுள்ளது. சிந்தவெளி நாகரிகம் பொ.உ.மு, 9000 ஆண்டுகள் முந்தையதாம்! இதையெப்படி எதிர் கொள்ளப் போகிறோம்? தொல்லியலில் நடக்கும் அரசியல்/குழப்பம் முடியவே முடியாது போலிருக்கிறது. "எப்படியாவது தமிழரின் பழமையைக் குறை" என்பதே நோக்கம் போலும்.]

சரி செம்பின் ஊற்றையும் அது வரும் வழியையும் பார்த்தோம். வெண்கலஞ் செய்ய ஈயம் வேண்டுமே? ஈயத்தில் காரீயம், வெள்ளியமென 2 வகை சொல்வார். காரீயம் அதிக அணுவெடையும் (207.2), குறை உருகு வெம்மையுங் (melting temperature 327.5 பாகை செல்சியசு) கொண்டது. வெள்ளியமோ

குறை அணுவெடையும் (118.71) இன்னுங் குறை உருகு வெம்மையும் (231.9 பா.செ.) கொண்டது. வேறிரு மாழைகளின் உருகு வெம்மையை (செம்பு 1085 பா.செ., இரும்பு 1538 பா.செ) இவற்றோடு ஒப்பிட்டால் நான் சொல்வது புரியும். 2 ஈயங்களும் குறைவெம்மையில் எளிதிலுருகி நீர்மமாகிவிடக் கூடிய மாழைகளே. இதுபோல் இயலும் மாழைகள் மிக அரிது. [அறை வெம்மையில் நீர்மமாய் இருப்பது இதள்(Mercury) மட்டுமே]

நீர்மங்கள் (நீர் போன்றது நீர்மம்) தமக்கென வடிவங்கொள்ளா. ஓர் ஏனத்தில் ஊற்றுகையில், ஏனவுருக் கொள்ளும். இன்னொரு ஏனத்திற்கு மாற்றின் இவை இழியும் (= சாரையாக வடியும்) இதனால், ஆங்கில liquid ஓடு இணை காட்டி நீர்மத்தை இழிதையென்றுஞ் சொல்லலாம். (வழக்கம்போல் ஆங்கிலச் சொல்லிற்கு நான் இணைகாட்டுவதை பலரும் மறுப்பார். இந்தை யிரோப்பியத்தோடு தமிழை இணைக்கலாமா? "என்னவொரு அவச்சாரம்?" என்றுஞ் சிலர் எண்ணுவர். மற்றும்ஞ் சிலரோ வில்லியம் சோன்சு, மாக்க முல்லர், எல்லிசு, கால்டுவெல் சொன்னவற்றை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு, அதற்கு அப்புறம் பாவாணர்வழி ஒப்புமைகளைப் புறந்தள்ளி தமிழியம், இந்தையிரோப்பியனிடை கடன்வாங்கல் தவிர்த்து உறவே இல்லென்பார். எனினும் ஆழ்ந்துநோக்கின் 1000, 2000 சொற்களுக்குமேல் உறவுள்ளன, ஆய்வு செய்யத்தான் ஆளில்லை. என்னைத் திட்டுவதிலும், அவதூறு பேசுவதிலும் நேரஞ்செலவழிப்போர் நான் சொல்வதை உள்வாங்கிக் கொஞ்சமேனும் ஆய்வில் ஈடுபட்டால் நல்லது)

பொதுப்பெயராய் மட்டுமின்றி "இழியம்" என்பது விதப்புப் பொருளுங் காட்டும். குறை வெம்மையில் உருகி இழியும் 2 மாழைகளையும் இழியம்>ஈயம் என்போம். (வட தமிழகத்தில் வாழைப்பழம்> வாயப்பயம் ஆவதில்லையா? இழியம்>ஈயம் என்றாவதும் இதுபோற் பழக்கத்தால் தான். கருப்பீயம் காரீயமாயும், வெளிறிய ஈயம் வெள்ளீயமாயும் ஆனது. காரீயத்தை ஆங்கிலத்தில் இழிதை (Lead) என்பார். சொல்லாற்றுத் தெரியாத வேதிப் பெயராய் plumbum என்பதும் புழங்கும். தொடக்கத்தில் காரீயத்தால் குழாய் செய்ததால் (plumbing), plumbum குழாயைக் குறிக்குமோ என ஐயுறுவார். "புழல், புழம்பிற்குத்" தமிழில் குழாயென்றே பொருள். தமிழ் அடிப்படை இல்லாது, Lead, plumbum போன்ற சொற்களைப் புரிந்துகொள்ளவே முடியாது. (இதைப் போல் சொல்வதால் தான் சிலருக்கு நான் பொல்லாப்பு ஆவேன். அதெப்படி Lead, plumbum- இற்குத் தமிழ்மூலங் காட்டலாம்? பலராலும் இவற்றை நம்ப முடிவதில்லை.) இழியம்>ஈயத்தோடு இன்னொரு சொல்லும் தமிழிலுண்டு. வழிங்கம்> வயிங்கம்>வங்கம். இதுவும் உருகியிழியும் மாழைகளான காரீயம், வெள்ளீயம், துத்தநாகம் போன்றவற்றைக் குறிக்கும். இனி வெள்ளீயத்திற்கு வருவோம். இதற்கும் உருகி இழியும் இயல்புண்டு.

வெள்ளியத்தின் நிறம் என்பது முற்றிலும் வெள்ளையல்ல. வெளிறிய கருமை. தகதகவெனும் ஒளிக்குறிப்பில் தகளம்>தவளம் ஆனது, தகளம்>தகடம்>தகரம் என்பது வேறு வகையில் வெள்ளியத்திற்கான சொல் வளர்ச்சி. தவிர, வெள்ளியத்தை மிகவெளிதில் அடித்துத் தட்டித் தகடாக்கலாம். தள்>தட்டு> தட்டு>தக்கு>தகு.. இதனாலும் தகு>தகள்>தகடு>.தகடம்>தகரம் ஆகும். ஆங்கிலத்தில் வரும் stannum, tin போன்றவையும் இவற்றோடு தொடர்பு உடையவை தாம். இன்று நுட்பியல் வளர்ந்துவிட்டது. எல்லா மாழைகளையும் சூடாக்கித் தகடாக்கி விடலாம். தகரக் கனிமம் (cassiterite SnO₂ associated with lepidolite bearing pegmatites) சட்டிசுக்கர் தண்டேவாரா மாவட்டத்தில் இன்றுங் கிடைக்கிறது. ஆந்திரக் காக்கிநாடாவிலிருந்து வடக்கே 330 கி.மீ தொலைவில் இச்சுரங்கம் அக்கால அடர்காடுகள், மலைகளுக்கு நடுவிலிருந்தது. யாருக்கேனும் அந்தக் காலத்தில் இதனிருப்புத் தெரிந்ததற்கு இதுவரை சான்றில்லை.

(நம்மூரில் உள்ள தகடூர், தகளம்>தகடம் பயனுற்ற ஊரா? அல்லது கிட்டிய ஊரா? ஒருவேளை பின்னால் இரும்பு கிடைத்துத் தகடாக்கினாரா? தெரியாது) வெண்கலச் சிறப்புற்ற தமிழர்க்கு வெள்ளியம் எப்படிக் கிடைத்தது? அங்கு தான் தமிழரின் கடற்பயண முகன்மை புரிகிறது. பர்மா, தாய்லாந்து, மலேசியா, இந்தோனீசியா ஆகியவற்றை நம் தமிழர் அக்கரைச்சீமை என்பார். கம்போடியா, சம்பா (வியட்நாம்), பிலிப்பைன்சு கூடத் தமிழர் அறிந்தவையே. மொலுக்காத் தீவுகளின் மணப்பொருள் தேடியும் தமிழர் போனார். பெருத்த ஆமையோட்டுப் பரிசல்களும் கடற்பயண வழியில் தேடப்பட்டன. [<https://www.ancient-origins.net/news-history-archaeology/2000-year-old-lost-city-rhapta-may-have-been-found-tanzania-006234>] பல்வேறு மணிகள் தேடியும் தமிழர் கடல் தாண்டி நகர்ந்தார்.

கடல் தாண்டுவதில் ஈழஞ் சேர்க்காதது நமக்கு ஏற்கனவே அது தெரிந்தது என்பதாற்றான். ஈல்>ஈழ்>ஈழம் என்பது முகனை நிலத்தில் பிரிந்த நிலம் எனும் ஓர்மையால் ஏற்பட்டது. இற்றைக்கு 18000 ஆண்டு தொடங்கி 2500 ஆண்டு வரை சிச்சிறிதாய் இப்பிரிவு ஏற்பட்டது. பொ.உ.மு. 1000-500 அளவில் கோடிக்கரை, யாழ்ப்பாணம், தலைமன்னார், தனுக்கோடி, ஆகிய இடங்களுக்கு இடைப்பட்ட கடலடி நிலமும், குமரியின் தெற்கில் 250 கி.மீ. நீள நிலப்பரப்பும் முற்றிலும் அழிந்தன. (நான் குமரிக்கண்டத்தை நம்புவதில்லை. ஆனால் தமிழ்நாட்டோடு ஒட்டிய குமரிநிலம் அழிந்ததை நம்புகிறேன்.) இவ்வழிவிற்கு அப்புறம் சோழரிடமிருந்து முத்தூர்க் கூற்றத்தையும் (பெரும்பாலும் இற்றைப் புதுக்கோட்டை மாவட்டம்), சேரரிடமிருந்து குண்டூர்க் கூற்றத்தையும் (பெரும்பாலும் கேரளத் திருவனந்தபுரம், கொல்லம் மாவட்டம்) பாண்டியர் பறித்துக்கொண்டார். (இலக்கியத்தில் இது பதிவாகியது.)

65000 ஆண்டுகள் முன் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து நெய்தல் மாந்தர் (costal people) தமிழகம் வந்தபோது ஈழம் தமிழகத்தோடு சேர்ந்திருந்தது. இருப்பினும்

அவ்வெச்சங்கள் தமிழகத்தில் கிட்டவில்லை. ஓர் ஈழக் குகையில் 30000-40000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய சான்று கிட்டியது. விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் 10000.15000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய ஒரு குழந்தையின் மண்டையோடு கிளர்ப் படிவமாய்க் (glazed fossil) கிடைத்தது. (நம்மில் பலரும் இலக்கம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய அத்திரம்பாக்க ஓமோ எரக்டசு மாந்தரோடு நெய்தல் மாந்தரைக் குழப்பிக் கொள்கிறோம். அத்திரம்பாக்க ஆய்வு இன்றும் பலரை ஓர்ந்துபார்க்க வைக்கிறது தான். ஆனால், நம்மை எந்தப் பாதைக்கு அது இட்டுச்செல்லும்? தெரியாது.) மணிமேகலையின் படி ஈழத்திற்கு இரத்தினத் தீவெனும் பெயருமுண்டு. ஈழமென்ற சொல் கூட ஈலன்>ஐலண்ட் (island) ஈல் (isle) எனும் இந்தையிரோப்பியச் சொற்களைத் தூண்டியிருக்கலாம். ஆங்கிலச் சொற்பிறப்பியலில் island, isle ஆகியவற்றின் ஊற்றுவாய் தமக்குத் தெரியாது என்பார். ஈழமெனும் குறிப்பிட்ட விதுமைச் சொல் உலகெங்கும் தீவுகளைக் குறிக்கப் பொதுமைப்பட்டிருக்கலாம் என்பது என் முன்னீடு.

மணிபல்லவம் என்றபெயர் பெரும்பாலும் மணிமேகலா தெய்வத்திற்கும் புத்த நெறிக்கும் தொடர்புடையது ஆகலாம். யாழ்ப்பாணத்திற்கு அருகிய நாகனார் (>நாயினார்>நயினார்) தீவே மணிபல்லவம் என்று சிலர் சொல்வர். ஒரு வேளை முழு ஈழத்தீவிற்கும் இது இன்னொரு பெயரோ எனவும் தோன்றுகிறது. இதையெப்படி நிறுவுவது? இச்சொல் மணி, பல்லவமெனும் இருசொற் புணர்ச்சியால் ஆனது. 'மணிபல்லவத்தைக்' கவனித்தால், 'ப' வலி மிகாதிருப்பது புலப்படும். "புதிய தமிழ்ப்புணர்ச்சி விதிகள்" என்றநூலில் மலேசிய அறிஞர் செ. சீனிநைனா முகம்மது (இலக்கணந் தவறாது தமிழ் ஆவணம் எழுத விழைவோர் இந்நூலைப் படியுங்கள். அடையாளம் வெளியீடு. 1205/2 கருப்பூர்சாலை, புத்தநத்தம் 621310, தொலைபேசி 04332 273444) ஒரு விதி சொல்வார். நிலைமொழி இ,ஐ,வு,ய்,ர்,ழ்,ம்- என முடியும் பெயர்ச்சொல் ஆகவும், வருமொழி ககர, சகர, தகர, பகரத்தில் தொடங்கும் பெயர்ச் சொல் ஆகவும் இருந்தால், வலி மிகாதென்பார். இதன் காட்டுகளாய் காய்கறி, பசி பட்டினி, ஈவுசோவு, இலைதழை, கூழ்கஞ்சி, குலங்கோத்திரம் போன்றவற்றை சொல்வார். இக்கூட்டுச் சொற்களின் இருவேறு பகுதிகள் ஒரே பொருளையும் இருவேறு தோற்றங்களையுங் காட்டுவதைக் கவனிக்கலாம்.

கறி = உணவிற்காகக் கடிப்பது. கறிக்காகும் காயும், கறிக்காகாத காயும் உலகில் உண்டு. அதேபோல் பசி தானாயும் எழலாம். பட்டினி கிடந்தும் எழலாம். பட்டினியாலெழும் பசி விதப்பான சேர்க்கை. சோர்வால் வரும் ஈ(ர்)வு (=பிரிப்பு) ஈவுசோ(ர்)வு என்பது இன்னொரு இரட்டைக் கிளவி. தாழ்ந்து கிடப்பது இலைதழை. உயர் இலையிலிருந்து வேறுபட்டது. இலைதழையும் இரட்டைக் கிளவியே. கூழாகிய கஞ்சி, கூழல்லாக் கஞ்சியினின்று வேறுபட்டது. குலம்= பெருங்குழுப்பெயர். கூட்டம்>கோத்திரம் என்பது தந்தைவழி உறவுகொண்டது

இவ்விளக்கப் பார்வையில் மணிபல்லவத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம் மணி என்பது பொதுமைப்பொருள் கொண்டது. பல்லவம், அம்மணிக்கு விதப்புத் தோற்றம் கொடுக்கிறது. முதலில் மணியைப் பார்ப்போம்.

மணிக்கு jewel, bead என 2 பொருள் சொல்வர். சிவநெறி, புத்தநெறியில் அக்க மணிக்குப் பெருஞ்சிறப்புண்டு. "ஓம் நமச்சிவாய", "ஓம் மணிபத்மே ஹும்" போன்ற மந்திரங்களை 108 முறை விடாது சொல்லும்போது எண்ணிக்கைக்கு ஆக சமய நெறியாளர் அக்கமணி மாலை பயன்படுத்துவர். அக்கமணி, கடவுள் மணி, கண்டம்/கண்டி/கண்டிகை, கள்மணி, முள்மணி, உலங்காரை போன்றன அக்கமணியின் மறுபெயர்கள். சங்கதத்திலிதை உருத்திர அக்கம்>ருத்ராக்கம்> ருத்ராசூம் என்பார். அக்கமணி, ஒரு குறிப்பிட்ட காய்ப்பழத்தின் உள்ளிருக்கும் செந்நிறக்கொட்டை. ஆனால், பழத்தின் தோலோ கருநீலம் ஆயிருக்கும். (சிவனின் தொண்டை நீலமாவது புரிகிறதா?) அதனால் கருநீலப்பழக் கொட்டை (blueberry beads) என்றும் ஆங்கிலத்தில் பெயருண்டு. கருநீலத்தைக் குறிக்கும் மணிப்பெயர் தமிழில் மட்டுமே உண்டு. தோலைத் தவிர்த்து கொட்டையையே முதலில் அறிந்த வடமேற்கு ஆரியர் அதை ருத்ர அசூம் என்றே சொல்வார்.

இப்பழக் கொட்டைகளில் பல முட்களும், பொதுவாய் 5 முகங்களுமுண்டு. சிலவிதக் கொட்டைகளுக்கு 5 இலுங் குறைந்தும், சிலவற்றிற்கு 5 ற்கு மேல் 21 வரைக்குங் முகங்களுண்டு..கொட்டைகளைக் காயவைத்து அவற்றூடே துளையிட்டு மாலையாக்குவதும் தானஞ் (>த்யானம்) செய்கையில், எண்ணிக்கைக்காக, அக்கமாலையை உதவிக்குக் கொள்வதும் சிவ, புத்த சமய நெறியாரின் வழக்கம். அக்க மணி, தானத்திற்கு (>த்யானத்திற்கு) ஓர் தளவாடம் (tool). விதப்பான இக்கொட்டை தரும் மரத்தை ஆங்கிலத்தில் *Elaeocarpus ganitrus roxb* என்பர். இது 60-80 அடிவரை கூட வளரும். இமயமலை அடிச்சாரலிலிருந்து கங்கைச்சமவெளியிலும் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையிலும், நேபாளம், தென்கிழக்காசியாவிலும், பாப்புவா நியூகினியிலும், ஆத்திரேலியாவிலும், குவாம், ஹவாய், சீனம், தைவான், போன்ற விடங்களிலும் இது வளர்கிறது. இந்நொனிசியா, மலேசியா, ஈழத்திலும் (கண்டி, நுவெரெலியா) கூட இதுவுண்டு. மணிமேகலை காலத்தில் இம்மரம் ஈழத்தில் அதிகமாய் இருந்ததோ, என்னவோ?

உல்>ஓல்>அல் என்பது கூர்மையைக்குறிக்கும் வேர்ச்சொல்.

அல்லுதல்= கூர்த்தல். குற்றல். முடிதல். காலங்காட்டும் இடைநிலைகள் சேர்த்து 3 தொழிற்பெயர்களை இதன் வழி அடையாளங் காட்டலாம். அல்ந்தல்> அன்றல்*>அந்தல்= முடிதல்; அல்கல்= கூர்தல், குற்றல், குறைதல், இது அல்கல்>அஃகல்>அக்கல் என்றுமாகும். அல்வல் = கூர்வுதல் குற்றல், குறைதல் இது அல்வல்>அவ்வல்>அவல் என்றும் ஆகும். அஃகம்>அக்கம் என்பது மேலே சொன்ன கொட்டைக்கு இன்னொரு பெயர். அவமும் அதே பொருளே. அக்கம் புரிந்தால் பல்லவப் பெயரும் புரிந்து போகும். பல்லவம், மரத்திற்கும், மரம்

வளரிடத்திற்கும் ஆன பெயர். மரச்சிறப்பால் நாகனார் தீவிற்கும் ஈழத்திற்குமே மணிபல்லவப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

ஈழம் தவிர்த்தால், தமிழகக் கிழக்குக் கரையிலிருந்து வணிகங்கருதி தென்கிழக்காசியாவிற்கே தமிழர் முதலில் சென்றிருக்கமுடியும். இந்திய உள்நாட்டுவணிகம் உணர்த்தும் பாலப்பாட்டுகள் மட்டுமின்றி கடல் வாணிகம் உணர்த்தும் நெய்தற்பாட்டுகளும் முகன்மையே. தென்கிழக்கு ஆசியப் பார்வையில் வெளிவரும் கடல்வாணிகச் செய்திகளை நம்மிற் பலரும் கூர்ந்து கவனிக்கமாட்டோம் என்கிறோம். மேலைவாணிகம் ஈர்க்கும் அளவிற்குக் கீழைவாணிகம் நம்மிற் சிலருக்கு முகன்மையாய்த் தெரிய வில்லை. சேரர் தொண்டியின் (இற்றைக் கோழிக்கோடு) கப்பல்கட்டுந் திறன் பொ.உ.1421 வரை சிறந்ததால் சீனக்கடலோடி செங்கே தன் கப்பற் கட்டுமானம் முடிந்தபின் கலங்களைத் தொண்டிக்கனுப்பி அவற்றின் உள்ளக நேர்த்தியை (internal efficacy) ஓராண்டு தங்கிச் சீர்செய்து போனானாம். ஆகக் கால காலமாய்த் தமிழரின் கடலோடுந் திறனுக்குக் கொஞ்சமுங் குறைச்சலில்லை. அது சரி, அக்கரைச்சீமையின் இருப்பைத் தமிழரெப்படி அறிந்தார்?

அக்கரைச் சீமையின் இருப்பை அறிந்ததில் நண்பர் ஒரிசா பாலு சொல்லும் ஆமை மிதப்புக் கடல்நீரோட்ட வழியை நானேற்கத் தயங்குவேன். அலை பரந்தெழும் நாட்களில் படகு/கப்பல் ஓட்டுவோர் நுட்பக் கருவிகளின்றி வெறும் பார்வையாலேயே, ஆமைகளைத் தொடர்ந்து செல்லமுடியும் என்பதில் எனக்கு ஐயமுண்டு. [ஆமைகளைப் பின்பற்றாது நார்வேயின் தோர் ஐயர்தால் (Thor Heyerdahl) பல்வேறு பழங் கடற்பயணங்களை மீள நிறுவிக் காட்டினாரே?] வெறுமே நீரோட்டம், உடுக்கள், காற்று- இவற்றைக் கொண்டே ஒரு கடலோடி கடலுக்குள் நகர முடியாதா?- என்ற கேள்வி எனக்குண்டு. தவிரச் சிந்து வெளியில் தமிழ்ப் பெயர்கள் உள்ளதாய்க் கூறும் திரு. பாலகிருட்டிணன் இ.ஆ.ப. வைப் பின்பற்றி, உலகெங்கும் 19000 தமிழ்ப் பெயர்கள் உள்ளனவெனப் பாலு கூறுவதையும் நான் ஏற்கத் தயங்குவேன். திரு. பாலுவின் கடலாய்வு இன்னும் ஆழமாய், அறிவியலோடு பொருந்தி வருமெனில், கட்டாயம் நான் கவனிப்பேன். (தமிழ்ப் பெயர் என்று நாம் சொல்பவற்றை அவ்வந் நாட்டுமொழிகளில் எப்படியழைத்தார்? எப்படிப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டன?- என்று பார்க்க வேண்டாமா? நம் பார்வையே சரியென ஒருபக்கச் சார்பாய் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? இப்படித்தான் ஒரு நண்பர் தென் அமெரிக்காவின் தித்திகாக்கா ஏரியை எந்த ஆதாரமும் இன்றித் தித்திக்கும் ஏரி என்றார். ஆப்பிரிக்காவின் தங்கனிக்காவை தேங்கனிக்காடு என்றார். இதுபோன்ற கூற்றுக்கள் தமிழிணையத்தில் இப்போது பெருகிவிட்டன. யாருமே கேள்வி கேட்காததால் இதுபோலும் கூற்றுக்கள் அடுத்தடுத்து எழுகின்றன. என்னைக் கேட்டால் இந்தப் போக்கு சரியில்லை

மஞ்சள் கண்ணாடி போட்டுப்பார்த்தால் உலகம் மஞ்சளாய்த் தான் தெரியும். அது உண்மையாகிவிடாது. Let us show some sense of balance.)

இப்போதைக்கு இன்னோர் இயலுமை மட்டுமே எனக்குத் தென்படுகிறது. 7500 ஆண்டுகள் முன் சுந்தாலாந்துக் கண்டம் முற்றிலுமழிந்து தீவுகளும் தீவக்குறையுமாய் எஞ்சியபோது இரட்டை விலாவரிக் கலங்களில் (double outrigger canoe) அக்கரைச்சீமையார் மேற்கே தமிழகத்திற்கு ஏன் வந்திருக்கக் கூடாது? அதாவது பொது உகத்தில் (coomon era), மலகாசித் தீவிற சென்று குடியேறும் முன்னரே நம்முருக்கு அவர் வந்திருக்கலாமே? அப்படிக் குடியேறியவரை நம்மூரில் நாகரெனக் குறித்தாரோ? அவர் குடியேறிய இடங்கள்தாம் சம்பாதிப் பட்டினம் (புகார்), நாகப்பட்டினம் போன்றவையோ? நாகர் தீவுகளிலிருந்து வந்தவர் குடியேறிய நிலம் நம்மூரிலும் நாகநாடு ஆனதோ?

பழஞ் சோழநாட்டில் நாகநாடு, வளநாடு என 2 பகுதிகளுண்டு. (சிலப்பதிகார வாழ்த்துப் பாடலைக் கூர்ந்து படியுங்கள். "நாகநீள் நகரொடு நாகநாடு அதனொடு போகநீள் புகழ்மன்னும் புகர்நகர் அது தன்னில்" என்பது பாதாள உலகமா? எத்தனை நாள் உரையாசிரியர் கூற்றிற்குச் செவி சாய்ப்பீர்?) நாக நாட்டிற்குப் புகார் தலைநகர், வளநாட்டிற்கு உறையூர் தலைநகர். இருவேறு சோழரும் பங்காளிகள் ஆகவும் இருந்தார். முரண்பட்டும் இருந்தார். அவர் இடையே ஒற்றுமைக் குறைவு. நாகர் எழுதிய பாடல்களெனச் சங்க இலக்கியத்தில் பலவுமுண்டு. அவரை நாகரெனத் தனியே அழைத்ததின் பொருள் என்ன? எல்லோரும் போல் அவரும் தமிழரெனில் அவருக்கேன் தனிப்பெயர்? ஒருவேளை நாகர் தமிழர்க்கு நெருங்கி வந்தவரும் அதேபோது இன்னொருவகை வேறுபட்டவரும் ஆனவரோ? சிந்தனை குறுகுறுக்கிறது. இப்போதைக்கு நமக்கேதுந் தெரியவில்லை. ஆயினும் இயலுமைகளைப் பேசாதிருக்க முடியவில்லை. நாகப்பட்டினம், புகார், காரைக்கால் போன்ற இடங்களில் ஈனியலாய்வு செய்யலாம்.

அக்கரைச் சீமை போகத் தமிழர்க்கு வாகானது 10 பாகையில் அமையும் கிடைநீரோட்டமாகும். இது குட்டியந்துவன் தீவிற்கும், (9.17 N 92.41 E) பேரந்துவன் தீவிற்கும் (11.62 N 92.73 E. அந்தமான். தமிழ்ப்பெயரை அடையாளங் காணாது நாம்நிற்பதால் ஹண்டுமான், ஹனுமானென மாற்றார் ஏதேதோ சொல்கிறார். நாமும் மயங்கி நின்றுவிடுகிறோம்.) இடையே செல்லும் பாதையாகும். நக்கவரம் தீவு (9.16 N 92.76 E), குட்டியந்துவன் தீவிற்கும் தெற்கிலுள்ளது.

அக்காலத் துறைமுகங்களான கடல்மல்லை 12.63 N 80.19 E, புதுக்கை 11.90 N 79.82 E, புகார் 11.15 N 79.84 E; நாகப்பட்டினம் 10.77 N 79.84 E கோடிக்கரை 10.28 N 79.28 E; மருங்கூர்ப் பட்டினம் 9.84 N 79.08 E, அழகன்குளம் 9.36 N 78.97 E ஆகிய வற்றில் புறப்பட்டால் இலங்கையைச் சுற்றவேண்டாம். மாறாகக் கொற்கை 8.63 N 78.86 E, முசிறி 10.15 N 76.20 E, சேரர் தொண்டி (இற்றைக் கோழிக்கோடு)

11.26 N 75.78 E என்று புறப்பட்டால் இலங்கையைச் சுற்றித் திரிகோணமலை 8.59 N 81.28 E வந்து 10 பாகை நீரோட்டத்தைப் பிடிக்கவேண்டும். (கடல் நீரோட்டத்தை உதவியாய்க் கொள்ள, தமிழகக் கிழக்குக் கடற்கரையிலிருந்து புறப்பட்ட கலங்கள் மணிபல்லவம், திரிகோணமலை போய்ச் செல்வது இயல்பே.கொற்கை வழித் தொலைவு கூடினும் திரிகோண மலையில் 9.16 N 92.76 E தங்கி உணவு, நீரைச் சேகரித்துச் செல்லலாம்.)

ஆகப் பழந்தமிழகத்தின் எத்துறையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி கடல்வழி புறப்பட்டாலும், அந்துவன் தீவுகள் / நக்கவரத் தீவுகளின் வழி செல்வதைத் தவிர்க்க முடியாது. அதற்குங் கிழக்கில் செல்ல முயன்றால் 8.84 N 98.9 E இலுள்ள இற்றைத் தாய்லாந்தின் கிரா ஈற்றுமம் (Isthmus of Kra) அடையலாம். நெல்லும் தகரமும் நாடிப் போகையில் கிரா ஈற்றுமம் நமக்கு முகன்மை யானதே. அதை விரிவாகப் பேச உள்ளேன். அதற்கு மாறாய் நக்கவரத் தீவுகளுக்குத் தென்கிழக்கிற் சென்றால் சுமத்திராத் தீவின் அக்க முனையை (இதையும் அக்கமுனை>அக்கயமுனை>அக்ஷயமுனை என்று சங்கதப் படுத்தி நம்மைப் பலருங் குழப்புவார்) அடையலாம். இன்றைக்கிதை "பண்டார் அச்சே" என மலாய்மொழியில் அழைப்பார்.

[அக்கரைச்சீமைச் செய்திகளுக்குமுன் ஓர் இடைவிலகல். தமிழிலக்கியத்தில் முதன்முதல் அக்கரைச்சீமை நம் இலக்கியங்களில் குறிக்கப்படுவது மணிமேகலையிற்றான். மணிபல்லவம் வந்த மணிமேகலை புத்த பீடிகையால் தன் பழம்பிறப்பு உணர்ந்து, மணிமேகலா தெய்வத்தால் 2 மந்திரம் பெற்று, தீவுதிலகையின் அறிவுறுத்தலால் அக்கயப் பாத்திரம் பெற்று, புகாருக்குத் திரும்பி, அறவண அடிகளிடம் ஆபுத்திரன் திறமும் பாத்திரமரபும் அறிந்து, ஆதிரைவழி பிச்சை பெற்று, உலக அறவியில் பசிப்பிணி ஆற்றி, சிறைக்கோட்டத்தை அறக்கோட்டமாக்கி, உதயகுமாரன் கொலையுற்றதால், சிறைப்பிடிக்கப் பட்டு, பின்னால் அரசனும் அரசியும் உண்மையை அறிந்து, இவளைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்க, ஆபுத்திரன் நாடான சாவகத்திற்கு ஏகுவாள்.]

இற்றை இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியத்நாம் நாடுகளில் சிற்சில வேறுபாடுகளோடு பரவிக்கிடக்கும் ஒரு கதை, மணிமேகலை 14 ஆம் காதையிலும், பெரும்பாணாற்றுப் படையில், "திரைதரு மரபின் உரவோன் உம்பல்" என்ற 31 ஆம் அடிக்கு அதன் உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கொடுக்கும் விளக்கத்திலும் வரும் (இருவேறு தோற்றமுள்ள ஒரு கதையும் ஒன்றிற்கொன்று உறவுகாட்டும். தென்கிழக்காசியத் தொடர்பு காட்டும் இக்கதையின் முகன்மை, ஆழத்தை, நம்மிற் பலரும் உணர்ந்தோமில்லை. கீழே மணிமேகலை கதையைச் சொல்கிறேன். நச்சினார்க்கினியர் சொல்வதை இத்தொடரின் வேறிடத்தில் பார்ப்போம். நாகநாடென்று தமிழகத்திற்கு வெளியே மணிமேகலையில் குறிக்கப்படுவது தென்கிழக்காசியா முழுமையும்

குறித்திருக்கலாம். இது சோழரின் நாகநாட்டிலும் வேறுபட்டது. முந்தையதை வெளியக நாகநாடென்றும், பிந்தையதைச் சோழ நாகநாடு என்றுங் குறிப்போம்.).

புகார்ச் சோழனாகிய நெடுமுடிக்கிள்ளி கடற்கரை சார்ந்த புன்னைச் சோலையில் ஒரு வெளியக நாகநாட்டு மங்கையைக் கண்டு காதலித்து ஒரு திங்களளவும் அவளோடு உறைந்தான். ஒருமாதங் கழிந்த பின் அவனிடஞ் சொல்லாது அவள் அகல, எங்கு ஒளிந்தாள் என அரசன் தேட, அரிய ஆற்றல் உடைய சாரணன் ஒருவன் அங்கு வரக் கண்டு, அவனிடம் அரசன் மங்கை பற்றி உசாவ, "மங்கையைக் கண்டிலேன் ஆயினும் முற்செய்தி அறிவேன். வெளி நாகநாட்டு அரசனாகிய வளைவணனின் தேவி வாசமயிலையின் மகள் அவள். பெயர் பீலிவளை, அவள் பிறந்தபோது 'பரிதி குலச் செல்வன் ஒருவனைக் கூடி இவள் கருவுற்று வருவாள்' என நிமித்திகர் சொன்னார். நீ கூறியவள் அவளாகலாம். அவள் வயிற்றுத் தோன்றிய நும்மகனே இனி உன்நாடு வருவான். அவள் வாராள். இன்னுமொரு செய்தி. மணிமேகலா தெய்வத்தின் கட்டுஞ்சொல்லால் உன்நகரைக் கடல் கொள்ளும். இந்திரசாபம் இருத்தலால் அது தப்பாது. இதை உண்மையெனக் கொண்டு இந்நகரைக் கடல் கொள்ளாதபடி, ஆண்டு தோறும் இந்திரவிழவை மறவாது செய்து வருக" என்று அச்சாரணன் சொன்னானாம்.

மணிமேகலையின் பாட்டி சித்திராபதி சோழ அரசிக்கு இக் கதையைச் சொல்லி, "அந்நாள் தொடங்கி நகர மக்கள் நடுங்கிப் போனார். இடைவிடாது இந்திர விழாவும் நடந்து வருகிறது. இப்போது மணிமேகலை சிறையுற்ற செய்தியை அறிந்து மணிமேகலா தெய்வம் சினமுற்று வரலாம்" என்றுஞ் சொல்வாள். அறவண அடிகளின் அறிவுரையால் சோழ அரசன் மணிமேகலையைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்க, அவள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஆபத்திரன்நாடு ஏகி அவனைப்பார்த்து அவனுடைய முற்பிறப்பைச் சொல்லி மணிபல்லவத்திற்குக் கூட்டிவருவாள். [இதுவரை சொன்ன பீலிவளை கதையோடு தென்கிழக்கு ஆசியக் கதை சற்று வேறுபடும். பெரும்பாணாற்றுப் படையின் உரையாசிரியரான நச்சர் மாற்றுக்கதை சொல்வார். அத்திரிவை கம்போடியா பற்றிப் பேசும் போது பார்ப்போம்.)

நாம் இங்குப் பேசவிழைந்தது அக்கரைச்சீமையின் இருப்பைத் தமிழர் அறிந்தது பற்றியதாகும். மணிமேகலையையும், பெரும்பாணாற்றுப் படைக்கான நச்சர் உரையையும் பார்க்கும் போது, மணிமேகலை காலத்திற்கு (பொ.உ.400களில்) முன்னேயே, சங்ககாலத்திலேயே (பொ.உ.மு.550-பொ.உ.250), தமிழர்க்குச் சாவக நாட்டின் இருப்புத் தெரிந்திருக்கிறது என்பதாகும் இதற்குமுன் எப்போது இவ்விருப்புத் தெரிந்தது? - என்பதை ஆத்திரேலியப் பழங்குடிகளின் ஈனியல் ஆய்வு வழி அறியலாம். ஏறத்தாழ 11% ஆத்திரேலியப் பழங்குடியினருக்குத் தமிழ்க் கலப்பிருப்பதும், இக்கலப்பு பொ.உ.மு. 2350 இல் ஏற்பட்டிருக்கலாம்

என்பதும் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. எனவே தென்கிழக்கு ஆசியாவைத் தமிழர் ஓரளவாவது அறிந்தது இற்றைக்கு 4350 ஆண்டுகள் முன்னராகும்..அது மிக நீண்ட காலம் தான். தாய்லாந்து/ மலேசியாவின் இலங்காசோகம், தக்கோலம், தாம்பலிங்கம் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கீழே பார்ப்போம்.

முன் சொன்னதுபோல், புகாரிலிருந்து சாவகம் புறப்படும் கப்பல்கள் அந்துவன்/நக்கவரம் தீவுகளுக்குப் போய்ப் பின் அங்கிருந்து 8.84 N 98.9 E இலுள்ள இற்றைத் தாய்லாந்தின் கிரா ஈற்றுமம் (Isthmus of Kra) அடையலாம், அல்லது நக்கவரந் தீவுகளுக்குத் தென்கிழக்கிற் சென்று சுமத்திராத் தீவின் அக்க முனையை அடையலாம். இதை வலஞ்செய்து மலாக்கா நீரிணை வழியே சுமத்திராவின் மலையூர், சம்பி, பலெம்பாங் போன்ற நகர்களை அடையலாம். இன்னும் கீழே போனால் சாவகத்திலும் அடையலாம். [மலாக்கா நீரிணை வழியை தமிழர் முதலில் அறிந்ததுபோல் தெரியவில்லை. அது காழகத்தில் சிலகாலம் இருந்தபின் கண்டுபிடித்த வழி.] முதலில் கிரா ஈற்றுமத்தைப் பார்ப்போம். அங்குள்ள 'தக்கோலம்' எனும் நகரம் அக்காலத்தில் பெரிதும் முகன்மையானது. [கூகுள் முகப்பைக் கொண்டு நான் சொல்லும் இடங்களைக் கூர்ந்து கவனித்து அறியுங்கள். நாம் துழாவிக்கொண்டிருப்பது வரலாற்றிற்கு முந்தைய காலம். வரலாறு என்பது எழுத்து எழுந்ததற்குப் பின் உள்ள காலம். வரலாற்றிற்கு முந்தையது என்பது pre history. தொடக்க வரலாறு என்பது proto history. தமிழி எழுத்து என்பது இற்றை நிலையில் பொ.உ.மு.800 இல் தொடங்கியது. (ஆகப் பழமையான பானைச்சில்லு.கொற்கையில் கிடைத்தது.) அதற்கு முன்னிருந்த சான்றுகள் எவையும் இன்னும் கிட்டவில்லை. சிந்து சமவெளி எழுத்துகளைப் போன்ற பானைக் கீற்றுகள் தமிழகத்திலும் கிட்டியுள்ளன அவற்றின் காலம் மீவுயர்ந்து பார்த்தால் பொ.உ.மு. 2600. நாம் இங்கே பொ.உ.மு. 2600க்கும் முந்தைய நிலையைத் தேடுகிறோம். நெல் இதற்கு முன் இங்கிருந்ததா?]

பழந்தமிழக மேற்குக் கரையிலிருந்து புறப்படுங் கலங்களுக்கு செங்கடற் கரை பெருனிக்கெ (Bernike) என்பது எவ்வளவு முகன்மையோ, அதேயளவு முகன்மையானது இத் தக்கோலம். பெருனிக்கே பெயரைக் குறித்த கிரேக்க ஆசிரியர் தாலமி, தக்கோலத் துறை பற்றியும் தம் பூகோளநூலில் சொல்லியிருப்பார். சயாமியமொழியில் தக்கோலத்தைத் தக்குவா பா என்பார். தமிழர் தொடர்ந்து தக்கோல நகருக்குப் போய்வந்து கொண்டிருந்தார். பொ.உ. 800/900 அளவிலிருந்த பல்லவர்காலத் தமிழடையாளங்களும், அவனிநாரணனான 3 ஆம் நந்திவருமன் பெயரால் பெருமாள் கோயில்/சிலைகள், குளம், கல்வெட்டுகளும் இங்கு தொல்லாய்வில் கிட்டின. குறைத்துநடந்த இவ்வாய்வுகளைக் காண்கையில், அவ்வூர் வெகுகாலத்திற்கு முன்பேயே ஒருவேளை உருவாகி இருக்கலாமென்று தோன்றுகிறது.

பல்வேறு தமிழ்வணிகக் கூட்டத்தார் இங்கு வந்து போயுள்ளார். தவிர, பொ.உ. 3, 4 ஆம் நூற்றாண்டின், "பெரும்பத்தன் கல்" [பட்டன்>பத்தன்= தங்கம், வெள்ளி ஆசாரி] எனும் தமிழி வாசகத்தோடு, (பொன்தேய்த்து) மாற்றுரைக்குங் கல்லும், பல்வேறு மணிகளும் அருகிலுள்ள குவான்லுக் பட்டில் (Khuan Luk Pat) கிட்டின. முதன்முதலாய்த் தமிழர் எப்போது தக்கோலம் போனார்? தெரியாது. தாய்லாந்தின் தொடைபோல் கீழிறங்கும் இப்பகுதியை "கலங்கா வல்வினை இலங்காசோகம்" என இராசேந்திரன் மெய்கீர்த்தி சொல்லும். யாரோ ஒருவர் இலங்காசோகத்தை இலங்கா அசோகமெனப் பிழைபடப் பிரிக்க, அதுவே எல்லாவிடத்தும் பரவி. அசோகரோடு அதையொட்டி விதவிதமாய்க் கதைத்து அடையாளங் காணமுடியாது செய்தார். நமக்குத்தான் வடவருக்குத் தாசர் ஆகும் மனப்பாங்கு அதிகமாயிற்றே? (Interpretation through Sanskrit has diverted many research in S E Asia.). தமிழ்வழி அறிந்தால் இலங்காசோகத்தின் சொற்பிறப்பு சட்டென விளங்கும்.

இல்தல்>ஈல்தல்>ஈழ்தல் வினை தமிழில் பிரித்தலை உணர்த்தும் முகனை நிலத்திலிருந்து ஈழ்ந்தது ஈழம். இல்தலை இலங்குதலென்றுஞ் சொல்வர். அதற்கும் பிரித்தல் பொருளுண்டு. இலங்கையும் ஈழம் போலவே தமிழ்ச் சொல் தான். [அது சிங்களமில்லை. இந்தையிரோப்பியனில் isle/ஈல், island/ஈலண்ட் என்று பொதுப்படச் சொல்கிறோமே அதுகூட ஈழம் என்ற விதப்புப் பெயரின் பொதுமையாக்கல் ஆகலாம்.] இலங்குதலின் எதிர்ச்சொல் இலங்காதிருத்தல். சுள்>(சொள்)>சொள்கு>சொகு>சோகு>சோகம் என்பது திரண்ட தொடையைக் குறிக்கும். [ஊருவும் கவானும் சோகமும் குறங்கே" திவாகரம் 351] திகுதிசுவெனத் திரண்டதாலேயே thigh எனும் இந்தை யிரோப்பியச்சொல் பிறந்தது. இலங்காசோகம்= பிரியாத்தொடை. இற்றை வடமலேசியாவின் இப்பழம்பெயர். எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? ஜோகூர் வரை தொடை நீண்டுகிடக்கிறது. பொ.உ.2 ஆம் நூற்றாண்டில் காழக(கடார) அரசு இலங்காசோகத்தில் தொடங்கியிருக்கலாம் என்பார். இதுவே தென்கிழக்காசியாவின் முதலரசுத் தொடக்கமாம்.

தக்கோலத் துறையிற் கீழிறங்கி நிலம்வழி கிழக்கே 290 கி.மீ பயணித்தால், பசிபிக் பக்கமுள்ள தாம்பரலிங்கம் வரும் [இராசேந்திர சோழனின் மெய்கீர்த்தியில் வரும் மா (பெரிய) தாமலிங்கம் இதுவே.] இதன் முகன்மையும் பெரிதே. இதன் இற்றைச் சயாம்பெயர் நகோன் சி தம்மராட் 8.43 N 99.56 E. ஒருகாலத்தில் இது காழகஅரசைச் சேர்ந்தது. (காழகஅரசு பின்னாளில் சுமத்ராவின் பலெம்பாங்ஙைத் தலைநகராய்க் கொண்ட சிறீவிசயத்தின் சிற்றரசானது.) தாம்பரலிங்கத்தில் சிறீவிசய அரசன் கட்டிய புத்தர் கோயிலும், அதுசேர்ந்த தமிழ்க் கல்வெட்டும் கிட்டியது. இத்துறைமுகம் சிலகாலம் கம்போடியர் கட்டுப்பாட்டிலிருந்தது. தாமலிங்கத்திலிருந்து பசிபிக்கில் நகர்ந்தால், எளிதாய்க்

கம்போடியா போகலாம். (மலாக்கா நீரிணைவழி போகவேண்டியதில்லை.)
கம்போடியா பற்றிக் கீழே பார்ப்போம்.

கலைத்தக் கோர்புகழ்த் தலைத் தக்கோலமும்
தீதமர் வல்வினை மா தாம லிங்கமும்

என்று இருவேறு இலங்காசோக நகர்களை இராசேந்திர சோழன் மெய்கீர்த்தி பேசும். தக்கோலத்தின் தெற்கே, இக்கால வுக்கெட்டுச் (Phuket) சுற்றுலாத் தீவும் (இது இன்று பெயர்பெற்றது. வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க தக்கோலம் பெயர் பெறவில்லை.). அதன் கிழக்கே கிரா ஈற்றுமக் கிராபிப் (Grabi) பகுதியும் தெரியும். அதன் தெற்கே இலங்காவியை (6.37N 99.78E) அடையலாம். இதன் நேர்கிழக்கில் பசுபிக்கடற் பக்கம், "பட்டினம்" என்ற ஊருமுண்டு. (மலாயில் பட்டனி. இதன்பொருள் துறைமுகம். அதேபொழுது, வரலாற்றாய்வர் சொற்பிறப்பு அறியாது "சங்கதம், அது, இது" எனக் குழம்புவதுமுண்டு. தென்கிழக்காசியா எங்கணும் இப்படி நடப்பது மிகச் சாத்தாரம். தமிழ்வழி செல்லவேண்டிய பாதையைச் சங்கதக் கல் தடைப்படுத்தும் தமிழ்வழி பார்க்காவிடின் பல இடங்களில் தடுமாறுவோம். இவ்வாறு சங்கதம் தமிழை நிறையவே படுத்தியுள்ளது. இலங்காசோகமும், மலேசியாவின் பெருலீசு, கெடா, பினாங்கு மாநிலங்கள் சேர்ந்ததே அற்றைக் காழகம். காழகநிலமே தமிழர் முதலிற்கான நிலமுமாகும்.

காழகத்திற்குச் சுங்கைப்பட்டென்றும் பெயருண்டு. (Sungai Batu ஆற்றுப்பட்டு. நம்மூர் செங்கழுநீர்ப்பட்டு, நீர்பெயற்று போல் இதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.) பட்டு, தமிழில் குடியிருப்பைக் குறிக்கும். சுங்கை= ஆறு., பெருநை, ஓடை. அந்தக் காலச் சுங்கைப் பட்டினம் இன்று சுங்கைப்பட்டாணி என்று பெயர் திரிந்து தமிழுற்றை மறைத்து நிற்கும். இலங்காவிக்கும் தெற்கில் மலேசிய மேலைக்கடல் துறையாக இற்றைப் பினாங்கு உள்ளது. சரி, தமிழர் தக்கோலம் போன காரணமென்ன? வெண்கலத்திற்குத் தேவையான தகரம் முதலில் தக்கோலத்தில் கிட்டியிருக்கலாம்.

பர்மா தொடங்கி, தாய்லாந்து/ மலேசியத் தீவக்குறை வழி, இந்தோனேசியத் தகரத் தீவுகள் வரை வடக்கு-தெற்கில் 2800 கி.மீ நீளம் 400 கி.மீ அகலம் தென்கிழக்காசியத் தகர வளைபட்டை (Tin Belt) உள்ளதால், தக்கோல வடக்கிலும் தெற்கிலும் தகரச் சுரங்கங்கள் உருவாகின. இற்றையுலகின் 54% தகரத்தேவையை (9.9 நூல்லியன் தொன்கள் million tonnes) இவ்வளைப்பட்டை நிறைவுசெய்கிறது. அவ்வளவாய்க் காடும் மலையுமின்றி, சிறுசிறு குன்றுகளும், எளிதில் கனிமஞ் சேகரிக்கும் நிலப்பாங்கும் கொண்டதால் தகரக் கனிமம் எளிதிலிங்கு வாரப்பட்டது. இதனாலேயே தகரமென இவ்வூர்க்குப் பெயரிட்டாரோ, என்னவோ? பேச்சில் ரகரம் லகரமாவது சிலமொழிகளின் பழக்கம். தகரம்>தக்கலம்>தக்கோலம்>தக்கோலம் என்பது இயல்பான திரிவு. சயாமிய

மொழியில் இன்றும் "தக்குவா" என்ற சொல் தகரத்தைக் குறிக்கும். இற்றைப் பெயரான "தக்குவா பா" அதன் வழி உருவானதே.

செம்போடு தகரஞ்சேர்த்துக் கடின வெண்கலமாக்கி, கூர்ங்கருவி, படைக்கலன் செய்யப் பயன்படுத்தினார் ஏறத்தாழ 2000 ஆண்டுகள் நடந்த வெண்கலக் காலப் (Bronze Age) பயன்பாடே மென்மேலும் தகரச் சுரங்கங்களைக் கண்டுபிடிக்க ஏதுவானது. தகரத்தின் முதற்கிடைப்பு பொ.உ.மு. 3500 இல் துருக்கியிலும், பின் இங்கிலாந்திலும் இருந்தது. எகிப்து, சுமெரியா, பாபிலோனிய, அக்கேடிய நாடுகளில் வெண்கல வாணிகம் செய்தோர், தகரச்சுரங்கங்கள் இருந்த இடங்களின் அடையாளங்களை, குறிப்பாக இங்கிலாந்தின் இருப்பை, மூடி மறைத்தார். ஏறத்தாழ பொ.உ.மு. 310 இல் தான் இம்மறைப்பு கிரேக்கரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இங்கிலாந்தின் தகரச்சுரங்கங்களைத் தம்பக்கம் கைக்கொள்ளவே உரோமானியர் இங்கிலாந்தை அடிமைகொண்டார்.

[தகரத்தை ஆங்கிலத்தில் [tin Old English tin, from Proto-Germanic *tinom (source also of Middle Dutch and Dutch tin, Old High German zin, German Zinn, Old Norse tin), of unknown origin, not found outside Germanic. Other Indo-European languages often have separate words for "tin" as a raw metal and "tin plate;" such as French étain, fer-blanc. Pliny refers to tin as plumbum album "white lead," and for centuries it was regarded as a form of silver debased by lead; hence its figurative use for "mean, petty, worthless."] என்றும், stannum [stannic (adj.) "containing tin," 1790, from Late Latin stannum "tin" (earlier "alloy of silver and lead"), a scribal alteration of Latin stagnum, probably from a Celtic source (compare Irish stan "tin," Cornish and Breton sten, Welsh ystaen). The Latin word is the source of Italian stagno, French étain, Spanish estaño "tin." The chemical symbol Sn is from Late Latin stannum] என்றும் சொல்வர்.] இதேபோக, தகரம் சீனத்திலும், தென் ஆப்பிரிக்காவிலும் பயன்பட்டதற்குச் சான்றுண்டு.

பொ.உ.மு. 2300-2000 அளவில் வடகிழக்குத் தாய்லந்தின் கோரட் சமவெளியில் வெண்கலஞ் செய்ததற்கும், பொ.உ.மு.1600 இல் வியத்நாமில் செய்ததற்கும் சான்றுண்டு. இதனூடேதான் தகரம் தமிழர்க்குத் தெரியவந்திருக்கவேண்டும்.

குறிப்பு: மே 25, 2020 அன்று தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சியில் வழங்கிய உரை

தொடர்பு:
இராம.கி.

Iraamaki (iraamaki@bsnl.in)

8. சிறு புன் மாலை

-- முனைவர். ப.பாண்டியராஜா

சங்கப் புலவர்கள் சிலவேளைகளில் மாலை நேரத்தைக் குறிக்கும்போது 'சிறு புன் மாலை' என்கிறார்கள். அதென்ன சிறு புன் மாலை? மாலை எப்படிச் சிறியது ஆகும்? புன் மாலை புரிகிறது. புல்லிய மாலை, அதாவது பொலிவிழந்த மாலை. பளிர் என்று விடிகிற காலைப்பொழுதில் மக்கள் சுறுசுறுப்புடன் இயங்குவர். ஆனால் நாளெல்லாம் வெளியில் உழைத்து வீடுதிரும்பும் வேலையாட்கள் மாலையில் களைத்துச் சோர்ந்து வீடு திரும்புவர். பகலெல்லாம் இரைதேடித் திரிந்த பறவைகள் மாலையில் தத்தம் கூடுகளைத் தேடிப் பறந்து செல்லும். மேயப்போன மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு மேய்ப்பர்கள் களைப்புடன் வீடு திரும்பும் நேரம் மாலை.

வெளியூர் சென்றிருக்கும் தலைவன் வீடு திரும்ப மாட்டானா என்று கவலையுடன் வீட்டில் தலைவி காத்திருக்கும் புல்லிய மாலை. போதாக்குறைக்கு அந்நேரத்தில் மழைவேறு பெய்தால்? 'பெரும் பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை' என்கிறது முல்லைப்பாட்டு(6). ஒரே அடியில் தொடக்கத்தில் 'பெரும்', என்றும் இறுதியில் 'சிறு' என்றும் புலவர் கொடுத்திருக்கிற முரண்தொடையின் அழகை ரசித்துப் பார்க்கலாமெயொழிய, அதென்ன 'சிறு' புன் மாலை? அந்தச் 'சிறு' எதற்கு?

சங்க மரபுப்படி, மாலை என்ற சிறுபொழுது இன்றைய மாலை 6 மணி முதல் 10 வரையில் உள்ள பொழுது ஆகும். இந்த மாலையைத்தான் சில நேரங்களில் 'சிறு புன் மாலை' என்கிறார்கள் சங்கப் புலவர்கள். இந்தச் 'சிறு புன் மாலை' என்ற தொடர் சங்க இலக்கியத்தில் நான்குமுறை வருகிறது.

பெரும் பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை - முல் 6

பெரும் புலம்பின்றே சிறு புன் மாலை - நற் 54/5

சிறு புன் மாலை உண்மை - குறு 352/5

சிறு புன் மாலையும் உள்ளார் அவர் என - அகம் 114/6

முல்லைப்பாட்டில் இத்தொடருக்கு, 'சிறுபொழுதாகிய வருத்தம் செய்கிற மாலை' என்று பொருள்கொள்கிறார் நச்சினார்க்கினியர். உரையாசிரியர் பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்களும் இந்தத் தொடருக்கு இதே பொருள்கொள்கிறார். அடுத்து நற்றிணையில், 'பெரும் புலம்பின்றே சிறு புன்

மாலை என்ற அடியில் வரும் இத்தொடருக்குப் பின்னத்தூரார் 'சிறிய புல்லிய மாலைப் பொழுதானது' என்று பொருள் கூறுகிறார். இதே அடிக்கு உரையாசிரியர் ஓளவை சு.து.அவர்கள் 'சிறிது போதில் கழியும் புல்லிய மாலை' என்று பொருள் கொள்கிறார். அடுத்து, குறுந்தொகையில் வரும் சிறு புன் மாலை என்ற தொடருக்கு, 'சிறிய புல்லிய மாலை' என்றே உரையாசிரியர்கள் உ.வே.சா. அவர்களும், பொ.வே.சோமசுந்தரனார் அவர்களும் பொருள் கொள்கிறார்கள். அடுத்து அகநானூற்றுப் பாடலில் வரும் 'சிறு புன் மாலை' என்ற தொடருக்கு, சிறுமையுடைய புல்லிய மாலை என்று, பொ.வே.சோ. அவர்களும், சிறிய புல்லிய மாலை என்று நாட்டார் அவர்களும் பொருள்கொள்கிறார்கள். ஆக பொ.வே.சோ அவர்கள், முல்லைப்பாட்டிலும், குறுந்தொகையிலும், அகநானூற்றிலும் வரும் இந்தத் தொடருக்கு, சிறுபொழுதாகிய, சிறிய, சிறுமையுடைய என்று மூன்றுவிதமான பொருள்களைக் கொண்டிருக்கிறார்.

இப்பொழுது இத் தொடர் பாடலில் வருகின்ற இடங்களைப் பார்ப்போம்.

முல்லைப்பாட்டில், இத்தொடர், மேயப்போன தம் தாய்ப்பசுக்கள் வீடு திரும்புவதை எதிர்நோக்கி வீட்டில் ஆவலுடன் கன்றுக்குட்டிகள் காத்துக் கொண்டிருக்கும் நேரமான மாலைப்பொழுதைக் குறிக்கப்பயன்படுகிறது. பொதுவாக மேயப்போன பசுக்கள் பொழுதுசாயும் நேரத்தில் வீடு திரும்பும். ஏறக்குறைய இன்றைய நேரப்படி மாலை 6 மணி முதல் 6:30 மணிக்குள் அவை திரும்பிவிடும்.

நற்றிணையில், பறவைகள் இரையருந்தி வீடுதிரும்பும் நேரத்தையே புலவர் இத்தொடரால் குறிப்பிடுகிறார்.

குறுந்தொகையில், பகலெல்லாம் மரத்தில் தங்கியிருந்துவிட்டு, இருட்டப்போகும் நேரத்தில் வெளவால்கள் வெளியே இரைதேடப் போகும் நேரத்தையே புலவர் இத்தொடரால் குறிக்கிறார்.

அகநானூற்றில் இந்நேரம் இன்னும் மிகத்தெளிவாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

உரவுக்கதிர் மழுங்கிய கல் சேர் ஞாயிறு
அரவு நுங்கு மதியின் ஐயென மறையும்
சிறு புன் மாலையும் - அகம் 114/4-6

ஆக, தூரியன் மறைகின்ற, மறைந்து சிறிதளவு நேரமே ஆன மாலைப்பொழுதே சிறு மாலை எனப்படுகிறது. அதாவது, இன்றைய நேரப்படி மாலை 6 முதல் 6 1/2 வரையுள்ள நேரம் எனக் கொள்ளலாம்.

இதனை இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் இதற்கு இணையான ஆங்கில வழக்கைப் பார்க்கலாம். ஆங்கில முறைப்படி, நள்ளிரவு 12 மணியைத் தாண்டியவுடன் அந்நேரத்தை a.m என்றே குறிப்பிடுவர். நள்ளிரவு தாண்டி 5 நிமிடங்களை 00.05 a.m என்றே குறிப்பிடுவர். இதனை ஆங்கிலத்தில் the small hours in the morning என்று குறிப்பிடுவர். அதாவது சிறு காலைப் பொழுது!! அப்படியெனில் சிறு மாலை என்று சங்கப் புலவர்கள் குறிப்பது the small hours of the evening.

தொடர்பு: முனைவர்.ப.பாண்டியராஜா

pipiraja@gmail.com

<http://sangacholai.in>

tamilconcordance.in/

9. மீக்கூறல்

-- தேமொழி

"மீக்கூறல்" என்றால் புகழ்ந்து கூறுதல் என்பது அதன் பொருள். சங்க இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் இச்சொல் இந்நாட்களில் வழக்கில் இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை. மீக்கூறல் என்றால் அகராதி என்ன பொருள் தருகிறது என்று பார்ப்போமெனில் ஒருவரைப் பற்றி உயர்வாகக் கூறுதல் என்று, அதாவது பாராட்டுதல், அல்லது அவர் பெருமையை வியந்து கூறல் என்ற பொருள் இருப்பதை அறியமுடிகிறது. சங்க இலக்கியங்களில் புறநானூற்றுப் பாடல்கள் சிலவற்றிலும் திருக்குறளிலும் இடம் பெறும் இச்சொல்லை இடத்திற்கு ஏற்ப என்ன பொருளில் கூறப்படுகிறது என்ற மீள்பார்வை செய்வதன் மூலமாக, இச்சொல் ஒருவர் அடைந்துள்ள உயர்நிலையை உள்ளவாறே உயர்த்திப் பேசல் என்ற பொருளில் வருகிறது, அல்லது தகுதி இல்லாதவரை மிகைப்படுத்திப் போற்றும் பொருளில் வருகிறது என ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

"மீ" என்ற ஒரெழுத்து ஒருமொழி ஓர் உயர்நிலையைக் குறிப்பது. ஆகவே, மீ + கூறுதல் = உயர்வாகக் கூறுதல்; புகழ்ப்படுதல்; போற்றுதல். மீக்கூறு (புகழ்); மீக்கூறல் (புகழ்தல்); மீக்கூற்றம் (புகழ்ச் சொல்); மீக்கூற்று (புகழ்); மீக்கூறுவோர் (புகழ்வோர்); மீக்கூறும் (புகழும், புகழ்ப்படும்); மீக்கூறுதல் (உயர்வாகக் கூறுதல்) என்ற பொருளில் அமைகின்றது. ஆக, அகராதி தரும் விளக்கப்படி; "மீக்கூறல்" என்ற சொல்லிற்குக் கொண்டாடல், புகழ்தல், வியத்தல் ஆகிய பொருளையும், "மீக்கூறு" என்பதற்குப் புகழ், புகழ்ச்சி, மீக்கூற்றம் ஆகிய பொருள்களையும் (கழகத் தமிழ் அகராதி- ப.765) கொள்ளலாம்.

வள்ளுவர் தமது இறைமாட்சி அதிகாரத்தில், குடிமக்கள் அணுகுவதற்கு எளியவராகவும் இன்சொல் கூறுபவராகவும் உள்ள மன்னரின் ஆட்சியை மக்கள் புகழ்ந்து கூறுவார்கள் என்று கூறுகிறார்.

காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல்
மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்

(வள்ளுவர்; அதிகாரம்:இறைமாட்சி; குறள் எண்:386)

இங்கு, புகழ்ப்படும் சிறப்பைப் பெறுவார் மன்னவர் என்று உயர்வாகப் பேசப்படும் ஒரு நிலையை மீக்கூறும் என்ற சொல் குறிப்பது தெளிவாகிறது. இது

உண்மையாக அப்பண்பு பெற்றிருக்கும் ஒருவர் மக்களிடம் பெறும் பாராட்டு. அது உள்நோக்கத்துடன் தகுதி அற்ற ஒருவர் குறித்துக் கூறும் பொய்யுரை அன்று.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் குறித்த செப்பேட்டுக் குறிப்புகளும் தொல்லியல் தடயங்களாக நமக்குக் கிடைக்கிறது. அவைமட்டுமன்றி, சங்கப் பாடல்களில் பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை பாடல்களுக்கும் பாட்டுடைத்தலைவனாக (மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை) இலக்கியங்கள் வழியும் இவனை நாம் அறிகிறோம். பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் சிறந்த வீரனும் அரசனும் மட்டுமல்ல ஒரு சிறந்த புலவனும் கூட என்று காட்டும் புறப்பாடல் ஒன்று உண்டு (புறநானூறு - பாடல்: 72. இனியோனின் வஞ்சினம்!).

இந்த நெடுஞ்செழியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனின் வழி வந்தவன். இவன் மிகச் சிறுவயதிலேயே அரசு பொறுப்பை ஏற்கும் சூழல் உருவாகிறது. வாய்ப்பை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் பகைவர் கூட்டம் அவன் நாட்டைக் கைப்பற்றப் படை எடுக்கிறது. ஓரிருவர் அல்ல. பெருவேந்தர்களான சோழர், சேரர், பல குறுநில மன்னர்கள் உட்பட எழுவர் புதிதாய் முடிசூட்டப்பட்ட இளைஞன் மீது கூட்டமாகப் போர் தொடுக்கிறார்கள். சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி, சேரமான் யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை, திதியன், எழினி, எருமையூரன், இருங்கோவேள் மற்றும் பொருநன் ஆகிய எழுவரும் தலையாலங்கானம் என்னும் இடத்தில் இவனை எதிர்த்துப் போர் செய்தனர். அப்பொழுது அவன் அவர்களை வெல்வேன், இல்லாவிட்டால் என் மக்கள் என்னைக் கொடுங்கோலன் எனத் தூற்றட்டும் என்று வஞ்சினம் கூறுகிறான். நாடு மீக் கூறுநர் நகுதக் கனரே; அதாவது நெடுஞ்செழியனின் இந்த நாட்டைப் புகழ்ந்து கூறுபவர்கள் நகைப்பிற்குரியவர்கள்; இவன் இளையவன் என்று எனது மனம் வருந்துமாறு இழிவாகப் பேசும் இப்பகைவர்களை வெல்வேன், அவர்களது முரசுகளையும் கைக்கொள்வேன் என்கிறான்.

"நகுதக் கனரே, நாடு மீக் கூறுநர்;

இளையன் இவன் என உளையக் கூறி"

(தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்;

புறநானூறு - பாடல்: 72. இனியோனின் வஞ்சினம்!)

தலையாலங்கானத்தில் நடைபெற்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க அந்தப் போரில் வெற்றி வாகை சூடியதால் இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் என்றும் சிறப்பிக்கப்பட்டான். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனுடன் போரில் ஈடுபட்ட சேரமான் யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ் சேரலிரும்பொறை தோல்வியடைந்து பாண்டியனால் சிறை

செய்யப்பட்டான். இவை இரண்டும் ஒரே போரா அல்லது வெவ்வேறு போர்களா என்பது தெரியவில்லை. பின்னர் துணிவுடன் அந்த சிறைக்காவலை வென்று, தப்பித்து தனது நாட்டிற்குச் சென்று மீண்டும் மக்கள் புகழ் ஆட்சி செய்தான். இந்த நிகழ்வும் மற்ற ஒரு புறப்பாடலில் (புறநானூறு - பாடல்: 17. யானையும் வேந்தனும்!) குறுங்கோழியூர் கிழார் என்ற புலவரால் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சேரன் தப்பிச் சென்றதைக் குழியில் விழுந்த யானை தனது முயற்சியால் தப்பி தனது இனத்தைச் சேர்வதுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடுகிறார் புலவர். அப்பாடலிலும் 'மீக்கூறல்' என்ற சொல் வருவதைக் காண முடிகிறது.

நீடுகுழி அகப்பட்ட
 பீடுஉடைய எறுழ்முன்பின்
 கோடுமுற்றிய கொல்களிறு
 நிலைகலங்கக் குழிகொன்று
 கிளைபுகலத் தலைக்கூடியாங்கு
 நீபட்ட அருமுன்பின்
 பெருந்தளர்ச்சி பலர்உவப்பப்
 பிறிதுசென்று மலர்தாயத்துப்
 பலர்நாப்பண் மீக்கூறலின்
 உண்டாகிய உயர்மண்ணும்

(குறுங்கோழியூர் கிழார்; புறநானூறு - பாடல்: 17.

யானையும் வேந்தனும்!)

பெரிய குழி இருப்பதை அறியாது அதில் விழுந்த யானை, தனது வலிமையான தந்தத்தால் அக்குழியைத் தூர்த்துத் தன்னை விரும்பும் சுற்றத்தோடு சென்று வாழ்ந்ததைப்போல, உனது வலிமையாலும் துணிவாலும் பகைவரின் சிறையிலிருந்து தப்பி வந்த நிகழ்வு உன் சுற்றத்தாரால் புகழ்ந்து கூறப்படுகிறது என்பதை 'தாயத்துப் பலர்நாப்பண் மீக்கூறலின்' என்று கூறிப் பாராட்டுகிறார் புலவர்.

புலவர் மார்க்கண்டேயனார் எழுதிய புறநானூற்றுப் பாடலில் (புறநானூறு - பாடல்: 365. நிலமகள் அமுத காஞ்சி!) இவ்வுலகில் போற்றத்தக்க அருஞ்செயல்கள் பல செய்து புகழ் ஈட்டி வாழ்ந்த மன்னர்கள் பலரும் மறைந்துவிடத் தான் மட்டும் இன்னமும் இறவாமல் இருக்கின்றோமே என்று நிலமகள் வருந்துவதாகக் கருத்து புனையப்படும் பாடலில்;

பொருநர்க் காணாச் செருமிகு முன்பின்
 முன்னோர் செல்லவும் செல்லாது இன்னும்
 விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற
 உள்ளேன் வாழியர் யான்எனப் பன்மாண்

நிலமகள் அழுத காஞ்சியும்

உண்டென

(மார்க்கண்டேயனார்; புறநானூறு - பாடல்: 365. நிலமகள்

அழுத காஞ்சி!)

இங்கு மீக்கூறல் புகழ் என்ற பொருளில் காட்டப்படுகிறது.

அடுத்துக் காட்டப்படும் இரு பாடல்களும் அவ்வாறே இறந்த மன்னரின் புகழ் குறித்து புலவர்கள் இருவர் வருந்திப் பாடும் புறநானூற்றுப் பாடல்களே. முதலில், தனது மக்களுடன் மனவேற்றுமை கொண்டு அவர்களுடன் போர்தொடுக்க முற்பட்டு, பின்னர் அதைக் கைவிட்டு வடக்கிருந்து உயிர்துறந்த கோப்பெருஞ்சோழன் பற்றிய பாடல் ஒன்று.

கோப்பெருஞ்சோழனின் மறைவு குறித்து வருந்தும் புலவர் பொத்தியார் எழுதிய பாடலில் (புறநானூறு - பாடல்: 223. நடுகல்லாகியும் இடங் கொடுத்தான்!);

பலர்க்கு நிழலாகி, உலகம் மீக் கூறித்

தலைப்போகு அன்மையிற் சிறுவழி மடங்கி

நிலைபெறு நடுகல் ஆகிய ...

(புலவர் பொத்தியார்; புறநானூறு - பாடல்: 223.

நடுகல்லாகியும் இடங் கொடுத்தான்!)

பலருக்கு நல்வாழ்வு தந்து ஆதரித்து, உலகத்தார் உனது செயலைப் போற்றிப் புகழுமாறு நீ செய்து வந்த மக்கள் பணியை முற்றிலும் செய்து முடிக்க வழியின்றி வடக்கிருந்து உயிர் துறந்து இவ்வாறு சிறிய இடத்தில் ஒரு நடுகல்லாக உனது வாழ்வை முடித்துக் கொண்டாயே மன்னா, என்று கையறு நிலையில் புலவர் பொத்தியார் புலம்புகிறார். மன்னரின் சிறப்பை மக்கள் போற்றுவதை மீக்கூறல் என்கிறார் புலவர்.

இவ்வாறு புலவர் பொத்தியார் போன்றே மற்றொரு புலவரான பேரெயில் முறுவலார் என்பவர் மற்றொரு புறநானூற்றுப்பாடலில் (புறநானூறு - பாடல்: 239. இடுக சுடுக எதுவும் செய்க!) நம்பி நெடுஞ்செழியன் என்ற பாண்டிய நாட்டைச் சார்ந்த ஒரு பகுதியை ஆண்ட குறுநில மன்னர் ஒருவர் மறைந்த பிறகு பாடும் கையறு நிலைப் பாடலில், அவரும் மன்னரின் புகழைக் குறிப்பிடுகையில் மீக்கூறல் என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்.

செற்றோரை வழிதபுத்தனன் ;

நட்டோரை உயர்புகூறினன் ;

வலியரென வழிமொழியலன் ;

மெலியரென மீக்கூறலன்;
பிறரைத்தான் இரப்பறியலன் ;
இரந்தோர்க்கு மறுப்பறியலன் ;
வேந்துடை அவையத்து ஒங்குபுகழ் தோற்றினன்;

(புலவர் பேரெயில் முறுவலார்; புறநானூறு - பாடல்: 239.

இடுக சுடுக எதுவும் செய்க!)

பகைவரை அவர்களின் சுற்றம் முதற்கொண்டு கிளையோடு வேரறுத்தவன், ஆனால் நண்பர்களைப் புகழ்ந்து போற்றியவன். வலிமையானவர் ஒருவர் என்று அவரிடம் பணிந்து பேசமாட்டான், ஆனால் தன்னைவிட வலிமை குறைந்த ஒருவரிடம் தனது புகழைக் கூறிக் கொண்டிருக்கவும் மாட்டான், தனக்கென்று எதையும் யாரிடம் இரந்து கேட்க மாட்டான், ஆனால் அவனிடம் இரப்போருக்கு அளிக்காமல் இருக்கவும் மாட்டான். வேந்தர்கள் கூட்டத்தில் தனது புகழை நிலைநாட்டியவன் அவன் என்று நம்பி நெடுஞ்செழியனைப் புகழ்ந்து கூறுகிறார். இத்தகைய மேன்மையான ஒருவன் மறைந்துவிட்டான் அவனைப் புதைப்பதோ அல்லது எரிப்பதோ எதைச் செய்தால்தான் என்ன என்று மனம் வெதும்புகிறார். இதில் மன்னன் தற்பெருமை பேசமாட்டான் என்பதைக் குறிப்பிட மீக்கூறல் செய்வது அவன் வழக்கமன்று என்று கூறுகிறார் புலவர்.

தற்புகழ்ச்சி உடையாரைப் புகழ்தல் கூடாது என்ற கருத்தை முன்வைக்க விரும்பும் முன்றுரையரையனார் எழுதிய பழமொழி நானூறு பாடல் ஒன்றும்;
தாயானும் தந்தையா லானும் மிக(வு)இன்றி
வாயின்மீக் கூறும் அவர்களை ஏத்துதல்
நோயின்(று) எனினும் அடுப்பின் கடைமுடங்கும்
நாயைப் புலியாம் எனல்.

(முன்றுரையரையனார் எழுதிய பழமொழி நானூறு பாடல்)

திறமையுள்ளவர் என்று பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையரால் நற்சான்று அளிக்கப்படும்படி நடக்காமல் தானே தன் செயல்களை வியந்து பாராட்டிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவரை, மற்றவரும் அவ்வாறே போற்றுவதில் சிறப்பில்லை. அது அடுப்பருகே சோம்பி முடங்கிக் கிடக்கும் நாய் ஒன்றைப் புலி என்று புகழ்வதற்கு ஒப்பாக அமைந்துவிடும் என்று கூறுகிறது. இங்கு வாயின்மீக் கூறும் செய்யலான தற்புகழ்ச்சி விரும்பத்தக்கதல்ல, ஊக்குவிக்கக் கூடிய செயல் அல்ல எனச் சுட்டப்படுகிறது.

பெரியாழ்வார் எழுதிய "திருமாலிருஞ்சோலை எம்பெருமானை மீக்கூறல்" என்று பெருமாளைப் புகழும் காலத்தால் பிந்திய இலக்கியம் தவிர்த்து, பெரும்பாலும் மீக்கூறல் அரசன் குறித்த புகழ் என்பதுடன் மட்டும்

பயனிலிருந்திருப்பதும் தெரிகிறது. பெருவீரச்செயல்காட்டிப் பகைவரோடு போர் செய்தலைக்கூறும் தும்பைத்திணைக்கு விளக்கம் கூறும் சபாபதி நாவலர் "தும்பைத்திணையாவது-ஒருவேந்தன் தன் வலியினை உலகம் மீக்கூறல் வேண்டி" மேற்செல்லும் ஒரு செயலாக விவரிக்கும் பொழுது மீக்கூறல் என்பதை அவரது திராவிடப் பிரகாசிகை (1976) நூலில் எடுத்தாள்கிறார். இலக்கிய வழக்கில் பெருமை மிக்க தக்கார் ஒருவரை ஏத்துதல், தகுதியுள்ளவரைப் போற்றுதல், பாராட்டாக உயர்த்திக்கூறல், உள்ளது உள்ளவாறாகவே உயர்வாகப் பேசுதல் என்ற பொருளில்தான் மீக்கூறல் இடம் பெறுதலைக் காண இயல்கிறது. மிகுத்துக்கூறல், மிகைப்படுத்துதல் அல்லது மிகைப்படப் பேசுதல் என்ற பொருள் கொள்ள வழியில்லை என்பதும் புரிகிறது.

நன்றி: சிறகு - மின்னிதழ்

தொடர்பு:

முனைவர். தேமொழி

(jsthemozhi@gmail.com)

10. புதுவைக் குயிலின் பொன்னோவியம்

- முனைவர். ஓளவை அருள்

பாரதியாரை நாளும் நினைவோம் !

பாரதியாரின் எழுத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் எப்போதும் இடைவெளியிருந்ததில்லை. நெஞ்சில் கனல் மணக்கும் நித்திலப் பூவாக அவர் எப்போதும் வாழ்கிறார். புலவர்களின் பெரும்பாலோர் பெற்று வாழ்ந்த பேராளர்கள். அவர் ஒருவர்தான் கொடுத்துச் சிவந்த கோமான். வாழ்க்கை முழுவதும் தோற்றார் என்றாலும், எந்த இடத்திலும் தன் தோல்வியைச் சொன்னதில்லை. இத்தனை தோல்விகளுக்குப் பிறகும் "எடுத்த காரியம் யாவிலும் வெற்றி" என்று பாடுவதற்கு ஒருவர் முன்வர இயலுமா?

தேசிய நோக்கில் படைக்கப்பட்ட காப்பியம், பாஞ்சாலி சபதம். பக்திப் பாங்கில் படைக்கப்பட்டது கண்ணன் பாட்டு. தத்துவ இழையில் பின்னப்பட்டது குயில் பாட்டு.

குயில்பாட்டு எழுநூற்று நாற்பத்து நான்கு அடிகளில் படைக்கப்பட்ட காப்பியம். இந்த குயில் படைப்பு ஒன்பது பகுதிகளாக விரிகிறது.

தலைப்பு	அடிகள்
குயில்	36
குயிலின் பாட்டு	30
குயிலின் காதற்கதை	75
காதலோ காதல்	27
குயிலும் குரலும்	80
இருளும் ஒளியும்	46
குயிலும் மாடும்	122
நான்காம் நாள்	66
குயில் தனது பூர்வீக கதை உரைத்தல்	262
	744

குயிலின் பாட்டாக இடையிடையே வருகின்ற பகுதிகளைத் தவிர எஞ்சியுள்ள பகுதிகள் அனைத்தும் வெண்பா யாப்பில் அமைந்திருக்கின்றன. முப்பெரும் காப்பியங்களுள் இந்தக் காப்பியமான குயில் பாட்டு மட்டும் சங்ககாலப் பத்துப் பாட்டுகளை ஏதோ ஒரு வகையில் நினைவூட்டுவதாகவே அமைந்துள்ளது.

குக்கூ என்ற குரலில் காதல், அருள், இன்பம், நாதம், தாளம், பண், புகழ், உறுதி, கூடல், சூழல் ஆகிய பத்துப் பொருண்மைகளையும் ஒளியாலும் சூழலாலும் குரல் வெளிப்பட்ட முறையாலும் பாரதியார் உணர்கிறார். சின்னக்

குயிலின் மடியில் வெட்டுண்ட நிலையில் கிடக்கும் சேரமானின் இறுதிப் பேச்சு,

கண்ணகியின் மடியில் வெட்டுண்ட கோவலன் பேசிய இறுதிப் பேச்சைப் பல இடங்களில் குயில் பாட்டில் நினைவூட்டுகிறது. ஐயுற்று மன்னன் மகன் வீசும் வாள் வீச்சு, காயசண்டிகையின் கணவன் உதய குமரன் மீது வீசிய வாள் வீச்சையும் நினைவூட்டுகிறது.

குயில்பாட்டில், மக்கள் மட்டும் பாத்திரங்களாக வரவில்லை. பேய், பிசாசு, விலங்கு, புள் ஆகியனவும் பாத்திரங்களாகின்றன.

எல்லா உயிர்களுக்கும் உள்ள காதல் உணர்ச்சி, இங்கே புதிய முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாகக் கவிஞர்கள் அன்பிலும், அழகிலும், பெண்மையிலும், ஈடுபாடு கொண்டவர்கள். மகாகவி பாரதியார் பெண்மையைப் போற்றுபவர், சக்தியை வழிபடுபவர், புதுமைப் பெண்ணைக் காணத் துடிப்பவர். அவர் கண்ட குயில், தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் சராசரி பெண்ணுக்குக் குறியீடாகிறது. இந்தியச் சமுதாயத்தின் சராசரி பெண் என்றாலும் தவறில்லை.

குயிலின் சோகம், இந்த சமுதாயச் சராசரி பெண்ணின் சோகம், அல்லது பெண்மையின் சோகம். குயிலின் வரலாறு இந்த சமுதாயப் பெண்ணின் வரலாறு. குயிலின் காதல் கதை ஆண்டாண்டாக அவலத்தில் ஆழ்ந்த பெண்ணின் காதல் கதை. குயில்பாட்டின் மையப் பொருள் குயில்.

பாரதியார், தன் குயில் பாட்டில் காட்டியுள்ள பாத்திரங்களைத் தாம் புனையும் கவி அமைப்புக்கு ஏற்பக் கற்பனை உலகில் இட்டு உருக்கி, கவிதை அச்சில் வார்த்தெடுத்து, உளவியல் சாணையில் தீட்டி, ஓவியம் எழுதி, உயிரும் உணர்வும் ஊட்டி உலா வகுத்த நீண்ட கனவின் நிகழ்ச்சியாகும்.

பாரதியாரின் கவித் திறனுக்கும், கற்பனை வளத்துக்கும், புதியன புனையும் ஆற்றலுக்கும் சொல்லோவியத் திறனுக்கும் குயில் பாட்டு தனிப் பெரும் சான்றாகத் திகழ்கிறது.

முனைவர். ஒளவை அருள்

(dr.n.arul@gmail.com)

இயக்குநர், மொழிபெயர்ப்புத்துறை

தமிழ்நாடு அரசு

11. பண்ணின் சுவையும் படமாக்கப்பட்ட திணை மரபும்

-- தமிழிசை ஆய்வாளர் நா. மம்மது

இசை என்பது உலகப் பொதுமையாக உள்ள அதேநேரம், அது உருவான நிலத்தின் / திணைக் கூறுகளின் தன்மையினை அடிநாதமாகக் கொண்டதே. அவ்வகையில் தமிழ்த்திரைப்படப் பாடல்களின் பண்களும் அவை படமாக்கப்பட்ட திணைகளின் ஒத்திசைவு கொண்ட பாங்கினையும் விளக்குகின்ற விதமாக, ஆய்வு நோக்கில் அணுகும் சிறு முயற்சியே இக்கட்டுரை.

ஒவ்வொரு திணைக்கும் ஒரு பெரும்பண்ணும், ஒரு சிறுபண்ணும் என்பதாகப் பகுத்து உருவாக்கிய பண்பாடு தமிழர்களின் பண்பாடு ஆகும்.

பண்டைய நாளில் பண், பெரும்பண், யாழ், பாலை, தாய்ப்பண் என்றும்; இக்காலம் மேளம், மேளகர்த்தா, சம்பூரணம் என்று வழங்கப்படுவது ஏழுசுரப்பண். திறம், குழல், பாணி என்று முன்னாளிலும் ஒளடவம் என்று இந்நாளிலும் வழங்கும் பண், ஐந்து சுரப்பண் (சிறுபண்).

நெய்தல் நிலம் இரண்டு பாலைகளுக்கு உரிமை பெறுகின்றது. செவ்வழிப்பாலை மற்றும் விளரிப்பாலை. இந்த விளரிப்பாலை குறித்து நாம் இக்கட்டுரையில் பார்க்க இருக்கிறோம்.

விளரிப்பாலை:

விளர், விளரி, விளரிப்பண், விளரியாழ் என்றெல்லாம் பண்டை நாளில் பெயர் பெற்றிருந்த பண், இக்காலத்தில் 'தோடி' இராகம் என்றாகியுள்ளது.

இப்பண்ணின் சுரங்கள்

விளரிப்பண்:

ச ரி¹ க¹ ம¹ ப த¹ நி¹

வளர் எனில் இளமை, மென்மை என்று பொருள். விளரி (து) என்ற சுரத்தால் பண்ணின் பெயர் 'விளரி'.

அனைத்துச் சுரங்களும் மென் சுரங்களாக இருப்பதால் இயல்பாகவே இப்பண் அவலச்சுவை (சோகம்) தரும் பண் ஆகிறது. கடற்கரை நிலமான நெய்தல் நிலத்திற்குரிய பண்ணாகத் 'தோடியை' தமிழர்கள் பண்டைக் காலங்களில் அமைத்துக் கொண்டதற்கு இப்பண் தரும் அவலச்சுவையே காரணமாகிறது. தமிழரின் இலக்கண மரபு தொகுத்துச் சுட்டும் முறைமையில், நெய்தல் நிலத்தின் உரிப்பொருளானது, 'இரங்கலும், இரங்கல் நிமித்தமும்' ஆகும்.

உலக இலக்கியத் தர வரிசையில், முதல் வரிசையினுள் இடம்பெறும் காப்பியம் சிலப்பதிகாரம். உலகப் பெரும் இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் முதல் வரிசையினில் இடம்பெறும் பெரும்புலவர் இளங்கோவடிகள். சிலப்பதிகாரத்தில், நிலத்திற்குரிய (திணை) பெரும்பண் (ஏழுசுரப் பண்), மற்றும் சிறுபண் (ஐந்துசுரப்பண்) ஆகியவற்றை அந்தந்த நிலங்களிலேயே அமைத்துக் காட்டியுள்ளது அடிகளாரின் தனிச் சிறப்பாகும்.

கடற்கரை (நெய்தல்) நிலத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் நுளையர். அவர்களுடைய பண் விளரி. இதனை, ' நுளையர் விளரி நொடி தரும் தீப்பாலை ' (சிலப்பதிகாரம்: புகார்க்காண்டம், கானல்வரி - 48 ஆம் பாடல்) என்று அடிகளார் பதிவு செய்துள்ளார். கானல் என்பது கடற்கரைச் சோலை. அவ்வாறே நொடியானது துன்பம், அவலம் என்றும் பொருள்படும் (விரிவுக்குப் பார்க்க: தமிழிசைப் பேரகராதி, பக். 460,461).

நுளையர் என்பதில் திணையினையும், விளரி என்பதில் அத்திணைக்குரிய பண் என்ற இராகத்தையும், 'நொடி' என்பதில் அப்பண் தரும் அவலச் சுவையையும், (தீம்) பாலை என்பதில் அது ஏழுசுரப்பண் என்பதையும் மிக நுட்பமாக அடிகளார் ஆவணப்படுத்துகிறார்.

மாமன்னர் அக்பரின் அவைக்களப் பாடகர் தான்சேன். அவர் மறைந்த பொழுது அவருடைய மகன் பிலாசுகான் மிகுந்த அவலத்துடன் துன்பச்சுவைப் பாடல்களைப் பாடியதாக ஒரு செய்தி மரபினில் உண்டு. பிலாசுகான் (Tansen's son Bilas Khan)அப்போது பாடிய பண்ணின் பெயர் 'பிலாசுகானி தோடி'(Bilaskhani Todi). இந்தப் பண்ணின் சுரங்கள் பின்வருமாறு:

பிலாசுகானி தோடி :

ஏறுநிரல் : /ச ரி' க' / ம' க' / ப த' நி' ச'/

இறங்குநிரல் : / ச' நி' த' / ம' க' / ம' க' ரி' ச'/

தோடி :

ஏறுநிரல் : ச ரி' க' ம' ப த' நி' ச'

இறங்குநிரல் : ச' நி' த' ப ம' க' ரி' ச'

இந்துத்தானி இசைமரபின் பண்ணிற்கும், தமிழ்மரபின் பண்ணிற்கும் சில வேறுபாடுகள் இருப்பினும் சுரங்கள் பொதுவானவையே; மேலும் மென்மையானவை. எனவே இரண்டு பண்களும் அடிப்படையில் அவலச்சுவைப் பண்களாகும். அதாவது கடற்கரை நிலமான நெய்தல் நிலத்திற்கு உரியவை.

நமது தமிழ்ப்படங்களில் சில பாடல்கள் கடற்கரை நிலத்தில் பாடப்படுவதாகப் படமாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் அப்பாடல்கள் அவலச்சுவைப் பாடல்களாகவும் உள்ளது கவனிக்கத்தக்கதாகும். சான்றாகச் சில படங்களைப் பார்ப்போம்:

'ஆலயமணி', படத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஒரு பாடல் 'சட்டிகுட்டதடா' என்பதாகும். இந்த சோகப்பாடல் நமது நினைவினில் ஒலிக்கத் தொடங்கியதும் மனத்திரையில் அதன் காட்சிப் பின்புலம் மெதுவாக நகராத தொடங்கும். அந்தப் படிமமானது கடலிலும் கடற்கரையிலுமாக விரிவதைக் காண முடியும்.

'பார் மக்களே பார்', என்ற படத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் பாடல், 'அவள் பறந்து போனாளே, எனை மறந்து போனாளே' என்பதாகும். ஒரு தலைமுறை இளைஞர்களின் சோக கீதமாகத் தொடர்ந்து உலுக்கிய அந்தப்பாடலின் ஒரு பகுதி படத்தில் முத்துராமன் பாடுவது போலக் காட்சிப்படுத்தப் பட்டிருக்கும். சோகத்தில் அமிழ்த்துகையில் சற்று நிதானித்தால் அந்தப் பாடலின் பின்புலக் காட்சி கடற்கரையாக உள்ளதை அறியமுடியும். இந்த இரண்டு பாடல்களும் பிலாசுகானி தோடியில் அமைந்தவை.

தமிழரின் திணைமரபுடன் தமிழிசை மரபு குறித்த பயிற்சியும் இருந்தால் மட்டுமே இதனை இணைத்து விளங்கிக் கொள்ளமுடியும். அவ்வாறிருக்க, மேற்குறிப்பிட்ட படங்களில் இத்தகைய காட்சிகளும் காட்சிப்படுத்தல்களும் இடம்பெற்ற நிலையானது புரிந்து நடந்த ஒன்றா என்ற கேள்வி எழும். அப்படியும் இருக்கலாம். அல்லது ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக நமது திணை மரபும் இசைமரபும் நம் இயல்பினில், மரபீனியில் பதிவு பெற்றுள்ளதோ என்கிற எண்ணம் எழுதலும் இயற்கை.

நெய்தலின் பண் கொண்டு அணுகியதுபோல மற்ற திணைகளின் பண்கள் கொண்டும் அணுகுகையில் பல பாடல்களைச் சுட்டிக் காட்டமுடியும். இருப்பினும் ஆய்வின் திறப்பாக இக்கட்டுரையானது ஒரு திணையினை மட்டும் அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டு விளக்க முயன்றுள்ளது; தொடர்வோம்.

"எவ்வகை அறிவும், தொன்மத்தை விட்டுவிட்டு இயங்குவதில்லை".

12. தமிழிசையும் கலைஞரும்

-- விஜய் எஸ். ஏ

தமிழ்நாட்டின் 20ஆம் நூற்றாண்டு அரசியல் சமூக வரலாற்றைப் பார்த்தோமானால் அதில் இசை சார்ந்த 'இசை அரசியல்' என்பது அங்கு இங்கென பல்வேறு இடங்களில் பரந்துபட்டு நிறைந்திருக்கிறது. இன்றைய தேதியில், தமிழிசை தான் கர்நாடக இசை என்கின்ற அடிப்படை உண்மையை யாரும் மறுக்கமுடியாதபடி பலரும் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டனர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

போன நூற்றாண்டில் பெரும் பிரச்சனையாக எழுந்து அடங்கிய "தமிழ்நாட்டில் வேற்றுமொழியில் பாடுவது" என்கிற பிரச்சனை, இன்று ஓரளவேனும் குறைந்துவிட்டது. இன்று சஞ்சய் சுப்ரமணியம் போன்ற புகழ்பெற்ற செவ்வியல் இசைக்கலைஞர்கள், ஒவ்வொரு ஆண்டும் டிசம்பர் சீசனில் தமிழிசை மன்றத்தில் முழுக்க தமிழில் பாடுகிறார்கள். ஆனால் இன்னமும் பார்ப்பனர்கள் ஆதிக்கம் வேறு விதங்களில் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமெனில், செவ்வியல் இசையை அல்லது பொதுவாக மண் சார்ந்த இசையை, தமிழிசை கோட்பாடுகள் கொண்டு அணுகாமல் இன்னும் கர்நாடக சங்கீதம் வகுத்த கோட்பாடுகள் தான் கோலோச்சுகின்றன.

இன்னமும் தமிழர்களாகிய நாம், இதில் முழுதாக இறங்கிச் சீர்திருத்தம் செய்யாமலிருக்கிறோம் என்பதும் ஒரு முக்கிய காரணம். தமிழக அரசு இசைக்கல்லூரிக்கு முதல்வராக ஒரு தமிழர் புஷ்பவனம் குப்புசாமி ஆகமுடிவதில்லை, ஆனால் (சுதா ரகுநாதன்) சிபாரிசில் அவர்களுக்குத் தோதான ஒருவர் முதல்வர் ஆக முடிகிறது. ஆனால் அதையும் தாண்டி இன்று செவ்வியல் இசைத்துறை கர்நாடக இசை என்ற பெயரிலும், மக்களிசையும் ஆங்காங்கு அதன் வடிவிலும், நவீனத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் விளைந்த சினிமா திரைப்பட இசை என்றும் பரந்துவிரிந்து தமிழிசை வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இந்தச் சூழலில், தமிழ் மண்ணை, மக்களை, இதன் வரலாற்றை, பண்பாட்டை, தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டு வரும் பகுத்தறிவை, இறுதி மூச்சு உள்ள வரை கட்டிக்காத்தவரும் நேசித்தவருமான கலைஞர் கருணாநிதி, தமிழ் இசைக்குச் செய்த சேவைகள் குறித்து தனியே பதிவு செய்யவேண்டி இந்த கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

கலைஞர் தமிழிசையின் பால் செய்த முதல் பதிவு என்று வரலாற்றை முடிந்தளவு பின்னோக்கிச்சென்றால் நமக்குக் கிடைப்பது, அவர் 1946 இல் குடிஅரசு இதழில் எழுத்துப்பணி செய்தபோது அவர் எழுதிய “தீட்டாயிடுத்து!” என்ற தலைப்பிட்ட ஒரு கட்டுரை! அந்த ஆண்டு, திருவையாறு தியாகராஜர் உற்சவ இசை விழாவில், தண்டபாணி தேசிகர் “விநாயகனே வினை தீர்ப்பவனே” என்று தமிழில் பாடியதால், “நீச பாஷை தமிழில் பாடிட்டார், தீட்டாயிடுத்து” என்று சொல்லி அங்கிருந்த பார்ப்பனர்கள், தண்டபாணி தேசிகர் பாடிய இடத்தை நீரால் கழுவினர் என்பது அங்கு நடந்த சம்பவம். அதை அவர் குடி அரசு இதழில் ஒரு சிறு கட்டுரையாக கலைஞர் எழுதி, பெரியார் அதைப் பாராட்டினாராம்! [1, 2]

(குடி அரசு - கட்டுரையிலிருந்து: அகத்திலும், அக்கிரகாரத்திலும் இருந்து வந்த இந்த அகம்பாவம் அய்யர்வாள் உற்சவத்திலும் புகுந்து விட்டது. தமிழ்நாட்டிலே - தமிழர்கள் உயிரோடு வாழும் நாட்டிலே - தமிழர்களுடைய மொழிக்குத் தடையுத்தரவு. ஆங்கில அரசாங்கமல்ல - ஆரிய அரசாங்கத்தின் ஆணை! தமிழ் மொழியில் பாடியதால் மேடை தீட்டாகி விட்டது என்ற ஆணவப் பேச்சு கிளம்பியதற்குக் காரணம் தமிழர்கள் அடிமைகளாக - அனுமார்களாக வாழ்வதுதான், தமிழர் இனம் சூத்திர இனமாகவும், தமிழர் மொழி தீட்டுப்பட்ட மொழியாகவும் போய்விட்டது. தியாகராஜர் திருநாளுக்கு நன்கொடை வழங்கும் முட்டாள் தமிழர்களும், தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் சிஷ்யகோடிகளின் வரிசையிலுள்ள அழகப்ப செட்டியார் போன்ற விபீஷணர்களும் உள்ளவரை ஆரியக்குடி வர்க்கம் அகம்பாவத்தோடு தான் வாழும்.)

இதற்கடுத்து, அவர் அரசியலில் நுழைந்து வளர்ந்து வென்று முதல்வரான பின், ஆரம்ப காலகட்டங்களில் அவரின் பங்களிப்பு குறித்து அதிகம் தகவல்கள் இல்லை. ஆனால் 2009இல் அவர் முதல்வராக இருந்தபோது செய்த முக்கிய சம்பவம்; ஆபிரகாம் பண்டிதர் எழுதிய “கருணாமிர்த சாகரம்” என்கிற அதிமுக்கியம் வாய்ந்த தமிழிசை நூலை நாட்டுடைமையாக்குகிறார் [3]. அதுமட்டுமின்றி, பண்டிதர் வம்சாவளியில் வந்த அமுதா பாண்டியன் எழுதிய “கருணாமிர்த சாகரம் - சுருக்கத்திறனாய்வு உரை” (Karunamirdha Sagaram - A Brief Critical Review) என்கிற நூலை வெளியிட ஆராய்ச்சித்தொகையை அரசு மூலம் வழங்குகிறார். இதற்கு முன்பு, 1997 இல், பிடிஆர் பழனிவேல்ராஜனின் இளைய சகோதரர், பிடிஆர் கமலைத் தியாகராஜன் எழுதிய தமிழிசை வரலாறு/கோட்பாடுகள் பற்றிய நூலான “இசைத்தமிழின் உண்மை வரலாறு” என்கிற நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதியிருக்கிறார் கலைஞர். அது உங்கள் பார்வைக்குக் கீழே...

நாள் : 25-06-1997

அணிந்துரை

இசையில் தமிழகத்திற்கு ஒரு சிறப்பான இடம் உண்டு என்ற போதிலும், இசை பற்றிய நூல்கள் தமிழகத்திலே மிகமிகக் குறைவு என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். அந்தக் குறையினைப் போக்கும் வகையிலே "இசைத் தமிழின் உண்மை வரலாறு" என்ற தலைப்பிலே தமிழவேள் பி.டி. இராசன் அவர்களின் அருமைச் செல்வரும், நமது பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் உடன்பிறப்புமான பி.டி.ஆர். கமலத் தியாகராசன் அவர்கள் அருமையானதொரு ஆராய்ச்சி நூலினை மிகுந்த சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு, ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட பல்வேறு நூல்களையெல்லாம் படித்தறிந்து ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை போல எழுதியிருப்பது பாராட்டுதற்கும், போற்றுதற்கும் உரிய பணியாகும்.

இந்த நூலுக்கு அருமையானதொரு அணிந்துரையை மூத்த தமிழறிஞர் பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தனார் அவர்கள் வழங்கியுள்ளார்.

அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட நூல்களுக்கோ, இலக்கியம் பற்றிய நூல்களுக்கோ அணிந்துரையோ வாழ்த்துரையோ எழுதிக் கொடுப்பது எனக்கு எளிது என்ற போதிலும், முழுக்க முழுக்க இசை சம்பந்தப்பட்ட இந்த ஆய்வு நூலுக்கு என்னுடைய கருத்துக்களை எழுதும்போது தயக்கம் ஏற்படத் தான் செய்கிறது. காரணம் இசைத்துறையிலே நான் அந்த அளவிற்கு விற்பன்னன் அல்லேன். இசைக் குடும்பத்திலே பிறந்தபோதிலும், இசையினை நான் முறையாகக் கற்கவில்லை. என்னுடைய தந்தையார் அவர்கள் இருந்து, இந்தப் புத்தகத்தை அவரது கையிலே நான் ஒப்படைத்திருந்தால், இந்த நூல் பற்றி மிக மிக விளக்கமாக கருத்துத் தெரிவித்திருப்பார்.

இசையைப் பற்றி மட்டுமல்லாது இசைக் கருவிகள் பற்றியும் இந்த நூலிலே விளக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக வயலின் பற்றியும், புல்லாங்குழல் பற்றியும், சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய மேண்டலின் பற்றியும், வீணை பற்றியும் விவரிக்கும் நூலாசிரியர் வீணையில் தந்தியைச் சற்று அதிகமாக இழுத்து வாசித்தால் ஒரு சுரத்திற்கும் அடுத்த சுரத்திற்கும் நடுவிலே இருக்கிற பல சுரங்களை வாசிக்க முடியுமென்றும் - அனுபவ ரீதியாகக் கூறிவிட்டுச், சுரங்களை

வாசிக்கும் போது பியானோவிற்கும் வீணைக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினையும் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்.

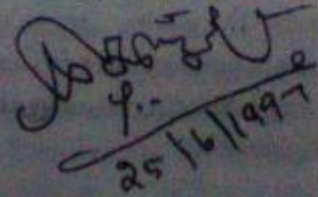
கர்நாடக இசை, தமிழ் இசை என்ற பொருள் பற்றி விவரிக்கும் போது அவர் மியூசிக் அகாடமிக்கு அளித்த கட்டுரையிலே தமிழ் இசை தான் கர்நாடக இசையாகப் பரிணமித்தது என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருந்ததாக விளக்கியிருக்கிறார். மேலும் இசைத் தமிழில் அன்றைய தமிழன் எந்த அளவு உயர்ந்திருந்தான் என்பதை இன்றைய தமிழன் உணரவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க உண்மை என்றும் கமலத் தியாகராசன் எழுதியிருக்கிறார்.

நூலாசிரியர் யாழைப் பற்றி இந்த நூலின் பல இடங்களிலே தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார். குறிப்பாக யாழ் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமன்று; எல்லா இசை மரபுகளிலும் மிகப் பழைமையான கருவி; எங்கெங்கே ஆறுகளின் இருமருங்கிலும் தொன்மையான கலாச்சாரங்கள் வளர்ந்தனவோ அங்கெல்லாம் யாழ்க்கருவியும் வழக்கிலிருந்தது. சிந்து நதிக்கரையில், காவிரிக் கரையில், நைல் நதி, இயூப்ரேடிஸ், யாங்கி, ஐராவதி முதலிய ஆறுகளின் கரைகளிலே எகிப்திய - சீன - சுமேரிய, பர்மிய நாடுகளில் யாழ்க்கருவி இருந்தது" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழகத்திலே இசையின் பொற்காலம் எது என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அதற்கு விடை காண முற்பட்ட ஆசிரியர் "மும்மூர்த்திகளாகக் கருதப்படும் தியாகையர் (1767-1847), முத்துசாமி தீட்சிதர் (1775-1835); சாமா சாஸ்திரி (1763-1827) ஆகியோருடைய காலம் தான் கர்நாடக இசையின் பொற்காலம்" என்று கூறுகிறார். ஆனால் தமிழ் இசையின் மும்மூர்த்திகள் என்று இவர்களுக்கு முன்பே இசையை வளர்த்த முத்துத்தாண்டவர், அருணாசலக்கவிராயர், மாரிமுத்தாபிள்ளை ஆகியோரின் காலத்தை இசையின் பொற்காலம் என்று கூறுவதும் உண்டு. எப்படியோ, இந்த அறுவரும் வாழ்ந்த தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்தவன் என்ற முறையிலே இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை வழங்குவதிலே பெருமை கொள்கிறேன். அருமை சகோதரர் கமலத் தியாகராசன் அவர்களின் இந்த முயற்சி தமிழகத்தின் இசை உலகத்திற்கு அவர் செய்திருக்கும் மகத்தான தொண்டாக வருங்காலம் கருதி அவரைப் போற்றிடும் என்பதில் எந்தவிதமான ஐயமுமில்லை.

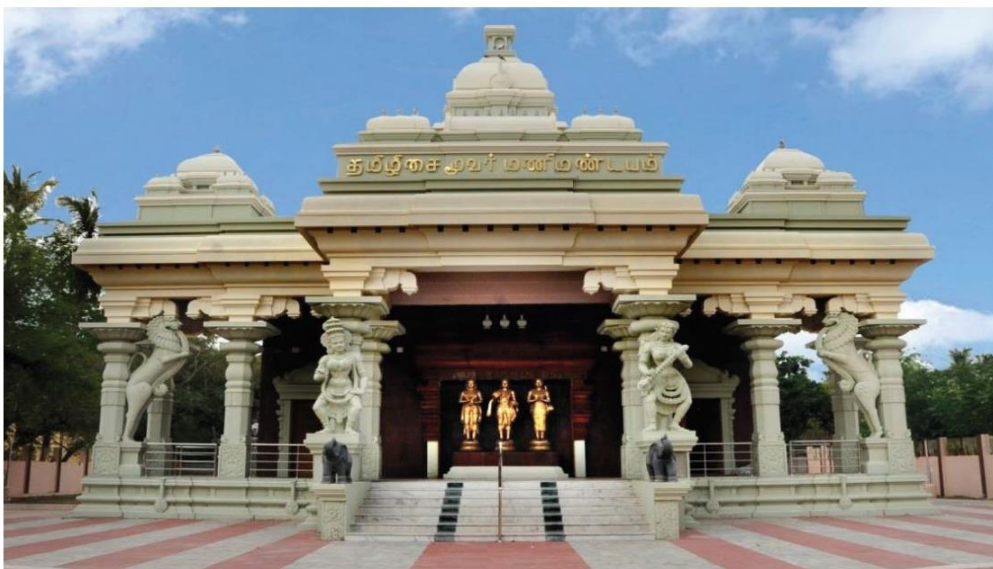
இசைக் குடும்பத்திலே தோன்றியவர்களோ - இசையைத் தொழிலாகக் கொண்டு அதனைச் செய்து வருபவர்களோ செய்யாத மாபெரும் பணியைச் செய்து முடித்திருக்கும் பி.டி.ஆர். கமலத் தியாகராசனை மீண்டும் மீண்டும் வாழ்த்தி, அவர் எழுதியிருக்கும் "இசைத் தமிழின் உண்மை வரலாறு" என்னும் அரிய நூல் தமிழகத்தின் கருவூலங்களில் ஒன்று என்று கருதி அவரின் இந்த முயற்சியை மனமார வாழ்த்துகிறேன்; போற்றுகிறேன்.

அன்புள்ள

25/6/1997

கலைஞர், தமிழிசை ஆய்வு நூலுக்கு அணிந்துரை அல்லது முன்னுரை எழுதும் அளவுக்குத் தான் இசை அறிஞர் அல்லன் என்கிறார். ஆனால், அவரறிவுக்குட்பட்டு இந்த நூலை நன்கு வாசித்திருக்கிறார் என்பது அவர் எழுதிய அற்புதமான உரையே நமக்குச் சொல்கிறது. முக்கியமாக, தமிழகத்தில் இசையின் பொற்காலம் என்று கர்நாடக இசை மூவர்(தியாகராஜர், முத்துசாமி தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள்) வாழ்ந்த காலத்தை என்று நூலாசிரியர் சொல்வதைக் குறிப்பிட்டு, அவர்களுக்கு முன்னரே, அருணாசலக்கவிராயர், முத்துத்தாண்டவர், மாரிமுத்தாபிள்ளை ஆகிய தமிழிசை மூவரைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தமிழ் இசை வரலாற்றில் பார்ப்பனர்களால் மறைக்கப்பட்ட, மறுக்கப்பட்ட எண்ணற்ற தகவல்களுள் இந்த தமிழிசை மூவரும் அடக்கம்.

கலைஞர் இந்த தமிழிசை மூவர்களுக்காக, அவர்கள் நினைவைப் போற்றும் விதமாக 2010 ஆம் ஆண்டு, இவர்களுக்கு ஒரு மணிமண்டபம் எழுப்பப்படும் என்று அறிவித்து நாகை மாவட்டம் சீர்காழியில் இதற்காக இடம் ஒதுக்கினார். பின்னர் அடுத்த அதிமுக ஆட்சியில் அது திறக்கப்பட்டது[4].

தமிழிசை மூவர் மணிமண்டபம் – சீர்காழி, நாகை மாவட்டம்.

தமிழிசை குறித்த நூல்கள், பஞ்ச மரபு தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம் போன்ற சங்ககால நூல்களில் துவங்கி, நா.மம்மது உருவாக்கிய தமிழிசைப் பேரகராதி வரை, கிட்டத்தட்ட 100 நூல்களுக்குள் தான் இருக்கும். ஆனால் இன்றைய தேதியில், தமிழிசையில் ஆய்வு செய்பவர்களுக்கு இந்த நூல்கள் கூட கிடைப்பது பேரரிது என்கிற நிலை தான். பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் கல்லூரிகளின் நூலகங்களை அனைவரும் எளிதில் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில், வாங்க நினைத்தாலும் பல நூல்கள் இன்று அச்சில் இல்லாத நிலையில், கலைஞர் அமைத்த அண்ணா நூலகம் இன்று ஒரு மிக முக்கிய

ஞானப்புதையலே தான்! அதன் தமிழிசைப்பிரிவில் பற்பல முக்கிய நூல்கள் இடம்பெற்றிருப்பது கலைஞர் அளித்த கொடை.

சர்ச்சைகளும் இல்லாமலில்லை. 2007இல் பத்மா சுப்ரமணியம் “பரதமுனி ட்ரஸ்ட்” என்ற பெயரில் ஒரு நடன ட்ரஸ்ட் தொடர்பான விழாவிற்சாகக் கலைஞரிடம் அனுமதி கேட்க, அவர் கொதிப்படைந்திருக்கிறார். பின்னர் அந்த இடத்தை பரத-இளங்கோ ட்ரஸ்ட் என பத்மா பெயர்மாற்றி இருக்கிறார் [5]. அனேகமாக, இதற்கு ஒரு பதிலடியாகத்தான் தமிழிசை மூவருக்கு மணிமண்டபம் திறக்கும் திட்டத்தைக் கலைஞர் செயல்படுத்தியிருக்க வேண்டும். ஏனெனில், பரதர் இயற்றிய நாட்டிய சாஸ்திரம் தான் ஒட்டுமொத்த இந்திய இசை மற்றும் நடனத்திற்கான அடிப்படை என ஆரியர்கள் பலகாலமாய் திரிபு வாதம் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் 4ஆம் நூற்றாண்டு நாட்டிய சாஸ்திரத்திற்கு முன்பே, கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சிலப்பதிகாரமே தமிழர்களின் இசைக்கோட்பாடு மற்றும் நடனத்திற்கான கருவூலமாகத் தமிழர்களால் கருதப்படுகிறது. சிலம்புக்கு முந்தைய பஞ்சமரபு (ஐந்து தொகை) உள்ளிட்ட நூல்களும் இசைக்கோட்பாடுகளுக்கு அடிப்படை தானெனினும் சிலம்பு பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஒரு மிகமுக்கிய மய்யமான நூலாக விளங்குகின்றது. 2008இல் கலைஞர் எழுதிய உளியின் ஓசை என்கிற திரைப்படத்தில், இசைஞானி இளையராஜா இசையில் “அகந்தையில் ஆடுவதா” என்கிற பாடலில், தமிழிசையின் தொன்மை, அதன் நூல்கள், இசைக்கருவிகள் பற்றிய குறிப்புக்களைப் பாடல் வரிகளாக வடித்திருப்பார்! திருவாசகம், ஸ்வப்னம் போன்ற இசை ஆல்பங்கள், உளியின் ஓசை பாடல் உள்பட, திரைப்படங்களில் தமிழிசை பற்றிய குறிப்புக்களை இளையராஜா வைத்திருப்பார். குறிப்பாக, ‘கோவில் புறா’ என்ற படத்தில், “அமுதே தமிழே” என்ற பாடலில், “தேனூறும் தேவாரம் இசைப்பாட்டின் ஆதாரம் தமிழிசையே தனியிசையே தரணியிலே முதலிசையே” என்று புலமைப்பித்தன் எழுதியிருப்பார்.

(மேற்சொன்ன ‘அமுதே தமிழே’ பாடல்வரிகளின்படி 7ஆம் நூற்றாண்டின் தேவாரம்தான் இசைப்பாட்டின் ஆதாரம் என்று சொன்னால், அதை மறுத்து, அதற்கு முந்தைய இசைநூல்கள், இசைப்பாடல்கள், 5ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கிவிட்ட பக்தி இலக்கியம் சார்ந்த பாடல்களைச் சிலர் குறிப்பிடலாம். ஆனால் அன்றைய தமிழகத்தில் 247க்கும் மேற்பட்ட பாடல் பெற்ற சிவ தலங்கள் என்பன பெற்ற பாடல்கள் தேவாரம் தான் என்பதால் அந்த வரி நியாயமாகிறது. அதேபோல், தமிழிசை தான் தரணியிலேயே முதன்முதலாகத் தோன்றிய இசை என்பதும் கூட கேள்விக்குள்ளாக்கப்படலாம். அது மிகநீண்ட விவாதம். ஆனால் உலக வரலாற்றில், கிரேக்க இசைக்குக் கூட ஒரு துவக்கம் உண்டு. ஆனால்,

தமிழிசைக்குத் துவக்கமே தெரியாத அளவு மிகப்பழைமையானது. தொல்காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், பஞ்சமரபு ஆகிய நூல்களின் காலத்திலேயே தமிழிசை மிகவும் பண்பட்ட, கோட்பாடுகள் நன்கு வளர்ந்த நிலையில் செழிப்பான கலையாகத் திகழ்ந்தது என்கிற விதத்தில், ஐயமின்றி தமிழிசை தரணியில் முதலிசை தான்.)

இவை மட்டுமின்றி, இளையராஜா, தன் திரைப்படங்களில் தமிழிசையின் முக்கிய இசைக்கருவிகளான பறை, நாக்கசரம் உள்பட, நீண்டகாலமாக இந்த மண்ணின் பல்வேறு வகையான தாள/மேளக்கருவிகளை பயன்படுத்துவது அனைவரும் அறிந்தது. இளையராஜாவின் நாட்டுப்புற இசை, மக்களிசைக்கான பங்களிப்பு சாதனைகள் என்பது சொல்லித் தெரியவேண்டியதே அல்ல. அவ்வகையில், தமிழிசைக்குத் தொண்டாற்றும் இளையராஜாவைப் பெருமைப்படுத்த இளையராஜாவுக்கு 'இசைஞானி' பட்டத்தைக் கலைஞர் வழங்கியது கூட, தமிழிசைத் துறைக்குக் கலைஞர் செய்த ஒரு சேவை தான்.

இவை அனைத்தும் நமக்குச் சொல்வது ஒன்றே ஒன்றுதான்! தமிழக அரசியல் தலைவர்களில், இன்றும் ஒரு சவலைப்பிள்ளையாக இருக்கும் தமிழிசையின் மீது அதிக அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்டிருந்த, தமிழ் இசைக்குத் தொண்டாற்றிய ஒரே முதல்வர் கலைஞர் மட்டுமே! அவர் வாழ்நாட்களில் இன்னும் அதிக முறை ஆட்சியிலிருந்திருந்தால், இன்னும் கூடச் செய்திருப்பார். மேற்சொன்ன "இசைத்தமிழின் உண்மை வரலாறு" நூலில், "அக்காலத்தமிழன் இசையில் உயர்ந்திருந்ததை இக்காலத்தமிழன் உணரவில்லை" என்று கலைஞர் சுட்டிக்காட்டிய கருத்தை மனதில் கொண்டு, வருங்காலத்தில், தமிழ்ப்பண்பாட்டை முழுமையாக ஆரிய ஆதிக்க சக்திகளிடமிருந்து மீட்பதுபோல் தமிழ் இசையையும் முழுதாக மீட்டெடுப்போம் என தமிழர்கள் உறுதி பூணுவோம்.

தொடர்பு: இசை ஆய்வாளர் விஜய் எஸ். ஏ., சென்னை(@tekvijay)
நன்றி மழை - 2018

மேற்கோளாகக் கொடுக்கப்பட்டவை:

- 1) http://namathu.blogspot.com/2018/01/blog-post_75.html
- 2) <https://youtu.be/8f1Jue57raY?t=1520>
- 3) <https://www.thehindu.com/todays-paper/tp-national/tp-tamilnadu/Rs.1.65-crore-royalty-for-scholars-quo-heirs/article15227023.ece>
- 4) <https://www.dinamani.com/tamilnadu/2013/feb/21/சீர்காழியில்-தமிழிசை-மூவர்-மணிமண்டபம்-திறப்பு-636581.html>
- 5) <https://www.vikatan.com/news/coverstory/123613-bharathamuni-temple-opening-ceremony-in-mamallapuram.html>

13. பெருமரம்

-- பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

தாவரங்களை, இயல் தாவரங்கள், அயல் தாவரங்கள் என்று தாவரவியலாளர்கள் வகைப் படுத்துவர். இவற்றுள் இயல் தாவரமென்பது ஒரு நாடு அல்லது நாட்டின் பகுதிக்கு உரித்தானது. அயல் தாவரமென்பது அந்நாட்டிற்கு உரித்தானதல்ல. இயல் தாவரம், அயல் தாவரம் குறித்து பேராசிரியர் கு.வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (2007:85) பின்வருமாறு விளக்கம் அளிப்பார்.

‘ஒரு நாட்டின் இயற்கைச் செல்வங்களாகக் கருதப்படும் தாவரங்களை இரண்டு தொகுதிகளில் வகைப்படுத்தலாம். ஒரு தொகுதி இயல் தாவரங்களையும் (Wild plants) மற்றொரு தொகுதி அயல் தாவரங்களையும் கொண்டவை. இயல் தாவரங்கள் அந்த நாட்டின் இயற்கைச் சூழல்களில் (Natural Environments) தன்னிச்சையாக, எந்தவித மனித முயற்சிகளுமின்றி இயல்பாக வாழக்கூடியவை; அவை அந்த நாடு/பகுதிக்கே உரித்தானவை. அயல் தாவரங்கள் ஒரு நாட்டிற்கு உரித்தானவையல்ல; வெளிநாடுகளிலிருந்து மனித முயற்சிகளால் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ, வேளாண்மைக்கோ, பூங்கா/ தோட்டத்திற்கோ, மருத்துவத்திற்கோ பயன் கருதிக் கொணரப்பட்டு இன்னொரு நாட்டில் காணப்படுபவை. இந்தச் செயலுக்குத் தாவர நுழைப்பு (Plant Introduce) என்று பெயர். அரசியல், வாணிபம், சுற்றுலா, படையெடுப்பு என்பவற்றின் விளைவால் தாவரங்களும், விலங்குகளும் ஒரு நாட்டில் இருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு இடம் பெயர்ந்து அங்கு நிலைபெறுகின்றன.

இன்று நம் உணவுப்பொருளாகப் பயன்படும் பப்பாளி, கொய்யா, முந்திரி, மிளகாய், காபி, தேயிலை ஆகியன நம் நாட்டிற்குரியன அல்ல. கிணிப்பன்றி, வான்கோழி என்பனவும் நம் மண்ணிற்குரியன அல்ல. அரேபியர்கள் வாயிலாகக் குதிரையும், டச்சுக்காரர் வாயிலாக வான்கோழியும் நம்மை வந்தடைந்துள்ளன.

இது போன்று அரேபியர்களால் தமிழ்நாட்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட ஒரு மரம்தான் பெருமரம். இம்மரமானது ‘பேய் மரம், பப்பரபுளி, பேப்புளி, ஆனைப்புளி’ என்ற பெயர்களாலும் அழைக்கப் படுகிறது. இப்பெயர்கள் இதன் உருவத்தின் அடிப்படையிலேயே இடப்பட்டுள்ளன. மற்றைய மரங்களில் இருந்து

பெருமரத்தை வேறுபடுத்துவது அதன் சுற்றளவுதான். இம்மரம் வளரும்போது இதன் பட்டை கீழ்நோக்கி வளர்ந்துக் கொண்டே செல்வதால் இதன்சுற்றளவு பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. இதன் அடிப்படையிலேயே மேற்கூறியப் பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. இலங்கையில் 'பெருக்கமரம்' என்றழைக்கப்படுவது குறித்து 'மரம் வரவர பெருக்கமடைந்து வருவதன் காரணமாகவே பெருக்கமரம் எனப் பெயரிட்டனர் போலும்' என்று என்.எம். ஷாஜகான் என்ற ஈழத்தமிழறிஞர் 'புத்தளம்' (1992) என்ற தமது ஊர் வரலாற்று நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

தாவரவியல் பெயர்:

இம்மரத்தின் இலைகள் பெரியதாகவும் மென்மையாகவும் இருக்கும். மைக்கேல் ஆடன்சன் (Michel Adanson (1727-1806)) என்ற தாவரவியலாளரின் பெயராலும் விரல் போன்று (Digit) இதன் இலை இருப் பதன் அடிப்படையிலும் ஆடன்சோனியா டிஜிட்டா (Adansonia Digitata) என்ற தாவரவியல் பெயரை இம்மரம் பெற்றுள்ளது.

பிஷப் கால்டுவெல், தாம் எழுதிய திருநெல்வேலி சரித்திரம் என்ற ஆங்கில நூலில் (1881:78) தூத்துக்குடி நகரில் உள்ள கிறித்தவ தேவாலயம் ஒன்றில் இம்மரம் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளதுடன் அது தொடர்பாகப் பின்வரும் செய்திகளைக் குறிப்பிடுகிறார்:

தூத்துக்குடியில் உள்ள தொன்மையான பொருளாக 'போவபாப் மரம்' (Baobab) அங்குள்ள கோவானிய தேவாலயத்தின் அருகில் காணப்படுகிறது[1]. பண்டைய அரேபிய வணிகர்கள் சிலரால் இது நடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இத்தேவாலயம் கட்டப்படுவதற்கு முன்பே இம்மரம் இங்குள்ளதாக பாரம்பரியச் செய்தி உள்ளது. இப் போவபாப் மரமானது 'ஆடன்சோனியா டிஜிட்டா' என்ற ஆப்பிரிக்க நாட்டு மரமாகும். மங்கி பிரட் மரம் (Monkey-Bread) என்று ஆப்பிரிக்கர்கள் இதை அழைக்கிறார்கள். உள்ளூர்வாசிகள் 'பெயரில்லாமரம்' என்று இம்மரத்தை அழைக்கிறார்கள்.

தற்போது காணப்படும் இடங்கள்:

தூத்துக்குடி நகரில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரது இல்லத்தின் பின்புறத்திலும், எஸ்.ஏ.வி.மேல்நிலைப்பள்ளி வளாகத்திலும், ஏ.பி.சி. வீரபாகு மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளி வளாகத்திலும் இம்மரம் காணப்படுகிறது. தூத்துக்குடியில் இருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் முத்தையாபுரம் என்ற ஊரின் மேற்கில் உள்ள பச்சைப் பெருமாள் அய்யனார் கோவில் வளாகத்தில் மிகவும் முதிர்ச்சி அடைந்த மரமாக இம்மரம் காட்சியளிக்கிறது. இதே நெடுஞ்சாலையில்

உள்ள பழைய காயல் என்னும் கடற்கரைச் சிற்றூரில் இருந்த பழமையான மரம் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பட்டுப்போய்விட்டது. திருச்செந்தூருக்குத் தெற்கில் உள்ள குலசேகரன்பட்டினம் ஊரில் இசக்கியம்மன் கோவிலில் இருந்த இம்மரமும் 2017- ஆம் ஆண்டில் விழுந்துவிட்டது.

தற்போது தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் தூத்துக்குடி ராமேஸ்வரம் சாலையில் உள்ள மேல்மாந்தை கிராமத்திலும், கோவில்பட்டி - சங்கரன்கோவில் நெடுஞ்சாலையில் உள்ள நாலுவாசன் கோட்டை ஊரில் இருந்து அழகு நாச்சியார்புரம் செல்லும் சாலையிலும் இம்மரம் காணப்படுகிறது. தூத்துக்குடியில் இருந்து ஓட்டப் பிடாரம் செல்லும் சாலையில் இராசாவின் கோவில் ஊருக்கு அருகில், சாலைக்கு வடபுறத்தில் உள்ள கரிசல் நிலத்தில் இம்மரம் உள்ளது. தூத்துக்குடி - திருநெல்வேலி நெடுஞ்சாலையில் உள்ள தெய்வச்சிலைபுரம் ஊரில் இருந்து புதுப்பட்டி என்ற கிராமத்திற்குச் செல்லும் சாலையின் கீழ்புறத்திலும் தூத்துக்குடி இராமேஸ்வரம் நெடுஞ்சாலையில் உள்ள மேல்மாந்தை கிராமத்திலும் இம்மரம் நிற்கிறது.

மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரி வளாகத்தில் இம்மரம் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. சிவகங்கை மாவட்டம் மானாமதுரை அருகில் உள்ள வேதியரேந்தல் என்ற கிராமத்தில் உள்ள தருமமுனிஸ்வரர் கோவில் வளாகத்தில் 6000 சதுர அடி வரை படர்ந்து வளர்ந்துள்ள இரு பெருமரங்கள் இக்கோவிலின் தலமரம் போல் விளங்குவதை இதழாளர் ஆரோக்கியராஜ் ஜான் பாஸ்கோ, டைம்ஸ் ஆஃப் இந்தியா நாளேட்டில் (மதுரைப்பதிப்பு, 9.11.2017) செய்திக் கட்டுரையாக எழுதியுள்ளார். அவரது கட்டுரையின் சாரம் வருமாறு: இக்கோவில் வளாகத்தில் இரண்டு பெருமரங்கள் உள்ளன. 70 வயதான இக்கோவில் பூசாரி பொன்னையா, இவற்றின் வயது 500 ஆண்டுகள் என்றும் இக்கோவிலுக்கு வருபவர்கள் கடவுளை மட்டுமின்றி இம்மரத்தையும் வழிபடுவதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். பெயரில்லா மரம் என்று இம்மரத்தை அழைக்கிறார்கள். சிவகங்கையில் உள்ள பொன்னான் குளம் கண்மாயில் இருந்த பெருமரம் அழிந்து போய்விட்டதாகவும், தருமமுனிஸ்வரர் கோவிலுடன் தொடர்புடையதாய் விளங்குவதால் இவ்விரு மரங்களும் அழிவில் இருந்து தப்பிவிட்டதாகவும் சுந்தரராஜு என்ற ஓய்வு பெற்ற வனத்துறை அதிகாரி குறிப்பிடுகிறார். இவ்வூர்களைத் தவிர தமிழ்நாட்டின் வேறு பகுதிகளிலும் இம்மரம் நிற்கும் வாய்ப்புள்ளது.

மரத்தின் தாயகமும் பயன்பாடும்:

மடகாஸ்கர் என்ற தென்கிழக்கு ஆப்பிரிக்க நாட்டில் இருந்து இந்தியாவிற்கு இம்மரம் வந்ததாக இந்தியத் தாவரவியலாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார். 5000 ஆண்டுகள் வரை இம்மரத்தின் ஆயுள்காலம் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ளதாகவும் ஆடன்சன் குறிப்பிடுகிறார். இலங்கையிலும் இம்மரம் காணப்படுகிறது. அங்கும் அயல் நாட்டு மரமாகவே இம்மரம் கூறப்படுகிறது. இலங்கையின் வடபகுதியில் அரேபியர் குடியிருப்புகளில் இம்மரத்தை நட்டு வளர்த்தாகவும், புத்தளம் திகழி போன்ற இஸ்லாமியர் வாழும் ஊர்களில் இம்மரம் இருந்த தாகவும் புத்தளம் ஊரின் வரலாறை எழுதிய ஷாஜகான் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறிய இரு ஊர்களிலும் உள்ள பள்ளிவாசல்களில் இம்மரங்கள் இருந்ததாகக் கூறும் இவர், இது தொடர்பாக 'ஊருக்கலங்காரம் ஓசந்த பள்ளி பெருக்கமரம்' என்ற நாட்டார் பாடல் வரிகளை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். அத்துடன் இலங்கையைச் சேர்ந்த வரலாற்றறிஞர் சைமன் காசிச்செட்டி என்பவர் புத்தளம் என்ற ஊரில் உள்ள பள்ளிவாசலில் வளர்ந்திருந்த 'பெருக்கமரம்'(பெருமரம்) குறித்து எழுதியுள்ள பின்வரும் பகுதியை மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். இம்மரத்தைத் தமிழில் 'பப்பர்ப்புளி', 'இராட்சதப் புளி' எனவும், 'தொதி' எனவும் 'பெருக்கமரம்' எனவும் அழைப்பர்.

மலைக்குன்றைப் போன்று கடுங்கருமை நிறத்துடன் நாற்பத்தைந்து அடி சுற்றளவுக்கு இம்மரம் தோற்றமளித்தது. நிலத்திலிருந்து எட்டரை அடி உயரத்தில் இம்மரத்தினடிப்பாகம் இரு கவராகப் பிரிந்து நேர் உயரமாக வளர்ந்திருந்த ஒரு கவரின் சுற்றளவு இருபத்தியிரண்டரை அடியாகவும், மற்ற கவரின் சுற்றளவு இருபத்தியாறேகால் அடியாகவும் இருந்தன. கிளைகள் மெலிந்த இலைகளுடையதாகக் காட்சியளித்தன. அதன் பெரிய உருவத்திற்கேற்ப உயரம் போதுமானதல்ல. எழுபது எண்பது அடி உயரமேயிருந்தது. இம்மரத்தின் இலைகளை உடம்பில் வரும் பருக்களுக்கும், கட்டிகளுக்கும் மருந்தாக உபயோகித்தனர். ஆடுகளின் உணவாகவும் பயன்பட்டது. அதன் பூக்கள் வெண்மையாகவும் அழகு மணம் இல்லாததாகவும் இருந்தன. இதன் பழம் நீண்டதாகவும் ஐந்தாறங்குலமுள்ளதாகவும் மிருதுவான மயிர் அடர்ந்ததாகவும் இருந்தது. இப்பழத்தின் உள்ளேயுள்ள சுளைகள் புளிப்புக் கலந்த இனிப்புச் சுவையுடையதாக இருந்தன. உள்ளூர்வாசிகள் இப்பழத்தை உண்கின்றனர்.

இம்மரத்தின் பழமானது சுரைக்காய் வடிவத்தில் காட்சியளித்தது. இப்பழத்தினுள் கடற்பாசி போன்ற சதைப்பகுதியும் கெட்டியான நார்ப்பொருளால் சூழப்பட்ட குண்டிக்காய் வடிவிலான கருநிற விதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பழத்தின் சதைப்பகுதி மாவு போன்று இருப்பதுடன் உண்பதற்கும் உரியது. இப்பழத்தின் சதைப் பகுதியில் இருந்து உருவாக்கப்படும் பானம் வியர்வையை அதிகரிக்கச் செய்து காய்ச்சலை மட்டுப்படுத்துகிறது. ஷாஜகான் கூறிய செய்தியும், அவர் மேற்கோளாகக் காட்டிய சைமன் காசிச் செட்டியின் பதிவும் அரேபிய வணிகர்கள் வாயிலாக இம்மரம் இலங்கையில் பரவியுள்ளதாகக் கருத இடமளிக்கின்றன.

அரேபிய வணிகர்கள் தாம் பயன்படுத்தும் வணிகப் பெருவழி சரியான வழிதான் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள இதை நட்டுவைத்தனர் என்ற வாய்மொழிச் செய்தியும் கடற்கரையை ஒட்டிய பழையகாயல், மேல்மாந்தை ஊர்ப்பகுதிகளில் உண்டு. தெற்கில் குலசேகரன்பட்டினம் தொடங்கி, பழையகாயல், முத்தையாபுரம், தூத்துக்குடி, மேல்மாந்தை என்பன, வடக்கில் உள்ள வேதானை, கீழ்க்கரை, பட்டணமருதூர் என்ற துறைமுகங்களுக்குச் செல்லும் இப்பாதையிலேயே இம்மரம் காணப்படுவது இவ்வாய்மொழிக் கூற்றுக்கு வலுவூட்டுகிறது. மேற்கூறிய ஊர்களில் குலசேகரன்பட்டினம், பழையகாயல், தூத்துக்குடி என்பன துறைமுகங்களைக் கொண்டவை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட, அழகுநாச்சியார்புரத்தில் இம்மரத்தின் இலையை அரைத்து கைக்குழந்தைகளுக்கு உச்சியில் இருந்து உள்ளங்கால் வரை தேய்ப்பர். அது உலர்ந்தவுடன் நீராட்டுவர். சிலர் இரவில் தேய்த்து காலையில் நீராட்டுவர். இப்படி செய்வதால் குழந்தை நோயின்றி நலமாக வளரும் என்பது நம்பிக்கை. இந்நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் 'பிள்ளை வளர்த்தி' என்று இம்மரத்தை அழைக்கின்றனர் (பேராசிரியர் முத்துசாமி, வ.உ.சி. கல்லூரி).

இம்மரத்தின் பழமானது இரத்தத்தின் வெப்பத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதால் தொற்று நோய்க் காய்ச்சலின் போது முக்கிய காப்பு மருந்தாகப் பயன்படுவதாக பிரெஞ்சு நாட்டுத் தாவரவியலாளர் ஆடன்சன் கண்டறிந்துள்ளார். இந்திய அறிவியல் தொழில் ஆய்வு நிறுவனம் 1992-இல் வெளியிட்ட இந்தியாவின் பயன்மிகு தாவரங்கள் என்ற ஆங்கில நூலில் இம்மரத்தின் பல்வேறு பயன்பாடுகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை வருமாறு:

- உடல் எரிச்சல், சொறி, கரப்பான் வயிற்று நோய்கள் ஆகியனவற்றைக் குணப்படுத்தும் மருந்துகள் இம்மரத்தின் பழத்திலிருந்து தயாரிக்கப்படுகின்றன.
- குஜராத் மீனவர்கள் இம்மரத்தின் காய்ந்த பழங்களை மீன்பிடி வலைகளில் மிதவைகளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.
- துறவியர்கள் இம்மரத்தின் பழத்தை நன்றாகக் காய வைத்து தண்ணீர்க் குடுவையாகப் பயன்படுத்துகின்றனர்.
- இளம் இலை சுவையூட்டும் பொருளாக மசாலாவில் சேர்க்கப்படுகிறது.
- ஆஸ்துமா நோய் வராது தடுக்க கினிப் பன்றிகளுக்கு இதன் இலைகளைத் தூள் செய்து உண்ணக் கொடுக்கிறார்கள்.
- பழத்திலுள்ள சதைப் பகுதி வியர்வையை உண்டாக்கும் தன்மையுடையது. பிராங்கைஸ்ட் ஆஸ்துமா, ஒவ்வாமையினால் ஏற்படும் தோல் அழற்சி ஆகியனவற்றிற்கு நிவாரணமளிக்கிறது.
- இதன் விதைப் பருப்புகளில் இருந்து எண்ணெய் எடுக்கப்படுகிறது.
- பட்டைகளில் இருந்து மென்மையான நார் கிடைக்கிறது.
- காகிதம் செய்ய, தட்டுகள், சிறு படகுகள், மிதவைகள், மீன்பிடி வலைகள் செய்ய இம்மரம் பயன்படுகிறது.

இதன் பட்டையில் இருந்து மிகவும் வலுவான கயிறு தயாரிக்கப்படுவதாகக் கூறுவதுடன், இம்மரம் வறட்சியைத் தாக்குப்பிடிப்பதற்குக் காரணம் தண்ணீரைச் சேமித்து வைக்கும் ஆற்றல் கொண்டதாக இருப்பதுதான் என்கிறார்கள். இம்மரம் ஒன்றின் வேர்ப்பகுதியில் நூறு காலன் தண்ணீர் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளதாக தாவரவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

பிண அடக்கத்தில்:

முதிர்ந்த மரங்களின் உள்ளீடான வேர்ப்பகுதியில் ஆப்பிரிக்கர்கள், இறந்தவர்களைப் புதைப்பதாகவும், பாடம் செய்யும் முயற்சியெதுவுமின்றியே இப்பிணங்கள் உலர்ந்து காணப்படுகின்றன என்றும் இந்தியத் தாவரவியலாளர் கௌன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ் வடக்க முறை குறித்து ஆர்தர்-சி.அயூ. பெட்ஸ் (பக்கம்:59) என்பவர் மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் வாழும் சில பழங்குடி இனத்தவர் இம்மரத்தில் பெரிய பொந்துகளைக் குடைந்து இறந்தவரை அவற்றுள் அடக்கம் செய்கின்றனர். தன்னைச் சுற்றி உள்ள நீரை உறிஞ்சும் தன்மை கொண்ட இம்மரம் இறந்த உடல்களில் இருந்து நீரை உறிஞ்சிவிடுவதால், இவ்வுடல்கள் சுருங்கி ஆனால் கெட்டுப்போகாமல் எகிப்திய பிரமிடுகளில் பாதுகாக்கப்பட்ட மம்மிகளைப் போன்றே இருந்தன என்று விளக்கமாகக் கூறுகிறார்.

இம்மரத்தை வளர்த்தல்:

இம்மரத்தின் வேகமான வளர்ச்சி, மதிப்பு மிக்க பழம் மற்றும் நார்ப்பொருளின் காரணமாக இதைப் பரந்த அளவில் பயிரிடுவது ஆதாயமிக்கதாக அமையும். ஆனால் இதுவரை வெற்றிக்கரமாக இது மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்று இந்தியத் தாவரவியலாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆப்பிரிக்க நாட்டைச் சேர்ந்த இம்மரத்தின் விதைகள் இங்கு எளிதில் முளைப் பதில்லை என்று மதுரைக் கல்லூரியின் தாவரவியல் பேராசிரியர் கே.எம்.ராஜசேகரன் குறிப்பிடுகிறார். இம்மரங்கள், கன்றுகளாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதுகிறார். (ஆரோக்கியராஜ், 2017) அதிகளவில் நீரை உறிஞ்சி சேமித்து வைத்துக் கொள்ளும் ஒரு தாவரத்தை, எச்சரிக்கை உணர்வுடனேயே அணுக வேண்டியுள்ளது. சுற்றுச்சூழலுக்குக் கேடு விளைவிக்காது எனில் இதை பரவலாக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

குறிப்பு:

[1] கால்டுவெல் குறிப்பிடும் கோவானிய தேவாலயம்" என்பது, தூத்துக்குடியில் போர்ச்சுகீசியர் ஆதிக்கம் நிலவியபோது அவர்களால் கட்டப்பட்ட கத்தோலிக்கத் தேவாலயம் ஆகும். கோவாவில் இருந்த போர்ச்சுகீசிய ஆயரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தமையால் கோவானிய தேவாலயம் எனப்பட்டது. கி.பி.1658 - இல் டச் நாட்டினர் தூத்துக்குடி கிறித்தவ சபையின் (புரட்டாஸ்டண்ட் பிரிவு) தேவாலயமாக மாற்றி அமைத்தனர். டச் நாட்டினரிடமிருந்து தூத்துக்குடி நகரை ஆங்கிலேயர் கைப்பற்றிய பின்னர் இத்தேவாலயம் அவர்களது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்தது. 'புனித திரித்துவத் தேவாலயம்' (Holy Trinity Church) என்ற பெயரிலான இத்தேவாலயம் சீர்திருத்தக் கிறித்தவ சபையின் பேராயரது கட்டுப்பாட்டிற்குள் இப்போதும் உள்ளது. ஆங்கில ஆட்சியின்போது இங்கு வாழ்ந்த ஆங்கிலேயர்களுக்காக, 'ஆங்கில மொழியிலேயே நடந்த வழிபாடு இன்றும் தொடர்கிறது. இதனால் 'இங்கிலிஷ் சர்ச்' என்றே பொதுமக்கள் அழைக்கின்றனர். தற்போது, இத்தேவாலயத்தில் பெருமரம் காணப்படவில்லை.

உதவிய நூல்கள்:

கிருட்டிணமூர்த்தி, கு.வி. (2007) தமிழரும் தாவரமும், ஷாஜகான், புத்தளம்
Arockiaraj Johnbosco, (2017) It's Faith that Nurtures Two African Baobabs in A Sivaganga Hamlet. The Times of India, (Madurai, November 9, 2017)
Caldwell (1881), AHistory of Tinnevelly
Umrao Singh and others, (1983) Dictionary of Economic Plants in India, Indian Council of Agricultural Research, New Delhi.
(Arthur C. Ailfder, The Scientific Study of Mummies)

ஒளிப்படங்கள்:

சு.நாகராஜன், பொன்.தமிழன், ஏ.சண்முகானந்தம், விக்கிப்பீடியா

நன்றி:

உயிர் (2018| ஜூலை - ஆகஸ்ட்)

14. ஒரு சேதுபதி மன்னரின் செப்பேடு

-- துரை.சுந்தரம்

முன்னுரை:

திருவாங்கூர் தொல்லியல் வரிசைத் தொகுதி நூல்களில் ஒன்றான தொகுதி ஐந்தில் (TRAVANCORE ARCHAEOLOGICAL SERIES, Vol-V), இராமநாதபுரம் சேதுபதி அரசர்களில் ஒருவரான முத்து ராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதியின் செப்பேட்டை விரிவாக ஆய்ந்து எழுதியிருக்கிறார் நூலின் பதிப்பாசிரியர் A.S. இராமநாத அய்யர் அவர்கள். அவருடைய ஆய்வுக்கட்டுரை (ஆங்கிலத்தில் அமைந்தது) வாயிலாக 18-ஆம் நூற்றாண்டின் பின் பாதியின் வரலாற்றுச் செய்திகளையும், செப்பேட்டு ஆவணங்களின் அமைப்பு, மொழி போன்ற பல்வேறு செய்திகளையும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அது பற்றிய ஒரு பகிர்வே இப்பதிவு.

சேதுபதிகள்:

'சேதுபதி செப்பேடுகள்' என்னும் தம் நூலில் புலவர் செ. இராசு (முன்னாள் தலைவர், கல்வெட்டியல் துறை, தஞ்சைப்பல்கலை) அவர்கள் சேதுபதிகள் யார் என்று அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். சேதுபதிகள் மறவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். மறவர்கள் தமிழ்நாட்டின் தொன்மைச் சிறப்பு வாய்ந்த குடிகள். மறவர் பற்றிய குறிப்பு சங்க இலக்கியங்களில் பல்வேறு இடங்களில் உள்ளன. படைத்தலைவராக, பாலை நிலம் வாழ்பவராக, மறக்குடியைச் சேர்ந்தவராக அவர்கள் வருணிக்கப்படுகிறார்கள். இன்றைய மறவர் குலத்தின் முன்னோர்களா என்பது ஆய்வுக்குரியது. இரு சாரார்க்கும் தொடர்பு இருக்கக் கூடும்.

மறவர்களில் செம்பிநாட்டு மறவர் ஒரு வகையினர். இராமநாத சேதுபதிகளும், சிவகங்கைச் சீமையை ஆட்சிபுரிந்த மறவர்களும் செம்பிநாட்டு மறவர் குலத்தவரே. செம்பிநாடு கல்வெட்டுகளில், 'செம்பி நாடு', 'கீட்செம்பிநாடு', 'வடதலைச் செம்பிநாடு' எனப்பலவாறு குறிக்கப்பட்டது. சோழரோடு தொடர்புடையவர். சோழரின் இலங்கைப்படையெடுப்பின்போது காவலாய் நின்ற படைத்தலைவர் வழி வந்தவர்கள். தொன்மைப் புனைவுகளின்படி, இராமன் கடலில் கட்டுவித்த 'சேது' என்னும் அணையையும், பின்னர், இராமன் எழுந்தருளுவித்த 'இராமலிங்கத்தையும் காத்த மறவர் தலைவன் வழி வந்தோர் ஆவர். இராமநாதபுரம் வரும்முன் சேதுபதிகளின் முன்னோர் துகலூர்க் கூற்றத்துக் காத்தாரான குலோத்துங்க சோழநல்லூர் கீழ்ப்பால் விரையாத கண்டனில் இருந்தனர் என்று எல்லாச் செப்பேடுகளும் கூறுகின்றன.

சேதுபதி அரசு மரபு கி.பி. 1604-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்டது என வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிக்கின்றனர். சேதுபதி பரம்பரை 11-12-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தோற்றம் பெற்றது என்று இராமநாதபுரம் அரசு இதழான 'கெசட்டியர்' (GAZETTEER) குறிப்பிடுகிறது.

முத்துராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதி:

இக்கட்டுரையில் இடம்பெறும் செப்பேட்டு அரசரான முத்துராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதி, கி.பி. 1604-05 -ஆம் ஆண்டு ஆட்சி தொடங்கும் முதலாவது சடைக்கத்தேவர் என்ற உடையான் சேதுபதி முதல் குறிக்கப்பெறும் பதினைந்து அரசர்களில் இறுதி அரசராவார். இவரது ஆட்சிக்காலம் 1763-1772, 1782-1795 எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பு : ஆட்சிக்காலத்தை இரு கட்டங்களாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இடைப்பட்ட பத்து ஆண்டுக்காலம் என்னவாயிற்று?) இவருக்கு முன்னர் ஆட்சியிலிருந்தவர் செல்லத்தேவர் விஜயரகுநாத சேதுபதி. கி.பி. 1860- இல் இறந்தபோது, அவருடைய சகோதரியான முத்து திருவாய் நாச்சியாரின் மகனான முத்துராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதி (சிறார்ப் பருவத்தினர்) ஆட்சியில் அமர்த்தப்பட்டார். (செப்பேடு வழங்கப்பட்ட 1769-ஆம் ஆண்டு இவர் பத்து வயதினராகலாம்). ஆட்சி நிருவாகத்தை இவருடைய தாய் பார்த்துக்கொண்டார். நிருவாக உதவியிலிருந்தவர் தளவாய் தாமோதரன் பிள்ளை. இவரின் வீரம் குறித்துப் பாட்டு வடிவிலான "வேள்விக்கோவை" என்னும் நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

1910-11 ஆண்டுகளில் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளின் பதிவுக்குறிப்புகள் அடங்கிய 'மெட்ராஸ் கல்வெட்டியல் ஆண்டறிக்கை'யில், முத்துராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதியின் கல்வெட்டு ஒன்றில் (ஆண்டு 1771) இவரது சிறப்புப் பட்டங்களான ' தேவை நகராதிபன், இரவிகுல சேகரன், அனும கேதனன், கருட கேதனன் ஆகிய அடைப்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் இவரது முன்னோர்கள் வைத்துக்கொண்ட பெயர்கள். தொடர்ந்து அழைக்கப்பட்ட பெயர்கள். இவை போன்ற பெருமையும் பீடும் சாற்றுகின்ற அடைமொழிகள் விஜயநகர ஆட்சியாளர்களின் கொடைச் செப்பேடுகளிலும், கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுபவையே. பிற்கால மெய்க்கீர்த்திகளில் எழுதப்பெறும் புகழ் அடைகள். மேற்படி 1771-ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில், அரசரின் பெயர், "முத்துராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதி காத்த தேவர்" என்று வருகிறது. இதில் உள்ள 'காத்த தேவர்' என்னும் சிறப்பு ஒட்டுக்குச் சரியான சொல் "கர்த்த தேவர்" என்பதாக இருக்கக் கூடும். காரணம் வருமாறு:

விஜயநகரப் பேரரசர்க்குக் கீழ், அவர்கள் சார்பாக, அவர்களது ஆளுநர்களாய் (GOVERNORS) தமிழகப்பகுதிகளின் ஆட்சிப்பொறுப்பு வகித்தவர்கள் மதுரை நாயக்கர்கள். எனவே, மதுரை நாயக்கர்கள் தம்மை

விஜயநகரப்பேரரசர்களின் “கர்த்தாக்கள்” என அழைத்துக்கொண்டனர். தமக்கெனச் சிறப்புப் பட்டப்பெயர்களைச் சூடிக்கொள்ளவில்லை. (Sanskrit. Karta=agent; representative). அவர்கள் விஜயநகரப் பேரரசர்களால் நியமிக்கப்பட்ட தலைவர்கள். போரின்போது படை உதவி, தாம் பொறுப்பேற்ற ஆட்சிப்பகுதியின் வரி வருவாய் ஆகிய பொறுப்புகளில் விஜய நகர அரசர்க்குக் கட்டுப்பட்டவர்கள். அதுபோலவே, சேதுபதி அரசர்களும். மதுரை நாயக்கர்களால் நியமிக்கப்பட்ட பாளையக்காரர்களே. எனவே, இவர்களும் “கர்த்தாக்களே. இக்காரணத்தால், சேதுபதி அரசர்கள் தம் இயற்பெயரை அடுத்து “கர்த்த” எனச் சேர்த்துக்கொண்டனர் எனலாம். ‘தேவர்’ என்னும் பெயர் அவர்களது குடிப்பெயரான மறவர் பெயர். எனவே, “கர்த்த தேவர்”. (கட்டுரை ஆசிரியர் குறிப்பு: நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டுகளில், உள்ளூர்த் தலைவர்கள் கொடை அளிக்கும்போது தம் தலைவர்களின் பெயரைக் குறிப்பிட்டுத் தம்மை அவர்களின் “காரியத்துக்குக் கர்த்தாவான” என்று அழைத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதை இங்கு ஒப்பிடலாம்.) டாக்டர் கால்டுவெல் அவர்கள் ‘கர்த்தாக்கள்’ என்பதை ஆங்கிலத்தில் ‘HIGH COMMISSIONER’ என்னும் பதவிப்பெயருக்கு நிகராகக் குறிப்பிடுகிறார்.

வேறு இரகுநாத சேதுபதிகள்:

திருமலை இரகுநாத சேதுபதி என்னும் அரசர். இவரது ஆட்சிக்காலம் 1647-72 . இவர் மதுரை திருமலை நாயக்கரால் பெருமைப்படுத்தப்பட்டவர். மைசூர் அரசர்களின் படையெடுப்பு, அதனுடன் தொடர்புள்ள ‘மூக்கறுப்புப் போர்’ ஆகிய போர் நிகழ்வுகளில் திருமலை நாயக்கருக்குப் பெருந்துணையாய் நின்று மதுரையைக் காத்தவர் என்னும் நிலையில், திருமலை நாயக்கர் இந்தச் சேதுபதிக்குத் “தாலிக்கு வேலி”, “பாண்டிமண்டல ஸ்தாபனாச்சார்யா” ஆகிய பட்டங்களை வழங்கினார். திருப்புவணம், திருச்சுழி, பள்ளிமடம் ஆகிய ஊர்களைக் கொடையாகவும் அளித்தார். ‘தாலிக்கு வேலி’ என்பது திருமலை நாயக்கரின் அரசியின் தாலிக்கு வேலியாய் நின்றவர் என்னும் பொருளில் அமைந்த பட்டப்பெயர். மதுரையைக் காத்ததற்காகப் ‘பாண்டிமண்டல ஸ்தாபனாச்சார்யா’ என்னும் பட்டப்பெயர். இந்தச் சேதுபதிக்குத் “தளசிங்கம்” என்னும் சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. இவரைப் பற்றி மிதிலைப்பட்டி அழகிய சிற்றம்பலக் கவிராயர் என்பார் “தளசிங்க மாலை” என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார்.

மற்றொரு இரகுநாத சேதுபதி, “கிழவன் சேதுபதி” என்னும் பெயரால் அறியப்படுபவர். இவர், ருஸ்தம் கான் என்னும் முகம்மதியப் படைத் தலைவரை ஒழிப்பதற்குக் காரணமானவர். முகம்மதியத் தாக்குதல்களிலிருந்து மதுரை ஆட்சியாளர்களைக் காப்பதின்மூலம் “பகைமன்னர் சிங்கம்”, “பரராஜ கேசரி”, “துலுக்கர் தள விபாடன்”, “துலுக்கர் மோகம் தவிர்த்தான்” என்னும் பட்டப்பெயர்களைப் பெற்றவர். இப்பட்டப்பெயர்களை வழங்கியவர் மதுரை

சொக்கநாத நாயக்கர் ஆவார். இப்பட்டப்பெயர்கள் எல்லாம் இவைபோன்ற காரணச் சூழல்களில் வழங்கப்பட்டவை. இவை தவிர, மிகுந்த கற்பனை அழகுக்காகச் சேர்க்கப்பட்ட பட்டப்பெயர்கள் பல உள்ளன. இவை அரசவைப் புலவர்கள் புனைந்தேற்றியவையாகவே இருக்கவேண்டும். இவற்றில் பின்னணிக் காரணங்கள் இருக்கா. "கொடைக்குக் கர்ணன்", "பொறுமைக்கு தர்மன்", "மல்லுக்கு பீமன்", "வில்லுக்கு விஜயன்", 'இராஜாதிராஜன்', 'இராஜபரமேஸ்வரன்', 'இராஜமார்த்தாண்டன்', 'இராஜ கம்பீரன்', 'இராஜகுல திலகன்', 'துஷ்டரில் துஷ்டன்', 'துஷ்ட நிக்ரஹன்' 'சிஷ்ட பரிபாலன்', 'பூலோக தேவேந்திரன்' போன்ற பட்டப்பெயர்கள் இவ்வாறானவை.

முத்துராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதி - தொடர்ச்சி:

கி.பி. 1773-ஆம் ஆண்டில் கிழக்கிந்தியக் கம்பனியார், கருநாடக நவாபுடன் இணைந்து நடத்திய படைத் தாக்குதலில் முத்துராமலிங்க விஜயரகுநாத சேதுபதி தோல்வியுற்று ஏழு ஆண்டுகள் திருச்சிச் சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். கி.பி. 1769-ஆம் ஆண்டில், இவர் இராமேசுவரம் கோயிலின் மூன்றாம் சுற்றாலைக் கட்டுமானத்தை முடித்துவைத்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தச் சுற்றாலைக்கான கட்டுமானப்பணி கி.பி. 1740-ஆம் ஆண்டு முத்து இரகுநாத சேதுபதி அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது.

சில விருதுப்பெயர்கள்:

தொண்டியந்துறைக் காவலன் - பாண்டிய நாட்டின் மீதான சோழர்களின் படையெடுப்பின் போது அதிவீர ரகுநாத சேதுபதி என்னும் சேதுபதி செய்த உதவியின் பொருட்டுக் கிடைத்த விருதுப்பெயர்.

அனும கேதனன், கருட கேதனன் - விஜயநகர அரசர்கள் பக்கம் நின்று முகம்மதியப் பகைவருக்கெதிராகச் செய்த செயல்களுக்காகச் சேதுபதி அரசர்கள் பெற்ற சிறப்புச் சலுகைகள். அதாவது அனும, கருடக் கொடிகளைத் தாங்கிச் செல்லும் உரிமை.

சோழமண்டலப் பிரதிஷ்டாபனாச்சார்ய - பாண்டியர்களின் மேலாண்மையை ஏற்றுப் பாண்டியருக்குத் துணையாய்ச் சோழரை அவர்களுடைய எல்லை வரை - பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி - விரட்டிய காரணத்துக்காகக் கிடைத்த விருது.

கண்டநாடு கொண்டு கொண்ட நாடு கொடாதான் - வெற்றிகொண்ட பகுதியை மீண்டும் விட்டுக்கொடுக்காத தன்மைக்கான விருதுப்பெயர். இந்த விருதுப்பெயரை விஜயநகர அரசர்களும் சூட்டிக்கொண்டனர்.

கஜவேட்டை கண்டருளிய - யானை வேட்டையைப் பார்த்த நிகழ்ச்சியோடு தொடர்புடைய ஒரு விருதுப்பெயர். இந்த விருதுப்பெயரையும் விஜயநகர அரசர்கள் சூட்டிக்கொண்டனர். கல்வெட்டுகளில் இந்த விருதுப்பெயர்களைப் பார்த்த உடனே, விஜய நகரர்/நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டுகளை இனம் கண்டுகொள்வதோடு, எழுத்துகள் சிதைந்துள்ள இடங்களில் சொற்களை இட்டு நிரப்புதலும் எளிது.

செப்பேட்டின் அடிப்படைச் செய்தி:

சேதுபதி அரசர், திருவாங்கூர் அரசர் ஸ்ரீபத்மநாபதாச வஞ்சிபால ராமவர்ம குலசேகரப் பெருமாளுக்குக் காக்கூர் என்னும் ஊரை நான்காயிரம் வராகனுக்கு விற்றுக்கொடுத்த விலையாவணமே இச்செப்பேடு. பின்னர், இவ்வூர், திருவாங்கூர் அரசரால் இராமேசுவரம் இராமநாதசுவாமி கோயிலுக்கு வழிபாட்டுச் சேவைக்காக, 'ஸ்ரீ இராமநாதசுவாமி கட்டளை' என்று இறைவனின் பெயராலேயே கட்டளையாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

மேற்படி ஆவணம் எழுதப்பட்டபோது, சேதுபதி அரசர், விரையாத கண்டன் என்னும் தலை நகரில் வீற்றிருந்து நிறைவேற்றினார் என்று கூறப்படுகிறது. இந்நகரம், காத்தூர் என்னும் குலோத்துங்க சோழ நல்லூருக்குக் கிழக்கே அமைந்திருந்தது. காத்தூர், தொகவூர்க் கூற்றத்தில் இருந்ததாகச் செப்பேடு குறிக்கிறது. விரையாத கண்டன், சேது நாட்டில் இராஜசிங்கமங்கலசேகரத்தில் அமைந்திருந்தது என்று அறிகிறோம். விரையாத கண்டன், குலோத்துங்க சோழ நல்லூர் இரண்டுமே சேதுபதி அரசர்களின் தலைமையிடங்களாகச் செயல்பட்டன.

செப்பேட்டின் பாடம்:

திருவாங்கூர் அரசர் பற்றி:

திருவாங்கூர் அரசரின் பெயர் செப்பேட்டில், 'ஸ்ரீபத்மநாபதாச வஞ்சிபால ராமவர்ம குலசேகரப்பெருமாள் மஹாராஜா' என்றுள்ளது. இப்பெயர் செப்பேட்டில், ஒரே ஒரு எழுத்தைத் தவிர முற்றும் கிரந்த எழுத்துகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. அந்த ஒரு எழுத்து "ள்". முற்றிலும் வடசொற்களின் ஒலிப்புள்ள எழுத்துகள். ஆங்கிலத்தில் 'SRI PADMANABHADASA VANCHIBALA RAMAVARMA KULASHEKARAP PERUMA(ள்)' என அமையும். பதிப்பாசிரியர் இராமநாத அய்யர் அவர்கள் இப்பெயரில் உள்ள "பால" (BALA) என்னும் சொல், சமற்கிருத ஒலிப்பிலேயே சற்றுப்பிழையாக எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார். 'BALA' என்பது பிழையான வடிவம்; 'PALA' என்பது சரியான வடிவம் என்று கூறும் அவர் முன்வைக்கும் காரணம் முற்றிலும் ஏற்புடையது. 'BALA' என்பது 'இளம்' என்னும் பொருளைத்தரும். இதை 'ராம வர்மா' என்னும் சொல்லுடன்

இணைக்கும்போது 'இளம்' பொருள் அமைகிறது. ஆனால், அரசரின் முழுநீளப்பெயரில், 'வஞ்சி' என்னும் சொல் தனித்து நின்று பொருள் தராமல் போகும் வாய்ப்பே மிகுதி. மாறாக, 'PALA' என்பதை 'வஞ்சி'யோடு சேர்த்து 'வஞ்சிபால' என்று குறிப்பிடும்போது 'வஞ்சிக்காவலன்' ('வஞ்சியின் தலைவன்') என்றமையும். இதுவே சரியான பொருளைத்தரும். 'PALA' என்னும் சமற்கிருதச் சொல், காவலன் (PROTECTOR) என்னும் பொருளுடையது. திருவாங்கூர்ப் பகுதியான சேர நாட்டுப்பகுதியின் அரசர் 'வஞ்சிக் காவலன்' என அழைக்கப்படுதல் சேர அரசர் மரபின் தொடர்ச்சி எனலாம்.

Text
First-line.

- 1 உ. ஷலி பூ [ச] ஶலீவகை ஶகாலபூ [ச] நகாகக் கை நன்மெற் செ-
வலா ஶன்
- 2 கெரீம் கூசலி ஆண்டு விஜயநகராவலாஷ அற்பி மீ ஹி உ.
- 3 ஶாநாமாவலி உத்திராடா [ச]கத்திரி வாலிவகைத் து ஶலிவகு
குலம்-
- 4 கம்பொழை ஶரபவாடுகாணும் பெற்ற ஶாநிநத்தில் பூஷாவலி.
- 5 ஶாநிநிவெசகராவிலி வெதூலிஶகராபுராவலி ஶிபாவிர-
னலிபாடன் பாஷைக்குத்திபுவிராவலி கலாவலி கொண்டு செ-
- 6 ஶண்டலி கொடாதன் பாண்டமண்டலாவலி அவாயுத சேழம்-
- 7 ஶுமுநி விஷாவலி அவாயுத தோஷலிவலிவலி இளம்கொக்-
- 8 குராவலிபாண்டலிமும் எம்மண்டலமும் [ச] இளமெட்டை கொண்டரு-
லிப ராவலிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 9 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 10 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 11 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 12 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 13 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 14 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.

TRAVANCORE ARCHAEOLOGICAL SERIES.

- 15 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 16 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 17 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 18 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 19 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 20 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 21 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 22 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 23 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 24 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 25 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 26 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.

- 27 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 28 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 29 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 30 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 31 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.
- 32 ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி ஶாநாவிவலி.

33 கும்பலாவரமெய்யுள்ள மஹாநாடா ஆவர்கள் இராமகவரத்தில் மீ-
 34 நாதநாயகர்களுக்குக் கட்டளை நடந்துநிறதற்கு காக்கருக்கு கிறைம-
 35 டாநயாவரமெய்யுள்ள மெருதிக்குடுத்தபடி கிறைமயாவந-
 36 ராவது [1°] காக்கருக்கு கிறைமயு^o உசந— இந்ந இலாயிரம் வராகனும்
 சொ-

Second side.

37 க்கம் பத்திகொண்டபடியினாலே தடாநகரைட்டிலக் காக்கர் கிறைமத்-
 38 துக்கு எல்லைக் கிறைமெல்லையாவது கருமன்காலுக்கும் கையென்கண்ம-
 39 சயக் கரைக்கு[^o] கருமன்கண்டாய் முன்க்கரைக்கு[^o] மெற்கு தெற்-
 40 கெல்லையாவது
 40 குமாசக்குநிச்சிக்கணமா புள்வாய்க்கும் கருசல்க்குநாத்துக்கணமா புள்வா-
 41 ய்க்கு[^o] பத்தலைக்கணமா புள்வாய்க்கும் பகையன்கணமா புள்வா[^o]-
 42 க்கும் வ-
 42 டக்கு மெற்கெல்லையாவது காத்தான் எத்தல்க்குநாத்து புஞ்சை எல்-
 43 கைப் பு-
 43 சவுக்கு[^o] முதுகுநாத்து சொல்லைக் குத்துக்கல்லுக்கும் பணியடி யெத்த-
 44 லெ-
 44 ல்கைப் புரவுக்குக் கிறைக்கு வடக்கெல்லையாவது புள்வயவமுடி எல்லை-

44 ல்கைப் புரவுக்குக் கிறைக்கு வடக்கெல்லையாவது புள்வயவமுடி எல்லை-
 45 க்கும் குத்துக்கல்லுக்கும் பாடுவானெத்த லெல்லைப் புரவுக்கும் புந்தருள-
 46 த்து எல்லைப் புரவுக்கும் குத்துக்கல்லுக்கும் கருமன்காலுக்கும் தெற்கு இ-
 47 ன்னுகெல்லைக் குள்ப்பட்ட காக்கர் நஞ்சை புஞ்சை ஸ்ரீராமநாதபுரம் கிதி-
 48 திடுவெல்லையாவது பாடுவானெத்த லெல்லைப் புரவுக்கும் புந்தருள-
 49 ல்கைப் புரவுக்கும் கிறைக்கு வடக்கெல்லையாவது புள்வயவமுடி எல்லை-
 50 ல்கைப் புரவுக்கும் கிறைக்கு வடக்கெல்லையாவது புள்வயவமுடி எல்லை-
 51 குமாள் மஹாநாடா ஆவர்கள் நடந்துநிற இராமமெய்யுள்ள கட்டளை நட-
 52 த்துநாத்துக் கும்பலாவரமெய்யுள்ள மெருதிக்குடுத்தபடி கிறைமயாவந-
 53 காக்கருக்கு [1°] கிறைமத்தில் வரிகிறை மந்தரும் மன்னிளையாகவும்
 வந்தி-

54 மஹாநாடா ஆவர்கள் நடந்துநிற இராமமெய்யுள்ள கட்டளை நட-
 55 த்துநாத்துக் கும்பலாவரமெய்யுள்ள மெருதிக்குடுத்தபடி கிறைமயாவந-
 56 காக்கருக்கு [1°] கிறைமத்தில் வரிகிறை மந்தரும் மன்னிளையாகவும்
 57 வந்தி-
 58 கும்பலாவரமெய்யுள்ள மெருதிக்குடுத்தபடி கிறைமயாவந-
 59 காக்கருக்கு [1°] கிறைமத்தில் வரிகிறை மந்தரும் மன்னிளையாகவும்
 60 வந்தி-
 60 ல்கைப் புரவுக்கும் கிறைக்கு வடக்கெல்லையாவது புள்வயவமுடி எல்லை-
 61 கைப் புரவுக்கும் கிறைக்கு வடக்கெல்லையாவது புள்வயவமுடி எல்லை-

61 கவும் [1°] கும்பலாவரமெய்யுள்ள மெருதிக்குடுத்தபடி கிறைமயாவந-
 62 காக்கருக்கு [1°] கிறைமத்தில் வரிகிறை மந்தரும் மன்னிளையாகவும்
 63 வந்தி-
 64 கும்பலாவரமெய்யுள்ள மெருதிக்குடுத்தபடி கிறைமயாவந-
 65 காக்கருக்கு [1°] கிறைமத்தில் வரிகிறை மந்தரும் மன்னிளையாகவும்
 65 வந்தி-

மேற்படி அரசர், திருவாங்கூர் அரச வரலாற்றில் 'தர்மராஜா' என்னும் பெயரில் நன்கு அறியப்படுபவர். இவரது ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 1758-1798. இவரின் நீண்ட ஆட்சிக்காலத்தில், ஐதர் அலி, திப்பு சுல்தான் ஆகிய இருவரின் தொடர்ந்த தாக்குதல் முயற்சிகள் முறியடிக்கப்பட்டு வந்தன. இவர் திருவனந்தபுரம் பத்மநாபசுவாமியின் அடியவர் என்பது இவர் இயற்றிய நாட்டிய நூல் ஒன்றில்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருவாங்கூர் வட்டார ஆவணங்கள் அலுவலகத்தில் இருக்கும் ஓலை ஆவணம் ஒன்றில், திருவாங்கூர் ஆட்சி அரசு முழுமையும் பத்மநாபக் கடவுளர்க்குக் காணிக்கை என்னும் குறிப்பு உள்ளது. இவ்வோலை ஆவணத்தின் காலம் கொல்லம் 925 (கி.பி. 1750).

மேற்படி அரசர், கி.பி. 1784-ஆம் ஆண்டு தம் அறுபதாவது வயதில் இராமேசுவரம் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டிருக்கிறார். இவ்வரசர், குடிமக்கள் நலனை நன்கு பேணியவர் என்று அறியப்படுகிறார். ஆரியங்காவு சாத்தன் கோயிலுக்கு வழிபடச் செல்லும் மக்கள், திருவாங்கூர்ப்பகுதியையும் திருநெல்வேலியையும் இணைக்கும் மேற்கு மலைத்தொடரின் காட்டுக் கணவாய்ச் சாலையில் கொள்ளை, விலங்குகளின் தாக்குதல் ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. நல்ல சாலைகள், கொள்ளைத்தடுப்புப் பணிகள் வாயிலாக இத்தகைய இன்னல்களிலிருந்து மக்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளித்தார் என்று ஆரியங்காவு பற்றிய 'ஆரியவன மகாத்மியம்' நூலில் குறிப்புகள் உள்ளன.

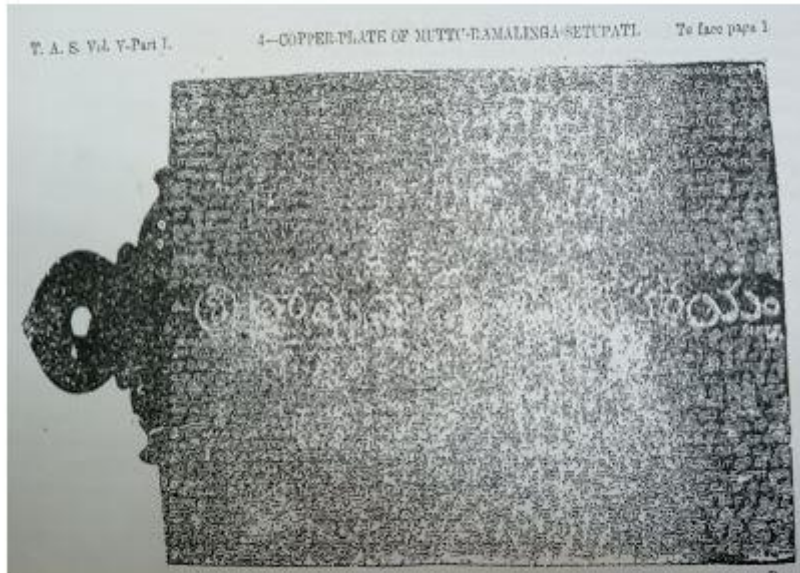
செப்பேட்டின் மொழியும் எழுத்தும்:

செப்பேடு தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் கிரந்த எழுத்துகளின் பயன்பாடு மிகையாக உள்ளது. நல்ல தூய தமிழ்ச் சொற்களைக்கூடக் கிரந்தத்தில் எழுதியிருக்கிறார்கள் என்பது பெருங்குறை என்று பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுவது சிந்திக்கத்தக்கது. இடைக்காலச் சோழர், பாண்டியர் செப்பேடுகளும் கல்வெட்டுகளும் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களால் எழுதப்பட்டுள்ள நிலையில், காலப்போக்கில் விஜயநகரர்/நாயக்கர் ஆட்சிகளின்போது, ஆவணங்களில் சமற்கிருதச் சொற்கள் மிகுதியும் நுழைந்து நல்ல தமிழ் வழக்கு ஒழிந்து, தமிழ் மொழி அழகிழந்ததைக் காண்கிறோம். ஆட்சியாளர்கள் தமிழ் மொழியினர் அல்லர் என்பதே காரணம். இந்தச் செப்பேட்டில், தமிழ்ச் சொற்களையே தமிழ் எழுத்துகளில் எழுதாமல் கிரந்தத்தில் எழுதியுள்ளமை வருத்தம் தருகிறது. சமற்கிருதச் சொற்களையும் இந்தச் செப்பேட்டில் பிழைபட எழுதியிருக்கிறார்கள் எனப் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். பிழை, செப்பேட்டின் பாடத்தை வடிவமைத்துத் தந்தவர் மேலா அல்லது செப்பேட்டை எழுதியவர் மேலா என்பது தெரியவில்லை. எழுதியவர் பெயர் 'மதுரை சட்டையப்ப நாலங்கராயன் குமாரன் சட்டையப்பன்' எனக் காண்கிறோம்.

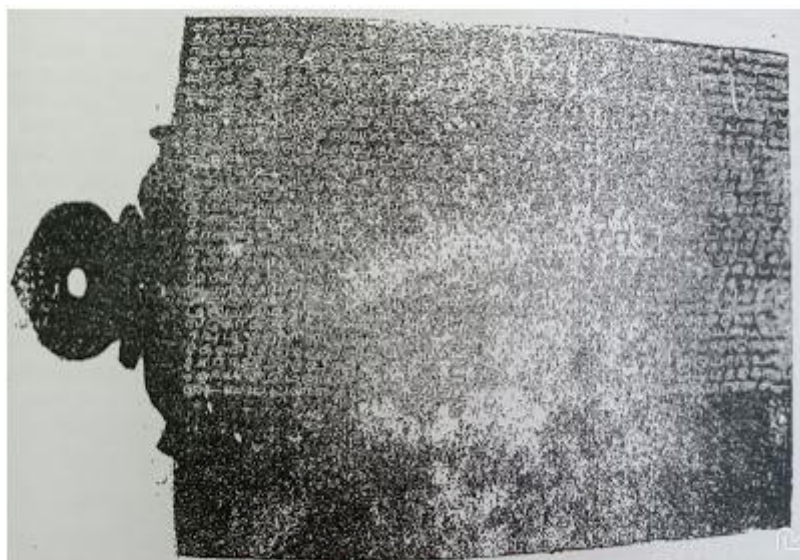
செப்பேட்டின் அமைப்பு:

செப்பேடு, திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள 'செல்லம்வாகை' மாளிகையில் (PALACE) வைக்கப்பட்டுள்ளது. பத்து அங்குல நீளம், ஐந்து அங்குல அகலம் என்ற அளவில் உள்ளது. ஏட்டின் முதல் பக்கத்தின் மையத்தில் தெலுங்கு எழுத்தில் "ஸ்ரீ ராமநாதஸ்வாமி ஸஹாயம்" என்னும் பொறிப்பு பெரிய அளவிலான

எழுத்துகளால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இத்தொடர், சேதுபதி ஆவணங்களில் காணப்படும் அரசு முத்திரை எனக் கொள்ளலாம். அரசு ஆவண மொழியாகத் தொடக்கத்தில் தெலுங்கு இருந்துள்ளது என அறிகிறோம்.

செப்பேட்டின் முதல் பக்கம்

செப்பேட்டின் இரண்டாம் பக்கம்

செப்பேட்டில் பிழைகள்:

தமிழ் எழுத்துகளின் இடங்களில் கிரந்த எழுத்துகள் பயன்பாடு:

1. இதன்மேற் - இச்சொல்லில் 'இ' எழுத்து கிரந்தம்.
2. அற்பசி - இச்சொல்லில் 'அ' எழுத்து கிரந்தம்.
3. உத்திராட - இச்சொல்லில் 'ரா' எழுத்து கிரந்தம்.

4. கண்டநாடும் - இச்சொல்லில் 'ண்ட' எழுத்துகள் கிரந்தம்.
5. கொடாதான் - இச்சொல்லில் 'டா' எழுத்து கிரந்தம்.
6. காவலன் - இச்சொல்லில் 'ன்' எழுத்து கிரந்தம்.
7. கற்ணன் - இச்சொல்லில் 'ன்' எழுத்து கிரந்தம்.
8. துலுக்கர் - இச்சொல்லில் 'ர்' எழுத்து கிரந்தம்.
9. அன்னசத்திரம் - இச்சொல்லில் 'அ' எழுத்து கிரந்தம்.
10. கிறையம் - இச்சொல்லில் 'ம்' எழுத்து கிரந்தம்.
11. அவர்கள் - இச்சொல்லில் 'அ', 'ர்' எழுத்துகள் கிரந்தம்.
12. கட்டளை - இச்சொல்லில் 'ட்டளை' எழுத்துகள் கிரந்தம்.
13. பண்ணின - இச்சொல்லில் 'ன்' எழுத்து கிரந்தம்.
14. தொண்டமண்டல - இச்சொல்லில் 'ண்டமண்ட' எழுத்துகள் கிரந்தம்.

செப்பேட்டில் காலக்கணக்கு:

செப்பேட்டில் சாலிவாகன ஆண்டும் (சகம்), கொல்லம் ஆண்டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. சகம் 1691. கொல்லம் 945. தமிழ் வியாழ வட்ட ஆண்டான விரோதி ஆண்டும் தரப்பட்டுள்ளது. இம்மூன்று ஆண்டுக்குறிப்புகளும் கி.பி. 1769-ஆண்டுடன் பொருந்துகின்றன. ஐப்பசி மாதம் 'அற்பசி' மாதம் என எழுதப்பட்டுள்ளது. எண்கள், தமிழ்க் குறியீட்டெண்களால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஞாயிற்றுக் கிழமை, 'பானு வாரம்' என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வானியல் (பஞ்சாங்கக்) குறிப்புகள்:

செப்பேட்டில், தேய்பிறைக் காலத்தைக் குறிக்கும் பூர்வ பட்சம், சப்தமி திதி, இருபத்தேழு யோகங்களில் ஒன்றான சூலம், பதினொரு கரணங்களில் ஒன்றான கரஜ (கரசை) ஆகிய குறிப்புகள் உள்ளன.

சில நாட்டுப்பிரிவுகளும் நிலவியல் ஊர்களும்:

செப்பேட்டின்படி காக்கூர் என்னும் ஓர் ஊரே கொடையாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வூர் தடாதகை நாட்டில் இருக்கும் கிராமம் என்பதாகச் செப்பேடு கூறுகிறது. இவ்வூரின் பரப்பை அடையாளப்படுத்துகையில் ஊர்ப்பரப்புக்கு நான்கு திசைகளிலும் உள்ள எல்லைகள் விரித்துச் சொல்லப்படுகின்றன. எல்லைப் பெயர்களில் கதையன் கண்மாய், கருமளக்கண்மாய், குமாரக்குறிச்சிக்கண்மாய், கருசல்க்குளத்துக் கண்மாய், பத்தலைக் கண்மாய், பகையன் கண்மாய், காத்தான் ஏந்தல், பனையடி ஏந்தல், பாடுவான் ஏந்தல், பூந்தகுளம் ஆகிய நீர் நிலைகளின் பெயர்கள் சுட்டப்படுகின்றன. முதுகுளத்தூர், குமாரக்குறிச்சி என்னும் ஊர்ப்பெயர்களும் காணப்படுகின்றன.

இவ்விடப்பெயர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டப்பகுதிகளில் இருக்கின்றனவா எனப்பார்க்கவேண்டும்.

சில வடமொழிச் சொற்கள் - கிரந்த எழுத்துகளில்:

மேலே சுட்டியவாறு வடசொற்கள் மிகுதியும் செப்பேட்டில் எழுதப்பட்டுள்ளன. சில சொற்கள் வருமாறு.....

ஹநுமகேதனன்

கருடகேதனன்

சிம்ஹகேதனன்

சத்யஹரிச்சந்தரன்

சங்கீத ஸாஹித்ய வித்யா விநோதன்

விஜயலக்ஷ்மிகாந்தன்

அரசராவணராமன்

துஷ்டநிக்ரஹன்

சிஷ்டபரிபாலன்

பூலோக தேவேந்தரன்

சிவபூஜா துரந்தரன்

அநேகப்ரஹ்மப்ரதிஷ்டாபகாரன்

ஸகலஸாம்ராஜ்ய லக்ஷ்மிநிவாசன்

ராமநாதஸ்வாமி கார்யதுரந்தரன்

துலாபுருஷதானாதிஷோடஸமஹாதாநதுரந்தரர்

ஹிரண்யகர்பயாஜி

முடிவுரை:

விஜயநகரரின் நேரடி ஆட்சி, அதைத்தொடர்ந்த நாயக்கர் ஆட்சி ஆகியவற்றின் தாக்கம் தமிழ் நிலத்துச் சேதுபதி அரசர்களையும் பற்றிக்கொண்ட காரணத்தால் தமிழ் மொழியின் பயிற்சியிலும் சிறப்பிலும் குறை மிகுந்தும் நிறை தாழ்ந்தும் போயின என்று நாம் கருதுவதற்கு இடமளிக்கும் வகையில் இச்செப்பேடு அமைந்துள்ளது என்பது இந்த ஆய்வுப்பார்வையில் புலப்பட்டுள்ளதை மறுக்க இயலாது. ஆனால், தமிழ் மொழி தன்னுடைய வேரில் வளமான தொன்மையைக் கொண்டுள்ளதால் தன்னைத்தானே காத்துக்கொண்ட ஒரு விதை நெல் போல இன்றளவில் புதுப்பித்துப் புதுப்பித்து வளர்த்துக்கொண்டது எனலாம்.

பார்வை நூல்கள்:

1. திருவாங்கூர் தொல்லியல் வரிசை - தொகுதி-5 (TRAVANCORE ARCHAEOLOGICAL SERIES Vol-V)
2. 'சேதுபதி செப்பேடுகள்' - புலவர் செ. இராசு (முன்னாள் தலைவர், கல்வெட்டியல் துறை, தஞ்சைப்பல்கலை)

15. யாழ்ப்பாண இராசதானி காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட முருகப் பெருமானைக் குறிக்கும் அரிய நாணயங்கள்

-- பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்

யாழ்ப்பாண அரசு கால நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த பலரும் அவர்கள் சேது என்ற மங்கல மொழி பொறித்த நாணயங்களை மட்டுமே வெளியிட்டனர் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் எமது தொல்லியல் ஆய்விற்கு கண்டுபிடித்த நாணயங்களிலிருந்து யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் கந்தன், ஆறுமுகன் ஆகிய பெயர்கள் பொறித்த நாணயங்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர் என்பது தெரியவந்துள்ளது. அவற்றுள் முதலாவது வகை நாணயத்தில் இடப்புறம் பார்த்த நிலையில் உள்ள மயில் சின்னம் காணப்படுகிறது. ஏனைய நாணயங்களில் மயிலின் வாயில் பாம்புச் சின்னம் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இந்நாணயத்தில் உள்ள சின்னம் பாம்பு உருவத்திலிருந்து சற்று வேறுபட்ட உருவமாக உள்ளது. மயிலுக்கு மேலே விளிம்பை ஒட்டியவாறு பிறைச்சந்திரன், சூரியன் என்பன காணப்படுகின்றன. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் வேல் சின்னத்துடன் தமிழில் “கந்”(தன்) என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. இதன் கீழ், கால்களைக் குறிக்கும் இரு கோடுகள் காணப்படுகின்றன.

இரண்டாவது வகை நாணயத்தில் உள்ள மயில் இடப்புறம் பார்த்த நிலையில் காணப்படுவதுடன் அதன் வாயில் காணப்படும் பாம்பும் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. நாணயத்தின் பின்புறத்தில் “ஆ” என்ற எழுத்துக் காணப்படுகிறது. இதனுடன் இணைந்த நிலையில் முதலாவது நாணயத்தில் வருவது போல் மனித வடிவில் அமைந்த கால் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இதற்கு இடது, வலது புறமாக முதலாவது நாணயத்தில் வரும் சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வகை நாணயங்கள் வடஇலங்கையைத் தவிர இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களிலோ தென்னிந்தியாவிலோ இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. தமிழக நாணயங்களில் முக்கிய சின்னமாக இடம் பெறும் அரசு இலச்சினை எதுவும் இந்நாணயங்களில் காணப்படவில்லை. ஆகவே இந்நாணயங்கள் யாழ்ப்பாண இராசதானி காலத்தில் வெளியிடப்பட்டதென்பதில் ஐயமில்லை.

மேற்குறிப்பிட்ட இரு நாணயங்களில் ஒன்றில் மயில், வேல் சின்னத்தோடு “கந்” என்ற பெயரும், மற்றையதில் இதே சின்னங்களுடன் “ஆ” என்ற எழுத்தும் இடம் பெற்றுள்ளன. இரு நாணயங்களிலும் உள்ள மயிலின் தோற்ற அமைப்பு, சின்னங்களிடையேயும் காணப்படும் ஒற்றுமைகள், நாணயங்களின் வடிவமைப்பு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கும் போது இவை குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் குறிப்பிட்ட ஒரு வம்சத்தால் அல்லது மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் என்பது தெரிகின்றது. இரு நாணயங்களிலும்

மயில், வேல் ஆகியவை முக்கிய சின்னங்களாக இடம் பெற்றிருப்பதைக் கொண்டு இந்நாணயங்களை வெளியிட்ட மன்னர்களும், அவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட மக்களும் முருக வழிபாட்டில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர் என்பது தெரிகின்றது.

சேது மொழி பொறித்த நாணயத்தில் உள்ள நந்திக்கு முன்னால் சிறு உருவமாக வடிவமைக்கப்பட்ட மயில் இவ்விரு நாணயங்களிலும் பிரதான சின்னமாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள “கந்”, “ஆ” என்பவை கந்தன் ஆறுமுகன் ஆகிய தெய்வப் பெயர்களின் குறுக்கமாகும். அப்பெயர்கள் இறைவனின் தலைப்பாகத்தையும், கீழ் உள்ள பாகம் இறைவனின் உடற்பாகத்தையும் குறிக்கின்றது. இம்மரபில் நாணயங்கள் வெளியிடும் முறை இடைக்காலத் தென்னிந்தியாவிலிருந்துள்ளது. இதற்கு சேரமன்னர் நாணயங்களில் பயன்படுத்திய ‘ச’ என்ற எழுத்தையும் (ஆவைநெச 1998 : 160 - 1). மூன்றாம் வல்லாள மன்னன் ஆட்சியில் (கி.பி.1292 - 1345) வெளியிட்ட நாணயங்களில் வரும் ‘ப’ என்ற எழுத்தையும் குறிப்பிடலாம். இங்கே “ஆ” என்ற எழுத்திற்கும், “கந்” என்ற பெயருக்குக் கீழே நடுவில் உள்ள பகுதி இறைவனின் இடுப்புடன் இணைந்த காற்பகுதியாகத் தோன்றுகின்றது. இதை “ஆ” என்ற எழுத்துப் பொறித்த நாணயங்களில் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது.

இந்த இடத்தில் யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் நல்லூரில் அமைக்கப்பட்ட கந்தன் ஆலயம் தொடர்பாக கைலாயமாலையில் வரும் குறிப்பை மேற்கூறப்பட்ட நாணயங்களுடன் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் போது இந்நாணயங்களை வெளியிட்ட மன்னன் யார் என்பது ஓரளவுக்குத் தெரியவரலாம். கைலாயமாலையில் வரும் தனிச் செய்யுள் நல்லூரில் கந்தன் ஆலயத்தையும், யாழ்ப்பாண நகரத்தையும் அமைத்தவன் புவனேகபாகு எனக் கூறுகின்றது. இச்செய்யுள் குறிக்கும் காலத்தைச் சக வருடம் எண்ணாற்றெழுபதாக எடுத்துக் கொண்டு பத்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ் மந்திரி புவனேகபாகு காலத்தில் அரசும், கந்தன் ஆலயமும் தோன்றியதாக முதலியார் இராசநாயகம் அவர்கள் கூறுகின்றார். ஆனால் இக்கூற்றை ஏற்கக் கூடிய அளவுக்குச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. இலங்கையில் புவனேகபாகு என்ற பெயரில் 7 மன்னர்கள் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். இவர்களுள் 6ஆம் பராக்கிரமபாகு தென்னிலங்கையில் ஆட்சி செய்த காலத்தில் அவன் வளர்ப்பு மகனாகிய சபுமால்குமர என்ற மலையாள இளவரசன் செண்பகப்பெருமாள் 1540 இல் யாழ்ப்பாண அரசைக் கைப்பற்றி 17 ஆண்டுகள் புவனேகபாகு என்ற பெயருடன் ஆட்சிபுரிந்துள்ளான். இதை யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதான வீதியில் கிடைத்த இவன் காலத் தமிழ்க் கல்வெட்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. இக்கல்வெட்டு யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியிலிருந்த தேநீர் சாலையில் வாசல் படியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்கூண்டில் எழுதப்பட்டிருந்தது. 25 வரிகளில் பொறிக்கப்பட்ட இக்கல்வெட்டில், 15 வரிகளே ஓரளவு தெளிவாகக்காணப்பட்டன. 1968 ஆம் ஆண்டு இலங்கைத் தொல்லியற் திணைக்கழகம் இக்கல்வெட்டைப் படியெடுத்திருந்தாலும் 1969ஆம் ஆண்டு பேராசிரியர் இந்திரபாலா அவர்கள் மீளப்படியெடுத்து அவரால் வாசிக்கப்பட்டதன் பின்னரே இக்கல்வெட்டின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வெளிச்சத்திற்கு வந்தது. அக்கல்வெட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாண வைபவமலை, கைலாயமலை முதலான நூல்கள் குறிப்பிடும் புவனேகபாகு கி.பி.15 ஆம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆட்சிபுரிந்த செண்பகப்பெருமாள் என்பதும் அவனே கோட்டை மன்னன் ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் பெயரில் இக்கல்வெட்டை வெளியிட்டான் என்பதும் தெரியவந்துள்ளது. மேலும் இக்கல்வெட்டு ஒரு கட்டிடத்தின் பாகமாக இருப்பதால் அது புவனேகபாகு கட்டிய நல்லூர் கந்தன் ஆலயமாக இருந்திருக்கலாம் எனப் பேராசிரியர் இந்திரபாலா கூறுகின்றார்.

இந்நாணயங்கள் சேதுமொழி பொறித்த நாணய மரபிலிருந்து வேறுபட்டு இருப்பதைக் கொண்டு யாழ்ப்பாண அரசை ஆட்சி புரிந்த செண்பகப்பெருமானே இந்நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளான் என்ற முடிவுக்கு வரமுடிகின்றது. இம்முடிவைப் பொருத்தமானதெனக் கூறியுள்ள பேராசிரியர்

பத்மநாதன் இந்நாணயங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பற்றிய தனது கருத்தையும் அண்மைக்கால ஆய்வொன்றில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: 'கந்' என்ற எழுத்துக்கள் கந்தசாமியினது பெயரையும், 'ஆ' என்ற எழுத்து ஆறுமுகசுவாமியினது பெயரையுங் குறிப்பனவாதல் வேண்டும். அவ்வாறாகில் இந்த நாணயங்கள் கந்தக் கடவுளின் பெயரால் வழங்கப்பட்டவை. அவற்றைச் செண்பகப்பெருமாள் வெளியிட்டான் என்று கொள்ள முடிகின்றது. ஆதியான கந்தசாமி கோயிலை அவனே அமைத்தான் என்பது பல நூற்றாண்டு காலமாக நிலவி வரும் ஐதீகம் என்பது குறிப்பிடற்குரியது. இந்த அடிப்படையில் நோக்குமிடத்து யாழ்ப்பாண தேசத்தவரது சமய வழிபாட்டு மரபுகளுக்கும் மொழி வழக்கிற்கும் ஏற்றவகையிலேயே தனது பதவிக்கும் அதிகாரத்திற்கும் உரிய சின்னங்களை அமைத்துக் கொண்டான் என்பது தெளிவாகிறது. அது பிரமிக்கத்தக்கவொன்று. அது குடியாட்சி அரசியல் நெறி புரிந்துணர்வின் வழி ஏற்பட்ட நல்லெண்ணத்தின் அடையாளம். நல்லெண்ணத்திற்கு நல்லதொரு உதாரணம்".

இந்நாணயங்களின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் தொடர்பாக ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட கட்டுரையைப் படித்த தென்னிலங்கை நண்பர் ஒருவர் தன்னிடம் உள்ள இவ்வகை நாணயங்களின் புகைப்படங்களை அண்மையில் எனக்கு அனுப்பிவைத்தார். அவரிடம் இந்நாணயங்கள் எங்கிருந்து கிடைத்ததென வினாவிய போது அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நகைக் கடையொன்றில் பணம் கொடுத்து வாங்கியதாகக் கூறினார். ஆனால் விலைமதிக்க முடியாத இந்நாணயங்களை தற்போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தொல்லியல் அருங்காட்சியகத்தைத் தவிர இலங்கையின் எந்த பல்கலைக்கழகத்திலோ, அருங்காட்சியகத்திலோ காணமுடியவில்லை.

தொடர்பு:

பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

<https://www.facebook.com/push.malar>

16. தென்னிலங்கையில் 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி

-- பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்

தென்னிலங்கையில் 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி குறித்து வரலாற்று வெளிச்சத்திற்கு வந்திருக்கும் புதிய ஆதாரங்கள்.

தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட என்ற இடத்தில் 1999 ஆம் ஆண்டு வீடு கட்டுவதற்காக அத்திவாரம் வெட்டிய போது எதிர்பாராதவகையில் நூற்றுக்கணக்கான "ஈய" நாணயங்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றை முதலில் அவதானித்த அவ்வூர் மக்கள் அவற்றின் வரலாற்றுப் பெறுமதியை உணராது அந்நாணயங்கள் பலவற்றை பழைய பொருட்களை வாங்கும் கடைகளுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பனை செய்தனர். இந்நிலையில் இது பற்றிய செய்தி நாணயவியல் அறிஞரும், 1990 காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாண மாவட்ட இராணுவ தளபதியாகவும் இருந்த திரு. ராஜாவிக்கிரமசிங்கே அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அவர் பிரான்ஸ் நாட்டு நாணயவியல் ஆய்வு நிறுவனத்தின் தலைவராகக் கடமையாற்றி வரும் எமது நாட்டுப் பேராசிரியர் பொபேஆராய்ச்சியுடன் இணைந்து மக்களால் விற்பனை செய்த கடைகள், நாணயங்கள் வெளிவந்த இடங்கள், அவ்வூர் மக்கள் எனப் பல இடங்களிலிருந்து இந்நாணயங்கள் பலவற்றைச் சேகரித்து அவற்றைச் சிறந்த முறையில் ஆவணப்படுத்தி Ruhuna an Ancient Civilization Revisit என்ற நூலில் வெளியிட்டிருந்தனர்.

இந்நாணயங்கள் பலவற்றின் முன்பக்கத்தில் பிராமி எழுத்தில் அதை வெளியிடக்காரணமாக இருந்தவர்களின் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது இந்நாணயங்களின் சிறப்பான அம்சமாகக் காணப்படுகின்றது. இவை பண்டைய இலங்கையில் வழக்கிலிருந்த எழுத்து, மொழி, ஆட்சியிலிருந்த சிற்றரசர்கள் முதலானவற்றை அறிந்து கொள்ள நம்பகமான சான்றாகக் காணப்படுகின்றன. நாணய மற்றும் சாசனவியல் அறிஞர்கள் இந்நாணயங்களில் தெளிவாகக் காணப்படும் எழுத்துக்களின் எழுத்தமைதியைக் கொண்டு இவை 2200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். இவை தென்னிலங்கையிலேயே வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் என்பதை நாணயங்கள் காணப்பட்ட இடத்திலிருந்து

கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுடுமண் நாணய அச்சுக்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதனால் நாணயங்களும், நாணய அச்சுக்களும் காணப்பட்ட இடம் பண்டைய காலத்தில் நாணயங்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற் கூடமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்களும் முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இந்நாணயங்கள் பற்றி முதலில் ஆய்வு செய்த பேராசிரியர் பொபெயாராச்சி மற்றும் ராஜாவிக்கிரமசிங்கே ஆகியோர் நாணயங்களில் உள்ள எழுத்து வடிவத்தை வடபிராமியாகவும், அவற்றின் மொழியைப் பிராகிருதமாகவும் பார்த்தனர். ஆயினும் இரண்டு நாணயங்களில் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்து பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை முக்கிய அம்சமாக்கச் சுட்டிக்காட்டிய அவர்கள் தமிழ் மொழியில் புலமையற்ற காரணத்தால் அவற்றின் பெயர்களைப் பிராகிருத மொழியாகவே பார்த்தனர். இந்நிலையில் இந்நாணயங்கள் தொடர்பாகக் கொழும்பில் நடந்த கருத்தரங்கில் கலந்துகொண்ட தென்னிந்தியத் தொல்லியல் அறிஞர் பேராசிரியர் வை.சுப்பராயலு அவர்கள் இந்நாணயங்கள் பற்றிய நூலை என்னிடம் தந்து நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்ட பெயர்களை மீள்வாசிப்பு செய்யுமாறு கூறியிருந்தார். இதற்கு வேண்டிய நாணய மூலப் பிரதிகளையும் (Coins Replica), நாணயங்களுக்குரிய அரிய புகைப்படங்களையும் பேராசிரியர் பொபெயாராச்சி மற்றும் ராஜாவிக்கிரமசிங்கே ஆகியோர் வழங்கியிருந்தனர்.

இந்நாணயங்கள் அனைத்தும் ஈயத்தில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதால் கணிசமான நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் தேய்வடைந்து வாசிக்கப்படமுடியாத நிலையில் உள்ளன. ஆயினும் தேய்வடையாத நாணயங்களைக் கொண்டு அவற்றில் பொறிக்கப்பட்ட பெயர்கள் தமிழ் மற்றும் பிராகிருத மொழிகளுக்கு உரியவை என்பது தெரிகின்றது. அவற்றுள் ஐந்து நாணயங்களில் உதிரன், மஹாசாத்தன், கபதிகஜபன், தஜபியன், திப்புர சடணாகராசன், சோழ(ட)ணாக(ன்) முதலான பெயர்கள் தமிழ்ப் பிராமியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பெயர்களின் பின்னொட்டு சொல் தமிழில் ஆண்மகனைக் குறிக்கும் “அன்” என்ற ஆறாம் விசுவயில் முடிவதால் இவை தமிழ்ப் பெயர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த வாசிப்பைப் பேராசிரியர் சுப்பராயலு, தமிழ்ப் பிராமியின் தந்தை என அழைக்கப்படும் ஐராவதம் மகாதேவன் உட்படத் தென்னிந்திய, இலங்கை சாசனவியல் அறிஞர்கள் பலரும் தமது ஆய்வுகளில் பொருத்தமானதாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

பண்டைக்கால நாணயங்கள் பொதுவாக அரசனால் அல்லது சிற்றரசனால் வெளியிடப்பட்டவை. ஆனால் சில சந்தர்ப்பங்களில் அரசனின் அனுமதி பெற்ற வணிகர்களும், மதநிறுவனங்களும் நாணயங்கள் வெளியிட்டதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. இது பற்றிக் கௌடில்லியனின் அர்த்தசாஸ்திரத்திலும் குறிப்புக்கள் உள்ளன. இந்நிலையில் இந்நாணயங்களில் ஒன்றில் தமிழில்; “திஷ்புர சடணாக ராசன்” என்ற வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விளக்கம் தென்னிலங்கையில் திஷ்புரம் என்ற இடத்தில் ஆட்சிபுரிந்த சடணாகராசன் (அரசன்) வெளியிட்ட நாணயம் என்ற பொருளில் அமைந்துள்ளது. இந்நாணயங்களிலிருந்து இற்றைக்கு 2200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென்னிலங்கையில் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்துள்ளமையும், அவர்களிடையே தமிழ் அரச மரபு தோன்றியிருந்தமையும்; தெரியவந்துள்ளது. சமகாலத்தில் இலங்கையின் பல பிராந்தியங்களில் இனக்குழுத் தலைவர்கள், சிற்றரசர்கள், குறுநிலத் தலைவர்கள் ஆகியோரின் ஆட்சி இருந்ததற்கு நம்பகமான ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 22 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் “வேள்” என்ற தமிழ்ச் சொல் காணப்படுகின்றது. இச்சொல் சிற்றரசன், தலைவன், உயர் அதிகாரி ஆகிய உயர் பதவியிலிருந்தவர்கள் பயன்படுத்தி ஒரு பட்டப் பெயராகும். பேராசிரியர் றோமிலாதபார் வடமொழியில் “ராஜா” என்ற பட்டம் என்ன பொருளைக் குறித்ததோ அதே பொருளைத் தமிழில் “வேள்” என்ற பட்டம் குறிப்பதாகக் கூறுகின்றார். அண்மையில் சங்ககால அரச உருவாக்கம் பற்றி ஆய்வு செய்த கலாநிதி பூங்குன்றன் சங்க காலத்தை ஒத்த வேளிர் ஆட்சி சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் இருந்ததற்குப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் “வேள்” என்ற பட்டத்தைச் சான்றாகக் காட்டியுள்ளார்.

இவ்விடத்தில் ஏறத்தாழ இந்நாணயங்களின் சமகால வரலாறு கூறும் மகாவம்சத்தில் துட்டாகாமினி மன்னன் அநுராதபுரத்தில் எல்லா மன்னனை வெற்றி கொள்வதற்கு முன்னர் அவனுக்குச் சார்பாகத் தென்னிலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த 32 தமிழ்ச் சிற்றரசர்களை வெற்றி கொள்ளவேண்டி இருந்ததாகக் கூறியிருப்பது சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது. இவ்வாதாரங்கள் சங்ககாலத்தின் சமகாலத்தில் இலங்கைத் தமிழரிடையேயும் அரச மரபு தோன்றியிருந்ததை உறுதி செய்வதாக உள்ளன.

தொடர்பு:

பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

<https://www.facebook.com/push.malar>

17. தமிழக மக்கள் வரலாறு - காலனிய வளர்ச்சிக் காலம் - புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை!

-- முனைவர் க.சுபாஷிணி

தமிழக மக்கள் வரலாறு - காலனிய வளர்ச்சிக் காலம் - புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை!

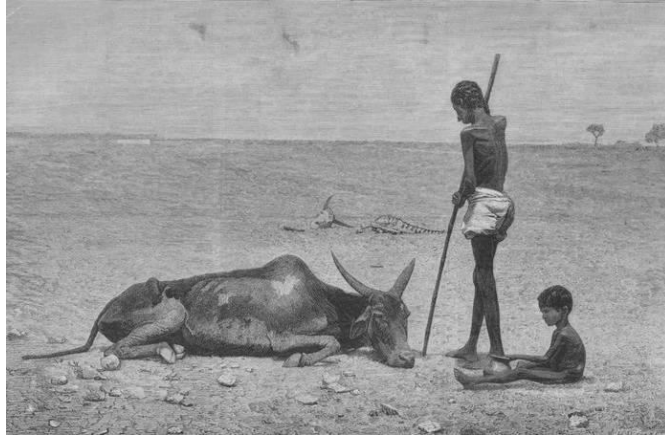
நூல் விமர்சனம்:

நூல்: தமிழக மக்கள் வரலாறு காலனிய வளர்ச்சிக் காலம் - புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாழ்க்கை

நூலாசிரியர்: எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன் (தமிழில்: ரகு அந்தோணி)

பதிப்பகம்: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்

விலை: 175/-

தமிழக வரலாற்றை ஆராய முற்படுபவர்களுக்கு ஐரோப்பிய ஆவணக் குறிப்புகள் தமிழக குறிப்புகளில் கிடைக்காத பல சான்றுகளை அளிக்கின்றன. மிக நீண்ட காலமாகவே ஐரோப்பியர்களது நாட்குறிப்பு எழுதும் பழக்கமும், தாங்கள் செல்கின்ற இடங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை எழுதிவைக்கும் பழக்கமும் வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்குப் பண்டைய செய்திகளை அறிந்துகொள்ள நல்வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன. தமிழக ஆய்வுச் சூழலில் பொதுவாகவே வரலாற்றை ஆராய முற்படுபவர்கள் மிகப் பெரும்பாலும் ஐரோப்பியரது ஆய்வு குறிப்புகளில் கவனம் செலுத்துவது மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், ஆய்வில் ஈடுபடுபவர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழ் மொழியில் உள்ள ஆவணங்களில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவதும். ஐரோப்பிய ஆவணங்கள் பல தமிழகத்தோடும் தமிழர் வரலாற்றோடும் தொடர்புடையன என்ற விவரங்களை

அறியாமல் இருப்பதுமே எனலாம். இவ்வகைப் போக்கு, வரலாற்று ஆய்வுகளின் விரிவுகளைக் குறைத்து, குறிப்பிட்ட சிறிய எல்லைக்குள் மட்டுமே ஆய்வுகள் சுருங்கிப்போவதற்குக் காரணமாக அமைந்துவிடுகின்றன. இதிலிருந்து மாறுபட்டு, ஐரோப்பிய ஆவணங்களில் முழு கவனம் செலுத்தி அவற்றை ஆராய்ந்து தமிழ்ச் சமூகத்து வரலாற்றுச் செய்திகளை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து ஆய்வு செய்பவர்கள் ஒரு சிலரே. அவர்களில் ஒருவர் எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன். அவரது எழுத்தில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்து பின் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் பதிப்பகத்தால் 2018ஆம் ஆண்டு வெளிவந்திருக்கும் நூல் 'காலனிய வளர்ச்சிக் காலம் - புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வரலாறு'. இந்த நூலாசிரியரின் 'தமிழக மக்கள் வரலாறு' என்ற தொகுப்பின் கீழ் வெளிவருகின்ற இரண்டாவது நூல் இது. இதன் முந்தைய நூலாக வெளிவந்திருப்பது 'காலனிய தொடக்க காலம்' என்ற நூல். தொடக்க காலத்தின் தொடர்ச்சியாகக் காலனிய வளர்ச்சிக் காலத்தில் தமிழக அல்லது தமிழகத்துக்குள் புலம்பெயர்வினை ஆராய்கிறது இந்த நூல்.

இந்த நூலில் ஐந்து பெரும் கட்டுரைகளாக ஐரோப்பிய காலனித்துவ காலகட்டத்தில் தமிழகத்திலிருந்து ஒப்பந்தக் கூலிகளாகப் பயணித்த தமிழக மக்களின் வரலாற்றுச் செய்திகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஐந்து கட்டுரைகளுடன் மிக நீண்ட விரிவான முன்னுரை ஒன்றும், நூலின் இறுதியில் முடிவுரை ஒன்றும் ஜெயசீல ஸ்டீபன் அவர்களாலேயே தமிழில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மனிதகுலம், அது தோன்றிய காலம் தொட்டே ஓரிடத்தில் நிலை பெறாமல் வெவ்வேறு இடங்களுக்கு மாறிச் செல்வதை இயல்பாகக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழக நிலப்பரப்பில் தோன்றிய தமிழினமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இதுகாறும் கிடைக்கின்ற சான்றுகளின் அடிப்படையில் காண்கின்ற போதும், தமிழ் மக்கள் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு நில வழியாகவும் நீர் வழியாகவும் தொடர்ந்து புலம்பெயர்ந்துகொண்டே இருப்பதை பார்க்கிறோம். பயணப் போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத காலகட்டத்திலும் மனிதர்கள் கால்நடையாகவே மிக நீண்ட தூரத்துக்குப் பயணம் செய்திருக்கிறார்கள். கடல்வழி பயணம் செய்து வெவ்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்ல முடியும் என்பதைப் படகுகளையும் கட்டுமரம் போன்றவற்றையும் உருவாக்கி கடலைக் கடந்து புதிய நிலங்களுக்குச் செல்லும் வழியையும் கண்டுபிடித்து மிக நீண்ட தூரம் பயணத்தைச் சாத்தியப்படுத்தி இருக்கிறார்கள் மனிதர்கள். இன்று போக்குவரத்து வசதிகள் மிகப்பெரிய அளவிலான மேம்பாடு அடைந்துவிட்டதால் மனிதனின் புலம்பெயர்வு என்பது எளிதாக்கப்பட்டுள்ளது.

மனிதர்கள் புலம்பெயர்வதற்கு எத்தனையோ காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் பெரும்பாலான வேளைகளில் மனிதர்களின் புலம்பெயர்வு என்பது மனிதர்கள் தாங்கள் வாழ்கின்ற சூழலில் மிகப்பெரிய அளவிலான பாதிப்பை அனுபவிக்கும்போதும், வாழ்கின்ற இடத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையைத் தொடர முடியாத இக்கட்டான சூழல் ஏற்படும்போதும் நிகழ்கின்ற புலம்பெயர்வு எனலாம். இதுகாறும் வாழ்ந்து வந்த பகுதியில் இனி வாழ்வதற்கு வழி இல்லை எனும்போது பெரும்பாலான புலம்பெயர்வுகள் நடைபெறுகின்றன. பொதுவாகவே மனிதர்கள் மட்டுமன்றி ஏனைய உயிர்களின் இயல்பும் அதுவே. அந்த வகையில் தமிழக வரலாற்றை ஆராயும்போது மிகப்பெரும்பாலான தமிழ் மக்களின் புலம்பெயர்வு என்பது தமிழகத்தைத் தாக்கிய பெரும்பஞ்சம் ஏற்பட்டிருந்த 1876-78ஆம் ஆண்டு காலத்திலும் அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் நிகழ்ந்த புலம்பெயர்வு எனலாம். இந்த நூல் தமிழகம் பெருவாரியாக, தமிழகம் பஞ்சத்தைச் சந்தித்த காலகட்டத்தில் தமிழகத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்து பிரெஞ்சு காலனித்துவ ஆதிக்கம் நிகழ்ந்த தீவுகளுக்கும், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவம் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த இலங்கை மற்றும் மலேசியாவுக்கும் குடிபெயர்ந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளை ஐரோப்பியர்களின் ஆவணங்களின் அடிப்படையில் மிக விரிவாக அலசி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்துகிறது.

நூலின் மைய ஆய்வு உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கான தமிழர்களின் புலம்பெயர்வாக அமைகிறது என்றாலும், நூலின் முன்னுரை மாறுபட்ட வகையில் தமிழகத்துக்குள் புலம்பெயர்ந்து வந்த பிராமணர்களின்

வருகைக்கான காரணங்களை அலசுகின்றன. முதலாம் ராஜேந்திர சோழன் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் ஆந்திராவிலிருந்து வந்த பிராமணர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடையாக வழங்கி அவர்களுக்குக் கிராமங்களை உருவாக்கித் தந்த செய்திகளைக்கூறும் கரந்தைச் செப்பேடு இச்செய்திகளை விவரிக்கிறது. எண்ணிக்கையில் அதிகமாகப் புலம்பெயர்ந்த ஆண் பிராமணர்கள் தமிழகத்தில் வேற்று சமூக பெண்களை மணந்து சமூகக் கலப்பு திருமணத்தினால் உருவாகிய செய்தியையும் சில ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பிரம்மதேய குடியிருப்பில் பிராமணர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகள் 'பிராமணச்சேரி' என்று தமிழில் குறிக்கப்படுவதையும், குடியிருப்பில் உள்ளும் வெளியிலும் பல்வேறு இடைச்சாதி மற்றும் ஒடுக்கப்பட்டோர் குடியிருப்புகள் உருவான செய்தியையும் காண்கின்றோம். கோயில்கள் மன்னர்களால் அதிகமாகக் கட்டப்பட்ட செய்திகளும் கோயில்களில் பூஜை காரியங்களைப் பராமரித்துச் செயல்படுத்திவரும் பணியைப் பிராமணர்கள் மேற்கொண்டதையும், கோயில்களில் பிரசாதம் தயாரித்து வழங்கும் முறையை அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தியமையும், அதற்காக மன்னர்கள் ஏராளமான நிதியைக் கோயில்களுக்கு வழங்கியமையும் கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள் தரும் செய்திகள் வழி நூல் ஆசிரியர் இந்த முன்னுரை பகுதியில் விவரிக்கிறார்.

கோயில்கள் மற்றும் கோயில் பராமரிப்புகள் என்ற தொடர்பில் பிராமணர்கள் நிகழ்த்தியதாகக் கூறப்படும் குற்றச்செயல்கள் பற்றியும் இந்த முன்னுரை பகுதி விவரிக்கிறது. கோயிலில் உள்ள நகைகள் களவாடப்பட்ட செய்தி, நெல் களவாடப்பட்ட செய்தி, கோயிலிலிருந்த விலையுயர்ந்த ஆடைகளைக் களவாடிய செய்தி, சர்ச்சையின் காரணமாகப் பழிவாங்கச் செய்யப்பட்ட கொலை, கோயில் பொருட்களைத் திருடிய செய்தி எனப் பல்வேறு குற்றச் செயல்களும் அவற்றுக்கு வழங்கப்பட்ட தண்டனைகளும் இப்பகுதியில் விவரிக்கப்படுகின்றன. இந்த முன்னுரை பகுதிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஆதாரங்களாக செப்புப் பட்டயங்கள், கல்வெட்டுகள், வரலாற்று நூல்கள், ஆவணக் குறிப்புகள் என மிக நீண்ட பட்டியலையும் ஆசிரியர் வழங்கியிருக்கிறார். முன்னுரைக்கே இத்தனை சான்றுக் குறிப்புகளா என வியக்க வைக்கிறது இப்பகுதி.

இத்தகைய ஒரு தொடக்கத்திலிருந்து நூலின் முதல் கட்டுரைக்கு நம்மை ஆசிரியர் அழைத்துச் செல்கிறார். இந்த முதல் பகுதி 1729-1883 வரையிலான காலகட்டத்தில் பிரெஞ்சு ஆட்சியில் புதுச்சேரி மற்றும் காரைக்காலிலிருந்து மொரீஷியஸ் தீவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஒப்பந்தக் கூலிகள் பற்றிய செய்திகளாகும். வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சம்பவமாக இதில் நாம் பார்க்க வேண்டியது 4.3.1729 அன்று 'லா செரன்' என்ற கப்பலில் புதுச்சேரியிலிருந்து மொரீஷியஸுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழ்

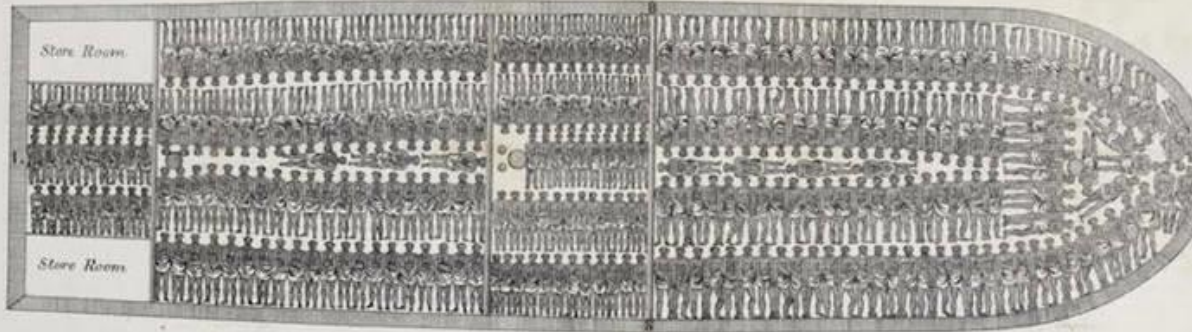

1860இல் ஒரு கோப்பித்தோட்டம்

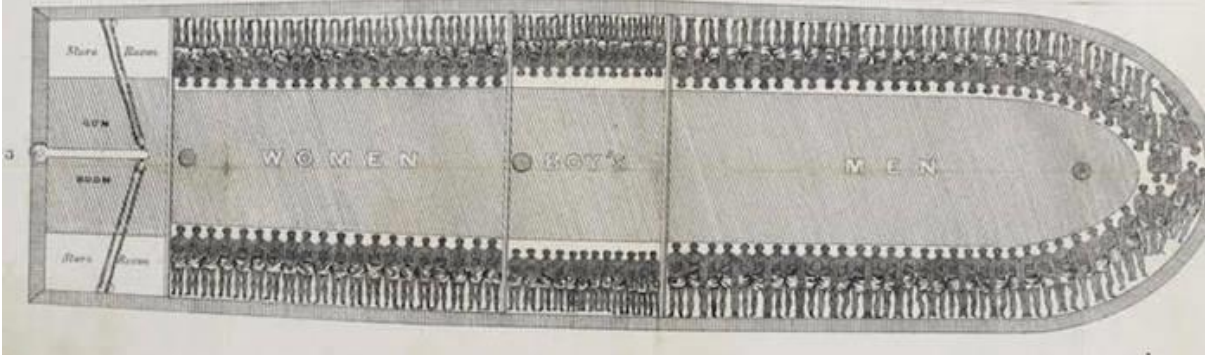
இலங்கையின் கோப்பி உட்கழை சித்தரிக்கும் படம் இது. 1860இல் எடுக்கப்பட்ட இப்படத்தில் காணப்படும் கோப்பித் தோட்டம் ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து குறிப்பிடப்படவில்லை. சிறப்பாக ஆஸ்திரேலியா, புதிய தோட்டம் என்ற குறிப்பிடும் இடம் காணப்படுகிறது. படத்தில் காணப்படுவது தனது பங்களை, வளப்பங்களை விவசாயிகள் காணப்படும் உட்கழைகள் வேலைக்காரர்கள் விடுதிகள் மற்றும் குடியேறல் என்பன. பங்களை முற்றத்தில் ஒரு தூத்துத்தோட்டம் காணப்படுகிறது. பங்களைக்கு எதிரே கோப்பித் உட்கழைகள் வளக்கப்பட்டும் "நிச்சி"வை காண முடியும். வசைப் பழக்கவழியும் வல்துறையாகக் காணப்படும். கோப்பி உட்கழை முடிவடைந்ததும் இம் மலைகளில் கோப்பித் தோட்டம் உட்கழை வேண்டும். புலப்பாடு முன் தகவலும் The Pioneers என்ற நாளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை.

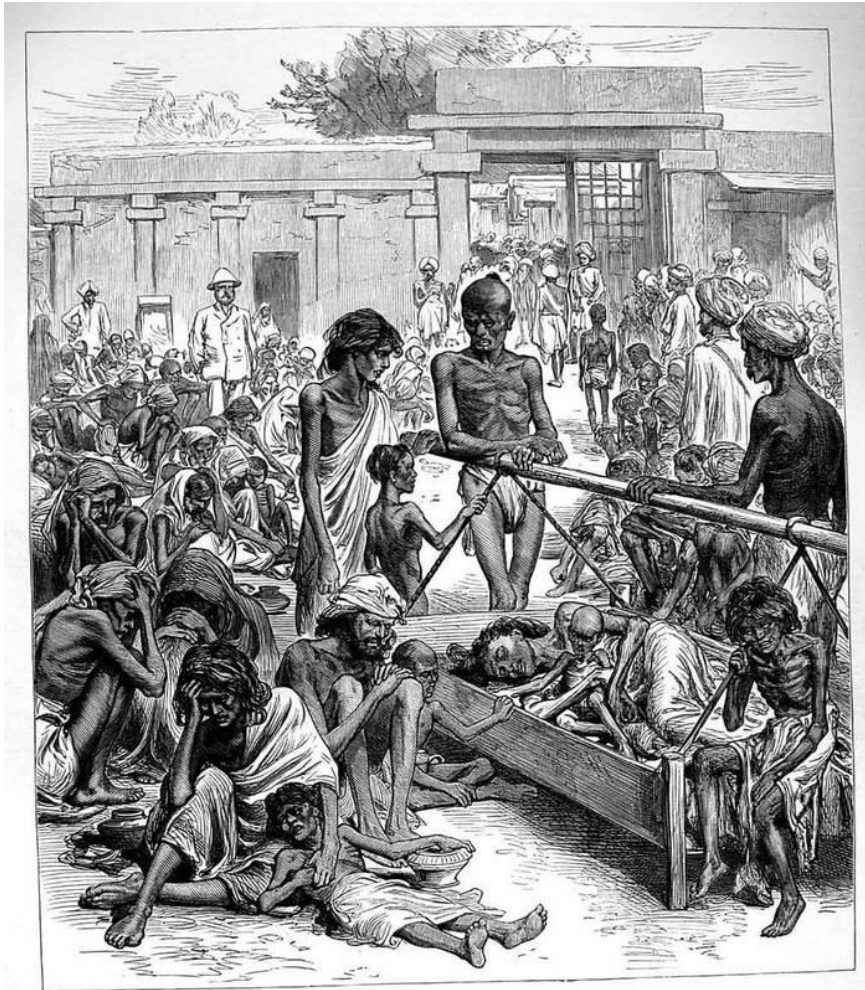
PLAN OF LOWER DECK WITH THE STOWAGE OF 292 SLAVES

130 OF THESE BEING STOWED UNDER THE SHELVES AS SHOWN IN FIGURE B & FIGURE C.

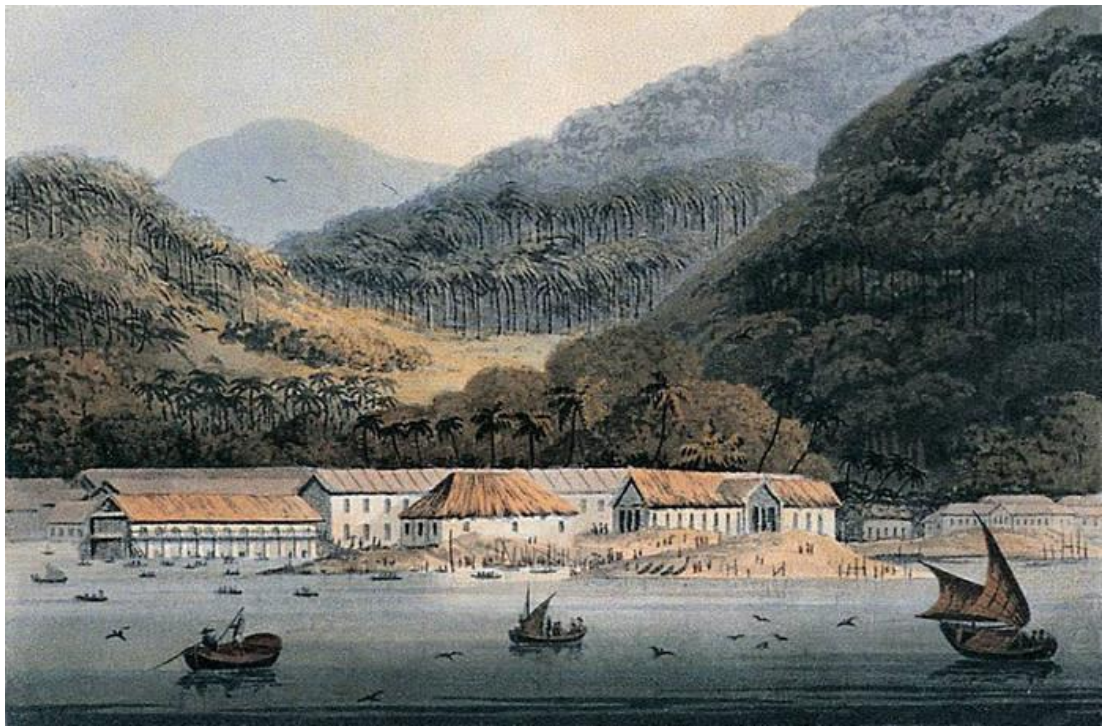

PLAN SHewing THE STOWAGE OF 130 ADDITIONAL SLAVES ROUND THE WINGS OR SIDES OF THE LOWER DECK BY MEANS OF PLATFORMS OR SHELVES (IN THE MANNER OF GALLERIES IN A CHURCH) THE SLAVES STOWED ON THE SHELVES AND BELOW THEM HAVE ONLY A HEIGHT OF 2 FEET 7 INCHES BETWEEN THE BEAMS AND FAR LESS UNDER THE BEAMS - See Fig 1

THE FAMINE IN INDIA: NATIVES WAITING FOR RELIEF AT BANGALORE.

கைவினைத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய செய்தி. பல்வேறு தச்சு வேலை பணியாளர்கள், கொல்லர்கள், கட்டடக் கலைஞர்கள் மற்றும் கைவினை தொழில் திறன் பெற்ற தொழிலாளர்கள் இக்காலகட்டத்தில் மொரீஷியஸ் தீவுக்குப் பணி செய்யச் சென்றார்கள்.

இதனையடுத்து தொடர்ச்சியாக ஒப்பந்தக் கூலித் தொழிலாளர்கள் மொரீஷியஸ் மற்றும் மஸ்கரேனஸ் தீவுகளுக்குச் செல்வது தொடங்கியது. அடிமை ஒழிப்பு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட சில காலங்களுக்குப் பின்னர் மொரீஷியஸில் காடுகளை அழித்து சர்க்கரை உற்பத்தி ஆலைகளில் பணியாற்ற ஒப்பந்த அடிப்படையிலான கூலித் தொழிலாளர்கள் தமிழகத்தின் புதுச்சேரியிலிருந்தும் காரைக்காலிலிருந்தும் செல்வது தொடங்கியது. இதன் அடிப்படையில் மொரீஷியஸ் போர்ட் லூயியின் புறநகர்ப்பகுதியில் கேம்ப் டி மலபார் பகுதி தமிழர் குடும்பங்களின் குடியிருப்புப் பகுதியாக உருவாகியது. ஒப்பந்தக் கூலிகளாகத் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த மனித உரிமை மீறல்கள் பற்றிய தகவல்கள், சமூக நிகழ்வுகள், தேரே ரூஷ் என்ற பகுதியில் இந்து மக்கள் வழிபாட்டுக்காக 25.10.1856இல் கட்டப்பட்ட முதல் இந்து கோயில் பற்றிய செய்தி, தமிழ் கலை இசை நாடக முயற்சிகள், சமூகப் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து போன்ற ஒரு 'சபை' மற்றும் தமிழ்க் கல்விக்கான முயற்சிகள் போன்ற செய்திகள் பிரஞ்சு ஆவணங்களிலிருந்து நூலாசிரியர் கையாண்டிருக்கின்றார். நூலாசிரியர் ஆங்கிலம் மற்றும் பிரெஞ்சு மொழிகளிலும் ஆழ்ந்த திறன் கொண்டிருப்பதால் நேரடியாக மூல ஆவணங்களை நூல் முழுமையுமே பயன்படுத்தியிருப்பது நூலின் ஆய்வுத்தன்மைக்குக் கூடுதல் வலு சேர்க்கிறது.

மொரீஷியஸ் தீவில் தமிழ் மக்கள் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகப் புலம்பெயர்ந்தது போலவே அதன் அருகில் இருக்கும் ரீயூனியன் தீவுக்கும் தமிழ் மக்கள் இதே காலகட்டத்தில் அதிகமாகக் குடிபெயர்ந்து சென்றனர். மொரீஷியஸ், ரீயூனியன் ஆகிய இரண்டு தீவுகளுக்குமே சென்ற தமிழ் மக்கள்தாம் இத்தீவுகளின் மேம்பாட்டு வளர்ச்சிக்காக மிகப்பெரிய அளவில் பங்காற்றியவர்கள் என்பதை கவனத்துடன் நோக்க வேண்டியுள்ளது. இன்றைய இத்தீவுகளின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையை அமைத்துக் கொடுத்த பெரும் பங்கு ஒப்பந்தக் கூலிகளாகச் சென்ற தமிழர்களையே சாரும். கூலிக்காக வேலை செய்பவரை 'கூலி' என அழைக்கும் வழக்கம் பிரெஞ்சுக்காரர்கள் தமிழ் மொழியிலிருந்து எடுத்துக்கொண்ட சொல். இதே சொல் ஆங்கிலத்திலும் பயன்பாட்டில் வந்தது. இது இன்றும் வழக்கில் உள்ள சொல்லாகவே அமைந்து விட்டது.

நூலின் அடுத்த கட்டுரையாக அமைவது புதுச்சேரியிலிருந்தும் காரைக்காலிலிருந்தும் பிரெஞ்சு மேற்கு இந்தியத் தீவுகளுக்கு ஒப்பந்தக் கூலிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களைப் பற்றிய ஆவணத் தகவல்கள். பிரெஞ்சு கரீபியனில் 1830 இல் இருந்து 1840 வரையிலான காலகட்டத்தில் 1.6 மில்லியன் ஆப்பிரிக்க அடிமைகள் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வந்து பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த இந்த அடிமைகள் ஏற்படுத்திய கிளர்ச்சியினால் அங்கு விவசாயப் பணிகள் தடைப்பட ஆரம்பித்தன. இதுவே தமிழகத்திலிருந்து ஏராளமான ஒப்பந்தக் கூலிகள் மேற்கு இந்தியத் தீவுகளுக்குப் புலம்பெயர்வதற்கு அடிப்படை காரணத்தை உருவாக்கின.

தமிழகத்தைத் தாக்கிய பெரும் பஞ்சம் பெருவாரியான தமிழ் மக்கள் மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்குப் புலம்பெயர்வதற்கு முக்கியக் காரணமாக அமைந்தது. இக்காலகட்டத்தில் பிரெஞ்சு அரசு ஒப்பந்தக் கூலிகளைத் திரட்டி அனுப்பும் அமைப்புகளை உருவாக்கிப் பதிவு செய்து நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தது. 'தி சொசைட்டி ஆஃப் இமிகரேஷன்' என்பது அத்தகைய ஓர் அமைப்பாகும். இதில் பணியாற்றும் உள்ளூர் தமிழர்கள் கூலிகளைத் திரட்ட வேண்டிய பணியைச் செய்தார்கள். அப்படித் திரட்டப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கப்பல் தலைவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு முகவர்களுக்கான சம்பளத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். கப்பல் தலைவர்கள் மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்கு இந்த ஒப்பந்தக் கூலித் தொழிலாளர்களைக் கப்பலில் ஏற்றிச் சென்று அங்குள்ள தோட்ட உரிமையாளர்களுக்கு விட்டுவிடுவர். இப்படிக் கூலித் தொழிலாளர்களுக்கு மிகப்பெரிய தேவை இருந்ததால் கயானா, மார்ட்டினிக், குவாடலூப் ஆகிய தீவுகளுக்குத் தமிழ் மக்கள் கூலிகளாகச் செல்வது பெருவாரியாக அமைந்தது.

இத்தீவுகளுக்குக் கப்பலில் அழைத்துச் செல்லப்பட்ட கூலிகளின் சாதிகள் ஆவணங்களில் குறிக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக குவாடலூப் தீவுக்கு 1759ஆம் ஆண்டு 481 கூலிகளை ஏற்றிச் சென்ற கப்பலில் பயணித்த தமிழ்மக்களின் சாதியைப் பட்டியலிடுகிறது ஓர் ஆவணம். மிக அதிகமான எண்ணிக்கையில் பள்ளர், பறையர், பள்ளியார் என்றும் அதற்கடுத்த எண்ணிக்கையில் பஞ்சாயத்தார், வெள்ளாளர், வன்னியர், அகமுடையார், அம்பட்டன், நாவிதர், இடையர், கள்ளர், நெசவாளர் ஆகியோர் என்று எண்ணிக்கை வாரியாக இந்த ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்காலகட்டங்களில் மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்குப் பயணித்த பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் அத்தீவுகளை விட்டு திரும்பவில்லை. ஆண்களும் பெண்களும் குழந்தைகளுமாகக் குடிபெயர்ந்த அம்மக்கள் ஒப்பந்த காலம் முடிந்த பின்னரும் கூட இத்தீவுகளிலேயே தங்களது வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தனர் என்பதை இன்று இத்தீவுகளுக்கு அன்று சென்ற

தமிழ் மக்களின் சந்ததியினர் நிறைந்திருப்பதைக் கொண்டு இயல்பாகவே நம்மால் அறிய முடிகிறது.

இந்த நூலின் அடுத்து வரும் கட்டுரையானது மெட்ராஸில் இருந்து மொரீஷியஸுக்குச் சென்ற தமிழ் ஒப்பந்தக் கூலிகளைப் பற்றி விவரிக்கிறது. கற்பனை செய்து பார்க்கும்போதுகூட மனத்தில் ஆழ்ந்த வலியை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் இந்த ஆவணங்கள் குறிப்பிடுகின்ற புலம்பெயர்வுச் செய்திகள் அமைகின்றன. தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என்ற பாகுபாடில்லாமல் அடிமை விற்பனை நடந்ததாகவும், உள்ளூருக்குள் அடிமை பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டதாகவும், சில வேளைகளில் மக்கள் அடமானம் வைக்கப்பட்டதாகவும், அதுமட்டுமன்றி மக்கள் வாடகைக்கு விடப்பட்டதாகவும் ஜே.வான் என்ற ஆங்கிலேய அதிகாரி 1819 ஜூலை 20 அன்று மெட்ராஸ் வருவாய் வாரியத்துக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிடுவதை இங்கு நாம் சான்றாகக் காணலாம். அடிமைகள் விற்பனை என்பது ஏற்பட்டுவிட்ட காலகட்டத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 1725 வாக்கில் பரவலாகக் குழந்தைகள் திருடப்பட்டு விற்கப்பட்ட அவலங்களையும் இக்கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது. மெட்ராஸிலிருந்து மொரீஷியஸ் தீவுக்குப் பயணித்தவர்கள் மெட்ராஸ், செங்கல்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய பகுதிகளைச் சார்ந்தவர்கள் என்றும், மெட்ராஸிலிருந்து வந்த கூலித் தொழிலாளர்களில் பெரும்பான்மையோர் பறையர் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் ஓரளவு சூத்திரர்களும் இஸ்லாமியர்களும் என்றும் கப்பல் ஆவணப்பதிவேட்டில் உள்ள தரவுகளை நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொடர்ச்சியாக அடுத்து நூலில் வருவது இலங்கைக்கான புலம்பெயர்வு பற்றிய தகவல்களை ஆராயும் பகுதி. இலங்கைத் தீவின் மக்கள் தொகையில் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படும் தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை இன்றைய அளவில் 4.2 விழுக்காடு என அமைகிறது. 1820களில் காபி தோட்டங்களில் கூலி தொழிலாளர்களாகப் பணியாற்றச் சென்ற தமிழ் மக்களில் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையிலான தமிழர்கள் மீண்டும் தமிழகம் திரும்பினார்கள் என்றாலும்கூட அடுத்த மாபெரும் அலையாகத் தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் பணிபுரியச் சென்ற பெரும்பாலான தமிழ் மக்களே இன்று மலையகப் பெருந்தோட்ட ஊழியர்களாகத் தொடர்கின்றனர். ஆங்கிலேயக் காலனித்துவ காலகட்டத்தில் ஆங்கிலேய அரசினால் பல்வேறு சமூக அழுத்தத்துக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட இம்மக்கள் உலகம் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் கண்டுவிட்ட இக்காலகட்டத்திலும் இன்றும் தங்கள் அடிப்படை வாழ்வியல் நிலையிலிருந்து மாற்றத்தைப் பெறவில்லை என்பதே

இன்றைய பெருந்தோட்ட பகுதிகளுக்குச் செல்லும்போது நாம் கண்கூடாகக் காணக்கூடிய காட்சியாக அமைகின்றன.

இலங்கை மலையகத்தில் பணியாற்ற, தூத்துக்குடி மற்றும் ராமேஸ்வரம் ஆகிய பகுதியில் இருந்து பன்றிப் படகுகளிலும் கப்பல்களிலும் என தமிழ் மக்கள் பெருவாரியாக 1820 தொடக்கத்தில் புலம்பெயரத் தொடங்கினர். தூத்துக்குடி துறைமுகம் வழியாகச் செல்பவர்களுக்குத் தட்டாபாறையிலும் ராமேஸ்வரம் வழியாக செல்பவர்களுக்கு மண்டபத்திலும் முகாம்கள் நிறுவப்பட்டன. இந்தியாவில் 1857இல் நடந்த சிப்பாய் கிளர்ச்சியின் தாக்கத்தினால் இலங்கைக்கான குடியேற்றம் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்தது. 1850 முதல் 1861 வரையிலான காலகட்டத்தில் இலங்கைக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை 671,475 ஆகும். இக்காலகட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கங்காணி முறை இலங்கையைப் போலவே மலேசியாவிலும் நடைமுறையிலிருந்தது. காலனித்துவ அரசின் துரைமார்கள் மற்றும் தோட்ட உரிமையாளர்களினால் பல்வேறு கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதோடு தங்கள் சொந்த இனத்தைச் சார்ந்த கங்காணிகளாலும் பல்வேறு துன்பங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர் என்பதும் நம் வரலாற்றில் நிகழ்ந்த அவலம். 1948ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தது. அதன் பின்னரும் இந்த 'இந்திய வம்சாவளி மக்கள்' என அடையாளப்படுத்தப்படும் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்த குடியுரிமை பிரச்சினை என்பது 2003ஆம் ஆண்டு வரை பல்வேறு இழுபறி நிலைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு 'நாடற்றவர்களாக' அவர்கள் நடத்தப்பட்ட அவலம் தொடர்ந்தது. இலங்கையில் பூர்வகுடிகளாக வாழ்கின்ற தமிழ் மக்கள், மற்றும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் அங்கீகாரத்தையும் இம்மக்கள் பெறவில்லை. இன்றளவும் மலையகத் தமிழர்களை யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்கள் தரம் தாழ்த்திப் பேசுவதும், நடைமுறையில் அவர்களைச் சற்றே தாழ்த்திவைத்துப் பார்ப்பதும் இயல்பாக அமைந்துள்ள விஷயமாகத்தான் உள்ளது.

நூலின் இறுதிக் கட்டுரையாக அமைவது மலாயாவுக்கான தமிழர்களின் புலம்பெயர்வு. 1786 தொடக்கம் 1878 வரையிலான மலாயாவுக்கான தமிழ் வணிகர்கள் மற்றும் நாடு கடத்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் பற்றி இந்த நூலின் இறுதிக் கட்டுரை அலசுகிறது. மலாயாவுக்கான தமிழர்களின் வருகை என்பது நீண்ட நெடுங்கால வரலாறு கொண்டது. இந்தக் குறிப்பிட்ட கட்டுரை ஏறக்குறைய நூறு ஆண்டுகளுக்கான செய்திகளை மட்டும் ஆராய்வதாக அமைகிறது. 1786ஆம் ஆண்டு, பிரிட்டிஷார் மலேசியாவின் பினாங்குத் தீவை, தனித்துறைமுக நகரமாக வளர்க்கும் பணியைத் தொடங்கினர். 1786இல் பிரான்சிஸ் லைட் பினாங்குத் தீவில் ஜார்ஜ் டவுன் என்ற துறைமுகத்தையும், பிரின்ஸ் ஆஃப் வேல்ஸ் நகரையும்

உருவாக்கி ஆங்கிலேயர் கொடியேற்றத்தைத் தொடக்கி வைத்தார். அந்த நேரத்தில் தமிழகத்திலிருந்து காதர் மொய்தீன் மரைக்காயர் என்பவர் 1786லிலேயே வணிகத்துக்காகப் புலம்பெயர்ந்திருந்தார். பிணங்குத் தீவின் இந்திய இஸ்லாமியர்களின் தலைவராக காதர் மொய்தீனை பிரிட்டிஷ் அரசு அப்போது நியமித்தது. ஏராளமான தமிழ் இஸ்லாமியர்கள் இக்காலகட்டத்தில் பிணங்கு பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்படி வந்து சேர்ந்தவர்கள் கம்போங் கோலம், லெபோ கினியா மற்றும் ஜாலான் மஸ்ஜித் கபித்தான் ஆகிய குடியிருப்பு பகுதிகளை உருவாக்கினர். மலாயாவின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குத் தமிழ் இஸ்லாமியர்களின் வணிக முயற்சிகள் மிக விரிவாக்கம் கண்ட ஒரு காலகட்டமாக இது அமைந்தது. பிணங்கில் தர்கா ஒன்றும் கட்டப்பட்டது. இதே காலகட்டத்தில் வணிகத்துக்காக 1801 வாக்கில் வந்த தமிழ் இந்துக்களும் பிணங்கில் குடியேறினர். 1801இல் ஆங்கில கம்பெனி ஜார்ஜ் டவுன் நகரில் இந்துக் கோயில் ஒன்றுக்கு இடம் ஒதுக்கியது. அதே காலகட்டத்தில் பிணங்கு மலையிலும் முருகன் கோயில் ஒன்றை தமிழ் இந்துக்கள் கட்டினார்கள்.

ஆங்கிலேயக் காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியை எதிர்த்த பாளையக்காரர்கள் அக்டோபர் 1801ஆம் ஆண்டில் வீழ்த்தப்பட்டு அதே காலகட்டத்தில் சின்ன மருதுவும் பெரிய மருதுவும் ஊமைத்துரையும் கைது செய்யப்பட்டனர். அக்காலகட்டத்தில் இவர்களில் முக்கியமாக 73 பேர் நிரந்தரமாக நாடு கடத்தப்பட்டனர். இவர்களுள் சிவகங்கையின் வெங்கம் பெரிய உடையத்தேவர், பொம்ம நாயக்கர், பாஞ்சாலங்குறிச்சி தளவாய் குமாரசாமி நாயக்கர் மற்றும் மருது பாண்டியனின் மகன் துரைசாமி ஆகியோரும் அடங்குவர். கப்பலில் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த அரசியல் கைதிகள் இருவர் இருவராக விலங்கிட்டு வைக்கப்பட்டிருந்தனர். 76 நாட்கள் பயணத்துக்குப் பிறகு 1802ஆம் ஆண்டு, இவர்கள் பிணங்கு வந்தடைந்தனர். பிணங்குத் தீவு புதிய உருவாக்கத்தில் இந்தத் தமிழ் கைதிகளின் உழைப்பு அடிப்படையை அமைத்தது என்பதை மறுக்கவியலாது. 1805க்குள் நாடு கடத்தப்பட்ட தமிழக அரசியல் கைதிகளின் எண்ணிக்கை 772ஆக உயர்ந்ததாக ஆவணங்கள் குறிப்பிடுவதை நூலாசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து ஏராளமான இந்து, இஸ்லாமிய வணிகர்கள் பிணங்கில் குடியேறினர் என்றும் பிணங்கின் மிகப் பெரிய இனமாக அக்காலகட்டத்தில் தமிழர் இருந்தனர் என்றும் பிரிட்டிஷார் ஆவணக் குறிப்புகள் சொல்கின்றன. ஆயினும் அதன் பின்னர் தமிழ் மக்கள் பெருவாரியாகத் தமிழகத்துக்குத் திரும்பிச் சென்றதன் காரணத்தினால் இன்று தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கை பிணங்குத் தீவில் குறைந்து, இப்போது சீனர்கள் பெருவாரியாக நிறைந்த ஒரு மாநிலமாகப்

பினாங்கு மாநிலம் அமைந்திருக்கிறது என்பது வருத்தத்தோடு நாம் காணக்கூடிய ஒரு வரலாற்று நிகழ்வு.

அரசியல் கைதிகளாகக் கொண்டுவரப்பட்டவர்கள் 14 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மன்னிப்பின் அடிப்படையில் தமிழகத்துக்குத் திரும்பக்கூடிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அப்படி விண்ணப்பித்தவர்களில் கிருஷ்ண ஐயர் என்ற ஒருவருக்கு மட்டுமே நாடு திரும்பக் கூடிய வாய்ப்பு அமைந்ததாகவும் ஏனைய அரசியல் கைதிகளுக்கு அந்த வாய்ப்பு வழங்கப்படாத நிலை ஏற்பட்டது என்பதையும் விண்ணப்பம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத கைதிகள் மீண்டும் மறு விண்ணப்பம் செய்ததையும் காண்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் சின்ன மருதுவின் மகன் ராமசாமி இரண்டாவது முறையும் செய்த விண்ணப்பம் திருநெல்வேலி நீதிபதியினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலையில் ராமசாமி பினாங்கிலேயே வாழ்ந்து இறந்து போனார் என்ற செய்தியும் குறிப்புகளின் வழி நமக்குக் கிடைக்கின்றன. பினாங்கில் மிக அதிகமாகக் குடியேறியவர்களில் மதுரை, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி, நாகப்பட்டினம், காஞ்சிபுரம், காரைக்கால், நாகூர் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து வந்த மக்கள் பெரும்பாலான எண்ணிக்கையில் அமைந்திருந்தனர். மெட்ராஸிலிருந்தும் நாகப்பட்டினத்திலிருந்தும் என இரண்டு துறைமுகப் பகுதிகளிலிருந்தும் வந்த கப்பல்களில் வந்த தமிழ் மக்கள் பினாங்குத் தீவுக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

மலாயாவுக்குத் தமிழகத்திலிருந்து பெருவாரியான தமிழ் மக்கள் குடியேற்றம் என்பது ஒப்பந்தக் கூலிகளாக அவர்கள் மலாயாவின் பல பகுதிகளில் காடுகளை அழித்து உருவாக்கப்பட்ட ரப்பர் மற்றும் செம்பனைத் தோட்டங்களில் ஒப்பந்தக் கூலிகளாகப் பணியாற்றக் குடியேற்றப்பட்டவர்கள். 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஒப்பந்தக் கூலிகளாக ஏராளமான தமிழ் மக்கள் மலாயாவின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குப் பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் பதிந்துகொண்ட பெருந்தோட்ட உரிமையாளர்களால் கொண்டுவரப்பட்டனர். இவர்களது நிலை ஏறக்குறைய இலங்கை மலையக பகுதிக்குக் குடிபெயர்ந்த தமிழ் மக்களின் நிலையை ஒத்ததாகவே அமைந்திருந்தது. படிப்படியான தமிழ் மக்களின் கல்விச்சூழல் மற்றும் 1958இல் மலாயா சுதந்திரம் பெற்று மலேசியாவாக மாறிய பின்னர் நிகழ்ந்த மேம்பாட்டு முயற்சிகள் ஆகிய முன்னெடுப்புகள் மலேசியாவில் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதில் பெரும் பங்கு வகித்தன. ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் கூலித் தொழிலாளிகளாகப் பணியாற்ற வந்த தமிழ் மக்கள் இன்று தோட்டங்களில் நிலங்களை வாங்கி நிலங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாகப் பொருளாதார பலம்பெற்ற சூழல் உருவாகியிருக்கிறது.

மலேசியாவின் வளர்ச்சியில் தமிழ் மக்களின் உடல் உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் பின்னிப் பிணைந்து கலந்திருக்கிறது.

இந்நூல் விவரிக்கும் செய்திகளின் அடிப்படையில் காணும்போது ஒப்பந்தக் கூலிகளாக உலகின் பல்வேறு தீவுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் தமிழக சாதி கட்டுப்பாட்டு அமைப்பில் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக, பொருளாதார ரீதியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக, அடிமைகளாக, சமூகத்தின் கீழ்த்தளத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த மக்களாகவே இருக்கின்றனர். கொடூரமான சமூக வாழ்வியல் சூழல் ஆகியவை இம்மக்களை தங்கள் இயல்பான நிலத்திலிருந்து வலுக்கட்டாயமாகப் பெயர்த்து புதிய நிலங்களுக்குத் தள்ளிய சூழலைக் காண்கின்றோம். புதிய சூழலில் தொடக்கக் கால வாழ்க்கை நிலை என்பது கற்பனைக்கு எட்டாத கொடூரமான சூழலாக இருந்தது என்பதே உண்மை. ஆனாலும்கூட, படிப்படியாக இம்மக்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உருவான பல்வேறு சட்டங்கள் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கைச் சூழலைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் மேம்படுத்தியுள்ளன என்பதைத்தான் இன்று காண்கின்றோம். கல்வித் துறைகளில் மேம்பாடு, வணிகத் துறைகளில் மேம்பாடு, ஆளுமை, சொத்து உடமை, அரசியல் அதிகாரம் பெறுதல் என்ற வகையில் தமிழ் மக்கள் தாங்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உயரிய வாழ்க்கை பொருளாதாரச் சூழலை அனுபவிக்கும் நிலைக்குச் சென்றிருப்பதைக் காட்டுகிறது. தமிழ்நாட்டில் இன்றளவும்கூட நடைமுறையில் கிடைக்காத சுயமரியாதையும் இயல்பாகத் தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்கும் நிலை இன்று புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் உருவாகியுள்ளது. அரசியல் தலைமைத்துவம் பெற்று நாட்டின் அரசியல் தலைவர்களாக இம்மக்களின் பிரதிநிதிகள் செயல்படுவதை மொரீஷியஸ், மலேசியா, சிங்கை, மேற்கிந்தியத் தீவுகள், ரீயூனியன், பிஜி தீவுகளில் இன்று காண்கின்றோம். இம்மாற்றம் வலி நிறைந்த நீண்ட பயணத்தின் மாபெரும் சாதனை.

தமிழகத்தில் இன்றும்கூட பல்வேறு சீர்திருத்த முயற்சிகளுக்குப் பிறகும் சாத்தியப்படாத சாதி ஒழிப்பு என்பது தமிழ் மக்கள் புலம்பெயர்ந்த பல்வேறு நாடுகளில் மிகப் பெரிய அளவில் சாத்தியமடைந்திருக்கிறது. இதற்கு மிக முக்கிய காரணமாக அமைவது புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள் அங்கு வாழ்கின்ற பூர்வகுடி மக்களோடு அல்லது தமிழ் மக்களிலேயே வெவ்வேறு சாதி சமூகத்தைச் சார்ந்த மக்களோடு திருமண கலப்பினால் ஏற்பட்ட கலப்பு எனலாம். இந்த நிலை சாதி வேறுபாட்டை மிகக் குறைந்திருக்கிறது அல்லது ஒழித்திருக்கிறது. இன்று தமிழர் புலம்பெயர்ந்த பல நாடுகளில் சாதிப் பெயர்கள் என்பன தமிழகத்தில் சொல்லப்படும் பொருள் என்றில்லாமல் குடும்பப்பெயர் என்ற

அளவில் கிடைக்கும் ஒரு சாதிப்பெயரை குடும்பப் பெயராக வைத்துக் கொள்ளும் நிலை உள்ளதை தென்னாப்பிரிக்கா போன்ற நாட்களில் மிகத் தெளிவாகக் காண்கின்றோம். கடந்த 200 ஆண்டுகளில் உலகின் பல பகுதிகளுக்குத் தமிழ் மக்கள் பரந்து விரிந்து சென்று தமிழர்கள் இல்லாத நிலப்பகுதிகளே இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளும் வகையில் விரிவான புலம்பெயர்வைச் சாத்தியப்படுத்திய ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகவும் இந்தக் காலனித்துவ காலத்தின் செயல்பாடுகள் அமைகின்றன.

உலகம் முழுவதும் ஒப்பந்த முறையில் பணியாற்றுவது என்பது இன்றும் கூட வழக்கிலிருக்கும் ஒன்றுதான். இன்றைய நாகரிக உலகில் குறிப்பிட்ட சில காலங்களுக்குக் கான்ட்ராக்ட் அடிப்படையில் தொழில் திறமை பெற்றவர் பணியாற்றுவது மிக இயல்பான ஒன்றாக வளர்ந்துள்ளது. இன்று ஒவ்வொரு தொழிலாளர்களுக்கும் பல்வேறு சலுகைகளைத் தொழில் நிறுவனங்கள் வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளை அடிப்படை தொழிலாளர் நலமாக நிர்ணயிக்கின்றன. ஆயினும் கூட எல்லா தொழிற்கூடங்களும் தமது பணியாளர்களுக்கு எல்லா சலுகைகளையும் முறையாக வழங்குவதில்லை. இது பற்றிய செய்திகளையும் இது தொடர்பான கோரிக்கைகளையும் தொடர்ந்து பல்வேறு ஊடகங்களின் வழி நாம் அவ்வப்போது காண்கின்றோம். மனித உரிமைகளின் தேவை பற்றிய விரிவான புரிதல் அமைந்திருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்திலும் கூட அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்படுவது பற்றி கவலைப்படும் நாம், இன்றைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒப்பந்தக் கூலித் தொழிலாளர்களின் நிலை எவ்வகையில் அமைந்திருக்கும் என்பதை ஆராய வேண்டியது அவசியமாகிறது. அதை மிக மிகச் சிறப்பாக இந்த நூல் வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்த நூலின் பலமாக அமைவது நூலின் ஒவ்வொரு கட்டுரைகளுக்கும் நூலாசிரியர் வழங்கியிருக்கின்ற ஆவணங்களின் சான்றுப் பட்டியல். தமிழக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் அதிகம் தொடாத ஓர் ஆய்வுத்துறையாகவே காலனிய கால வரலாறும் அதன் தாக்கத்தால் நிகழ்ந்த மக்களின் புலம்பெயர்வும் உள்ளன. இத்துறையில் மேலும் பல ஆய்வாளர்கள் தயக்கம் நீக்கி ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். ஐரோப்பிய ஆவணப் பாதுகாப்பகங்களில் உள்ள ஆவணங்கள் தமிழக ஆய்வு மாணவர்களால் ஆராயப்பட்டு தமிழர் மற்றும் தமிழக வரலாறு பற்றிய புதிய தரவுகளும் தகவல்களும் வெளியிடப்பட வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிகளுக்கு இந்த நூல் வழிகாட்டுகிறது!

நன்றி: மின்னம்பலம்

18. ஹிந்தியில் வழங்கும் உயிர் இடம் பெயர்ந்த தமிழ்ச் சொற்கள்

-- முனைவர்.ச.கண்மணி கணேசன்

முன்னுரை:

தமிழில் பண்டுதொட்டு வழங்கும் சில சொற்கள் உருபொலியனியல் விதிகளுக்கு உட்பட்ட சில மாற்றங்களை ஏற்று ஹிந்தியில் வழங்குவதைத் தொகுத்துக் காட்டும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது. இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தில் ஒன்றாகக் கருதக்கூடிய ஹிந்தியில் வழங்கும் சொற்கள் பெரிதும் சம்ஸ்கிருத வழக்குகளைப் பின்பற்றி அமைந்திருக்கும் ஆதலால்; இக்கட்டுரை தமிழிலிருந்து வடமொழிக்குச் சென்றுள்ள சொற்களை அடையாளம் காணும் முயற்சியாக அமையும். இன்றைய தமிழ் வழக்குகளும், ஹிந்தி வழக்குகளும் முதல்நிலைத் தரவுகளாக அமைய; தொகைநூல் வழக்குகளும், உருபொலியனியல் விதிகளும், ஒத்த பிற மாற்றங்களும் துணை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன.

அரசு >>> ராஜ

தொகை நூல்களில் 'அரசு' என்னும் சொல் மன்னன் என்றும் அரசாங்கம் என்றும் பொருள்பட்டு முறையே;

அரசே அரசோ அரசோடு அரசும் அரசின் அரசன்
அரசனை அரசியல் அரசு

எனப்பல உருபுகளுடனும் விகுதிகளுடனும் சேர்ந்து 44முறை பயின்று வருகிறது. வடமொழியில் வழங்கும் 'ராஜ்' என்ற சொல்லுடன் ஒலியொப்புமையும் பொருள் ஒப்புமையும் கொண்டுள்ள இச்சொல் பின்வரும் மாற்றத்திற்கு உட்பட்டு உள்ளது.

arasu >>> raasu >>> raaj

இது உயிர் இடம்பெயரல் என்னும் விதி அடிப்படையில் அமைந்த மாற்றம் ஆகும் (இக்கால மொழியியல்- உருபொலியனியல்).

இந்தோஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தின் ஒரு கிளையாகிய இந்தோஆரிய மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஹிந்தியில் வழங்கும் இம்மாற்றம் இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி வழக்காறுகளோடு ஒப்புநோக்கற்குரியது.

royal region regal right rule regular regiment real rank
realm

போன்ற சொற்கள் அனைத்தும் தொடர்புடையன என்னும் கருத்து நிலவுவதும் சிந்திக்கத் தக்கது. இவ்வாங்கிலச் சொற்கள் லத்தீன், பழைய ஃபிரெஞ்ச், போர்ச்சுகீஸ், சமஸ்கிருதம், பழைய ஐரிஷ், டச்சு, மூல ஜெர்மானியம், ஜெர்மானியம் போன்ற மொழிகளிலிருந்து வந்து ஆங்கிலத்தில் வழங்குவன. தமிழில் உள்ள 'அரசு' மூலச்சொல் என்பதைப் பிற உயிர் இடம் பெயர்ந்த சொற்களைக் கொண்டு நிறுவலாம்.

ஆங்கிலத்தில் பயன்பாட்டில் உள்ள rice என்னும் சொல் தமிழிலுள்ள 'அரிசி' என்ற சொல்லில் இருந்து அதே உயிர் இடம்பெயரல் என்னும் விதிக்கு உட்பட்டு அடைந்த மாற்று வடிவம் என்பதில் ஐயமில்லை. 'வெள் அரிசி', 'கழைநெல் அரிசி', 'வரகின் அரிசி', 'கொய்குரல் அரிசி', 'தினை அரிசி', 'அவைப்பு மாண் அரிசி', 'அவையா அரிசி', 'புகர்வை அரிசி', 'முரியா அரிசி', 'வால் அரிசி', 'குற்று அரிசி', 'பண்ணை வெண்பழத்து அரிசி', 'நெல்லின் அரிசி' எனப் பல பெயரடைகளோடு 'அரிசி' என்னும் சொல் தொகை நூல்களில் 21முறை பயின்று வருகிறது.

arisi >>> raisi >>> rais

ஆங்கிலத்தில் rice என்று எழுதுவோம். மொழியியலாளர் பலரும் ஏற்றுக்கொண்ட இம்மாற்றம் உயிர் இடம்பெயரல் என்ற விதியைப் பின்பற்றியே விளக்கம் பெறுகிறது.

அமர் >>> मार

'அமர்' என்ற சொல் சண்டை அல்லது போர் என்ற பொருளிலும் தமிழில் வழங்கியது. தொகைநூல்களில் 71இடங்களில் இப்பொருண்மைப் பயன்பாட்டைப் பார்க்க இயல்கிறது. உயிர் இடம் பெயரல் என்னும் மாற்றத்தை அடையும் போது;

amar >>> maar

என்றாகி ஹிந்தியில் அடித்தல் எனும் பொருளில் வழங்குகிறது.

உலகு >>> ळग

உலகு என்ற தமிழ்ச்சொல் தொகைநூல்களில்;

உலக உலகு உலகத்தான் உலகத்தானும் உலகத்தானே
உலகத்து உலகத்தும் உலகத்துள் உலகத்துள்ளும் உலகத்தோர்க்கு
உலகத்தோர்க்கே உலகத்தோரே உலகம் உலகமும் உலகமொடு
உலகமொடு உலகில் உலகிற்கு உலகினும் உலகினுள்
உலகுடன் உலகும் உலகே உலகின்

எனப் பல்வேறு பின்னொட்டுக்களை இணைத்துக் கொண்டு 184இடங்களில் பயின்றுவந்துள்ளது. இடப்பெயராகவும் இடவாகுபெயராகவும் தமிழில் வழங்கும் உலகு என்ற சொல்லில் உயிர் இடம்பெயர்ந்து; பின்வரும் மாற்றத்தை அடைகிறது.

ulahu >>>lauhu >>> laug >>> log

ஹிந்தியில் log = மக்கள் என்ற பொருளில் வழங்குகிறது.

அரண் >>> ரா

‘அரண்’ என்னும் தொகை நூற்சொல் காவல் தரும் எயில், மதில், காடு முதலியவற்றுக்கு உரியதாக வழங்கியுள்ளது.

அரண்கள் அரணம் அரணமும் அரணால் அரண் போன்ற சொல்வடிவங்களைத் தொகை நூல்களில் மொத்தம் 44இடங்களில் காணியல்கிறது. உயிர் இடம் பெயர்ந்து; பின்னர் ‘ஆ’காரத்துடன் இணைந்து ஹிந்தியில் கோட்டைக்குரியவன் என்னும் பொருள்படுகிறது.

araṇ >>> rāṇ

rāṇ + aa = rāṇā

ராணா பிரதாப்சிங் என்ற பெயரில் உள்ள ‘ராணா’ அவனைக் கோட்டையின் தலைவன் என்றே உணர்த்தி நிற்கிறது.

உறுப்பு >>> ரூ

உடலின் பல்வேறு பாகங்கள் அல்லது முதற்பொருளின் பல்வேறு சினைப்பகுதிகளைக் குறிப்பதாகத் தமிழில் வழங்கும் ‘உறுப்பு’ என்ற சொல் தொகை நூல்களில் 4 இடங்களில் பயின்று வரக் காண்கிறோம்.

uruppu>>> ruup

ஹிந்தியில் ruup = உருவம் என்று பொருள்படுகிறது.

மா >>> மா

மாமரம் என்னும் முதற்பொருளையும் மாம்பழம், தளிர் என்னும் சினைப் பொருட்களையும் குறிக்கும் ‘மா’ என்னும் சொல் தமிழ்த்தொகை நூல்களில் 48 இடங்களில் உள்ளன. ‘மாஅத்த’ என்று சொல்லிசை அளபெடையாகவும் பயின்று வருகிறது. ஹிந்தியில் உயிர் இடம் பெயர்ந்து;

Maa >>> aam

என்றாகி மாம்பழத்தைக் குறிக்கிறது.

அலை >>> ஹீளா

அங்குமிங்குமாக இயங்குதல் என்னும் பொருளிலும்; அத்தன்மை உடைய நீரலையைக் குறிப்பிடுவதாகவும்; 'அலை' என்ற சொல் பல உருபுகளுடனும் இணைந்து; பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்றுத் தமிழில் வழங்கி வந்துள்ளது. அலை அலைக்க அலைக்கும் அலைக்குமே அலைத்த அலையில் அலையால் அலையா அலைத்தென அலைத்ததால் அலைத்ததற்கு அலைத்தரும் அலைத்தாய் அலைத்தான் அலைத்தன்றே அலைத்தி அலைத்து அலைப்ப அலைப்பவும் அலைப்பேனா அலைஇயர்

எனப் பலவாறாகப் பயின்று வருவதைத் தொகைநூல்களில் 106 இடங்களில் காண்கிறோம். ஹிந்தியில் உயிர் இடம் பெயர்ந்த பின் 'அசைய' என்னும் பொருள்பட;

alai >>> hilaa

என்று மாறி வழங்குகிறது. பின்னர் நீரலை என்னும் பொருள் தருவதற்கு;

hilaa >>> hilor

என்று மாறி வழங்குகிறது.

முடிவுரை:

'அரசு' என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் ஆக்கமும் மாறுபாடுகளும் பரந்து விரிந்த ஆய்விற்குரியது. அலை, மா, உறுப்பு, அரண், உலகு, அமர், அரிசி முதலிய சொற்கள் அடைந்துள்ள மாறுபாடுகளும் பயன்பாடுகளும்; இது போன்ற பிற சொற்களைத் தேடும் ஆவலைத் தூண்டுகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்:

Lifco's Hindi -Tamil Dictionary- S.R.Sarangapani (General editor)- 1st edition reprint- 1992

முத்துச்சண்முகன் - இக்கால மொழியியல்- முதல் பதிப்பு- 1972

நன்றி <http://tamilconcordance.in/TABLE-sang.html>

தொடர்பு:

முனைவர். ச.கண்மணி கணேசன் (kanmanitamilskc@gmail.com)

முதல்வர் (ஓய்வு)

ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கல்லூரி(தன்னாட்சி), சிவகாசி

19. இதயத்தை அள்ளும் இளங்கோவடிகள் !

-- முனைவர். ஒளவை அருள்

இன்றைய நாள் (24-4-2020) இளங்கோவடிகள் படிமச் சிலைக்கு மாலை அணிவிக்கும் நன்னாளாகக் கருதப்படுகிறது.

அன்னைத்தமிழுக்கு அழகு சேர்க்கும் அணிகலன்களாக இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாரின் தமிழ் வாழ்த்துப் பாடல் ஒரு காலத்தில் பாட நூல்களிலிருந்தது.

“காதொளிரும் குண்டலமும் கைக்கு வளையாபதியும்
கருணை மார்பின் மீதொளிர் சிந்தாமணியும்
மெல்லிடையில் மேகலையும் சிலம்பார் இன்பப்
போதொளிர் பூந்தாமரையும் பொன்முடி சூளாமணியும்
பொலியச் சூடி நீதியொளிர் செங்கோலாய்த்
திருக்குறளைத் தாங்கு தமிழ் நீடு வாழ்க !”

என்பது அந்தப் பாடலாகும்.

இந்த வரிசையிலேயே சிலம்பைத் தொடர்ந்து சேர நாட்டில் வாழ்ந்த மனோன்மணியம் சுந்தரனார் தமிழ்த்தாயின் திருவடியில் சிலம்புக் கீழ்க் கால் விரலுக்கு அணிகலனாக மனோன்மணியத்தை அணிவித்தார்.

இளங்கோவடிகள் சேர நாட்டு இளவரசர் . சிலப்பதிகாரத்தில் அவர் துறவு பூண்ட கதையும் வருகிறது.

மூன்றெழுத்தில் என் மூச்சிருக்கும் என்பது போல
முத்தமிழ்,
மூவேந்தர்,
மூன்று நீதிகள்,
மூன்று தலைநகரங்கள் -
மூன்று நகரங்களின் பெயர்களிலும் மூன்று எழுத்துகள்,
மூன்று காண்டங்கள்
மூன்று பத்துக் காதைகள்
முதன்மை பெற்ற கதை மாந்தர்கள் மூவர்

எனப் பொருளாலும், புனைவுகளாலும், வடிவாலும், வனப்பாலும், சிலப்பதிகாரத்தைப் புதுமையாகப் புனைந்தார்.

சேர இளவரசர் ஆனாலும் முடிகெழு வேந்தர் மூவர்க்கும் உரியதாகப் பொதுமை பொலிந்த இலக்கியமாகச் செய்தார். இளங்கோவடிகள், நாடாளும் அரச மரபினர் கவிதை புனைவதைப் போலவே, கற்றறிந்த கலைக்களஞ்சியமாகவும் துறவு வாழ்க்கையில் வாழ்ந்திருக்கிறார்.

பனையோலைகளைப் பின்னி நிறமூட்டிய அந்த ஓலைத்தடுக்கை உற்று நோக்கும் இளங்கோவடிகள், காட்டுக் குறத்தியின் கைவண்ணத்தைத் "தாலப்புல்லின் வால் வெண்தோட்டுக் கைவல் மகடுஉ கவினுறப் புனைந்த செய்வினை தவிசு" என்று ஓவியம் போல வரைகிறார்.

ஆடற்கலை, இசைக்கலை, அழகுக்கலை, கட்டிடக்கலை, வணிகக்கலை என்று அடுக்கினால் எண்ணெண் கலைகளையும் நுண்மையாக அறிந்து பண்பாட்டு புதையலாகச் சிலப்பதிகாரக் காவியத்தைப் படைத்தார்.

சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரையெழுதிய அடியார்க்கு நல்லார், எழுத்தின் திறனையோ, இன்சொல்லின் அழகையோ, பொருளின் அழுத்தத்தையோ எதனை வியந்து நான் முழுத்தும் பழுதற்ற முத்தமிழ்ப் பாடலுக்கு உரையெழுதத் துணிந்தேன் என்று அவையடக்கமாகக் கூறுகிறார்.

சிலப்பதிகாரம் படைத்துக் காட்டிய பூம்புகார் பதினாறாம் நூற்றாண்டைய இலண்டன் மாநகரத்தைப் போலக் காட்சிதரும் என்று கல்வெட்டுப் பேராசிரியர் சதாசிவப் பண்டாரத்தார் குறிப்பிட்டார்.

பூம்புகாரின் அழகையும் அங்கே அமைந்த கோட்டங்களையும், மதுரையின் மதில் அழகையும், வீதியழகையும், வணிக மாட்சியையும் சேர நாட்டு வேந்தன் இமயத்தை நோக்கிச் செல்லும் செலவின் பெருமிதத்தையும், நாடுகள், நகரங்கள், ஊர்கள், மலைகள், ஆறுகள், பொய்கைகள், வேந்தர்கள் எனச் சிலவற்றை அடுக்கிச் சொல்வதிலும் ஒருமைகாண் பதிலும் அடிகள் ஈடில்லாதவர் .

நாடாளும் அரசகுலத்தின் பெருமிதம் விளங்க வாழ்ந்த அடிகளாகிய சேரநம்பி வாழ்வில் பழகும் எவ்வளவு எளிய பொருளையும் ஆழ்ந்தும் கூர்ந்தும் பார்த்துப் பொங்கும் புலமை வெள்ளம் புரளத் தீட்டியுள்ளார். ஆயர்பாடியில் அந்திவேளையில் கோவலன் அமர்ந்து உண்ணுகிறான். உண்பதற்குக் கண்ணகி அழைப்பதற்கு முன்னால் அமர்வு தவிசிடுகிறாள். இந்நாளில் அதனைத் தடுக்கு, மனை என்பார்கள்.

மாதவி ஆடல் நிகழ்த்திய அரங்கத்தினுடைய அமைப்பும், அளவும், வலிவும், பொலிவும் தெரிய வேண்டுமா ? இன்றைய பொறியாளர்களுக்கு இந்த அளவைகள் ஒரு கலை விருந்து. கண்களை மூடிக்கொண்டு இன்றைய அண்ணாமலை மன்றத்தைக் கற்பனை செய்து காணலாம்.

“சிற்ப நூலாசிரியர் வகுத்த இயல்புகள் வழுவாத வகையில் அரங்கியற்றுதற்குக் குற்றம் நீங்கிய ஓரிடத்தில் நிலத்தை வகுத்துக்கொண்டு, பொதிகை முதலாய மலைப்பக்கங்களிலே நீண்டு வளர்ந்த மூங்கிலில் அதுவும் ஒரு கண்ணொடு கண்ணிடை ஒரு சாணாக வளர்ந்ததைத் தேடிக் கண்டு கொண்டு வந்து, அரங்கம் இயற்றுதற்கு அளக்குங்கோல், உத்தமன் கைப் பெருவிரல் இருபத்து நான்கு கொண்ட அளவினதாக நறுக்கி, அக்கோலால் எழுகோல் அகலமும், எண் கோல் நீளமும் ஒருகோல் குறட்டுயரமும் உடையதாய்த், தூணின்மீது வைத்த உத்தரப் பலகைக்குமாக அரங்கம் ஆடல் மன்றமாயிற்று.”

ஆடலின் அமைதி கூறியதுடன், ஆடலாசிரியன், இசையாளன் , நன்னூற்புலவனான கவிஞன், தண்ணுமையாசிரியன், குழலோன், யாழ்ப் புலவன் முதலாகக் கவிதை இயற்றுபவனும், இசையமைப்பாளனும், இசைக் கருவி இயக்குவோரும், ஆடல் நிகழ்த்துபவரும், ஆடல் மகளிரும் இடம் பெறுகின்றனர். ஒரு முழுமையான கலைக் குழுவின் சித்திரமாக இது அமைகின்றது. மேலும் ஊர்காண் காதையில் பல்வகை மணி பற்றிய அறிவைக் கோவலன் பெற்றிருந்ததைக் காணலாம். நல்மணிகளைத் தேரவும், பிறவற்றின் குற்றம் காணவும், பல்வகைக்குறைகளின் இயல்பு அறியவும் வல்லவனாகக் காட்டியதுடன், வணிகனென்ற நிலையில் கோவலனின் மனப்பாங்குக்குப் பொருந்தக் கண்ணகியின் அழகைப் புகழும் போது, 'மலையிடைப் பிறவா மணியே ! ' மாசறு பொன்னே' என்றும் கூறுகிறான் .

பூம்புகார் வீதிப் பெருமையைச் சொல்லும் போது காண்பவரைக் கவர்ந்து நிற்கும் யவனர் இருக்கையும் மிளிர்ந்துள்ளது. ஆடல் அரங்கத்தில் விடுதிரை, விலகுதிரை என்ற இரு எழினிகளைக் குறித்திருப்பதை ஆராய்பவர்கள் எழினி, யவனிகா என்ற பெயர் ஒற்றுமைகளைக் காட்டிக் கிரேக்க நாடக அரங்குகளின் திரைஅமைப்பை இங்கே காணலாம் என்று எழுதியுள்ளனர்.

மாதவி குளித்தெழுந்த பங்கயத் தடாகத்தில் ஊறி மிதந்த 32 வகை நறுமணப் பொருள்களையும், சேரர் செம்மல் இளங்கோவடிகள் புலமை மிகுந்த வரிகளில் பட்டியலிட்டுப் படம் பிடிக்கின்றார். அணிகலன்களென்றால் மாதவியாளின் கால்விரல்களில் மகரவாய் மோதிரம், பீலி, காலாழி துலங்க - அவள் கால்களில் பரியகம், நூபுரம், பாடகம், சதங்கை சிணுங்க - குறங்குசெறி ஓடுங்க - ஆடைமீது முத்தரை விளங்க - தோள்களில் கண்டிகையும், முத்துவளையும் மினுங்க - முன்கைகளிரண்டில் சூடகம், செம்பொன்வளை, வால்வளை, பவழப்பல்வளை குலுங்க, கைவிரல்களில் முடக்கு மோதிரம், கிளர்மணி, மரகதத் தாள்செறி விளங்க - கழுத்தில் சங்கிலி, நுண்தொடர், பூண்ஞாண், புனைவினைப் பொலிய - பிடரில் முத்துக்கோவை ஒளிர - காதுகளில் நீலக்குதம்பை, வைரக்குதம்பை அடங்க - தலையில் வலம்புரி,

தொய்யகம், புல்லகம் அணிந்து இருபதுக்கு மேற்பட்ட பொன்னகைகள் பொலியும் புன்னகை அரசியாக மாதவியை நம்முன் நிறுத்துகிறார்.

எண்ணுவது, பேசுவது, எழுதுவது ஆகியவெல்லாம் மிட்டனின் படைப்பைப் பற்றி மட்டுமே என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டவர்களும், வேர்ட்ஸ்வொர்த்தின் கவிதைகளிலேயே நாற்பதாண்டுகள், ஐம்பதாண்டுகள் மூழ்கிக் கிடப்பவர்களும், ஜேன் ஆஸ்டினின் ஐந்தாறு நாவல்களைத் தவிர வேறெதிலும் வாழ்க்கையைக் காண மறுப்பவர்களும், ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களின் மூலங்களைப் பற்றிய ஆய்விலேயே ஆயுள் முழுவதையும் செலவிடுபவர்களும் இங்கிலாந்தில் உண்டு. ஹாரல்டு புளூம் எனும் யூதப் பேராசிரியர் ஐரோப்பிய இலக்கியங்களைப் பற்றி எழுதிக் குவித்திருக்கும் நூல்களைப் பார்ப்பவர், இவருக்கு உண்ணவும், உறங்கவும், உடுக்கவும் எங்கிருந்து நேரம் கிடைக்கிறதென்று வியப்புறத் தோன்றும். பேராசிரியர் மருதநாயகம் மேலைநாட்டார் இலக்கியங்களை எவ்வாறு போற்றித் துதிக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி இவ்வாறு ஆராய்ந்து கூறுவது நமக்கு மலைப்பாகப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரம் மட்டும் ஆங்கிலப் புலவர்களுக்குக் கிடைத்திருந்தால், எங்களுக்குக் கிடைத்தது சார்லஸ் டிக்கன்ஸ் எழுதிய இரு நகரத்துக் கதை (Tale of Two Cities) தமிழர்களுக்கோ மூன்று நகரக் கதை (Tale of Three Cities) கிடைத்தது என்று பாராட்டிச் சேரன் தம்பியின் இலக்கியப் புலமைக்குத் தலை வணங்குவார்கள். சிலப்பதிகாரக் களஞ்சியத்தில் தகவல்கள் நூற்றுக் கணக்கில் கொட்டிக்கிடக்கின்றன.

அருகன் பெயர்களை அடுக்கி உரைப்பதும், பிறவா யாக்கை பெரியோன் கோயில் என்று சிவன் கோயிலையும், திருப்பதியில் திருவேங்கடவனின் நின்ற கோலத்தையும், திருவரங்கத்தில் கிடந்த வடிவத்தையும் காட்டுவது போலவே ஆய்ச்சியர் குரவையில் திருமாலைப் பற்றியும் குன்றக் குரவையில் முருகனைப் பற்றியும் வேட்டுவ வரியில் கொற்றவையையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். சமய நல்லிணக்கமும், சமரசப் பொதுமையும் சேரர் குலத் தோன்றலிடம் தழைத்தோங்குகின்றன.

தமிழகப் படை வீரர்கள் மலை முதுகு நெளிய நடந்தனராம். தமிழ் என்றால் மொழி மட்டுமன்று. காதல், இனிமை, இலக்கியம் என்று பல பொருள் படுவதுபோலப் படைவீரர்களின் ஆற்றலைக் கூடத் தமிழ் என்றே பாடிய தமிழ் மறவர் இளங்கோவடிகள். "காவா நாவில் கனக விசயனும் அருந்தமிழ் ஆற்றல் அறிந்திலர்" என்று கூறியதாக அமைத்துள்ளார். தென்தமிழ் ஆற்றல் என்றே மேலும் சில இடங்களில் காணலாம்.

“அரசியலில் தவறு செய்தவருக்கு அறமே கூற்றாவதும்”
“பத்தினி மகளிரை உயர்ந்தோர் பாராட்டிப் போற்றுவதும்”
“ஊழ்வினை விடாது வந்து ஊட்டும்”

என்ற மூன்று உண்மைகளை நூலிழை போலக் கோர்த்துச் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் செம்பொருளை இளங்கோவடிகள் வலியுறுத்தினார்.

பாண்டிய நாட்டில் அரசியலில் தவறு நடப்பதும், சேர நாட்டில் பத்தினிக் கடவுளைச் சிறப்பித்துப் போற்றுவதும், சோழ நாட்டில் யாழிசை மேல் ஊழ்வினை ஆட்சி செய்தலையும் காணலாம்.

செழிப்பான மாபெரும் செல்வக் குடும்பத்தின் மங்கலத் திருமணம் என்ற வகையில் யானை மீது மகளிர் அமர்ந்தபடி ஊர்வலம் வந்து கண்ணகி-கோவலன் திருமணச் செய்தியை மாநகர மக்களுக்கு அறிவித்தார்களாம்.

தமிழ்நாட்டு மக்களுக்குக் காவிரியாறு அன்னை போல் இருந்து அமுதூட்டினாலும், சோழ நாட்டுக்குக் காவிரிநாடு என்றே பெயர். உழவர்களைக் காவிரி தன் புதல்வர் என்று புகழ்கிறார்.

மன்னவராகப் பிறந்து ஆட்சி செய்வது பெருந்துன்பம் தரும் கடினமான பணியாகும். மக்களுக்கு எல்லா நிலைகளிலும் வளத்தையே வழங்கும் இடர்ப்பாடுகள் உள்ள பொறுப்பு என்று மேலை அரசியலறிஞர் கூறுவதைச் சேரன் செங்குட்டுவனின் சொற்கள் அப்படியே மெய்ப்பிக்கின்றன.

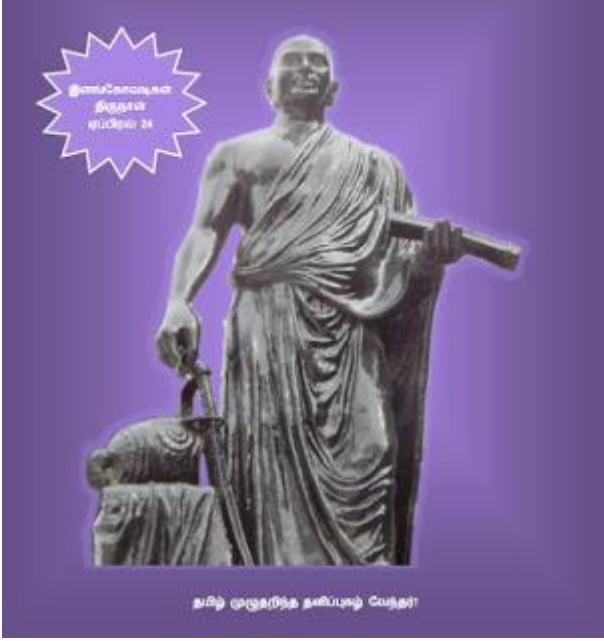
மழை பெய்யாது போனால் மனம் கலங்கும். உயிர்களுக்கு ஏதேனும் துன்பம் வந்தால் மனம் நடுங்கும். இப்படி அச்சத்துக்கு நடுவில் அகப்பட்டு அல்லலுறும் வாழ்க்கை தான் அரச வாழ்க்கை. இது துன்பம் தருவதே தவிரத் தொழுதற்குரிய பெருமை இதில் இல்லை என்று சேரன் செங்குட்டுவன் கூறுவதாகச் சேரர் தோன்றல் அரசுப் பொறுப்பின் கடமைச்சுமையைக் காட்டினார்.

சேரன் செங்குட்டுவனைப் பற்றிய ஒரு சுவையான செய்தி. சேர மன்னனின் எடையளவைக் கண்டறிய அறிஞர் மு. இராகவையங்கார், ஒருவாறு கணக்கிட்டு 300 முதல் 375 பவுண்டு (136 கிலோ முதல் 170 கிலோ) வரை என்று குறித்துள்ளார். மகுடம், மார்புக்கவசம், உடைவாள், கால் புதையரணம், இடையில் அணிந்த கச்சு எல்லாம் சேர்த்துத்தான் துலாபாரம் நடந்தது. 50 துலாபாரம் பொன் என்று குறித்துள்ளார். உயரத்தை நம்மால் அளவிட்டு அறிய முடியவில்லை.

சிலப்பதிகாரத்தை முடிமன்னர் காப்பியம், குடிமக்கள் காப்பியம், தேசியக் காப்பியம், கலைமிளிர் காப்பியம் என்று நாடெங்கும் பரப்பிய நம் சிலம்புச்செல்வர் ம. பொ. சி., அவர்கள், சென்னையில் 24.04.1956 இல் செயிண்ட் மேரீஸ் மண்டபத்தில் முதன் முதலாகச் சென்னை மாவட்டத் தமிழரசுக் கழகத்தாரால் இளங்கோ விழாவைத் தொடங்கி வைக்கச் செய்தார்.

இந்த வகையிலும், சிலப்பதிகாரத்தில் 28 நாள் நிகழ்ந்த இந்திர விழுவூரெடுத்த காதையில் குறிப்பிடப்படும் சித்திரைத் திங்களின் சித்திரை முழுநிலவைக் கருதியும் எனவே, இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்திரா விழாவின் இறுதி நாளான ஏப்ரல் 24ம் நாளில் இளங்கோவடிகள் சிலைக்கு மலர் மாலை அணிவிக்கத் தமிழக அரசு முடிவு செய்தது.

சிலப்பதிகாரம் ஈடு இணையற்ற முத்தமிழ்க்காப்பியம். இயல், இசை, நாடகம் பின்னிப் பிணைந்த பெருங்காப்பியம். சிலப்பதிகாரத்தை நினைக்கும் போது ஒரு வகையில் மனம் கலங்குகிறது. சேர நாடு நம்மோடு சேராத நாடாயிற்று. பூம்புகார் கடலில் மூழ்கியது. மதுரையின் ஒரு பகுதி கனலில் கரிந்தது. வஞ்சி மாநகரம் எங்கே என்று தேட முடியாதபடி மணலில் புதைந்தது. காற்சிலம்பு அணிவதை மகளிர் எப்போதோ மறந்துவிட்டனர்.

இந்திர விழா ஊர்

மக்களால் இப்போது கொண்டாடப்படுவது இல்லை. யாழ் இப்போது இல்லை. கோவலன் கொல்லப்படுகிறான், பாண்டியன் அரசுக்கட்டிலில் விழுந்து இறக்கிறான். கோப்பெருந்தேவியும் உடன் உயிர் துறக்கிறாள். அடைக்கலம் தந்த இடைக்குல மாதரி தீப்பாய்கிறாள். கவுந்தியடிகள் உண்ணாநோன்பிருந்து உயிர் விடுகிறார். கோவலன் தாயும், கண்ணகி தாயும் உயிர் துறக்கின்றனர், பூம்புகாரின் பொற்கொடி மாதவி புத்த

மதத் துறவியாகிறாள், கோவலன், கண்ணகி தந்தையர் துறவறம் கொள்கின்றனர். இவ்வாறு அவலக்கடலில் அடுக்கிய இடுக்கண்களால் துன்பியல் நாடகத் தொடர்ச்சி நிறைவடைகிறது.

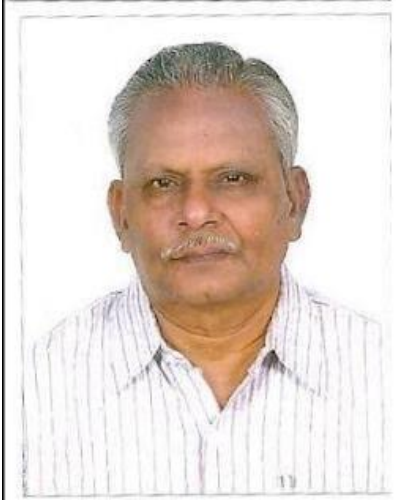
சிலப்பதிகாரம் ஓர் அரிய பெரிய ஆவணம்.
நீங்காத நினைவுச் சின்னம்.
பண்பாட்டின் பெட்டகம்.
பழங்கலைகளின் புதையல்.

நன்றி: உலகத்தமிழ்

முனைவர். ஒளவை அருள்
இயக்குநர், மொழிபெயர்ப்புத்துறை
தமிழ்நாடு அரசு

20. சங்கத்தமிழ்த் தரவு தகைமையாளர் பாண்டியராசாவின் சங்கச் சோலை

-- இலக்குவனார் திருவள்ளுவன்

கணினி உகத்தில் கணினி வழியாகத் தமிழ்த் தொண்டாற்றுபவர் சங்கத்தமிழ்த் தரவு தகைமையாளர் பாண்டியராசா. அன்றைய மதுரை /இன்றைய தேனி மாவட்டத்தில் உள்ள சின்னமனூர் அருகே உள்ள ஓடைப்பட்டி என்னும் சிற்றூரில் சித்திரை 17, 1974 / 30.04.1943 இல் பிறந்தவர்; தமிழ் வளர்ச்சிக்கான அரும்பெரும் பணிகளை ஆற்றி வருகிறார். ஆசிரியர் ப.பரமசிவத்திற்கும் ஆசிரியை ஞா.பொன்னுத்தாய்க்கும் திருமகனாகப் பிறந்ததால் ஆசிரியப்பணியில் இயல்பாகவே நாட்டம் கொண்டார்.

ஆசிரியக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியரான இவரின் வாழ்க்கைத்துணைவி திருவாட்டி சு.வனசாவும் இளம் முனைவர் பட்டமும் கல்வியியல் முதுகலைப்பட்டமும் பெற்ற ஆசிரியரே.

தமிழியல், கணக்கியல், கணினியியல் ஆகிய துறைகளில் பட்டங்கள் பெற்றவர். மதுரை அமெரிக்கன் கல்லூரியில் 37 ஆண்டுகள்(1964 - 2001) கணக்கறிவியல் துறையில் ஆசிரியப்பணியாற்றியுள்ளார். இவர் கணக்கில் முதுஅறிவியல் பட்டம் படித்துப் பணியில் சேர்ந்தாலும் பின்னர்(1971-72) இத்துறையில் இளமுனைவர் பட்டம் பெற்றுள்ளார். 1964 இல் கணக்குப் பயிற்றுநராகப் பணியில் சேர்ந்தவர் 2001இல் முதுகலைக் கணக்குத் துறையின் தலைவராகப் பணிநிறைவு எய்தினார்.

கல்வியீதும் தமிழ் மீதும் தணியா ஆர்வம் கொண்டுள்ள இவர், தொடர்ந்து மொழியியல் சான்றிதழ்(1978-79), தமிழ் முதுகலை(1980), மொழியியல் முனைவர் பட்டம்(2001) பெற்றுள்ளார். இடையில், கணினியியலில் பட்டயமும் பட்டமேற்படிப்புப் பட்டயமும் பெற்றுள்ளார்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஏற்கப்பட்ட இவரது முனைவர் ஆய்வுப் பட்டத் தலைப்பு: "எழுத்துத் தமிழின் மொழியியல் கூறுகளின் புள்ளிவிவரப் பகுப்பாய்வு - தொல்காப்பியம் முதல் இக்காலம் வரையிலான கால முறைப்படியும் ஒத்தக் காலத்தின் படியுமான மொழியியல் கூறுகள் ஆய்வு (A

Statistical Analysis of Linguistic Features in Written Tamil - A diachronic and synchronic study of linguistic features starting from tolka:ppiyam and up to modern times.)” என்பதாகும்.

இக்காலகட்டத்தில், விடுதிக்காப்பாளர்(1983-86), கணினி செயல்பாட்டிற்கான பட்டமேற்படிப்புப் பட்டயக்கல்வியின் மாலைநேரப் படிப்பிற்கான இயக்குநர்(1986-1995), கணினி அறிவியல் துறைத் தலைவர்(1991-1995),கணினி சார் புலத்தலைவர்(1995-97), துணை முதல்வர் (1997-98) எனப் பல பொறுப்புகள் மூலம், கல்விநலனிலும் மாணாக்கர் நலனிலும் சிறப்பாகக் கருத்து செலுத்தி அனைவர் பாராட்டையும் பெற்றார்.

சங்க இலக்கியத்தில் சொல்லாக்கம் (Coining of Technical words in Sangam literature) என்னும் இவரது முதல் கட்டுரை அறிவியல் இதழான கலைக்கதிரில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து செம்மொழித் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம் சார்ந்து, தமிழ் இலக்கணத்திற்கு வளம் சேர்க்கும் வகையிலும் தமிழ்க்கணினிப் பயன்பாட்டிற்கு வழி வகுக்கும் வகையிலும் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாகப் பதினெட்டுக் கருத்தரங்கங்களில் பங்கேற்கக் கட்டுரைகள் அளித்துள்ளார்.

தஞ்சாவூர், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் நடத்திய கணக்கு-புள்ளியியல் கலைச்சொற்கள் புனைவு, திரட்டல், தொகுத்தல் கருத்தரங்கத் தலைவராக இரு முறை (6/1984,6/985) இருந்து வழிநடத்தியுள்ளார்.

இவரது குறிப்பிடத்தக்கப் பணி தமிழ் இலக்கியத் தொடரடைவு(Concordance for Tamil Literature) என்னும் இணையப்பதிப்பாகும். சங்க இலக்கியச்சொல்லடைவு வையாபுரியாராலும் பிறராலும் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆசியவியல் நிறுவனம், செருமானிய அறிஞர்கள் தாமசு இலெகுமண், தாமசு மிலிடென் ஆகியோரைக் கொண்டு பழந்தமிழ்ச்சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவை வெளியிட்டது(A word index of old Tamil cankam literature / by Thomas Lehmann and Thomas Malten, 1992). முனைவர். பெ. மாதையனை நூலாசிரியராகக் கொண்டு தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவு வெளியிட்டுள்ளது(2003). தமிழ் இணையக்கல்விக்கழகமும் சங்க இலக்கியச் சொல்லடைவினை இணையத்தில் பதிப்புள்ளது. பேரா.காமாட்சி முதலான அறிஞர்களும் இப்பணியில் இறங்கி உள்ளனர். எல்லாப்பணிகளுக்கும் தலைமை நிலையில் உள்ளதாகப் போற்றத்தக்கது இவரது இணையவழியிலான தொடரைவுப்பணியாகும்.

தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் (பத்துப்பாட்டு + எட்டுத்தொகை), பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, (திருக்குறள் உட்பட அனைத்து 18 நூல்கள்), திருக்குறள்(மட்டும் - தனியாக), ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், முத்தொள்ளாயிரம், இறையனார் அகப்பொருள், கம்பராமாயணம், நளவேண்பா, பெருங்கதை, கலிங்கத்துப்பரணி, வில்லி பாரதம் (புதியது), பக்தி இலக்கியம், கூட்டுத்தொடரடைவுகள், இடம் பெற்றிருக்கும்.

மேலும், படிப்போருக்குப் பயன்தரும் வகையில் சொற்பிரிப்பு நெறிகள் குறித்தும் அருமையாக விளக்கியுள்ளார்.

தொடரடைவில் குறிப்பிட்ட சொல், எந்தெந்த இடத்தில் வருகிறது என்பது வரிசைப்படியாகத்தரப்படுகின்றன. ஒரே சொல், வெவ்வேறு பொருளில் வருவதை இதன் மூலம் அறிய இயலாது. சொற்களை வகைப்படுத்தி, அந்த வகைகளுக்கேற்ற முறையில் சொல்வகுப்புத் தொடரடைவு அளித்துள்ளார். எனவே, படித்துப்பரிந்து கொள்வதற்கு எளிதாகும்.

சான்றுக்கு ஒன்று: அகல் என்னும் சொல் வினைச்சொற்களாகவும் பெயர்ச்சொற்களாகவும் நீங்கு, விலகு அகன்ற, அகலமான, அகலமான இடம் என்னும் பொருள்களில் வருவதை வகைப்படுத்தித் தருகிறார்.

இந்தத் தொடரடைவுகளை tamilconcordance.in என்ற இணையதளத்தில் காணலாம்

சொல்லடைவுகளைப் பயன்படுத்தும் பொழுது சொற்களுக்கான பொருள்களை வேறு நூல்களிலோ வேறு தளங்களிலோ தேடாமல், இங்கேயே அறிய வந்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் வரும்.

அந்த எண்ணத்தை ஈடேற்றும் வண்ணம் இப்போது முனைவர் பாண்டியராசா உருவாக்கியுள்ளதுதான் சங்கச்சோலை < sangacholai.in > என்ற இணையதளத்தில் உள்ள சங்க இலக்கிய அருஞ்சொற்களஞ்சியம் என்ற பகுதி.

“சங்க இலக்கியங்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை ஆகிய நூற்களில் காணப்படும் அரிய சொற்களை, அவற்றுக்கான தமிழ், ஆங்கிலப் பொருள்களுடன், அச்சொற்கள் அப் பாடல்களில் பயின்று வருகின்ற இடங்களில் சிலவற்றையும் கொடுத்து, தேவையான இடங்களில் படங்களையும் கொடுத்து, விளக்க முற்படும் தளம் இது”.

இப்போது,

‘அ’ முதல் ‘ஓள’ முடிய உள்ள உயிர் எழுத்துக்களுக்குரிய 495 சொற்களும்
‘க’ முதல் ‘கௌ’ முடிய உள்ள உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்குரிய 352 சொற்களும்
‘ச’ முதல் ‘சோ’ முடிய உள்ள உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்குரிய 250 சொற்களும்,
‘ஞ’, ‘ஞா’, ‘ஞி’, ‘ஞெ’, ‘ஞொ’ - வுக்குரிய 40 சொற்களும்
‘த’ முதல் ‘தௌ’ முடிய உள்ள உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்குரிய 440 சொற்களும்,
‘ந’ முதல் ‘நௌ’ முடிய உள்ள உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்குரிய 315 சொற்களும்,
‘ம’ முதல் ‘மௌ’ முடிய உள்ள உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்குரிய 641 சொற்களும்,
‘ய’, ‘யா’, ‘யூ’ - வுக்குரிய 24 சொற்களும்
‘வ’, ‘வா’, ‘வி’, ‘வீ’, ‘வெ’, ‘வே’, ‘வை’, ‘வௌ’-க்குரிய 610 சொற்களும்
ஆக மொத்தம் 3962 சொற்கள் இங்கே இடம்பெற்றுள்ளன.

தேவையான சொல்லின் முதல் எழுத்தைத் தட்டினால், அந்த எழுத்தில் தொடங்கும் எல்லாச் சொற்களும் இடது பக்கம் அட்டவணைப் படுத்தப்பட்டிருக்கும். அதில் நாம் தேடும் சொல்லைச் சொடுக்கினால், அச் சொல்லைப் பற்றிய விவரங்கள் கிடைக்கும்.

இணைய வழியிலான பல்வேறு அகராதிகள் உள்ளன. அவற்றில் சிறப்பாக உள்ளது தமிழ்ப்புலவர் அகராதி < <https://www.tamilpulavar.org/> > யாகும். இதில் பொதுச்சொற்கள், கலைச்சொற்கள், முதலான வகைகளுடன் ஆங்கில அகராதிகளும் இடம் பெற்றுப் பேருதவியாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் இவற்றில் நாம் சொல்லைக் குறிப்பிட்டுப் பொருள்காண வேண்டும். தொடரடைவில் சங்க இலக்கியம் முதலான நூல்களில் உள்ள அனைத்துச் சொற்களும் இருக்கும். அதனைத் தேர்ந்தெடுத்து வரும் இடத்தைக் காண முடியும். சங்கச்சோலையில் உள்ள சங்க இலக்கிய அருஞ்சொற்களஞ்சியத்தில், சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள அரிய சொற்களை அவற்றின் பொருளுடன் காண முடியும்.

எவ்வாறு இஃது அமைந்துள்ளது என்பதற்கு ஒரு சான்று.

அஃகு - (வி) நுண்ணியதாகு, சுருங்கு, குறை, become minute, shrink, be reduced in size, quantity etc.,

அகன்ற தாயத்து அஃகிய நுட்பத்து

இலம் என மலர்ந்த கையர் ஆகி - மலை 551,552

பரந்த அரச உரிமையையும், குறுகிய அறிவினையும்,

‘இல்லை’ என்று விரித்த கையினையும் உடையோராய்;

நல்லகம் நயந்து, தான் உயங்கிச்

சொல்லவும் ஆகாது அஃகியோனே - குறு 346/8

நமது நல்ல நெஞ்சத்தை விரும்பி வருந்தி

அதை நமக்குக் கூறவும் இயலாது மனம் குன்றினான் .

இவ்வாறு சொல்லின் தமிழ்ப்பொருள், ஆங்கிலப்பொருள், சொல் இடம் பெற்றுள்ள இலக்கிய அடிகள், நூலின் பெயர், பாடல் / அடி எண் முதலியவை நமக்குக்கிடைக்கின்றன.

ஏறக்குறைய ஈராண்டுகளில் இவ்வருவினைப் பணியை முடித்துள்ளார். மீளாய்வு செய்து, விட்டுப்போன சொற்கள், கிடைக்கக்கூடிய தேவையான படங்கள், சொற்களுக்கான இணைப்புகள் தரும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறார். எனவே, விடுபாடு, தேவைப்படும் மாற்றம் முதலியவற்றைத் தெரிவிக்க வேண்டியுள்ளார். நானும் 'அர்' விசுவதியில் உள்ள சொல்லின் 'அன்' விசுவதிச்சொல்லையும் சேர்த்து அஃது இடம் பெறும் இடங்களைக் குறிக்க வேண்டும் என்றும் இடம் பெற்ற சொல்லில் பயன்பாட்டு இடம் ஒன்று விட்டுப்போனதையும் தெரிவித்துள்ளேன். இதுபோல் அனைவரும் தெரிவிப்பின் அவர் எண்ணப்படி இதனைத் தனி இணையதளமாக மாற்றிச் செவ்வையாய்த் தர இயலும்.

இன்றைய அவரின் 77ஆம் பிறந்தநாளின் பொழுது அவர் நலம், வளம்,புகழ் நிறைந்து தமிழுடன் நூறாண்டு வாழ வாழ்த்துகிறோம். இந்நன்னாளில் அவரின் செயற்கரிய பணிகளைக் குறிப்பிடுவதன் காரணம், தமிழ் மாணாக்கர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், சொல் ஆர்வலர்கள், ஆராய்ச்சியாளர்கள் முதலான அனைவரும் இவரது தளத்தை நன்கு பயன்படுத்திப் பிறருக்கும் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்குத்தான்.

மேலும், தமிழக அரசு இவரது பணிக்கான செலவினை விடக் கூடுதல் தொகையைப் பரிசாக அளித்து இவரைப் போற்ற வேண்டும்! அஃது இதுபோன்ற பணிகளில் ஈடுபடத் தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கு உந்துதலாக அமையும். செம்மொழித்தமிழாய் மத்திய நிறுவனமும் நல்கைத் தொகை வழங்க வேண்டும்! வாய்ப்புள்ள கொடை உள்ளம் கொண்ட நல்லோரும் உதவலாம்!

தமிழ்ச்சொற்கள் தேடுகருவியை அளித்துள்ள முனைவர் பாண்டியராசா, பைந்தமிழுக்கு மேலும் வளம் சேர்ப்பாராக!

முனைவர் பாண்டியராசா

மனைபேசி: மதுரை 0452-2537931 ; சென்னை 044-22201244

அலைபேசி: 99944 89388

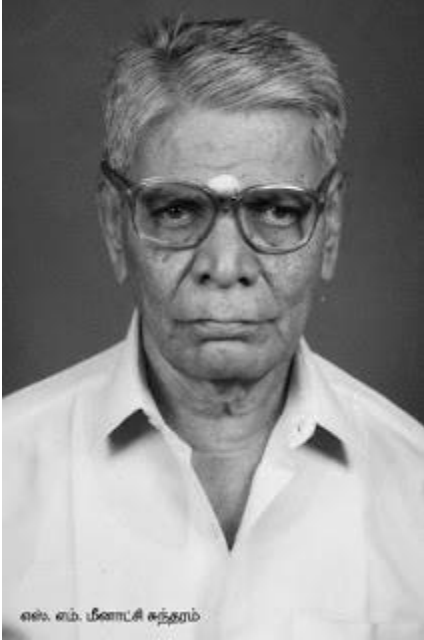
மின்வரி: ppandiyaraja@yahoo.com

21. ஸ்டூடியோ பேக்ரவுண்ட் டிசைனர் மீனாட்சிசுந்தரம்

-- ரெங்கையா முருகன்

ஸ்டூடியோ பேக்ரவுண்ட் டிசைனர் மீனாட்சிசுந்தரம் ஓவியர் கொண்டையராஜா அவர்களின் மாணவர்.

காலனிய வருகைக்குப் பின்பாக போட்டோ ஸ்டூடியோக்களில் ஐரோப்பிய மாடலின் பின்னணியில் நம்மவர்களின் முக உருவங்கள் போட்டோ எடுத்து வீட்டின் சட்டகங்களில் மாட்டி வைக்கும் நாகரீகம் உருவானது. போட்டோ ஸ்டூடியோவுக்குச் சென்றால் ஒவ்வொரு ஸ்டூடியோவிலும் பேக்ரவுண்ட் டிசைனில் ஐரோப்பிய மாடல் பூ போட்ட பால்கனி கிரில், அழகு மிக்க தூண்கள், நீண்ட முக்கோண ஸ்டாண்டில் பூ வைக்கப்பட்ட ஜாடி, காற்றில் அசைந்தாடும் கொடிகள் போன்ற பேக்ரவுண்ட் டிசைன் ஸ்டூடியோ அரங்கின் பின்பக்கம் இருக்கும். அந்த பேக்ரவுண்ட் டிசைன் முன்பாக நம்மை உட்கார வைத்து படம் எடுப்பர்.

எஸ். எம். மீனாட்சி சுந்தரம்

இந்த ஸ்டூடியோவிற்கான பேக்ரவுண்ட் டிசைன் ஓவியம் வரைவதில் கெட்டிக்காரர் கோவில்பட்டி மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள். 60-70களில் இவர் வரைகின்ற போட்டோ ஸ்டூடியோ பேக்ரவுண்ட் டிசைன் காஷ்மீர் முதல் தமிழகம் வரை வர்த்தக ரீதியாகப் பெரிய வரவேற்பு இருந்தது. இவருக்கு இன்று வயது 92. வெண்கலக் குரலில் அப்படியே கர்நாடக சங்கீதம் பாடுவதில் கெட்டிக்காரர்.

தமிழக காலண்டர் ஓவிய பிதாமகன் கொண்டையராஜாவின் அத்தியந்த சீடர்களில் ஒருவர். கொண்டையராஜாவின் ஒவ்வொரு சீடர்களுக்கும் ஒவ்வொரு தனித்தன்மை உண்டு கொண்டையராஜாவின் பிரதம சீடர் டி.எஸ். சுப்பையா ஓவியங்களில் கண்ணுக்கு முக்கியத்துவம் இருக்கும். அணிகலன்கள் மிக நுட்பமாக வரைவார். ராமலிங்கம் ஓவியங்களில் உடல் அமைப்பு தூக்கலாக இருக்கும். மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள்

காலண்டர் ஓவியங்கள் வரைந்தாலும் போட்டோ ஸ்டுடியோவிற்கான அரங்கின் பேக்ரவுண்ட் சீன்கள் வரைவதில் தனித்துவமாக ஜொலித்தவர்.

இவரது அறிமுகம் எனக்குக் கனடா மானுடவியலாளர் ஸ்டீபன் இங்க்லீஸ் எழுதிய “Suitable For Framing: The work of a Modern Artist” கொண்டையராஜு குறித்தான ஆய்வுக் கட்டுரைக்காக 1981 வாக்கில் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களையும் சந்தித்து நேர்காணல் கண்டிருக்கிறார். இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை மூலம் இவரைக் காண வேண்டும் என ஆவல் பிறந்தது.

இவரைச் சந்திக்க நானும், மிக்சிக்கன் பல்கலைக் கழக பேராசிரியரும், புகழ் பெற்ற ஆவணப்பட இயக்குநருமான திரு. சுவர்ணவேல் அவர்களும் இணைந்து 2015 ஆம் ஆண்டு நேர்காணலுக்காகச் சந்தித்தோம். மிகவும் வெள்ளந்தியான பேச்சு. தன்னை முன்னிறுத்துக் கொள்ளாமல் எல்லாம் அண்ணா, அண்ணா (குரு கொண்டையராஜு) என்று தனது குருவைக் குறித்தே பேசிக் கொண்டிருந்தார். அண்ணா இல்லேன்னா நானெலாம் ஒன்றுமே இல்லை என்று நீண்ட நேரமாகக் கொண்டையராஜு குறித்துப் பேசி சில நேரங்களில் அவர் நினைவில் மூழ்கி உணர்ச்சிவசப்படுகிறார்.

குரு- சீடன் உறவு என்பது இவருடைய காலங்களோடு அந்த ஆத்மார்த்தமான பந்தம் முடிந்துவிடும் என்று உணர்வைத் தார்பெரிதாக எதையும் சாதிக்க வில்லை. அண்ணா சொன்னதைச் செய்வேன் என்றார். ஆனால் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு பல முக்கிய காலண்டர் ஓவியங்கள் வரைந்து தன்னை முன்னிறுத்திக் கொள்ளத் தெரியாத அப்பாவியாகவே காணப்பட்டார்.

விருதுநகர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ராஜபாளையம் அருகில் உள்ள தேவதானம் இவர் பிறந்த கிராமம். சிறு வயதிலேயே பஜனை மடங்களில் இவர் பாடும் பாடல்களின் கேட்கப் பல மூத்த அக்கிரகாரத்துப் பெண் ரசிகைகள் இவரது பாடலில் மயங்கி பெரிய மதிப்பு இவருக்கு உண்டாகி இருக்கிறது. மிகவும் ஏழ்மையான விவசாய பின்னணி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்தில் படித்தவர். படிக்கும் போதே ஓதுவார் ஒருவரிடம் சேர்ந்து தேவாரம், திருவாசகம் இசையுடன் படிக்க கற்றுக் கொண்டவர். பின்பு கோவிந்தராஜன் என்னும் நட்டுவனாரிடம் வர்ணம், ஜதி, மெட்டு போன்ற கர்நாடக சங்கீதம் கற்றுக் கொண்டார்.

திருவிழாவின் போது பஜனைப் பாடல்கள் பாடும் அழகைக் கண்டு அக்கிரகாரத்துப் பெண்கள் “டேய் மீனாட்சி சுந்தரம் அந்த கீர்த்தனையை பாடுறா” என்று விரும்பி கேட்பார்களாம். ஒருசமயம் இவரது ஊர்க் கிராமக் கோவில் திருவிழாவில் இவர் வெண்கல குரலில் பாடும் அழகைக் கேட்கிறார் திருவிழாவிற்கு வந்திருந்த சேத்தூர் ஜமீன்தார். பின்பு ஜமீன்தார் இவரைப் பாராட்டி விட்டு பங்களாவுக்கு வரச் சொல்லிப் போய் விட்டார். ஆனால் இவர் ஜமீன்தார் பங்களாவுக்குச் செல்லவில்லை.

இதற்கிடையில் அங்குத் தற்செயலாக வந்திருந்த மதுரை சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுக்குச் சொந்தமான மதுரை மீனாலோசனி பால சந்திர சபா நாடகக் குழுவினைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் இவரது பாடலில் மயங்கி, எங்களது நாடகக் குழுவிற்கு வருகிறாயா என்று கேட்க, தனது குடும்பச் சூழலுக்குப் போய்விடலாம் என இவர் விருப்பம் தெரிவிக்க, அப்பொழுதே நாடக கம்பெனிக்கு ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகிறார். ஒப்பந்தம் செய்யப்படும் போது மாதம் ரூபாய் 10 சம்பளம். அட்வான்ஸ் தொகை 50 ரூபாய்.

1938 ஆம் ஆண்டு தூத்துக்குடியில் கப்பல் ஏறி இலங்கை யாழ்ப்பாணம் போய் இறங்கிய போது 11 வயதே நிரம்பிய பாலகன். இலங்கையில் உள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் இறங்கி கம்பெனிக்குச் செல்கிறார். நாடகக் கம்பெனி முன்பு ஓவியர் கொண்டயராஜுவின் இரு பக்கமும் இரண்டு நாய்கள் உடன் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார். அந்த நாய்களுக்கு எனாமல் தட்டில் கொஞ்சம் சோறும், கறிகளும் இருந்தன. இப்படித்தான் முதன் முதலில் அண்ணாவைக் கண்டேன் என்று நினைவு கூறுகிறார். அந்த நாய்களைக் கண்டு பயந்தபடி இவர் நிற்க, ஓவியர் கொண்டையராஜு அவர்கள் நாயைப் பார்த்துப் பயப்பட வேண்டாம், அருகில் வா என்றழைத்தார்.

"நீ ஒன்னும் பயப்படாத, ராஜபாளையத்தில் உள்ள நம்ம பய கந்தசாமி, உன் வருகை குறித்து காகிதம் எழுதியிருந்தான். நான் உன்னை நல்லவிதமாகப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்," என்றாராம். அண்ணா கொண்டையராஜு அவர்கள் மிகப் பெரிய நாய்ப் பிரியர். அவர் நாடகக் கம்பெனிக்கு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்துக்குக் கப்பலில் பயணிக்கையில் அவருடைய வளர்ப்பு பிராணியான இரண்டு நாய்களையும் ஏற்ற மறுத்து விட்டார்களாம் கப்பல் கம்பெனி. நாய்களை ஏற்றவில்லையென்றால் நானும் வரவில்லை என்று பயணம் செய்ய மறுத்து விட்டாராம். கொண்டையராஜு வரவில்லையென்றால் நாடகமே நடத்தமுடியாது என்று எண்ணிய நாடக கம்பெனி கப்பல் நிறுவனத்தில் இதமாகப் பேசி லஞ்சத்தைக் கொடுத்து நாய்களைக் கப்பலேற்றிக் கொண்டு வந்தாராம் அண்ணா என்று தனது குரு குறித்து புன்முறுவலுடன் கூறினார்.

நாடக கம்பெனி முதலாளி மதுரை பழனியாபிள்ளை முதலில் என்னை ஒரு பாட்டுப் பாடச் சொன்னார். நான் நன்றாக உட்கார்ந்து சம்மணங்காலிட்டு தொடையில் தாளம் தட்டிக் கொண்டே பாடிய போது நாடக கம்பெனி உறுப்பினர்கள் அனைவரும் என்னை ஆச்சரியமாகப் பார்த்து ரசித்தார்கள். அக்கால நாடகத்தில் இன்றைய காலம் போல ஸ்பீக்கர் கிடையாது. மீனாட்சிகந்தரம் அவர்களுக்கு நாடகத்திற்குத் தேவையான போது உச்சபட்ச குரலில் பாடுவது பிரதான வேலையாக அமைந்து விட்டது. இலங்கையில் அக்கால நாடகங்களில் விளம்பரத்துக்காக நோட்டீஸ் அச்சடிக்கும் போது சென்னை மயிலாப்பூரைச் சேர்ந்த கொண்டையராஜுவின் ஓவியங்கள் இடம்

பெற்ற நாடகம் என்றுதான் அச்சடிப்பார்களாம். அந்த அளவுக்கு
கொண்டையராஜாவின் நாடகத் திரைச்சீலை ஓவியங்களுக்கு மவுசு இருந்துள்ளது.

சிறு வயதிலேயே பிழைப்புக்காக நாடக கம்பெனிக்கு மீனாட்சிசுந்தரம்
வந்து விட்டதால் இயல்பாகவே யாவருக்கும் உதவி செய்திடும் உத்தம குணம்
வாய்த்த ஓவியர் கொண்டையராஜாக்கு மீனாட்சிசுந்தரத்தைப் பிடித்து விடுகிறது.
கொண்டையராஜாவின் அன்பு கலந்த அரவணைப்பும் கிடைத்து விடுகிறது.
நாடகம் முடிந்த பின்பு ஓய்வுள்ள நேரங்களில் ஓவியர் கொண்டையராஜா
நாடகத்திற்குத் தேவையான காட்சிகளை வரைந்து கொண்டிருப்பார். அச்சமயம்
ஓவியம் வரைவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாராம் மீனாட்சிசுந்தரம்.

ஒருநாள் தீவிர சிந்தனையில் ஆழ்ந்து நாம் தொடர்ந்து நாடகத்தில்
நடித்துக் கொண்டிருக்கமுடியுமா என்று யோசித்த வேளையில்
கொண்டையராஜாவிடம் போய் எனக்கு ஓவியம் கற்றுத் தருவீர்களா? என்று
தனது ஆசையைத் தெரிவிக்க, உடனே அவரும் ஓவியம் வரையச் சொல்லிக்
கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டார். நாடக நேரங்களில் நடித்து விட்டு ஓய்வு நேரங்களில்
ஓவியமும் கற்றுக் கொள்கிறார் மீனாட்சி சுந்தரம்.

இதற்கிடையில் இலங்கையில் ஊர் ஊராகச் சென்று நாடகம் நடத்திக்
கொண்டு வரும் வேளையில் இரண்டாம் உலகப் போர் வந்தது. நாடக
கம்பெனியை நடத்த முடியாமல் திணறினர். ஓவியர் கொண்டையராஜா நாடகக்
கம்பெனியை இந்தியாவிற்குக் கொண்டு வர முயன்றார். ஆனால் கொண்டு
செல்வதற்குப் பணம் இல்லை. பணம் திரட்டுவதற்காக கொண்டையராஜா
மட்டுமே இந்தியாவிற்குப் பயணம் ஆனார். அச்சமயத்தில் நான் அண்ணாவைப்
பார்த்து அழுது விட, கவலைப்படாதே, என்று என்னைத் தேற்றி விட்டு இந்தியா
சென்று நான் பணம் திரட்டிவிட்டு விரைவில் வந்துவிடுவேன் என்று கூறி விட்டுச்
சென்றுவிட்டார். நாங்கள் நாவலப்பட்டியிலிருந்து திரிகோணமலைக்கு வந்து
விட்டோம். அங்கு உள்ள கடற்கரையில் எல்லா நாட்டுக் கப்பல்களும் நிற்கும்.
ஏக்கத்துடன் அண்ணாவின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கொண்டிருப்பேன்.
இவ்வாறாக வேடிக்கையாகப் பார்த்துக் கொண்டே கொழும்புக்குப் பயணம் ஆகி,
கொழும்பிலிருந்து கப்பல் ஏறி ராமேஸ்வரம் வந்து அடைந்ததாகக் கூறினார்.
நாடக கம்பெனியின் அனைத்துச் சாமான்களையும் அப்படியே இலங்கையில்
விட்டு இந்தியா வந்து சேர்ந்து விட்டோம்.

இந்தியா வந்து சேர்ந்ததும் திரும்ப நாடகக் கம்பெனியை உயிரூட்டி
ராஜபாளையத்தில் நடத்த முடிவு செய்தோம். ஆனால் நாடக கம்பெனி ஒரு
நிலையில்லாமல் தத்தளித்துக் கொண்டே வந்தது. நாடகமே நடத்தமுடியாத
சூழலுக்குத் தள்ளப்பட்டுச் சூனியமாகி விட்டது. அண்ணா உடன் இருந்த
நாங்களோ செய்வதறியாது தவித்தோம். கொண்டையராஜா ஜமீன்தாரைச்
சந்தித்து என்னை நம்பி இவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் “இனி மேல் எங்கே

செல்வது என்றும் ஒன்றும் புலப்படவில்லை” என்று புலம்ப, ஜமீன்தாரோ நீங்கள் எங்கும் செல்ல வேண்டாம். நான் இடம் தருகிறேன் என்றார்.

ஓவியர் கொண்டையராஜா பிரம்மச்சாரியாகவே வாழ்ந்தவர். தனக்கென்று சொத்து சுகம் சேர்த்துக் கொள்ளாதவர். தனது சீடர்களுக்காகவே வாழ்ந்தவர். கோவில்பட்டியில் ஓவியர் கொண்டையராஜா இருந்த இல்லத்திற்குப் பெயர் திருவிலாஸ் என்று பெயர். இவரது சீடர்களான டி.எஸ். சுப்பையா, எம்.ராமலிங்கம், டி. எஸ். அருணாசலம், செண்பகராமன், சீனிவாசன் மற்றும் நான் போன்ற பல்வேறு சீடர்களும் வெவ்வேறு சாதி பின்புலத்திலிருந்தாலும் அவரது பிள்ளைகள் மாதிரி அவரையே சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருப்போம்.

ஆகையால் வீட்டின் முதலாளி குமாரசாமி நாடார் ஓவியர் கொண்டையராஜாவைப் பார்த்து “என்னய்யா சோசலிசம், சோசலிசம் என்று எல்லோரும் வாய்கிழியப் பேசுகிறார்கள். ஆனால் நீதான் அய்யா உண்மையான சோசலிசத்தை நடத்துகின்றீர் என்று கூறுவார். ஏனெனில் பல சாதிகளிலிருந்து வந்தாலும் வேலை பார்ப்பவர்கள் சாதிகளும் பார்ப்பதில்லை. ஒரே மாதிரியான சாப்பாடுதான் அனைவருக்கும். தினமலர் ஆசிரியர் வி.கிருஷ்ணமூர்த்தி கூட அண்ணாவின் சீடரே.

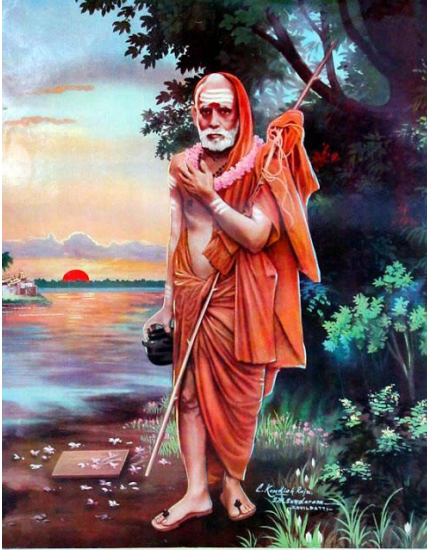
கோவில்பட்டியில் தேவி ஆர்ட் ஸ்டூடியோ ஒன்றை உருவாக்கி அண்ணாவும் ஐந்து சீடர்களும் சேர்ந்து புதிய அத்தியாயத்தை ஆரம்பித்தனர். அந்த நேரத்தில் சிவகாசியில் அருணகிரி நாடார் நேஷனல் லித்தோ பிரஸ் ஆரம்பிக்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து பல்வேறு ஆப்செட் அச்சகங்கள் உருவாகின. அத்தனை ஆப்செட்காரர்களும் ஓவியர் கொண்டையராஜா மூலம் கடவுள் படக் காலண்டர் வரைந்து வெளியிடுவதற்கு வரிசைகட்டிக் கொண்டு நிற்பார்கள்.

இதில் ஒவ்வொருவரும் காலண்டர் பட ஓவியங்களில் தனித் திறமையைக் காட்டிப் படம் வரைந்து கொடுத்தாலும் கொண்டையராஜா பெயரைப் போட்டு தன் பெயரை பின்னால் இணைத்துக் கொள்வார்கள். எம்.ராமலிங்கம் வரைந்த கடவுள் காலண்டர் படம் மிகவும் பிரபலமாகி விட்டதால் முதன் முதலாக ராமலிங்கம் தனது குரு பெயர் போடாமல் தனது பெயரிலேயே காலண்டர் ஓவியங்கள் வெளியிட்டார்.

பின்பு படிப்படியாக ஒவ்வொருவரையும் அவர்கள் வரைந்த நாட்காட்டி ஓவியங்களுக்கு அவரவர் பெயரிலேயே வர அவரே (கொண்டையராஜா) அனுமதித்தார். எனது கடவுள் பட காலண்டர் ஓவியங்கள் கடைசி வரை அண்ணாவின் பெயரைப் போட்டுத்தான் எனது பெயரைப் போட்டு வந்ததாகக் கூறுகிறார்.

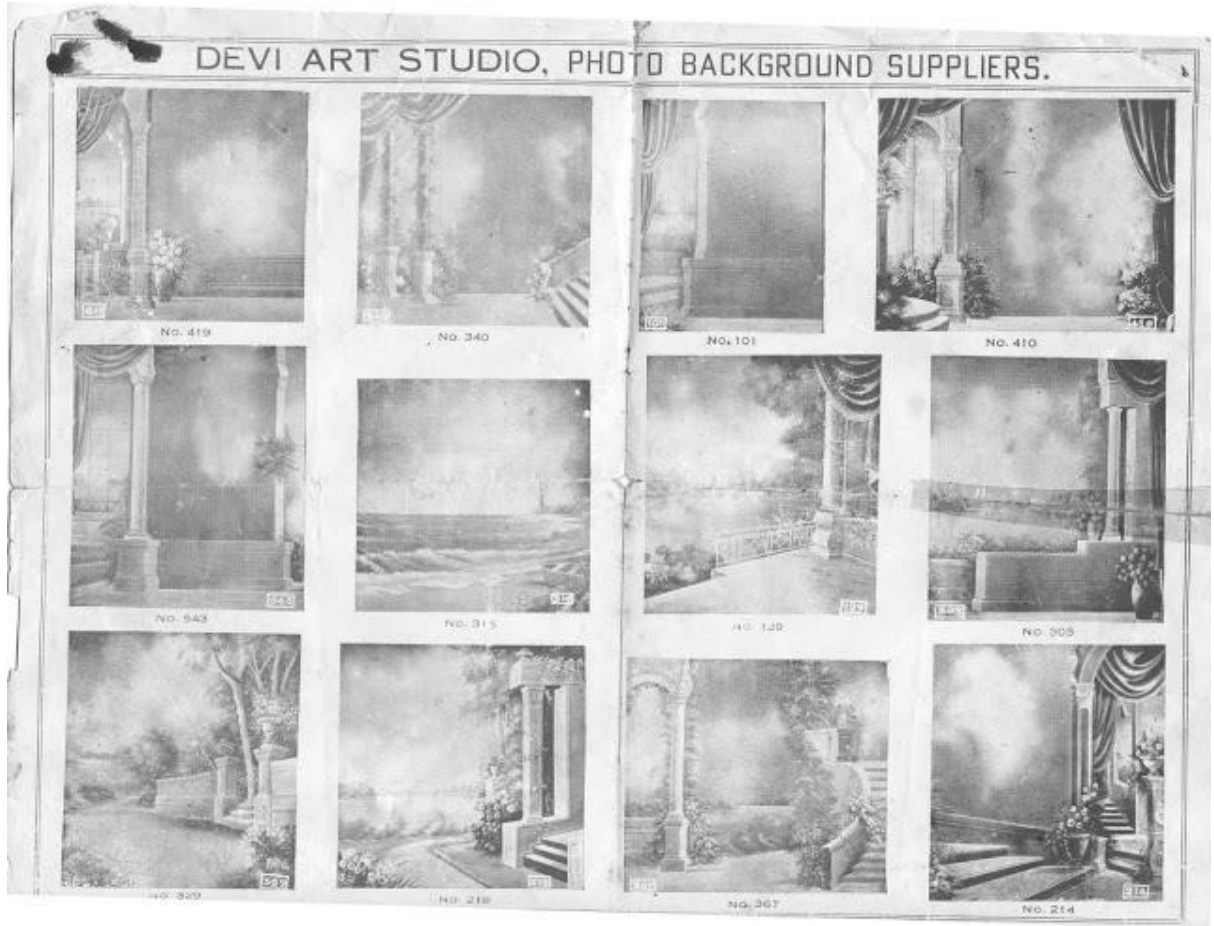
மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்கள் வரைந்து மிகவும் புகழ் பெற்ற படங்கள் விவேகானந்தர், காஞ்சி பெரியவர் படம், வாமனன், ஆதாம் ஏவாள், சில தேசிய தலைவர்கள் முகப்போவியப் படங்கள் இருந்தாலும், போட்டோ

ஸ்டுடியோவுக்கான பேக்ரவுண்ட் டிசைன் வரைவதில் தனிக் கவனம் செலுத்தியவர். இதனைத் தவிர நேம் போர்டு டிசைன் வரைவது போன்றதும். தேவி ஆர்ட் ஸ்டுடியோ மூலமாக இந்தியா முழுமைக்கும் இவரது ஸ்டுடியோ பேக்ரவுண்ட் டிசைன் பேனர் எண்ணற்ற அளவில் வரைந்து கொடுத்த இந்தக் கைதான் என்று இப்பொழுது அவர் இருக்கும் நிலையில் என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

ஒருதடவை இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி இதழில் வடநாட்டு ஓவியர் வரைந்த காந்தி படத்தைப் பார்த்து அதை அப்படியே மறு உருவக் காப்பி எடுத்துச் சிறப்பாக வரைந்து காலண்டர் படமாக வந்து விட்டது. பொதுவாகக் கோவில்பட்டி ஓவியர்கள் வடநாட்டு ஓவியர்களுடைய நல்ல காந்தி, புத்தர் படைப்புகள் வரும் பொழுது அதனை அப்படியே காப்பி அடிப்பது வழக்கம்தான். அது மாதிரி மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்கள் வரைந்த காந்தி படத்தின் மூல ஓவியர் வழக்குப் போட்டு விட்டார். இந்த வழக்கு சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தில்

நடந்து வந்தது அக்காலத்தில் ஓவியர் உலகில் இந்த வழக்கு பரபரப்பாகப் பேசப்பட்டு வந்துள்ளது . ஓவியம் வரைந்த இவர் தனது குருவின் பெயரைத் தாங்கி வந்ததால் அண்ணா (கொண்டையராஜா) கோர்ட் கூண்டில் சாட்சி சொல்ல வேண்டியதாயிற்றாம். கொண்டையராஜா தனது கூர்த்த மதியினால் மூல ஓவியத்திற்கும், இவர் வரைந்த ஓவியத்திற்கும் காந்திபடத்தில் உள்ள தொண்டைப் பகுதியின் வித்தியாசத்தை எடுத்துக் கூறி நீதிபதி நம்பும்படி கூறி வழக்கு தள்ளுபடியாகி விட்டதாம் என்று சொல்லிக் கொண்டு சிரித்து விட்டார்.

ஐவஹர்லால் நேரு தூத்துக்குடி வருகை தந்த போது கமலா நேருவை கட் அவுட்டாக வரைந்து வைத்திருந்தாராம். அப்படத்தைப் பார்த்து யார் வரைந்தது என்று கேட்டுக் கூப்பிட்டு மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களை நேரு பாராட்டியுள்ளார். ரூபாய் நோட்டில் இருக்கும் காந்தியைப் போன்று வரைந்து கீழ் மூன்று மனிதர்களை வரைந்து தீயவை கேட்காதே, தீயவை பேசாதே, தீயவை பார்க்காதே

என்று இவர் வரைந்த காலண்டர் ஓவியம் மிகவும் பிரபலமாகப் பேசப்பட்டதாம் அந்த நாளில். ஒரு தடவை கோவில்பட்டியில் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் குறித்தான நாடகம் நடத்தினோம். அந்த நாடகத்திற்காக போஸ் கட் அவுட் வரைந்து ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லும் வேளையில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஒரு போலீஸ்காரர் மக்கள் ஊர்வலத்துக்கிடையில் மாலை போட்டாராம். அன்றைய வெள்ளையர் ஆட்சி கட் அவுட்டுக்கு மாலை போட்ட போலீசாரை அடையாளம் கண்டு சஸ்பெண்ட் செய்து விட்டார்கள் என்று நினைவினைக் கூர்ந்தார்.

கோவில்பட்டியில் கொண்டையராஜுவின் சீடர்கள் அனைவரும் போட்டோ ஸ்டுடியோ தனித் தனியாக நடத்தி வந்த வேளையில் இவரும் லலிதா ஸ்டுடியோ என்ற பெயரில் சிறப்புடன் நிர்வகித்து வந்தார். வயது முதிர்ந்தவுடன் ஸ்டுடியோவினை வேறு நபரிடம் கொடுத்து விட்டுக் கடந்த 20 வருடங்களுக்கு மேலாகத் தனது மனைவியுடன் மதுரை திருநகரில் வசித்து வருகிறார். கோவில்பட்டி மாரீஸ் அவர்கள் மீனாட்சி சுந்தரம் அவர்களை மாமா என்று அன்புடன் அழைத்து பாசம் காட்டி வருபவர். என்னிடம் எட்டு வருடங்களுக்கு முன்பாக தமிழ்நாடு இயல் இசை நாடக மன்றம் மூலம் நலிந்த கலைஞர்களுக்கான நாடக ஓவியக் கலைஞர்களுக்கான முதியோர் பென்சன் ஏற்பாடு செய்யச் சொல்லி என்னிடம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருந்தார். எனக்கோ எப்படிப் போய் துறையை அணுகுவது என்று தெரியாமல் காலமும் கடந்து போய் விட்டது. சென்ற வருடம் மனைவியும் காலமாகி விட்ட பின்பு தனது மகளின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

நானும் அவரிடம் போய் முதியோர் பென்சனுக்கு ஏதாவது முயற்சி செய்யலாமா என்று கேட்டேன். அவர் அதெல்லாம் எதற்கு. கலெக்டர் ஆபீசுக்கு இதற்கென அலைய வேண்டும். என்னால் அலைய முடியாது. எனக்கு ஒன்றும் குறைவில்லை. என்னை என் பெண் பிள்ளைகள் பார்த்துக் கொள்வார்கள் என்றார். வாழ்வது வரைக்கும் வாழ்ந்து பார்த்து விடுகிறேன் என்ற வெண்கலக் குரலில் பலத்த சப்தத்துடன் சிரிக்கிறார்.

சென்னை பல்கலையில் வீ.அரசு அவர்கள் ஏற்பாடு செய்த வெகுசனகலாசாரம் கருத்தரங்கின் ஒரு பகுதியாக கொண்டையராஜு ஓவியர்களின் சீடர்களில் ஒருவராக இருக்கும் இவரை கவுரவப்படுத்தும் விதமாக இவரது ஒப்புதலை எவ்வளவோ மன்றாடி நானும் மாரீஸ் அவர்களும் முயற்சி செய்தோம். நேரிடையாக முதிய வயதைக் காரணம் காட்டி மறுத்து விட்டார். தன்னை எப்பொழுதுமே முன்னிறுத்திக் கொள்ள விரும்பாத அதே வேளையில் தனது குருவினை மட்டுமே நினைவலைகளில் போற்றி கொண்டாடுகிறார்.

தமிழக அரசு இவரை நலிந்த ஓவிய நாடகக் கலைஞர்களுக்கான பிரிவில் முன் வந்து உதவினால் நல்லது. ஏனெனில் அன்றைய கால நாடகக் கம்பெனியிலிருந்து கொண்டையராஜு சீடர்களில் ஓவியராக மாறியவர்

மீனாட்சிசுந்தரம். பழைய நாடகக் கம்பெனி குறித்த செயல்பாடுகளை சிரிக்கச் சிரிக்கத் தனது வெண்கலக் குரலில் பேசும் அழகே அலாதியானது. இவருடன் நடித்த நாடகக் கலைஞர்கள் பலர் பழைய கால சினிமாக்களில் வந்துள்ளனர். இவர் மட்டுமே நாடகத்திலிருந்து ஓவியராகப் பயணித்து ஸ்டூடியோ நடத்திவிட்டு இன்று தனது மகள் வீட்டின் அரவணைப்பில் மதுரையில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

குறிப்பு: கொண்டையராஜா ஓவியரின் சீடர்கள் அனைவரையும் 2012 - 2015 வாக்கில் நேர்காணல் செய்தது. 2015 பெரு மழை வெள்ளத்தில் அழிந்து விட்ட நேர் காணல்களை முடிந்த வரை மீட்டெடுத்து வரும் முயற்சியின் ஒரு பகுதி இது.

படங்கள்

1: கே.எஸ். மீனாட்சி சுந்தரம் (வயது 92); 2: வாமனன்; 3: ஆதாம் ஏவாள்; 4:காஞ்சி பெரியவர்; 5-7: ஸ்டூடியோ பேக்ரவுண்ட் டிசைன்

படங்கள் உதவி: கோவில்பட்டி மாரீஸ்

தொடர்பு:

ரெங்கையா முருகன்

<https://www.facebook.com/rengaiyah.murugan.73>

22. முள்ளிவாய்க்கால்

-- ருத்ரா இ.பரமசிவன்

முள்ளிவாய்க்கால்
தமிழர்களின் செங்கடல்.
வழி பிளக்க மோசஸ்கள் இல்லை.
தமிழனுக்குள் ஒரு விசை உண்டு.
இன்று அது
சினிமாவுக்குள் இருக்கலாம்.
டாஸ்மாக்கில் இருக்கலாம்.
தேர்தல் கணிப்பொறி எனும்
அந்த ஓட்டைக்குடத்து
நீராகவும் இருக்கலாம்.
ஆனால் அது
ஒரு பொங்குமாங்கடல்.
"கல் பொரு சிறு நுரைகளாய்"
எப்போதும்
உடைந்து கொண்டிருக்கப்போவதில்லை.
ஓடப்பர் உடையப்பர் ஆகும்போது
தடைகள் தூளாகும்.
உலகொப்பர் ஆகும்போது
நம் தமிழின் கதிர்வீச்சு
ஒரு செம்புயல் மூச்சாகும்.

23. வனப்பூறும் தமிழே உனக்கென் சரணம்

-- வித்யாசாகர்

உலகாள எழுத்தாகி எனையாளும் மொழியே
உனைப் போற்றி வினைசெய்ய வரம் தாயென்
தமிழே, மனதாலும் நினைவாலும் ஒலியாக
எழுவாய், வரியாக வடிவாக உயிர்போல அமைவாய்!
பலகாலம் கருவாக உயிராகச் சுமந்தேன், உளகாலம்
உனதாகி உன்னுள்ளே உயிர்ப்பேன், மறவாது
மருவாது வரையின்றி நிலைப்பாய், உன் மடிமீது
தமிழ்பேசி உயிர்தீர அமர்வேன்!

அணைத்தாலும் மறுத்தாலும் மூப்பில்லை
உனக்கு, மழைபோல வனம்போல இயல்பேயுன் சிறப்பு,
அரிதாகி வலிதாகி கடலோடுமிருப்பாய் மலையோடுமிருப்பாய்
பேசாதார் பேசுகையில் நீயே முதலாய் சிறப்பாய்!
அதிகாலை மழைதானே மண் வாசம்
பரப்பும், நீ முதலாகப் பிறந்தாயே மொழிவாசம்
பரப்பு, தீநாக்கு துடின்றி ஒளியெங்கும் நிரப்பு
உனை அறியாதார் அறிகையிலே அமிழ்தம்போல் இனிப்பு!

உயிர்போல எங்கும் உணர்வோடு உள்ளாளே
நீதான், உனை மகளாக்கிக் கொஞ்சுகையில், பா
மாலைகள் குவிவது வரம்தான், அதற்காக நீயென்ன
சிறியவளா சொல் சொல்.. ?
எமைப்பெற்ற பெரும்பேறு உனதன்றோ தாயே ?
உளம்பொங்கும் மகிழ்வாலே நான் துதிப்பவளும்
நீயே, உனக்காக ஒரு புள்ளி தமிழாலே தொட்டேன்
நீயுள்ளி பிரபஞ்சத்தைத் தீயாகத் தின்றாய்;

எனக்காக எனக்காக எந் தமிழாக நின்றாய்
வான்முட்ட உயர்ந்தாளே உனக்கென்
சரணம் சரணம்!! வனப்பூறும் தமிழே
உனக்கென் சரணம் சரணம்!!

24. தமிழே வணக்கம்

-- வி.அன்பரசி

தமிழே வணக்கம்

என் இனிய தமிழே வணக்கம்(2)

சங்கம்தனை கொண்ட செந்தமிழே வணக்கம்

சிங்காரத் தமிழே செங்கதிர்ச்சுடரே

தீந்தமிழே வணக்கம் (என் இனிய...)

உனைக்கண்டு வியந்தேன்

உளமார மகிழ்ந்தேன்

உனைப்பாட விழைந்தேன்

உலகறிய மொழிந்தேன்

கவலைகள் தணிந்தேன்

கருத்தினில் ஒளிர்ந்தேன்

கலக்கம் மறந்தேன்

கரைசேரத் துணிந்தேன் (என் இனிய...)

நின்மொழி கண்டேன்

நிலையொன்றில் நின்றேன்

வரம் கொண்டேன்

சிரம் நிமிர்ந்தேன்

சீரோடும் சிறப்போடும் செழிப்போடும்

நின்னை எண்ணி வாழும் மனிதம்

வாழ்வழி செய்தாய் நன்னடை கொண்டு நித்தமும்

வாழிய வாழியவே

என் இனிய தமிழே வாழியவே (என் இனிய...)

தென்னகம் குடிகொண்டாய்

பார்போற்றும் பைந்தமிழே

தென்றலாய் வந்தகிலமெலாம் போரகற்றும் சங்கத்தமிழே

எத்திக்கும் பரவும் எழிலே!!

திகைக்கும் பொன்மொழியே!!! திக்கெங்கும் செழித்திட

வாழிய வாழியவே

என் இனிய தமிழே வாழியவே (என் இனிய...)

25. எங்கும் தமிழ்

-- கவிஞர் அமீர்

நிலா வந்தாள்
நில் என்றாள்!
ஏன்? என்றேன்
கவிதை என்றாள்!

இதோ...
சோகத்தைச் சொல்வதற்கு
சொந்தமென்று இருப்பது நீதான்...
சந்தோஷத்தில் சேர்த்தணைத்து
சிரிக்க வைப்பதும் நீதான் ...

உண்டு களித்து
உறக்கத்திலும் நீதான்...
கண்டு ரசிக்கும்
விழிப்பிலும் நீதான்...

எங்கும் நிறைந்தவன்
எதிலும் இருப்பவன்
இறைவன் என்பது பொய்!
எனக்கு
எங்கும் நிறைந்து
எதிலும் இருப்பது
நீ தான்... என்றேன்!

தன்னைத்தான் சொல்வதாக நினைத்து நிலா சிரித்தது...

என் தாயாம்
தமிழைச் சொல்கிறேன்
என்பதைப் புரியாமல்!

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிகழ்வுகள் மற்றும் வெளியீடுகள்

— செய்திகள் தொகுப்பு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் நிகழ்வுகள் வெளியீடுகள் மற்றும் செய்திகள்

<http://thf-news.tamilheritage.org/>

**தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பினால்
நடத்தப்பட்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்:
ஏப்ரல் 16 - ஜூலை 15, 2020**

இன அழிப்பில் இன்னுயிர் ஈந்தவர்களுக்கு நினைவேந்தல்-சுபாஷிணி-மே 17, 2020

<https://youtu.be/5dZDxgqOD-w>

“கடிகை” - தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக் கழகம் துவக்க விழா-மே 19, 2020

<https://youtu.be/bqNraOdrAog>

பன்னாட்டு அருங்காட்சியக வார சிறப்பு உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சி-(மே 19- 24, 2020)

அயோத்திதாசருக்கு ஓர் அருங்காட்சியகம்-கௌதம சன்னா-மே 20, 2020

<https://youtu.be/SV3Qdg-9Lbc>

மானிடவியலும் அருங்காட்சியகங்களும்-(முனைவர். ஆ.செல்லபெருமாள்-மே 21, 2020

<https://youtu.be/qfrQFIBsYFc>

வரலாற்று பாதுகாப்பில் அருங்காட்சியகங்களின் அவசியம்-சு. ராஜவேலு-மே 22, 2020

https://youtu.be/_FrisQNR7sM

தலைமுறையின் கடமை - திரு. கால்டுவெல் வேள்நம்பி-மே 23, 2020

https://youtu.be/DQmTa_kkE_Q

கள ஆய்வில் தவறுகள் - பேராசிரியர். ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்-மே 24, 2020
<https://youtu.be/CU16c-M5fNA>

"சோதனையில் சாதனை" - பேரிடர்கால இணையவழி உரைத்தொடர் நிறைவு விழா-மே 31, 2020
<https://youtu.be/KsUB6FT2k3M>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பும்
திருநெல்வேலி சதக்கத்துல்லா அப்பா கல்லூரித் தமிழ்த் துறையும்
நிகழ்த்திய இணையவழி பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் (ஜூன் 1-3, 2020)
பண்பாட்டு அறிவுக் கருவூலங்கள்: ஒப்பீடு - க.சுபாஷிணி-ஜூன் 1, 2020
https://youtu.be/W_8Ggof0vDg

ஆவது அறிவோம்-முனைவர் அரசு செல்லையா-ஜூன் 2, 2020
<https://youtu.be/3gwWJZdsnYs>

கள ஆய்வு அனுபவங்கள்-பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்-ஜூன் 3, 2020
https://youtu.be/cQLdTD7B_zl

வேல்ஸ் அறிவியல் தொழிநுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் தமிழ்த் துறையும்(பல்லாவரம், சென்னை)
உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கமும் (டென்மார்க் கிளை)
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பும்
இணைந்து நடத்தும் ஒருநாள் இணையவழி பன்னாட்டுப் பயிலரங்கம் -ஜூன் 28, 2020)
திருக்குறள்: உலகத்தமிழர்களுக்கான அடையாளம் ஐரோப்பாவில் முதல் ஐம்பொன் திருவள்ளுவர் சிலைகள்
<https://youtu.be/IQ9-0s-HsWY>

"கடிகை" வழங்கிய சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்
"கடிகை" - தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக்கழகம் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்
"நான்காம் தமிழும் ஆறாம் திணையும்..."
- திரு. ஆர். பாலகிருஷ்ணன். இ.ஆ.ப.-ஜூன் 14, 2020
<https://youtu.be/EAQXQmOyOhc>

" மேற்கு உலகின் மனசாட்சியை உலுக்கிய ஃப்ளாய்ட் படுகொலையும் ஆணவக் கொலைகளில் நமது மௌனமும் "

- முனைவர்.தொல்.திருமாவளவன்-ஜூன் 27, 2020

<https://youtu.be/bZKKdDGB1fg>

காமராஜரை இன்றைக்கு ஏன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்?

- எஸ். பீட்டர் அல்போன்ஸ், மேனாள் நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்- ஜூலை 15, 2020

<https://youtu.be/iPv7wzD9MYM>

"கடிகை" வழங்கிய சிறப்புப் பயிலரங்கம்

கடிகை - சோழர்காலத் தமிழ் கல்வெட்டுப் பயிலரங்கம் (ஜூன் 19-21, 2020)

சோழர்காலத் தமிழ் கல்வெட்டுப் பயிலரங்கம்-முதல் நாள்-ஜூன் 19, 2020

சோழர்காலத் தமிழ் கல்வெட்டுப் பயிலரங்கம்-2 ஆம் நாள்-ஜூன் 20, 2020

சோழர்காலத் தமிழ் கல்வெட்டுப் பயிலரங்கம்-32 ஆம் நாள்-ஜூன் 21, 2020

"கடிகை" வழங்கிய சிறப்புக் கருத்தரங்கம்

வையத் தலைமைகொள்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

கடிகை பெண்கள் விழிப்புணர்வு கருத்தரங்கு (ஜூலை 8-12, 2020)

பெண்கள் எதிர்நோக்கும் சமூகச்சிக்கல்கள் - துணிந்து சொல் - ஜூலை 8, 2020

<https://youtu.be/dbSE7m6kZ9Y>

நெசவு போற்றுவோம்! பருத்தி, நெசவு - நம் பண்பாடு- ஜூலை 9, 2020

<https://youtu.be/qLLL5um-414>

செம்மை மாதர்! - பல்துறைப் பெண்ணாளுமைகள் - ஜூலை 10, 2020

<https://youtu.be/DAXdrZMH6iE>

தளை தகர்ப்போம் - பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் - ஜூலை 11, 2020

https://youtu.be/1gjk9_xdSj0

முந்நீர் மகடூஉ - 20ஆம் நூற்றாண்டில் உலகளாவிய தமிழ்ப்பெண்கள்

<https://youtu.be/R3ZCwWgiS6c>

**தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின்
இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சியில் நிகழ்த்தப்பட்ட உரைகள்
ஏப்ரல் 16 - ஜூலை 15, 2020**

தமிழ்த்திணை இசை - திரு. நா. மம்மது-ஏப்ரல் 16, 2020

<https://youtu.be/PVE80PzkrUk>

தித்திக்கும் வாசிப்பனுபவம் - திரு. ஆரூர் பாஸ்கர்-ஏப்ரல் 16, 2020

<https://youtu.be/3Mn0X2r0sRo>

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம் - திரு. சுந்தர் கணேசன்-ஏப்ரல் 17, 2020

<https://youtu.be/eSfCR9C60pY>

சுவடிகளின் சுவடுகள்-பேராசிரியர். வே. கட்டளை கைலாசம்-ஏப்ரல் 17, 2020

<https://youtu.be/PY7205QjxoY>

தமிழகத் துறைமுகங்களும் சங்க கால வணிகமும் - முனைவர். வீ. செல்வகுமார்-
ஏப்ரல் 18, 2020

<https://youtu.be/IVdvLrFknHA>

அறிவோம் பிரெஞ்சு இந்தியா - முனைவர். சிவ. இளங்கோ-ஏப்ரல் 18, 2020

<https://youtu.be/2LdgPdN13Zo>

தமிழ் முஸ்லிம்கள் வரலாறு - திரு. கோம்பை அன்வர்-ஏப்ரல் 19, 2020

<https://youtu.be/dJVILCdZQd0>

ஊர் பழசுகள் - வரலாற்றின் வேர்கள் - கவிஞர் வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்-ஏப்ரல் 19,
2020

<https://youtu.be/rRzRjMoQuV0>

திருவள்ளுவர் யார் - நூல் திறனாய்வு - திரு.வெண்ணிலவன் கொற்றவை-ஏப்ரல்
20, 2020

<https://youtu.be/acSYx1Gd1eY>

நகைச்சுவையால் அறிவூட்டிய நாயகன் கலைவாணர்-திரு.சோழ. நாகராஜன்-ஏப்ரல் 20, 2020

<https://youtu.be/bpjh9iVGBKI>

மரபு விளையாட்டுக்களும் வாழ்க்கைப் பயிற்சிகளும்-முனைவர். ஆ. பாப்பா-ஏப்ரல் 21, 2020

<https://youtu.be/pna0gUopRwo>

சித்த மருத்துவத்தின் அடிப்படை மற்றும் சிறப்புகள்-க. கி.தமிழ் ஓவிய அரசி-ஏப்ரல் 21, 2020

<https://youtu.be/CNfaAlsivqg>

வரலாற்று ஆய்வின் மாற்றுப் பார்வை: அறிவியல்-செல்வி. மா. காமாட்சி-ஏப்ரல் 22, 2020

<https://youtu.be/eT0iDxxoell>

ஆலயக் கட்டடக்கலை - திரு. கீர்த்தி வர்மன் பெருந்தச்சன்-ஏப்ரல் 22, 2020

<https://youtu.be/ZyvNR7xOQTQ>

இளைஞர்களுக்கான நிர்வாக மேலாண்மை விழுமியங்கள் -சொ.

வினைதீர்த்தான்-ஏப்ரல் 23, 2020

https://youtu.be/uAm_mnaHQYw

விழுப்புரம் மாவட்ட வரலாற்றுத் தடயங்களும் தேவையும்-கோ. செங்குட்டுவன்-ஏப்ரல் 23, 2020

https://youtu.be/sUoC_JzbLKE

"தமிழிசையில் கிறிஸ்துவம்" - எழுத்தாளர். நிவேதிதா லூயிஸ் ஏப்ரல் 24, 2020

<https://youtu.be/KksnkNeqG58>

இதுவும் கடந்து போகும் - எமரால்டு கோ.ஒளிவண்ணன்-ஏப்ரல் 24, 2020

<https://youtu.be/dvxsgwAWoV4>

தமிழ்ச் சிந்தனை மரபில் சிங்காரவேலர் - முனைவர். இரா.காமராசு-ஏப்ரல் 25, 2020

https://youtu.be/g8_PpV0Eb78

கொரோனா காலகட்ட உடல்நலன்-நியாண்டர் செல்வன்-ஏப்ரல் 25, 2020

<https://youtu.be/fwZUFRskbLg>

தமிழ் நாடகங்கள்: மரபும் நவீனமும்-முனைவர் அ. ராமசாமி-ஏப்ரல் 26, 2020

<https://youtu.be/sqcFQYfbsk8>

பறையிசை - பறை - திரு. க. ஆனந்த்-ஏப்ரல் 26, 2020

https://youtu.be/qb_D4ap33Po

பழமொழிகளின் பன்முகம்-முனைவர் ஜானகிராஜா-ஏப்ரல் 27, 2020

https://youtu.be/-_bzYDO130c

தொல்காப்பியப் பதிப்பு வரலாறு- முனைவர் பா. ஜெய்கணேஷ்-ஏப்ரல் 27, 2020

<https://youtu.be/d3ssBFcMDfl>

நவீன மருத்துவத்துவமும் மாற்று மருத்துவமும் -கோ. சத்தியபாலன்-ஏப்ரல் 28 , 2020

<https://youtu.be/8vt5f0WnF4w>

தமிழ் இலக்கியங்களில் சட்ட நெறிகள் - முனைவர். மு. முத்துவேலு-ஏப்ரல் 28 , 2020

<https://youtu.be/ghfBRZdPbpM>

காந்தி - இன்றைய தேவை - திரு. விப்ரநாராயணன்-ஏப்ரல் 29 , 2020

<https://youtu.be/xTPVCD1clNQ>

திவாகர நிகண்டு - வணிக மேலாண்மை-முனைவர். அ. இலட்சுமி தத்தை-ஏப்ரல் 29, 2020

<https://youtu.be/kcGSJUx4xYo>

காந்தியப் போராட்டத்தில் தில்லையாடி வள்ளியம்மை - திரு. கி. மோகன்-ஏப்ரல் 30 , 2020

<https://youtu.be/-ToHJPxGgow>

எம்டனின் 'மெட்ராஸ் பாம்பார்ட்மெண்டு' - திரு. வெ. திவாகர்-ஏப்ரல் 30 , 2020

<https://youtu.be/3e-wBjeKnzQ>

மலையக ஆசிரியப் பணியின் நிலை - திரு. சிவராஜ் கணேசன்-மே 1, 2020

https://youtu.be/qDvY_d5ScRc

வீழ்வோம் என்று நினைத்தாயோ? - முனைவர் க. சுபாஷிணி-மே 1, 2020

<https://youtu.be/EW7XKRqDLio>

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் வளர்ச்சியும் -ஆ.ரா. சிவகுமாரன்-மே 2, 2020

<https://youtu.be/FHcV4gZbJS8>

வட அமெரிக்கத் தமிழ்ச்சங்கப் பேரவை - திரு. சுந்தர் குப்புசாமி-மே 2, 2020

<https://youtu.be/v9lpV-j1LOc>

பாளையங்கோட்டை கல்விக் கோயில்கள்-பாளை. ப. இசக்கிராஜன்-மே 3, 2020

<https://youtu.be/TPdBQ42jzG4>

பெரியார் ஏற்படுத்திய சமூக நல மாற்றங்கள் - தோழர். ஓவியா-மே 3, 2020

<https://youtu.be/K7tu9pOIY4E>

தமிழ்நாட்டில் மார்க்சிய சிந்தனைகள் - தோழர். சி. மகேந்திரன்-மே 5, 2020

<https://youtu.be/Or2EbyS-w1Y>

தூழல் பெண்ணியம் - தோழர். அகிலா செழியன்-மே 6, 2020

<https://youtu.be/pnLMmPoDUd4>

தமிழ்ச்சூழலில் மனித உரிமை -தோழர் எவிடென்ஸ் கதிர்-மே 7, 2020

<https://youtu.be/YVSB-Fa9jg4>

நடுகல் வழிபாடு - முனைவர்.கோ.சசிகலா-மே 8, 2020

<https://youtu.be/apAzRyLAz68>

தென் கொங்கு நாட்டின் தொல்லியல் எச்சங்கள் -மு.சத்தியவாணி பாலாஜி-மே 9, 2020

<https://youtu.be/5eMphpYsgy0>

நார்வே வாழ் தமிழ் மக்கள், நார்வே தமிழ்ச்சங்கம் -முருகையா வேலழகன்-மே 9, 2020

<https://youtu.be/9aTVCR6Jd0o>

சிலம்பக்கலை - திரு. அ. கிருஷ்ணகுமார்-மே 10, 2020

<https://youtu.be/uubdfhwgiQA>

திருக்குறள் நடனம் - சாரதா முருகையா; பிரீதா ஜெயராஜா-மே 10, 2020

<https://www.facebook.com/saratha.murugiah/videos/3888435861227868/>

இணையமும் மின்னாளுமையும் - முனைவர். இ. இனிய நேரு-மே 11, 2020

<https://youtu.be/tt100VAbAdI>

தமிழ்மொழி வரலாறும் மொழிக்கலப்பும் - மு. சுலைகா பாணு-மே 12, 2020

<https://www.facebook.com/sulaigabanu.najumudeen>

உத்திர நல்லூர் நங்கை - பா. சத்யா தேவி-மே 13, 2020

<https://youtu.be/8DHPVo5hZBc>

சிற்ப நூல்கள்-முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம்-மே 14, 2020

https://youtu.be/dC_70XTVJQk

தலித் இதழியல் வரலாறு - முனைவர். ஜெ.பாலசுப்ரமணியம்-மே 15, 2020

<https://youtu.be/k08jls14LwU>

சூழலியல்: கற்றதும், பெற்றதும்!-முனைவர். நா. கண்ணன்-மே 16, 2020

<https://youtu.be/0HjXEDk12to>

புறநானூறு காட்டும் மானுட நெறிகள் - முனைவர். சக்தி ஜோதி-மே 16, 2020

<https://youtu.be/kPb2q6NrY6g>

நெல்லும் தமிழரும் தென்கிழக்கு ஆசியாவும் - முனைவர் இராம.கி.-மே 25, 2020

<https://youtu.be/lja8yOuQhNE>

மானுடவியல் பார்வையில் நெடுநல்வாடை-முனைவர் சி.ஆர். மஞ்சளா-மே 26, 2020

<https://youtu.be/ZQop4INfq-s>

சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண்மை-முனைவர் ஆ.புபாலன்-மே 27, 2020

<https://youtu.be/NmgaEGpYE5M>

திராவகம் சிதைத்த வாழ்வு-முனைவர் ப. கற்பகவள்ளி-மே 28, 2020

<https://youtu.be/CENkMRkTu7E>

திருநெல்வேலி அரசு அருங்காட்சியகம் -சிவ. சத்திய வள்ளி-மே 29, 2020

<https://youtu.be/QvVf-F-T6A4>

தமிழக தொல்லியல் துறை வரலாறு-சொ.சாந்தலிங்கம்-மே 30, 2020

<https://youtu.be/wLT5d7oI2QY>

தெற்கத்திச்சீமை பாளையக்காரர்களும் சிங்கம்பட்டி ஜமீனும்-இரா. அனுசுயா-ஜூன் 7, 2020

<https://youtu.be/h7Ss-JBe62g>

பெண்கள் தொடர்பான அச்சம்-ஜ.பிரேமலதா-ஜூன் 13, 2020

<https://youtu.be/evNblo-wdHI>

எனது தொல்லியல் களப்பணி அனுபவங்கள்-திரு. கி.ஸ்ரீதரன் - ஜூன் 21, 2020

https://youtu.be/YK-1BqY_zw4

தமிழ்நாடும் ஊடகமும் - பத்திரிக்கையாளர் சமஸ் - ஜூன் 28, 2020

<https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation/videos/996568924115694/>

சங்க இலக்கியத்தில் பெண்களின் உரையாடல் - கவிஞர் மனுஷி-ஜூலை 4,2020

https://youtu.be/m_VBwFKq72c

கணினித் தமிழ் எழுத்துருவும் வடிவமைப்பும் - எழுத்தோவியர். நாணா-ஜூலை 5,2020

https://youtu.be/_IHZpw8tJR4

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
Tamil Heritage Foundation

THF

தமிழர் வரலாற்றுக்கு ஒர் அரண்

Electronic Preservation of Tamil Heritage Materials
e-BOOK Series

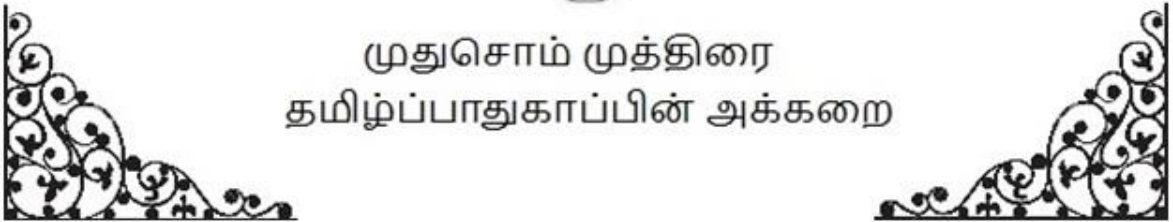
an international NGO initiative to digitize
old Tamil Books and Palm Leaf Manuscripts
visit: <http://www.tamilheritage.org/>

தமிழ் ஒலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள்,
ஒலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி
தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி
மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org/>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

மின்தமிழ்மேடை

காட்சி: 22

ஜூலை 2020

வயத்தலைவர்கள்!

கடிகை
Kadigai

<https://www.tamilheritage.org>

பொது முடக்கக் காலம்

தனிமனித வளர்ச்சிக்கான காலம்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

பன்னாட்டு அமைப்பு

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

22

